CĂLIN TURCU

EXTRATEREŞTRII ÎN ROMÂNIA

- *Fecioara Maria şi Fiul – deasupra României*
- *Mihai Viteazul asasinat – Cerul supărat ...*
- *Grija Tatălui Ceresc pentru România*
- *România şi întâlnirile ... de gradul V*
- *Extratereştri cu ... capul patrat sau bot de câine*
- *Îngeri cu aripi furau fetele de la horă !*

Colecţia EXPLOZIV

Editura OBIECTIV CRAIOVA

CĂLIN TURCU

Pentru
Cătălina şi Andrei

EXTRATERESTRII ÎN ROMÂNIA

Editura OBIECTIV CRAIOVA

NOTELE EDITURII

•**„OBIECTIV" este marcă înregistrată la OSIM din 1995, cu toate drepturile ce decurg din Lege.**

Editura *OBIECTIV* nu are nimic în comun cu următoarele publicaţii apărute fără acordul nostru: *„Euro Obiectiv (2000)"* Hunedoara, *„Obiectiv mehedinţean"*, *„Obiectiv de Gorj"*, *„Obiectiv de Vâlcea"*, *„Obiectiv de Dâmboviţa"*, *„Ziarul Obiectiv"* - Sibiu, *„Cotidianul Obiectiv"* Braşov, *„Obiectiv jurnal de Tulcea"*, *„Obiectiv Vocea Brăilei"*, *„Obiectiv"* Vaslui, *„Obiectiv Vocea Sucevei"*.

Rugăm procurorii să se autosesizeze, chiar dacă nu suntem investitori americani...

•Aşteptăm cititorii să ne comunice dacă n-au primit cărţile comandate.

•Rămânem deschişi colaborării (manuscrise, difuzare, etc.).

DIFUZORI "ŢEPARI"

•**„CALYPSO" SRL Bucureşti** (fam. Lupaşcu) - str. Pascal Cristian 4-6, Sector 6; tel. 01/627.24.80; 094.553.546-dna L.; 094.658.747 - dl. L.;

•**„Ell Press" Zalău** (Cristian Stamate, telefoane devenite «fantomă»);

•**„Oldan Press" Cluj-Napoca** (Bogdan Potra; 064/197.532; 431.617; 092.294.049; Str. Avram Iancu 29);

•**„SUPI DIF Press" Timişoara** (Marius Soporan, Mihai Pridie; str. Mircea cel Bătrân 5; 056/124.226; 094.790.827);

•**„Palermo Prod-comserv" Tg. Mureş** (Peter Klosz, 065/250.665; 094.886.610; str. Ialomiţei nr. 8/30);

•**„Difuzarea cărţii şi bunurilor culturale" SRL Vaslui** (Iulian Buganu - 0235/361.655).

•**„ABC Libris" S.A. Reşiţa** (dir. Iancu Cotosban - 0255/211.795; 0744.780.634) - str. 1 Decembrie 1918, nr. 30-32;

•**„CHRISTIAN '94" S.R.L. Bucureşti** - Daniel Mureşan - 021/222.18.32; 0722.500.540) - str. Iacob Negruzzi 46, S1;

•**„SEVERIN" S.R.L. Dr.T.Severin** - str. Traian 60; tel.0252/317.192; 312.205 (dna. A. Păiş).

• În atenţia celor în drept şi a celor interesaţi...

Copyright :

Editura OBIECTIV CRAIOVA

Tel./Fax: 0251/418.943; 0351/402.390; 0744.708.957
O.P.8, CP 812 - Craiova, cod 200.940, Dolj
Web: www.edituraobiectiv.ro
E-mail: edituraobiectiv@rdslink.ro

Tipărit la: tipografia cassandra

I.S.B.N. 973-7974-18-2

Motto:

„Prezența posibilă a unor ființe inteligente necunoscute ne trezeşte temerile ancestrale şi poate amintiri arhaice. ***Omul este guvernat mult mai mult de irațional, de dorințe, de temeri şi de fobii decât de logica de care este atât de mândru.*** *Conştientul nostru este foarte puternic dominat de preferințele şi de credințele noastre. Ținem mult la aceste certitudini vagi şi* ***tot ce ar putea să repună în discuție convingerile noastre profunde este respins cu violență.*** *Izolarea noastră aparentă ne linişteşte deoarece exclude orice comparație. Ea ne per-mite, astfel, să ne păstrăm „valorile" şi obiceiurile cele mai discutabile.*

Națiunile dezvoltate *beneficiază de standarde de viață care sunt, din punct de vedere material, cele mai înalte atinse vreodată în Istorie. Ele* ***n-ar vrea să vadă aceste avantaje amenințate de un şoc cultural*** *care ar putea să depăşească tot ce am cunoscut până acum. O vizită venită din exterior ar putea să sune clopotul de îngropăciune pentru majoritatea proiectelor ştiințifice sau tehnice ale momentului."*

(Jean-Gabriel Greslé, *„Roswell - secret de stat"*,
Editura „Z", 1997, pp. 189-190)

De acelaşi autor:

1. ***Cazuri O.Z.N. în România. S-a întâmplat mâine!***
   Editura Sincron, Cluj-Napoca, 1992
2. ***OZN – Istorie stranie şi adevărată***
   Editura Elit – Comentator, Ploieşti, 1992
3. ***Strict secret. Raport UMMO*** (Ediția I)
   Editura Elit – Comentator, Ploieşti, 1993
4. ***OZN Strict secret: Afacerea UMMO*** (Ediția II)
   Editura Emanuel, Bucureşti, 1994
5. ***Dosar OZN România***
   Editura Aldo Press, Bucureşti, 1996
6. ***OZN – Ultima oră***
   Editura Z, Bucureşti, 1996
7. ***OZN – Cenzura cosmică***
   Editura Domino, Târgovişte, 1996
8. ***OZN – Maxim interes***
   Editura Domino, Târgovişte, 1997

CUVÂNTUL EDITORULUI

„Cine cunoaşte (domină) trecutul stăpâneşte viitorul."

Sintagma de mai sus am mai amintit-o şi cu alte ocazii şi este deja arhicunoscută. Deşi un cuvânt îşi pierde sensul, prin repetiţie, celebrul enunţ este confirmat pe zi ce trece şi devine valabil şi în cazul subiectului abordat de acest volum, al unui autor deja celebru în România: prof. Călin Turcu.

Editura *OBIECTIV* şi-a obişnuit cititorii cu apariţii şoc, de excepţie, iar cea de faţă se încadrează în specificul publicaţiilor noastre, deşi autorul este cunoscut tocmai prin echilibru şi profesionalismul documentării. Este, deci, evident că senzaţionalul lucrării vine chiar din seriozitatea documentării, a cazurilor de excepţie oferite cititorilor printr-o muncă de câteva decenii, de adevărat pionierat în România.

A realiza o **enciclopedie a apariţiilor stranii pe cerul ţării noastre** încă din urmă cu mai multe secole nu este, lesne de bănuit, o întreprindere uşoară. Ea presupune timp, răbdare, consum nervos, cheltuieli financiare şi mai ales o patimă arzătoare specifică doar spiritelor care au împins Omenirea înainte, pe calea cunoaşterii şi progresului.

Lucrarea d-lui prof. Călin Turcu, completă, conţine **mii de cazuri stranii** înregistrate până la sfârşitul mileniului II. Pentru că ar fi însemnat să le publicăm în 3-4 volume, cititorul român a devenit tot mai pretenţios în economia de piaţă iar noi riscam o cerere insuficientă, am obţinut acordul autorului să elimin unele cazuri mai puţin captivante. Cititorii Editurii *OBIECTIV* sunt obişnuiţi, deja, cu un anumit nivel ridicat de **atractivitate** al cărţilor noastre. În actuala tranziţie, în care scad mereu puterea de cumpărare şi timpul liber, aşteptările şi pretenţiile devin tot mai mari iar legea cererii şi ofertei obligă la **concentrarea informaţiilor**. Cât mai deosebite, chiar **senzaţionale**. Deci, patru şi chiar trei volume pe acelaşi subiect ar fi fost prea mult pentru noi şi chiar riscant. În aceste condiţii, ***„Extratereştrii în România"*** va apărea în **două volume**, în cursul acestui an.

De ce, totuşi, sintagma de început ? Ea nu are legătură doar cu istoria şi *„olimpiada popoarelor alese"*. Tot mai mulţi savanţi, inclusiv laureaţi ai Premiului Nobel, sunt convinşi că omul a evoluat mult prea rapid şi într-o perioadă prea scurtă pentru a fi apărut prin propriile sale puteri. Teoria lui Darwin este valabilă doar parţial, spun ei, **omul fiind creat şi impulsionat periodic, să evolueze, de Creatorii săi.**

Texte vechi ne arată că **„zeii" s-au implicat permanent în viaţa oamenilor**, la început făţiş, apoi, când acesta a „crescut", din umbră. Dacă Alexandru Macedon era ajutat de... un OZN să cucerească o cetate semită din Palestina, iar acelaşi împărat era alungat din India tot de OZN-uri, ulterior, foarte mulţi savanţi celebri aveau să accepte că marile lor invenţii şi idei au venit dintr-o inspiraţie neaşteptată...

Bine, bine, vor întreba maliţios contestatarii de profesie şi adversarii: dacă în Ardeal a fost creat Omul, iar România a fost Ţara Zeilor, de ce nu mai este vizitată de zei şi toţi merg în SUA ?

Răspunsul nu este deloc dificil, cum s-ar crede. În **SUA** există o **mass-media extrem de puternică** şi bine dezvoltată, care nu poate fi strunită când e vorba de subiecte de senzaţie. În **„lagărul socialist"** sau în dictaturile militare din **America Latină**, extratereştrii şi OZN-urile lor erau un **subiect tabù** pentru presă. Ca dovadă, şi în zilele noastre, autorităţile române fac tot posibilul să ascundă opiniei publice astfel de observaţii stranii.

România a fost vizitată periodic şi supravegheată de „zei" de multe secole. Prof. Călin Turcu ne oferă ocazia să credem că cel puţin din secolul XV, de când există cronici în acest sens. Numeroase coincidenţe anterioare obligau pe cronicari şi poporul să creadă că ***„semnele cereşti"*** **erau de rău augur**: moartea lui Iancu de Hunedoara, a lui Mihai Viteazul, Bathory etc. Ba, mai mult, aflăm că... după moartea lui Mihai Viteazul, ucis mişeleşte, ploua cu meteoriţi, deci Cerul s-ar fi supărat rău de tot !...

Un caz din **19 septembrie 1968**, de la Cluj-Napoca, prezentat şi în acest volum, este mai aparte şi îmi permit să fac o completare: **OZN-ul de formă piramidală**, care a stat nemişcat de ziua până noaptea deasupra marelui oraş din Ardeal, **pulsa în lumini tricolore**: roşu, galben şi albastru !

*

Celebrul bioenergoterapeut care l-a uimit şi pe Papă, Iulian Urziceanu, afirma în 2001:

„ (...) ***la Băile Herculane, la Cascadă, spre 7 izvoare (...) este cel mai încărcat punct energetic din lume.*** *Raza lui începe la Herculane, în dreptul bisericii, pe alee, spre Hotelul Roman (...) Este* ***exact ca un zid."****

Tot Iulian Urziceanu a constatat **un câmp energetic extrem de puternic la *„Coloana Infinitului"***, care se prelungeşte pe linia Coloana - Altarul Bisericii - Poarta Sărutului - Masa Tăcerii.

Anumite persoane afirmă că **România este protejată de energia din şisturile cristaline din Carpaţi cu care au fost încărcate de strămoşii ramani.**

Conf. univ. dr. Nicolae Ţicleanu (Universitatea Bucureşti, Fac. de Geologie şi Geofizică) semnalează că, **pe Muntele Ceahlău**, apare o ***„umbră piramidă*** *(...),* ***o holoramă naturală,*** *construită din jocuri de lumini"* şi adaugă: *„(...) ai impresia de* ***imagine extraordinară a unui drum de asfalt care se pierde la infinit, un drum mărginit de un zid alb."*****

Hitler ştia că există o poartă de ieşire din universul terestru şi o căuta pe vârful **Elbrus** din **Caucaz.** Nu ştia, însă, că **adevăratul Caucaz sunt Bucegii**, foşti Ba**cauca** *(„Vocea/Tunetul Domnului")*, zona de la poalele Bucegilor fiind numită, în Antichitate, **Cauca**land...

---

* **N. edit.:** Flacăra lui Adrian Păunescu, nr. 11/2001, p.26.

** **N. edit.:** Revista fenomenelor paranormale şi de astrologie (inclusiv două fotografii cu piramida !).

Inginer Cristina Pănculescu a reuşit să vadă, în 1984 (în două rânduri), **un halou de lumină în jurul Sfinxului din Bucegi** iar în 27.01.86, ora 15, când a fotografiat vârful Măgura, a surprins pe peliculă **o lumină orbitoare (în plină zi !).** Afirmă că ***„Kogaionul, centru energetic-informațional al Terrei, se află în Bucegi"*** şi că ***„vârful Măgura are aspect de piramidă".***

Ing. Cr. Pănculescu a efectuat cercetări îndârjite şi a ajuns la concluzii care, deşi şocante, sunt confirmate şi de mulți extrasenzoriali din țară (de exemplu, Contele Incappuciato):

„(...) ***punctul de plecare a tuturor ştiințelor vechilor civilizații este aici, în România, în Carpați*** *(...) Locul unde a fost depozitată o asemenea tehnologie se află în Carpați (...)* ***depozitată într-un templu aflat undeva în zona Munților Bucegi*** *(...) Ca poziționare, Templul din Carpați se află cam* ***la 800 m deasupra nivelului mării. Are săli şi laboratoare de experiențe, precum şi săli de unde sunt supravegheate toate acțiunile importante din lume****, atât cele politice, cât şi cele economice şi militare."* *

Retezatul este şi el prezentat adesea ca un **munte enigmatic**, unde aparițiile de **oameni ciudați** şi, nu în ultimul rând, **„rătăcirile"** sunt un lucru cunoscut.

Pe Dealul Măgura (Bacău), pe o porțiune de 5 km, deşi cu motorul oprit, **maşinile pornesc singure la deal !** Acest fenomen este cunoscut în România încă **din anii '70** şi se mai întâlneşte **doar în câteva locuri de pe Glob.**

*

Despre **Jules Verne** se spune că ar fi fost **inițiat de către ființe extraterestre**. Unul din romanele sale de succes, ***„Castelul din Carpați"***, îşi are **acțiunea în zona Vârfului Gugu.** N. Densuşianu demonstra că **guganii**, oameni de statură impresionantă şi acum, **au fost celebrii *gygantes***/giganți din scrierile Greciei antice (y = u, deci **guganți**).

În cartea sa *„Enigmele miturilor astrale"* (1973), Victor Kernbach afirma că **primele ființe umane** desprinse din familia primatelor, Omul de Cro-Magnon, au locuit **în zona munților Godeanu - Retezat**. Dovada a apărut după exact 30 ani, când a fost descoperit, în vestul Olteniei, celebrul **„Ion"**, strămoşul oamenilor actuali.

Un alt articol din „Lumea misterelor" (anul III, nr. 2/25.02.01; autor Victor Ianculescu) adaugă un nou punct pe harta ciudățeniilor din România: *„Energii stranii bântuie prin munții Godeanu şi Retezat".* Este prezentată, mai întâi, experiența înfricoşătoare, din **10 septembrie 1993**, a unor sportivi componenți ai Federației Române de Turism Sportiv, Salvamont şi Speologie. Pe creasta Mlăci-Saju, zona Pietrele Albe, în preajma crestei Gugu, ***„un corp ovoid, având o circumferință de 40 m, a țâşnit parcă din stâncă şi, iradiind o lumină alb-violacee, s-a înălțat, invadând spațiul !"***

---

* **N. edit.:** Lumea misterelor, anul III, nr. 12/26.12.01.

Cu două zile înainte, în drum spre vârful Gugu, prin Micuşa Mică, *„echipa din Sibiu, care era campioană națională şi cunoştea la perfecție traseele, s-a rătăcit pentru că **vârful Gugu dispăruse inexplicabil**!"*

Apariţiile luminoase s-au repetat în nopţile următoare iar sportivii au trecut prin *„spaime ciudate şi traume psihice din cauza presiunilor unor energii subtile".*

Şocantă rămâne şi afirmaţia maestrului sportiv Emilian Cristea către preşedintele de atunci al comisiei centrale de turism sportiv, că **prin peşterile din zona Godeanu - Retezat** *„**zac sculpturi megalitice de o rară frumusețe**, iar întreaga zonă «respiră» o forță magnetică resimțită de orice turist care înnoptează acolo."*

În 17 august 1991, aflat în preajma Lacului Bucura, Ionel Morar (dintr-un grup de 10 persoane) *„s-a simțit **supravegheat tot timpul de un ochi imens care se înălța deasupra pădurii din apropiere.** Toate imaginile fixate de filmele foto şi camerele de luat vederi, la apropierea de Capitală a grupului, dispăruseră."*

Un alt caz şocant relatat. Marcu Damian, Gheorghe Miclăuş şi Stănilă Alionese mergeau să escaladeze Vârful Drăcoasa, din apropierea Vârfului Gugu. La un moment dat, *„au simțit **o ciudată vibrație**, timp de câteva zeci de secunde, care nu semăna cu un seism, deoarece **cobora din aer spre stâncă**. Imediat s-a pornit o avalanşă care i-a înghițit pe Miclăuş şi Alionese, sub ochii înnegriți ai lui Marcu Damian".* Acesta a mărturisit apoi că nu poate explica acea ***„respirație puternică, parcă emisă din gura unui uriaş**, care a făcut să se cutremure aerul şi să pornească fatala avalanşă!"*

De remarcat că toți martorii acestor întâmplări stranii erau perfect acomodați cu muntele şi vitregiile sale.

Bioterapeuta **Maria Dinu**, care poate diagnostica şi trata bolnavii doar privind o fotografie sau printr-o convorbire telefonică, confirmă: ***„Pământul românesc are un potențial bioenergetic mai mare decât țările din preajmă"...***

*

În seria ***„SECRETELE TERREI"*** am arătat că **Grădina Edenului a fost Insula Şerpilor**, celebra Leuce/Leuké (Insula Albă a lui Apollo) din Antichitate, în fapt un **laborator genetic al rasei albe. Şarpele este simbolul creatorilor Omului**, Enki (Domnul Pământului)/Uranus şi fiul său Marduk/Ra(m)/Cronos/Zalmoxe. Insula Şerpilor se află la 40 km de Deltă, este doar un vârf din pământul scufundat în urma unui cutremur de proporții (probat de cercetători) şi **mult-căutata Atlantidă**...

Ca şi în Bucegi sau Godeanu - Retezat, centre inițiatice vechi, **şi în această zonă** au fost înregistrate **evenimente enigmatice**. O dovedeşte un articol din ZIUA (24.02.01, p.11, autor Laszlo Kallai), intitulat *„Triunghiul Bermudelor s-a mutat în Deltă / Întâlnire de gradul III pe Brațul Sf. Gheorghe".*

Aflăm că specialiştii consideră că **zona Deltei Dunării** este un spațiu în care **evenimentele paranormale sunt frecvente.** La **mila 74**,

patru medici au rămas şocaţi când unul dintre ei a înfipt **o cazma** în malul apei şi aceasta **a dispărut instantaneu** şi nu a mai apărut ! Alţi turişti au pierdut identic un cântar de mână.

La **mila 35**, în faţa unei bărci de pescari a apărut din senin **un perete de apă înalt de 1,5 m.** Condiţiile meteo erau excelente. Curioşi, pescarii au vrut să se apropie dar, când au ajuns la 30-40 m, peretele de apă a început să se mişte spre ei ! În concluzie, fuga e sănătoasă...

La **mila 84** s-a descoperit un **obiect metalic** de formă piramidală, presupus a fi **de origine extraterestră** (11,3 cm înălţime, 1,38 kg, 200 cmc). Analizat în laboratoare s-a constatat că e format 60% din crom de mare concentraţie, vanadiu, mangan, siliciu, aluminiu, seleniu şi molibden.

La **mila 29**, în 22 octombrie 1992, aflaţi la pescuit într-o barcă, un doctor şi cumnatul său s-au trezit **cu barca şi uneltele de pescuit în centrul unui glob luminos** cu un diametru de 5 metri. Anterior au mai apucat să vadă un nor negru care venea rapid spre ei. La întoarcere, doctorul avea două cicatrice de 3-4 cm pe tâmpla stângă şi una de 9 cm pe ceafă, care au dispărut după câteva zile.

După jumătate de an, aflat din nou la pescuit, acelaşi doctor a intrat brusc într-o stare hipnagogică. În acest timp, a văzut ***„o serie de fiinţe cu capete mari şi diforme, cu ochi imenşi de culoare galbenă".*** La dorinţa sa de comunicare, i-au răspuns prin desenarea unor semne create din punctuleţe luminoase. Declaraţie ulterioară: *„Opinia mea subiectivă este că aceste Fiinţe, în acele momente, au reuşit să pătrundă în corpul şi sufletul meu."*

Prima din cele două întâmplări are şi un „ingredient" ce aminteşte de celebrii ***„men in blak"*** (oameni în negru) din SUA. După aventura cu globul luminos, s-a prezentat un farmacist care a început să se intereseze de cele întâmplate, deşi, în afara celor din „tabăra" doctorului, nimeni nu avea de unde să afle...

În concluzie, ex-preşedintele **Ion Iliescu** avea toate motivele să ţină **pe biroul său sinteze privind existenţa Kogaionului** iar Marile Puteri să impună o **convenţie internaţională prin care se interzic astfel de deconspirări publice.** Omenirea nu trebuie să afle că, într-adevăr, puterea lor este vremelnică iar **adevăratul Centru Suprem al lumii se află în România !**

Probabil SUA şi URSS/Rusia au aflat că **Retezatul şi Ceahlăul au formă de piramidă şi sunt goi pe dinăuntru.**

Extrasenzorialii sunt convinşi că ***„energiile divine care pornesc de pe teritoriul României au rolul de a armoniza Omenirea"*** şi pot strica, deci, planurile unora de dominaţie planetară. Motiv serios şi **sateliţii SUA şi URSS/Rusia monitorizează de mult timp zona...**

*

În cursul acestei lucrări veţi afla foarte multe amănunte despre fenomenul Hoia-Baciu, la care mai adaug câteva. Nu înainte de a remarca o ciudată coincidenţă: cel care avea să ajungă celebru în toată

lumea, odată cu fotografiile sale, se numeşte **Horia Barnea** (vezi **Hoia Baciu**).

Zona sudică a Pădurii Hoia-Baciu (7 km vest de Cluj-Napoca) este numită *„zona activă"*, pentru că aici se petrec **fenomene paranormale, (de)materializări, apariţii de OZN-uri, dispariţii de persoane şi alte fenomene inaccesibile vederii obişnuite dar fotografiabile.** Acestea se manifestă (mai bine zis: sunt publice).

De 45 ani, se desfăşoară aici ***„cercetări sistematice, unice pe plan mondial"*** (conf. dr. Adrian Pătruţ). Acestea au început după **1953**, când **Alexandru Sift** (biolog clujean, atunci de 17 ani) a observat **aterizarea într-un tufiş a unei sfere translucide.** Scotocind cu un băţ după ea, în momentul în care băţul a atins obiectul a observat că, **atât băţul, cât şi mâna au devenit invizibile.**

Ulterior, atât A. Sift, cât şi persoane particulare şi cercetători au reuşit să fotografieze... **mii** de apariţii invizibile dar şi apariţii vizibile, în curs de materializare.

Hoia-Baciu este cazul cel mai celebru dar nu şi singurul. **După 1989, observaţiile de OZN-uri s-au înmulţit** sau poate doar au început să fie mediatizate. Ele sunt mult mai vechi (veţi vedea şi în paginile următoare), din moment ce sunt **pictate şi pe pereţii unor biserici** (într-un Cuvânt anterior am prezentat cazul de la Roman). Probabil sunt şi mai multe dar **nu toţi martorii au curajul să le facă publice**, din vechea teamă de „ce zice lumea". De exemplu, o cititoare care mi-a scris că a văzut un OZN **deasupra Bucureştiului** în **primăvara** anului **1992**. N-a semnat scrisoarea, crezând că se află într-un anonimat total. Am aflat cine este (acum locuieşte în Suceava) dar îi respect dorinţa. Să vedem, însă, câteva cazuri publice.

Actualul primar al oraşului Roşiorii de **Vede**, care este şi membru ASFAN, a observat OZN-uri în mai multe rânduri. Mai întâi în **1968** (un an plin !), un **„balon" crem-murdar** care a staţionat ore în şir (în ciuda vântului) deasupra oraşului. Apoi, în **noiembrie 1996** (era viceprimar), alături de mai multe persoane, **7-8 lumini verzi** ce formau un pentagon deformat, la **75-100 m înălţime**, la 45^0. Ultimul OZN a fost semnalat de „Gazeta de Teleorman" în 07.09.04 şi observat în noaptea de **3/4.09.2004.**

Fiii Cerului par a fi interesaţi şi de...pomicultura din România. **În ianuarie 1998, orele 20, patru OZN-uri au aterizat la 100 m nord de Staţiunea pomicolă Voineşti**, de la poalele munţilor Leaota. Toma Niţă (57 ani) descrie evenimentul: *„**Deodată** s-a aprins o **lumină puternică**, de se vedea toată valea ca ziua. Nu ştiu de unde venea, a durat câteva secunde bune, apoi s-a stins. A doua zi, lucrătorii de la staţie mi-au arătat pe zăpadă trei-patru cercuri mari, cu **diametrul de 7-8 m**, în care zăpada era topită şi iarba arsă."*

Miron Dumitrescu (64 ani, profesor de liceu) completează: *„Era o lumină alb-violacee care nu venea de sus, pentru că era senin, ci de*

undeva de jos, iar în jur ***se lăsase o linişte aparte, nu se mai auzea absolut nimic.*** *Totul a durat cam jumătate de minut."* *

În **iulie 1995**, aflat la **Olimp**, pe plaja hotelului Belvedere, Cristian R. a fotografiat **5 puncte luminoase** pe cer, repetând performanța şi în **iulie 2003**, de pe plaja de la **2 Mai.**

Cluj-Napoca pare un **loc preferat de vizitatorii cosmici**, după cum se va observa şi din prezenta lucrare. Vizitele însă continuă. În **23.07.03, orele 21^{30}-22^{00}**, un OZN a staționat **30 minute** în partea de est a aerodromului, la **1.000-1.500 m** altitudine. În final s-a luminat brusc şi a dispărut pe verticală, cu o **viteză incredibilă**.

Un an mai târziu, pe **25.07.04, ora 21^{30}**, un alt OZN staționa la **500 m** înălțime şi 35 km sud-est de Cluj-Napoca. Interesant este că martorii *„**au simțit o teamă nelămurită**, care i-a determinat să stingă focul, țigările şi să vorbească în şoaptă. Această senzație a dispărut când OZN-ul s-a făcut invizibil."* **

Unii extratereştri par interesați şi de oamenii de afaceri arabi din România. Alarma şi câinii nu au folosit la nimic, respectivul fiind...**răpit de o *„arătare de un metru"*, prin tavan !** A fost readus... în zbor planat după o oră, înnebunit şi cu dureri crunte de cap. **

Petre Grigoriu (41 ani) crede că a fost ***„analizat de extratereştri"*** după ce o lumină orbitoare, de forma unei stele cu 6 colțuri, a traversat cerul oraşului **Nehoiu**, la 1.000 m înălțime, şi s-a oprit asupra sa, în timp ce pescuia cu un prieten pe râul Buzău.***

Anterior, ZIUA din 26.05.97 prezentase un caz şocant din domeniu: Gina Taraş, o fetiță de 6 ani, din Odobeşti (Vrancea), *„care-şi pierduse vocea de trei ani, în urma unui accident de maşină (...),* ***a început să vorbească perfect****, imediat după ce a dispărut OZN-ul"*, un obiect strălucitor **de formă cilindrică.**

Numeroase observații de-a lungul timpului vorbesc despre interesul deosebit arătat de OZN-uri unităților militare dar şi capacităților de producere a energiei, hidro/termocentrale, transformatoare şi linii de înaltă tensiune. Fapt dovedit şi de numeroasele apariții de la Gângiova (Dolj).

Localnicii povestesc: ***„Venea în zigzag şi se mişca cu o viteză amețitoare. Era ca o minge de foc*** *care se rotea când la vest, când la nord-est.* ***Apar în fiecare noapte, de mai bine de trei luni."*** ***„De prin '86*** *tot apar luminile astea. În fiecare noapte (...) Vin întotdeauna de la S-V şi* ***străbat cerul cu o repeziciune uluitoare. Uneori încetinesc şi atunci coboară spre sat****, ca şi cum ar vrea să ne spună: «Suntem aici, ne vedeți ?»" „Apar de vreo* ***trei luni****, când deasupra Sadovei, când aproape de Bechet şi* ***zboară numai aproape de transformatorul electric****, cam la 10 km deasupra satului. Le-am văzut cum roiesc în*

---

* **N. edit.:** Lumea misterelor, anul VI, nr. 12/14.12.04, p. 21.

** **N. edit.:** Lumea misterelor, anul VI, nr. 10/19.10.04, p. 21.

*** **N. edit.:** Național, 01.09.98, p. 14.

jurul lui ca albinele la miere. ***Câteodată*** *apar sub* ***formă de ţigară*** *dar,* ***de cele mai multe ori,*** *sub forma unor* ***mingi de foc."*** *

Uneori, OZN-urile aterizează chiar...în curţile românilor ! Un astfel de caz şocant a fost semnalat de săptămânalul *„Dracula".*

O familie care locuieşte la periferia **Sucevei** a constatat, la întoarcerea dintr-o excursie, trei cercuri adâncite în pământ, în grădina casei. Unul din vecini fusese martorul evenimentului. Acesta observase, cu două nopţi anterior, o ***„pălălaie de foc",*** **de formă triunghiulară, aterizând în curtea vecinilor.** Studiind urmele OZN-ului, proprietarul s-a ales cu dureri de cap şi stări de vomă, semn clar de iradiere.

Cel mai mediatizat caz rămâne, însă, „**întâlnirea**" de gradul III de la **Certeşti (Galaţi)**, între un poliţist, un paznic şi ***„o fiinţă ciudată ce semăna fizic cu un nou-născut dar mai deformat şi mai înalt."***

Conform ***„Ev. zilei",*** în noaptea de **8-9 iulie 1996, ora 24**, plt. Marian Mancu şi paznicul Marcel Rusu, aflaţi în misiune de patrulare, au auzit *„un zgomot asemănător unui aspirator în funcţiune".* Au văzut imediat, la câţiva metri, *„un obiect de mărimea unui automobil cu luminile aprinse".*

Lângă el, pe asfalt, plutonierul a văzut extraterestrul descris mai înainte. Strigat în ajutor, paznicul a răspuns cu voce sugrumată: *„Da d-le plutonier, aici se află Satana !"* Aproape instantaneu, **ciudata fiinţă** ***„a dispărut în interiorul obiectului luminos, fără a folosi vreo intrare specială"*** (paznicul a văzut „fiinţa" plutind şi dând ocol obiectului), **apoi OZN-ul a decolat.**

Paznicul a văzut lucruri stupefiante: ***„trei «lighioane» sau «faraoni» au început să zboare în zig-zag, în jurul «arătării»"*** (OZN-ul) iar la plecare ***„au dispărut prin zid"*** **în OZN.**

„Adevărul" (16.07.96, p.10) adaugă noi informaţii interesante. Deşi avertizat de superiori că *„va avea necazuri"* dacă continuă să povestească ce a văzut, plt. Mancu avea să completeze descrierea „fiinţelor": *„Sunt tehnician veterinar de meserie şi pot să vă spun că* ***arăta ca un avorton. Avea braţele subţiri, cu două degete".*** Poate este pentru prima oară în istorie când E.T. este semnalat a avea doar 2 degete !

„Fiinţele", se arată, aveau cca. **80 cm** înălţime, **capul alungit spre spate, urechile clăpăuge, îmbrăcăminte lucitoare.** Comunicau între ele *„bolborosind".*

Decolarea pe verticală a avut efecte asupra „peisajului". Un cireş din apropiere a avut cel mai mult de suferit: frunze şi fructe scuturate sau deshidratate (fără a fi arse).

Autenticitatea acestei „întâlniri de gradul III" a fost confirmată şi de alţi martori dar şi de dispariţia imaginii TV în localitate, la acea oră.

Acest caz a fost investigat de cunoscuţii specialişti în ufologie Călin Turcu, Dan Farcaş şi Mihai Bădescu (realizatorul emisiunii) şi ana-

---

* **N. edit.:** Jurnalul Naţional, 09.12.04, p. 20-21.

lizat la TV. Concluzia a fost clară: ***„a avut loc o autentică întâlnire de gradul III"...***

Cazul Hoia-Baciu, cel de la Certeşti dar şi altele prezentate în paginile următoare (extratereştri... cu bot de câine) arată că **România este „vizitată" de ființe stranii diverse.** Completez lista cu dezvăluirile ce mi-au fost făcute personal: **mamă şi fiică** (fireşte, din România) au fost **răpite de extratereştri** ! Deşi şocante, mi se par reale, mai ales că nu sunt cititoare de literatură UFO şi nici nu cred că au avut acces la unele lucrări, mai puțin cunoscute, care descriu cazuri similare din SUA şi Marea Britanie. Din motive amintite, le respect dorința de anonimat.

Fata are amintiri incredibile încă de la vârsta de...un an şi o săptămână ! Pentru 3,5 ani nu e de mirare că îşi „încuie" mama cu cele mai mici amănunte...

Ca elevă, toți cei care se certau cu ea erau **pedepsiți imediat** (caz similar Laviniei Tatomir şi... subsemnatului - 20 deja decedați, de care ştiu !).

O capacitate relativ recentă este **de a comanda...cu gândul televizorul şi radiocasetofonul !**

De-abia acum începe partea şocantă. În **septembrie 2002**, aflată în pat, pregătindu-se de somn, a fost cuprinsă de o stare de nelinişte. Chemată de o voce lăuntrică a mers la geam şi a observat, **deasupra blocurilor din față, două „farfurii zburătoare"**, cu lumini care pâlpâiau pe margine. Stăteau nemişcate şi aproape lipite. În timp ce se întreba *„oare, cum o fi în ele ?"*, „i s-a rupt filmul". S-a trezit dimineața în pat dar îşi amintea perfect cum păşea pe un coridor lung, luminat în alb. S-a deschis o uşă, a intrat într-o încăpere în mijlocul căreia era o masă. În jurul ei stăteau **7 persoane îmbrăcate în costume negre, cu cravate** (e prima oară când aflu o asemenea descriere !), **cu figuri humanoide dar deosebite**. Erau **înalți**, aveau câte **patru degete** la mâini, **fețe palide, ochi mari, rotunzi.**

A fost invitată să se aşeze pe un scaun. Comunicarea s-a făcut telepatic. I-au spus că **au venit pe Pământ pentru a salva planeta iar ea avea o misiune în acest sens.** Cel din față i-a cerut să-şi pună mâinile pe masă. Când i-a cuprins palmele a simțit cum o căldură ciudată i se împrăştia în tot corpul. A încercat să-şi tragă mâinile iar cel din dreapta a apucat-o de pijama, care s-a rupt. Cel care o ținea de mâini a liniştit-o, nu i se va întâmpla nimic. Mai mult, i-a spus că va deveni medic şi i-a precizat şi specialitatea (acum este deja studentă la Medicină !). Dimineața, când s-a trezit, a observat pijamaua ruptă...

Ulterior, a mai avut **încă două astfel de experiențe**. În nici-una din ele nu a fost examinată medical etc., cum s-ar crede din tipicul general.

„Aventura extraterestră" a mamei sale (cel puțin momentul amintit) **a început cu patru ani mai devreme.** În toamna anului **1998** i-a întârziat ciclul timp de **4 luni.** În finalul acestei perioade, s-a trezit într-o încăpere complet albă, **întinsă pe o masă.** Alături, două persoane

le **statură medie**, cu **ochi mari, bulbucați, fără sprâncene şi fețe palide**, îmbrăcate în ceva ce se mula perfect pe corpul lor.

Deşi nu avea nici-o emoție, unul dintre ei i-a transmis telepatic să stea liniştită.

Toate **comenzile** i se transmiteau **telepatic** şi le executa prompt. Şi-a scos pijamaua la cerere, apoi a simțit că i se umblă în vagin. Paralizată, **nu putea reacționa**. După câteva secunde i-a fost arătat un **tub de 4 cm** şi i s-a spus că totul s-a terminat. Din acest moment, nu-şi mai aminteşte nimic. A doua zi i-a revenit ciclul...

A mai avut tot încă **două asemenea experiențe** ca şi fiica, dar în memorie i-au rămas doar frânturi. Reține doar că, într-unul din cazuri, se găsea într-o **încăpere cu tavanul în formă de cupolă, intens luminată**, în care se auzea o **muzică liniştitoare**. Pe doi pereți erau **rafturi cu o serie de recipienți** în care, **într-un lichid**, se găseau **embrioni umani în diferite stadii de dezvoltare.** I-a venit rău şi nu-şi mai aminteşte nimic în continuare.

Următoarele întâmplări, subliniez, sunt destul de rar raportate în lume (2-3 cazuri).

În **primăvara** anului **1999**, s-a trezit parcă într-o altă dimensiune. Totul era la fel, clădirile, străzile dar... **nu existau oameni şi maşini şi nici nu se auzea vreun zgomot !** Curios: nu s-a neliniştit şi şi-a continuat drumul. A simțit, însă, pe cineva în spate, deşi liniştea era totală. S-a întors şi a observat **un bărbat în costum negru, cămaşă albă şi cravată neagră** (vă amintiți de cei care îi răpeau fiica ?!), cu un trenci desfăcut, **fața imobilă şi palidă şi părul „lins", dat pe spate.** În scurt timp, totul a revenit la normal: oameni grăbiți, maşini şi zgomotul cotidian al unui oraş.

Ulterior, în trei rânduri, singură sau cu fiica alături, a observat **câte un „jeep" negru** „din filme", **cu doi bărbați îmbrăcați complet în negru**, care încetineau în dreptul ei şi o priveau fix.

În decembrie 2001, stând în bucătărie, obosită după serviciu, a observat că s-a întunecat, s-a gândit că ar fi bine dacă lumina s-ar aprinde şi singură şi...s-a aprins ! Experiența nu s-a mai repetat, în schimb, **fiica a comandat mental volumul radiocasetofonului ultima oară în 20.12.04...**

În ultimii 15 ani, **România şi Basarabia** au devenit **țările cu cei mai mulți paranormali** pe metrul pătrat din lume. Este clar că **ceva se întâmplă şi se pregăteşte.** De mult, după cum veți constata din paginile următoare...

27.01.05

Eugen DELCEA

Capitolul I

PREVESTIRILE CERULUI

„Cometa neagră" a lui Iancu de Hunedoara

• **1457, iunie.**

*„**Moartea unui** asemenea **principe (Iancu de Hunedoara) a fost prevestită** şi **de** oarecare **semne.** În anul superior, **o cometă**, pe care au numit-o cea **neagră**, a fost **văzută** în luna iunie, în gradul al douăzecilea al Peştilor, aproape **treizeci de zile**, şi care a provocat groază în sufletele muritorilor."* (Bonfinius, p. 514).

Ştirea de mai sus pare, la prima vedere, că se referă la **cometa lui Halley, apărută în 1456** şi descrisă anterior. Deşi anul lipseşte, ivirea astrului este pusă în legătură tot cu moartea lui Iancu de Hunedoara; de asemenea, este vorba de luna iunie şi de o durată de vizibilitate de aproximativ 30 de zile. Aşadar, aparenţele pledează în favoarea cometei Halley. Totuşi, noi considerăm că autorul ştirii a avut în vedere **cometa 1457 II Toscanelli** şi vom expune în cele ce urmează argumentele care ne-au condus la această identificare.

Cronicarul Bonfinius, în înşiruirea evenimentelor, amintise cometa lui Halley la pagina 504 a cronicii sale. Ni se pare destul de puţin probabil, deşi nu imposibil, să revină la ea după zece pagini.

Cometa despre care vorbeşte ştirea a fost **numită *„cea neagră".*** Epitetul poate fi explicat şi prin rolul atribuit cometei, de **prevestitoare a morţii lui Iancu de Hunedoara,** dar mai degrabă **prin înfăţişarea astrului.** De altfel, comete „negre" sau „negricioase" au mai fost menţionate şi în alte cronici, după cum se va vedea mai târziu. E de presupus că privitorii n-ar fi considerat de culoare închisă o cometă atât de strălucitoare cum era cea din 1456. Mai degrabă poate fi vorba de o altă cometă cu strălucire mai puţin impresionantă.

Ştirea ne mai informează despre **constelaţia în care a apărut cometa: Peştii.** O ilustraţie din *„Historia omnium comentarum"* prezintă cometa Halley din 1456 în regiunea constelaţiilor Racul şi Leul. Pentru a ajunge de aici în constelaţia Peştii, aflată aproape în partea opusă a zodiacului, ea ar fi putut să străbată în destul de puţine zile un drum imens pe bolta cerească. Cometa lui Halley, însă, a trecut la o distanţă destul de mare de planeta noastră; aşadar, mişcarea sa aparentă printre stele nu putea fi foarte rapidă. Pe de altă parte, cometa 1457 II a fost descoperită în constelaţia Vărsătorul, vecină cu Peştii.

În concluzie, putem considera că autorul ştirii se referea la a doua cometă din 1457, descoperită, într-adevăr, în luna iunie. Nu ar fi exclusă nici o eroare provocată de trecerea timpului: cronicarul a confundat cele două comete, socotindu-le ca fiind una singură.

În Europa, astrul a fost observat sistematic **de Toscanelli,** al cărui nume îl poartă, **între 6 iulie şi 4 august.** A fost vizibil cu ochiul liber multă vreme, ultima dată fiind zărit la 26 octombrie, când strălucirea îi scăzuse. Observaţiile puţin numeroase au făcut posibilă numai calcularea unei orbite preliminare cu elemente parabolice. **La distanţa minimă de planeta noastră** (0,44 UA), cometa s-a aflat **la 17 iulie 1457.**

Perioada în care cometa trebuie să fi fost **foarte impresionantă** este cuprinsă **între sfârşitul lui iunie**, când prezenta deja o coadă lungă, **şi începutul lui august**, când condiţiile de observare nu mai erau destul de bune, din cauza apropierii de soare. Această perioadă concordă cu cele 30 de zile menţionate de cronicar.

Trebuie să subliniem aici şi finalul ştirii, care confirmă încă o dată impresia pe care o producea în rândurile privitorilor ivirea unei comete mari: ***„a provocat groaza în sufletele muritorilor".***

(Bibliografie: 1; pp. 105-106)

Fecioara Maria şi Fiul – deasupra României

• **1495, loc. Solta (Transilvania?).**

1495... *„În aceste zile a apărut pe cer **un semn extraordinar**, despre care noi am auzit de la cei care l-au văzut şi credem că nu trebuie trecut cu vederea în nici un chip. Nicolae, prietenul apropiat al lui Sigismund, mergând către Buda la regele şi stăpânul său, în latul al cărui nume este Solta, i s-a înfăţişat ochilor şi urechilor **o lumină puternică în nori însoţită de un tunet imens** şi, deodată, înspăimântat de noutatea lucrului, s-a aruncat la pământ şi, îndreptându-şi apoi privirea către cer, a văzut mai ales pe **Fecioara Maria cu Fiul, înconjurată de un nimb foarte strălucitor, care cobora prin nori şi îşi îndrepta calea spre Buda;**...Pe care lucru, după ce l-a povestit regelui şi lui Sigismund, şi-a atras marea admiraţie a amândurora"* (Bonfinius, p. 747).

Semnul extraordinar despre care vorbeşte ştirea de mai sus nu poate fi decât **apariţia unui bolid deasupra localităţii Solta.** Toate fenomenele care au însoţit ivirea meteorului (lumina puternică şi detunătura caracteristică) ne conduc la această concluzie.

Ştim din însemnare că în ziua respectivă **cerul era acoperit de nori.** De asemenea, presupunem că fenomenul s-a petrecut **în timpul zilei**, căci cel care a văzut bolidul se afla în acel moment pe drum. În aceste împrejurări, putem avansa ipoteza că **strălucirea corpului meteoric era foarte intensă.**

Lăsând la o parte iluzia martorului ocular, căruia i s-a părut că vede în lumina scânteietoare a bolidului *„pe Fecioara Maria cu Fiul, înconjurată de un nimb foarte strălucitor"*, din continuarea frazei putem extrage două informaţii preţioase. Expresia *„cobora prin nori"* pare a indica faptul că remarcabilul corp meteoric era destul de jos.

Dacă adăugăm şi bubuitura produsă, s-ar putea să avem de-a face cu un meteorit căzut în apropiere de Solta, mai exact spre apus de această localitate, dacă ţinem seama şi de cuvintele *„îşi îndrepta calea spre Buda"*, care ne informează asupra direcţiei mişcării bolidului: **de la est către vest.**

(Bibliografie: 1, pp. 234-235)

Semne cereşti pentru Mihai Viteazul

• **1595, octombrie 6/16, Târgovişte, jud. Dâmboviţa.**

Este cunoscut faptul că în seara acestei zile, oraşul **Târgovişte** a fost **recucerit de la turcii care apucaseră să-l fortifice, în mare grabă,** cu puţin timp în urmă. Această faptă de arme a fost săvârşită de trupele aflate **sub comanda lui Mihai Viteazul.**

Numeroase izvoare contemporane descriu acest eveniment, unele dintre ele făcând menţiune şi despre **apariţia, cu câteva zile înaintea asediului, a unei comete.** Astfel, într-un *„ziar din Ţara Transilvaniei, din tabără şi din Coşova şi de la Strigoniu, de la 18 până la a 28-a zi a lunii Octombrie"*, se arăta că ***„în ziua de 15 a lunii octombrie**, adică Duminică înainte de Sf. Havel, în anul acest al 95-lea, **s-a arătat deasupra taberei o mare cometă, care a ţinut o oră sau ceva puţin mai mult".***

Într-un raport în limba italiană, datat Praga, 14 noiembrie 1595, se afirma că amintita cometă a fost văzută timp de **două ore.**

Încercându-se identificarea acestei „comete", s-a constatat că ea nu este menţionată în nici un catalog de apariţii de acest fel. **Lista de comete alcătuită de Vincenzo Coronelli** şi publicată în lucrarea sa *„Epitome Cosmografica"*, Colonia (Köln), 1693, **nu înregistrează nici o cometă pentru anul 1595.**

Este vorba, fără îndoială, fie de **o cometă total necunoscută,** observată în mod excepţional **numai deasupra Târgovişteî în preajma unei mari bătălii,** fie de un alt fenomen (astronomic, meteorologic etc.), interpretat la vremea aceea drept cometă...

(Bibliografie: 4, p. 3; articolul *„Cometă necunoscută"* de Dinu A. Dumitrescu, din *„Magazin"*, nr. 880/s. 17 august 1974).

Trebuie să mai notăm aici faptul că, **pe unele stampe** reprezentând bătălia de la Târgovişte din 6/16 octombrie 1595, dată între Mihai Viteazul şi turci, se vede înfăţişată şi **o stea cu coadă.** De asemenea, **Nicolae Bălcescu**, în *„Românii supt Mihai-Voievod Viteazul"*, **pomeneşte**, probabil pe baza aceloraşi stampe, **de o cometă strălucitoare, zărită** în dimineaţa luptei de **la Târgovişte,** după răsăritul Soarelui. Evident, **cometa Brahe-Moestlin nu putea fi observată în 1595** (de altfel, în acel an n-a fost descoperită nici o cometă); eroarea de dată se explică uşor prin scurgerea timpului.

Dacă admitem însă veridicitatea stampelor, putem considera că „astrul" de la 6/16 octombrie 1595 a fost mai degrabă **un bolid de o strălucire neobişnuită.**

(Bibliografie: 1, pp. 126-127)

• **1596, (?).**

1596... *„la un moment dat s-a văzut pe cer către ţara turcească ca* ***o izbucnire de foc,*** *pe care aşa au explicat-o ca un semn ciudat pe cer şi că este* ***semn de biruinţă"*** (Nagy, p. 48).

Flacăra care a izbucnit pe cer nu poate fi decât **un bolid mare;** este extrem de improbabil să fi fost vorba de un alt fenomen: o auroră boreală nu are un început atât de brusc, iar un fulger nu este în nici un caz *„un semn ciudat".*

Din păcate, ştirea nu dă informaţii asupra datei apariţiei, în afara anului: 1596. Putem, însă, determina aproximativ direcţia în care s-a văzut bolidul; *„către ţara turcească"* înseamnă spre sud sau sud-sud-est.

Interesantă ni se pare şi interpretarea care s-a dat fenomenului ca **semn prevestitor de lupte victorioase.**

(Bibliografie: 1, p. 237)

„Steaua căzătoare" a cardinalului Bathory

• **1599, aprilie 4, ora 22:00.**

1599... *„În ziua a 4-a a lui aprilie seara la ora 10* ***a căzut foc din cer*** *cu vuiet"* (Czack, *„Ephemeris",* p. 376).

Identificăm şi în această descriere apariţia unui bolid. Autorul ei, însă, este foarte precis în fixarea datei evenimentului: seara zilei de 4 aprilie 1599, la orele 22. Vuietul care a însoţit căderea „focului din cer" era **zgomotul caracteristic trecerii bolizilor mari prin păturile dense ale atmosferei.**

După toate aparenţele, este posibil chiar ca acest corp meteoric să fi ajuns până la suprafaţa Pământului şi să avem de-a face cu căderea unui meteorit.

(Bibliografie: 1, pp. 237-238)

• **1599, vara.**

Anul **1599**... *„Şi în aceeaşi vară* ***diferite feluri de chasme*** *(bolizi de mari dimensiuni)* ***şi globuri de foc*** *în diverse locuri* ***au înspăimântat sufletele oamenilor"*** (W. Bethlem, IV, p. 478).

Conform ştirii, **în vara anului 1599 s-au produs numeroase apariţii meteorice mari**, care au provocat de multe ori groaza martorilor oculari.

Cronicarul se referă în special la bolizi: atât la *„globurile de foc",* care se ivesc dintr-o dată, răspândind o lumină vie şi dispar la fel de brusc, cât şi la cei mai mari, care explodează, împrăştiind fragmente incandescente în toate direcţiile.

E posibil, însă, ca el să fi avut în vedere şi o eventuală **ploaie de stele căzătoare**, în care să fi abundat meteorii mari. Emitem această

presupunere, deoarece trebuie să ținem seama de faptul că, **în noaptea de 10 spre 11 august, Pământul intersectează orbita roiului pe seide** (produs de cometa periodică 1862 III Swift-Tuttle), iar căderi meteorice în această perioadă devin foarte frecvente.

După cum arată cronicarul, bolizii apăruți în vara lui 1599 au produ spaimă privitorilor. **Înfrângerea şi moartea cardinalului Andre Báthory la Şelimbăr** în toamna acelui an au fost considerate a fi fo **prevestite de numeroase semne.** Între acestea au fost menționate „globurile de foc" despre care pomeneşte ştirea noastră.

(Bibliografie: 1, p. 23

• **1599**

„În a cincea zi înainte de lupta dată la Sibiu, aproape ***toată noapte s-au aprins cu mare tărie flăcări pe cer,*** *aşa încât oastea principel Andrei distingea drumul la o lumină minunată."*

(W. Bethlen, IV, p. 47

Pentru stabilirea datei fenomenului, ştirea ne furnizează o info mație prețioasă: s-a produs cu cinci zile înainte de lupta de la Sibi Este vorba, de fapt, de **bătălia dată la Şelimbăr,** în apropiere Sibiului, **între Mihai Viteazul şi Andrei Báthory, la 18/28 octombri 1599** (pe stil nou).

Evenimentul ceresc a fost, fără îndoială, o auroră polară. Specta colul trebuie să fi impresionat nespus pe privitori; mărturie stă frumoas descriere pe care ne-a lăsat-o cronicarul.

Trebuie să menționăm aici faptul că şi flăcările aprinse pe boltă d aurora la care ne referim, ca şi fenomenele meteorice din vara aceluia an, au fost ulterior considerate semne prevestitoare ale înfrângerii morții cardinalului Andrei Báthory.

(Bibliografie: 1, pp. 281-28

Capitolul II

MIHAI VITEAZUL, ASASINAT – CERUL, SUPĂRAT...

Trei sori şi... tunuri pe cer

• **1600** ... *„S-au văzut în văzduh, la 1 mai, către răsărit,* ***2 oştiri care se ciocneau"*** (Sutoris, p. 13)

• **1600** ... *„La întâi mai au fost văzute în văzduh, către răsărit,* ***2 oşti luptându-se*** *una împotriva celeilalte"* (Krauss, Tractatus, p. 166).

„Faptul că fenomenul atestat de cele două ştiri s-a văzut către răsărit nu impietează asupra valabilităţii identificării făcute de noi. E adevărat că, de regulă, ***aurorele polare se văd din regiunile noastre către nord.*** *Lumina unei aurore, însă, ocupă pe cer o porţiune mare, care uneori se poate întinde pe jumătatea bolţii. Considerăm că, la 1 mai 1600, partea estică a zonei luminoase era mai strălucitoare şi în ea aveau loc cele mai repezi mişcări. De aceea, martorii oculari au văzut spre est cele două oşti care se luptau."*

(Bibliografie: 1, pp. 283-285).

(N.a.: **Explicaţia** pe care autorii o dau acestui fenomen este cel puţin **naivă**. Încercând să-l identifice musai cu aurorele polare, care *„se văd din regiunile noastre către nord"*, ei uită să explice, evident, cum a fost posibil ca *„în seara zilei de 1 mai 1600"..."partea estică a zonei luminoase era mai strălucitoare"*...).

• **1602, aprilie 12.**

Anul **1602**... *„În ziua de 12 aprilie s-au văzut* ***trei sori limpezi."***

(Excerpta... Prasmariensis, p. 435)

Iată că, şi în ziua de 12 aprilie a anului 1602, **Soarele a fost însoţit pe cer de două parhelii strălucitoare.** Este reeditarea fenomenelor optice produse la 28 februarie şi la 18 martie 1600.

(Bibliografie: 1, p. 285)

• **1603, martie 25.**

„În 1603, la 25 martie s-a auzit, în plină zi, ***un zgomot în aer, ca şi când ar fi tras un tun,*** *încât lumea de frică s-a aruncat la pământ."*

(Teutsch, Nebenarbeit, p. 177)

Unele corpuri meteorice mari, arzând în atmosferă, împrăştie o lumină atât de vie, încât pot fi văzute chiar în plină zi. Altele, însă, mai slab strălucitoare, rămân invizibile dacă apar ziua, iar trecerea lor prin aer nu este trădată decât de zgomotele caracteristice (şuierături, bubuituri) care o însoţesc. Asemenea fenomene s-au petrecut deseori în diferite părţi ale ţării noastre, ele fiind menţionate în cronici sau în diverse însemnări, ca nişte întâmplări vrednice de amintit.

Detunătura auzită „în plină zi" la 25 martie 1603 trebuie să fi fost provocată de spargerea unui astfel de bolid, a cărui lumină a fost

ascunsă privitorilor de strălucirea soarelui. Zgomotul produs a fost, probabil, extrem de puternic, dacă ținem seama de reacția martorilor.

(Bibliografie: 1, pp. 238-239)

Semn miraculos şi „fâşii zburătoare"

• **1603, august 1, ora 17:00, Rupea, Braşov.**

1603... *„În ziua de 1 august, seara la ora 5, s-a văzut la Rupea **un mare semn miraculos"*** (M. Banfi, p. 266).

Nu există suficiente elemente pentru o identificare sigură. Oricum, momentul evenimentului este acum fixat: 1 august 1603, orele 17. Soarele mai avea deci vreo două ore şi jumătate până să apună. În consecință, **strălucirea unui bolid sau a luminilor unei aurore** ar fi trebuit să fie deosebit de intensă pentru a atrage atenția privitorilor.

(Bibliografie: 1, p. 336)

• **1604, mai (6 ?).**

Anul **1604**... *„În acest an, în luna mai...Au apărut în văzduhul cerului **mai multe stele căzătoare**, pe lângă acestea **şi fâşii zburătoare"*** (W. Bethlen, VI, p. 209).

În luna mai, foarte rar în istorie au fost semnalate apariții de stele căzătoare în masă. Conform unui **catalog întocmit de Chasles** pe la jumătatea veacului trecut (XIX), nu se cunosc decât **extrem de puține „ploi de stele" văzute în mai;** şi acelea prin secolele IX şi X. Ştirea vine să completeze datele existente cu informații asupra unui fenomen meteoric asemănător petrecut în anul 1604.

Pe lângă numeroasele stele căzătoare, autorul ştirii spune că se puteau observa şi „fâşii zburătoare". E vorba probabil de dâre luminoase late şi persistente, care nu puteau fi produse decât de corpuri meteorice mai mari şi chiar de bolizi.

Apariții numeroase de meteori se produc de obicei la întâlnirea Pământului cu un roi de asemenea corpuri. În jurul datei de **6 mai** are loc **întâlnirea cu roiul asociat celebrei comete Halley.**

Dacă ținem cont de faptul că fenomenul menționat de ştirea noastră a avut loc cu numai vreo trei ani înainte de apropierea cometei Halley de planeta noastră, apare explicabilă frecvența mare a meteorilor observați în luna mai a anului 1604.

(Bibliografie: 1, p. 239)

Oştile din cer

• **1604, mai.**

Anul **1604**... *„În acest an, în luna mai...Cam în acelaşi timp au fost văzute în ceruri **oşti înarmate cu suliițe,** cea de la răsărit luminoasă, cea de la apus foarte întunecată, **luptându-se între ele;** şi cea dintâi a fost văzută dând înapoi şi retrăgându-se, dar puțin timp după aceea, cu*

puteri recâştigate, a fost văzută biruitoare, într-atât, încât cea întunecată nu a mai apărut, cealaltă rămânând teafără" (W. Bethlen, VI, p. 209).

(Bibliografie: 1, p. 285)

• **1604, septembrie 19/20, Transilvania (?).**

1604... *„La 19 septembrie, noaptea, s-a văzut pe cer, deasupra întregului glob,* ***un semn roşu foarte mare şi groaznic, în forma unui cort rotund de război*** *şi a ţinut până spre dimineaţă. Forma ciudată a acestui semn ceresc i-a făcut pe toţi să se mire şi să fie îngrijoraţi"* (Sepsi, p. 50).

Semnul ceresc apărut în noaptea de 19 spre 20 septembrie 1604 a fost tot **o auroră polară.** Durata mare (aproape întreaga noapte), culoarea roşie, înfăţişarea asemănătoare cu a unui *„cort de război"* (ducându-ne cu gândul la „draperiile" aurorale), toate acestea ne identifică cu precizie fenomenul.

Cât despre impresia produsă de auroră, cronicarul furnizează interesante informaţii. El califică semnul drept *„groaznic"* şi hiperbolizează dimensiunile ariei de vizibilitate *(„s-a văzut pe cer deasupra întregului glob").*

Reacţia mulţimii? Semnul a produs întâi mirare, care apoi s-a transformat în îngrijorare.

În ceea ce priveşte interpretarea acestui spectacol ceresc, cronica se ocupă pe larg de ea: pe câteva pagini sunt reproduse în limba latină **prezicerile astrologului elveţian Sebaldus Brandinus în legătură cu urmările fenomenului**, preziceri care se referă în bună măsură şi la Transilvania.

(Bibliografie: 1, p. 286)

• **1604, septembrie 28/29.**

„În anul 1604 la 28 septembrie s-a observat noaptea pe cer un semn, mare minune. ***S-a ridicat o mare armată, având corpuri de război, de la răsărit îndreptându-se spre miazănoapte; se făcea că se luptau steaguri ale oştirilor unul împotriva celuilalt,*** *şi nu slab, ca nişte luptători cu lăncile, cu bombardele şi chiar* ***cu maşini de război mai mari.*** *S-a retras cel de la răsărit, a triumfat cel de la miază-noapte"* (Veyss, p. 171).

1604... *„În ziua de 29 a fost pe cer* ***un semn mare****, astfel încât* ***a ars de la 4 la 6"*** (P. Banfi, p. 419).

(Bibliografie: 1, pp. 286-287)

Familia Bathory – „aleasa Cerului"... să moară

• **1604, noiembrie.**

1604... *„În noiembrie, timp de* ***trei dimineţi,*** *s-a văzut la răsăritul Soarelui* ***o stea neagră****. Un* ***semn întristător."***

(Krauss, *Tractatus,* p. 198)

În luna noiembrie 1604 strălucea pe cer o magnifică supernovă. Nu poate fi însă vorba despre ea în ştirea de mai sus, căci nu ar fi fost în nici un caz denumită **stea neagră.** Să fi fost o cometă slab luminată? Greu de presupus, razele soarelui de dimineață ar fi ascuns-o privirilor.

Un asteroid care să se proiecteze pe discul soarelui nu poate fi iarăşi luat în considerare, căci fenomenul s-a observat trei dimineți la rând. De altfel, dimensiunile mici ale asteroizilor infirmă această presupunere.

S-ar putea să avem de-a face cu o pată solară mare care apărea asemenea unui punct negru pe fondul luminos al discului solar. În istoria astronomiei sunt menționate cazuri când pete solare de mari dimensiuni au fost văzute cu ochiul liber.

(Bibliografie: 1, pp. 336-337)

• **1605, aprilie 8, ora 15.00.**

1605. *„**În Vinerea Mare**, după-amiaza la ora trei, în timp ce cerul a fost senin, **a tunat** foarte ciudat, de parcă s-ar fi tras **cu mai multe tunuri** şi ecoul s-a auzit în toate părțile..."* (Sepsi, p. 57).

Tunetul ciudat auzit în Vinerea Mare a anului 1605 (8 aprilie) a fost provocat, desigur, de **explozia în aer a unui bolid** a cărui strălucire n-a putut fi observată din cauza luminii Soarelui, căci fenomenul s-a petrecut la orele 15.

Cronicarul subliniază faptul că nici un nor nu întuneca cerul, arătând că nu putea fi vorba de un tunet obişnuit. De altfel şi intensitatea zgomotului a fost excepțională, amintind de o salvă de artilerie.

(Bibliografie: 1, p. 240)

• **1605, mai 17, Arpăşel, jud. Bihor.**

*„În jurul zilei de şaptesprezece mai 1605 s-au întâmplat următoarele lucruri neobişnuite. La Arpăşel **s-a lăsat jos din cer un fum** ca un butoi mare, **pădurea** din Arpăşel **s-a aprins, copacii verzi şi pământul au ars** cu mare fum **timp de două săptămâni.** Totodată, **din cer se auzeau bubuituri de tunuri şi sunete de trompete, se arătau mari mulțimi.** Măria Sa Ştefan Báthori l-a trimis pe Kis Farkas, slugă de-a lui, să vadă ce se întâmplase în pădurea din Arpăşel, pe care o găsise arzând, şi a văzut şi a auzit acolo mari minuni. El a vorbit acolo cu un om bătrân, care i-a spus lui Kis Farkas: că domnul tău îi ajută pe cei săraci este pe placul lui Dumnezeu, du-te însă acasă şi spune-i domnului tău să se lepede de păcatul în care trăieşte în taină, căci **va muri în curând.** Toată lumea crede că a fost un înger"* (Sepsi, p. 64).

Se pare, conform ştirii de mai sus, că **în ziua de 17 mai 1605 un meteorit** de dimensiuni considerabile **a căzut în apropiere de Arpăşel** (jud. Bihor). Fumul în care era învăluit corpul incandescent, bubuiturile şi *„sunetele de trompetă"* caracteristice spargerii bolidului, fenomenul luminos, exagerat de privitori *(„se arătau mari mulțimi")*, toate acestea constituie dovezi incontestabile ale căderii meteoritului.

Faptul că **bolidul a provocat un incendiu care a mistuit pădurea de la Arpăşel** nu e de necrezut. Asemenea cazuri au mai fost **întâlnite**, deşi **foarte rar.**

Nu putem să nu remarcăm faptul că din interesanta relatare a cronicarului nu lipseşte interpretarea fenomenului, tributară superstiţiilor vremii: asimilarea căderii meteoritului cu coborârea unui înger pe pământ spre a-i vesti lui Ştefan Báthori sfârşitul apropiat şi a-l îndemna la pocăinţă.

(Bibliografie: 1, pp. 240-241)

După asasinarea lui Mihai Viteazul ploua cu meteoriţi !

• **1605, decembrie 24.**

Anul **1605**... *„4 decembrie...Cu câteva zile mai înainte de aceasta a fost **un vuiet uriaş în aer, ca şi cum se luptau două feluri de oşti între ele**"* (W. Bethlen, VI, p. 380).

După cum se vede, anul **1605** a fost **un an bogat în fenomene meteorice** vrednice de însemnat. Iată că, numai cu vreo săptămână înainte de sfârşitul său, a avut loc încă un asemenea eveniment.

Vuietul auzit în văzduh şi însoţit probabil de bubuituri *(„ca şi cum se luptau două feluri de oşti între ele")* constituie mărturia trecerii cu mare viteză a unui bolid prin straturile joase ale atmosferei, fără a putea fi însă văzut la lumina zilei.

Posibilele detunături marchează fărâmiţarea corpului meteoric în urma mai multor explozii succesive.

(Bibliografie: 1, pp. 241-242)

• **1607, februarie 1.**

1607...*„La 1 februarie s-au văzut **trei sori pe cer**"* (Segesvári, p. 169).

Cu fenomenul de optică atmosferică semnalat de extrem de concisa însemnare de mai sus ne-am obişnuit deja. În prima zi a lunii februarie 1607, Soarele nu strălucea singur pe cer, ci era încadrat de două parhelii.

(Bibliografie: 1, p. 289)

• **1607, noiembrie 27, Bicsad, jud. Covasna.**

Anul **1607**...*„În ziua de 27 a lui noiembrie. Pe la a şaptea oră a nopţii, pe lună clară, **a apărut o chasmă, foc, căzând din cer, cu zgomot şi cutremur de pământ**, atât la Bicsad, cât şi în multe alte locuri"* (Zavodskii, p. 364).

Putem cu uşurinţă identifica, în fenomenul descris de autorul ştirii de mai sus, **căderea unui corp meteoric mare** la Bicsad (jud. Covasna).

Caracteristicile sunt convingătoare: apariţia luminoasă însoţită de un zgomot puternic; ar putea fi vorba chiar de căderea unui meteorit veritabil.

Vibraţiile solului care au urmat impactului ar fi putut fi luate drept **cutremur** de autorul însemnării, a cărui calitate de martor ocular al eve-

nimentului pare indiscutabilă. În acest caz, trebuie să fi fost vorba de **un meteorit uriaş**, căci vibraţiile s-au simţit *„atât aici la Bicsad, cât şi în multe alte locuri"*.

Mai probabilă ni se pare, însă, ipoteza că mai sus-amintitul cutremur a avut loc la un interval de timp oarecare după căderea meteoritului, neavând nici o legătură cu acesta.

Cel care a asociat fenomenele a fost cronicarul, conform credinţei că **unui semn în cer trebuie să-i urmeze o întâmplare deosebită pe pământ.**

(Bibliografie: 1, p. 242)

• **1609, primăvara sau toamna (?).**

Anul **1609**... *„În acelaşi an, într-o zi oarecare, după ceasurile şapte ale serii a fost văzut **un fulger ceresc, care s-a schimbat într-o lance arzândă"*** (W. Bethlen, VI, p. 536).

E greu de crezut că un fulger obişnuit, oricât de impresionant, ar fi fost menţionat în cronica lui Wolfgang de Bethlen. Putem considera aşadar că *„fulgerul ceresc"* din frumoasa descriere de mai sus a fost un bolid. Probabil că viteza sa era foarte mare, dată fiind comparaţia cu o lance de foc.

Nu cunoaştem în ce zi anume din 1609 a fost văzut bolidul, dar e de presupus că a apărut într-o perioadă a anului când după ora 7 seara e deja întuneric sau, în orice caz, nu mai e multă lumină.

(Bibliografie: 1, pp. 242-243)

„Zmeul de foc"

• **1609, octombrie 24, seara.**

Anul **1609**... *„De asemenea, în luna octombrie în ziua de 24, în orele serii, s-au văzut ca **două stele care se luptau între ele,** izgonindu-se pe rând cu fulgere şi tunete, care au produs mare groază muritorilor"* (W. Bethlen, VI, p. 536).

(Bibliografie: 1, p. 337)

• **1611, septembrie 11, orele 20:00 - 21:00 p.m.**

1611... *„La 11 sept. a fost **o mare eclipsă de Lună**, seara între orele 8 şi 9"* (Segesvári, p. 178).

Consultând *„Canon der Finsternisse"* a lui **Oppolzer**, nu am găsit consemnată **nici o eclipsă de Lună la data de 11 septembrie 1611.** Ce-i drept, în lucrarea mai sus menţionată nu figurează eclipsele prin penumbră. Calculele noastre au arătat însă că nici o eclipsă prin penumbră nu se putea produce la data respectivă. În plus, eclipsele lunare din 1611 nu se potrivesc descrierii autorului ştirii.

Ce fenomen să fi fost atunci? Am putea eventual presupune că **lumina astrului** nopţilor fusese puternic **filtrată prin straturi de pulberi atmosferice absorbante,** dând astfel **impresia unei eclipse.** Păstrăm totuşi mari rezerve în avansarea acestei ipoteze.

(Bibliografie: 1, pp. 337-338)

• **1612, august 28, Transilvania.**

1612... *„La 28 august s-a văzut pe cer spre miazănoapte* ***ceva foarte ciudat"*** (Segesvári, p. 180).

Anul **1612**... *„Către sfârşitul lui august s-au văzut, în câteva nopţi,* ***mari semne în cer, groaznice de văzut...***" (Zavodskii, p. 368).

1612... *„Pentru a se răcori, el se culcă lângă fereastră şi văzu pe la miezul nopţii, din întâmplare, nişte* ***semne cereşti îngrozitoare.*** *Între altele, văzu spre apus cum* ***se ciocnesc şi se luptă două oştiri cuprinse de flăcări,*** *iar spre miază-zi o altă* ***arătare în chip de zmeu de foc, având gura şi gâtlejul căscate"*** (Kraus, *Cronica Transilvaniei*, p. 20).

Nici aici identificarea nu este uşoară. Frapează însă faptul că, în semnalarea fenomenului, autorul primei ştiri a folosit aproape aceleaşi cuvinte ca în cazul aurorei observate la 4 august. Este vorba, deci, tot de **o auroră boreală.** Se pare că evenimentul ceresc s-a repetat în câteva nopţi, în perioada de sfârşit de august (ştirea a doua).

Luminile neobişnuite, uneori cu mişcări rapide, de pe firmament au provocat teamă în rândurile martorilor oculari, teamă generată de credinţa că aceste semne nu sunt altceva decât **prevestiri ale unor nenorociri ce vor urma.**

În ceea ce priveşte cea de-a treia ştire, am inclus-o aici, deoarece se referă la vara anului 1612, fără însă a specifica data. Cu toate că e vorba de semne văzute spre vest şi sud, considerăm că eroul evenimentelor relatate de cronicar a observat tot o auroră polară, cu o mare întindere pe cer.

Şi aici fantezia a lucrat intens, dar descrierea luptei celor două armate *„cuprinse de flăcări"* înlătură orice îndoială în legătură cu identificarea fenomenului.

(Bibliografie: 1, pp. 289-290)

„Semnul de sânge" era... un OZN !

• **1613, noiembrie 9, 10, 12, 16.**

1613... *„La 9 noiembrie s-a văzut* ***pe cer un semn*** *tot* ***de sânge"*** (Forgats et. al., p. 47).

1613...*„La 10 noiembrie, toată noaptea,* ***o roşeaţă mare a cuprins tot cerul*** *în partea de răsărit, miazăzi şi miazănoapte"* (Segesvári, p. 182).

„În anul 1613...noiembrie...12. S-a văzut pe cer până dimineaţa în zori ***un semn mare"*** (Hegyes, p. 482).

„În anul 1613...noiembrie...În 16, ***un mare semn de foc a clocotit pe cer*** *de la 7 până la 4, toată noaptea"* (P. Banfi, p. 430).

Am grupat aceste patru ştiri pentru a le comenta împreună, deoarece ele se referă, toate patru, la **aurorele polare** care **au fost văzute în câteva nopţi pe la jumătatea lunii noiembrie 1613.**

Culoarea roşie a luminilor aurorale a atras atenţia şi a fost notată de autorii ştirilor: *„un semn tot de sânge"* (prima ştire), *„o roşeaţă mare"*

(a doua ştire), *„un mare semn de foc"* (a patra ştire). De asemenea, pentru nopţile 10/11, 12/13 şi 16/17 noiembrie a fost notată şi durata mare a fenomenelor. De remarcat că aurora menţionată de cea de-a patra ştire a fost văzută timp de aproximativ **nouă ore!**

Autorii celor patru ştiri au consemnat şi alte amănunte importante. De exemplu, în noaptea de 10 spre 11 noiembrie, zonele luminoase au cuprins porţiuni foarte mari de cer, atât spre nord şi est, cât şi spre sud (a doua ştire). S-a mai remarcat faptul că în noaptea de 16/17 noiembrie (ştirea patru) luminile aurorei au prezentat mişcări rapide, dând impresia de clocot.

Toate aceste amănunte dau o idee şi mai exactă despre frumuseţea spectacolului ceresc care s-a oferit ochilor privitorilor în acele patru nopţi de noiembrie din anul 1613.

(Bibliografie: 1, pp. 290-291)

• **1613, decembrie 9; (?)**

„La 9 decembrie 1613 s-a văzut un ***semn sângeros pe cer****, iar la 16 noiembrie* ***un semn mare pe cer, foarte focos****, de la 7 până la 4, toată noaptea..."*.

(De fapt, ce fel de „semne" strălucind în roşu *„focos"* puteau staţiona periodic pe cerul transilvan acum aproape patru secole ? **Abia observaţiile contemporane asupra „zborurilor colorate" ale OZN ne pot oferi o explicaţie plauzibilă).**

(Bibliografie: 12, p. 145)

Cine erau Vetusolienii cereşti ?!

• **1615, octombrie 10; (?).**

Anul **1615**...*„Ziua de 10 octombrie. Am văzut şi am privit atent* ***o cruciuliţă de aur*** *de mărimea unui grăunte de ovăz,* ***căzută din cer, trimisă de Vetusolieni*** *Înălţimii sale spre a fi văzută."* (Zavodskii, p. 371).

N-am fi inclus această ştire în lucrarea noastră dacă autorul ei n-ar fi precizat că minuscula cruciuliţă de aur căzuse din cer. Două variante sunt posibile: ori provenienţa cerească a obiectului este falsă, ori avem de-a face cu un fragment de material meteoric având o formă şi o culoare cu totul particulare.*

(Bibliografie: 1, p. 338)

• **1617, august 30; (?).**

1617...*„La 30 august s-au văzut* ***semne pe firmament, auzindu-se mari oştiri şi tunetul de artilerie grea*** *şi, după cât se pare,* ***s-au auzit şi văzut mulţi călăreţi"*** (Forgats et al., p. 48).

Identificarea marilor semne cereşti văzute la 30 august 1617 este îngreuiată de faptul că autorii ştirii nu precizează şi ora la care s-a produs fenomenul. Totuşi, cum este foarte probabil că acesta a avut loc noaptea, putem considera că a fost **o auroră polară.**

---

* **N. edit.:** Dar cine erau Vetusiolienii ??!...

La această concluzie ne conduce şi înfăţişarea celor văzute pe cer: oştiri, călăreţi. Am subliniat cu prilejul altor aurore rolul important pe care-l joacă fantezia martorilor oculari în descrierea acestor fenomene. Este şi cazul aurorei la care ne referim; unii privitori şi-au imaginat nu numai că văd în mişcarea luminilor pe cer ciocnirea armatelor, ci că şi aud vuietul luptelor.

(Bibliografie: 1, pp. 292-293)

Steaua... cu „aspect îngrozitor"

• **1618, octombrie; Bicsad, jud. Covasna.**

Anul **1618**... *„Luna octombrie. **O cometă mare** şi rar văzută în secolul nostru, dinspre răsărit, începând de la solstiţiul de toamnă, **s-a îndreptat spre apus, timp de câteva nopţi,** şi anume atât de mare, încât pe când a apărut deasupra cetăţuiei Bicsad, **coada sa a acoperit întreaga arie a cetăţii"*** (Zavodskii, p. 374).*

Ştirea pomeneşte despre **o cometă mare în octombrie 1618.** Despre ce cometă ar putea fi vorba: **1618 I Kepler, sau 1618 II**? În octombrie, cometa 1618 I nu mai era vizibilă, iar cealaltă nu fusese încă descoperită.

Referirea la „solstiţiul de toamnă" (o altă eroare a autorului; corect: „echinocţiul de toamnă"), în contradicţie cu luna octombrie menţionată, ar „împinge" data apariţiei cometei către 1618 I. Totuşi, la data echinocţiului de toamnă al anului 1618, această cometă nu se mai vedea cu ochiul liber.

Ultima remarcă din ştire *(„coada sa a acoperit întreaga arie a cetăţii")* nu se poate referi, însă, decât la **cometa 1618 II.** Din aceste motive, considerând că autorul a greşit luna apariţiei cometei, am adăugat această ştire la cele care vorbesc indubitabil de cometa 1618 II.

(Bibliografie: 1, pp. 134; 137)

• **1618; (?).**

*„În 1618 s-a văzut **o coloană de culoare albă spre răsărit,** în timpul dimineţii, către ora 2, durând până în zorii zilei, **câteva săptămâni,** de la sărbătoarea Sfântului Mihail până la Sfântul Martin sau chiar mai mult, apoi dintr-o dată a fost văzută **o cometă cu coada de o foarte mare lungime,** spre răsărit, după miezul nopţii, 12, sau prima oră auzită, până în zori, durând de la sărbătoarea Sf. Martin până la sărbătoarea Bobotezei 1619. Şi încă **o nouă stea** a apărut spre apus, în timpul serii, **de aspect îngrozitor"*** (Nösner, p. 174).**

---

* **N. edit.:** Cronicarii timpului ştiau, deci, cum arată o cometă iar observaţiile precedente ridică mari semne de întrebare...

** **N. edit.:** Cum poate avea o stea un aspect îngrozitor, chiar şi în imaginaţia trăitorilor acelor vremuri ?!...

Ştirea vorbeşte despre apariţia pe cer, cu câteva ore înaintea zorilor, a unei coloane albe, fenomen care s-a repetat mai multe nopţi. Abia după aceasta aflăm despre ivirea cometei.

În analele localităţii franceze Villefranche se găseşte o însemnare similară, pe care o redăm mai jos, pentru asemănarea uimitoare cu ştirea noastră:

„În acest zis an 1618, în preajma sărbătoririi Tuturor Sfinţilor, apăru pe cer, cu câteva ceasuri înaintea zilei, ***un semn în formă de bandă piezişă,*** *care dură câteva zile şi* ***se întorcea la aceeaşi oră;*** *dar după câtva timp, acest semn încetând, apăru un altul, la o oră asemănătoare,* ***în formă de cometă având o stea mare şi dedesubtul acesteia mai multe raze pâlpâitoare, în formă de jerbă,*** *care dură până în preajma Crăciunului, în care vreme şi mai târziu, să se ştie: de la sărbătoarea Tuturor Sfinţilor* ***până la 19 februarie**** *şi mai apoi a fost un timp senin şi liniştit, fără nici un frig, nici ploaie."*

Ce a fost coloana albă care apărea pe cer în jurul datei de 1 noiembrie 1618, înainte de răsăritul Soarelui, vreme de mai multe nopţi şi mereu la aceeaşi oră? Este foarte probabil să fi fost vorba de **lunga coadă a cometei 1618 II,** care răsărea deasupra orizontului înainte de a se putea vedea şi capul. Dar de ce, atunci, atât ştirea noastră, cât şi cronica franceză nu vorbesc despre „transformarea" benzii albe în cometă (atunci când, în sfârşit, i s-a văzut şi capul)?

Există în ambele ştiri o tendinţă de separare a celor două fenomene; ele sunt prezentate ca fenomene diferite. Mai mult, cronicarul francez vorbeşte despre apariţia cometei la câtva timp după dispariţia benzii albe.

Francis Lafont, pe baza textului din cronica de la Villefranche, a emis ipoteza că **primul „semn"** despre care este vorba **ar putea fi lumina zodiacală.** Forma de coloană se potriveşte, într-adevăr, mai bine luminii zodiacale decât cozii curbate a cometei 1618 II.

Despre posibilitatea apariţiei luminii zodiacale (**fenomen extrem de rar la latitudinea României**) pe cerul nostru vom vorbi, însă, atunci când vom avea în vedere alte fenomene observate la noi.

(Bibliografie: 1, pp. 135, 137-138)

---

* **N. edit.:** Un „fenomen astronomic" care a durat... 2 luni ! Cazurile ce vor urma dovedesc identitatea unui ...OZN.

Capitolul III

MINUNI PE CERUL ARDEALULUI

„Tunurile" nefaste din Cer

• **1650, octombrie 9, la amiază, Transilvania.**

Anul **1650**... *„În ziua de 9 octombrie, pe la amiază,* ***s-au auzit în întreaga Transilvanie mari bubuituri şi pocnituri în văzduh, ca şi când s-ar fi tras cu tunurile.*** *Cei din Cluj credeau că se trage la Oradea, iar cei de acolo credeau că se trage în altă parte. Cei din Braşov credeau că se trage în Ţara Românească sau la Făgăraş, iar cei de acolo credeau că în altă parte.* ***Aceste bubuituri s-ar fi auzit în lumea întreagă.*** *Toate sunt* ***semne prevestitoare*** *ale zilei celei de pe urmă şi* ***ale nenorocirilor ce vor urma"*** (Kraus, *Cronica Transilvaniei*, p. 143).

Ştirea de mai sus descrie un fenomen întru totul asemănător celui petrecut la 27 septembrie 1647. Cronicarul exagerează, desigur, în aprecierea întinderii pe care s-ar fi auzit bubuiturile produse de explozia bolidului.

Admiţând că, totuşi, zgomotele au fost remarcate în diferite oraşe transilvane: Cluj, Oradea, Braşov, Făgăraş, ba şi în Ţara Românească, ar trebui să presupunem că, la amiaza zilei de **9 octombrie 1650,** a avut loc **explozia unui corp meteoric de dimensiuni cu totul neobişnuite, sau a mai multor bolizi.**

Ambele presupuneri au un **grad de probabilitate foarte mic.** Se remarcă şi aici interpretarea pesimistă dată de cronicar fenomenului, ca semn nefast.

(Bibliografie: 1, pp. 244-245)

Soare... verde, cu două cruci şi inundaţii

• **1654, iulie 12, dimineaţa, Transilvania.**

„La 12 iulie, când a răsărit, ***Soarele era verde ca iarba, iar înaintea sa erau două cruci. În aceeaşi zi, apele s-au revărsat*** *în aşa măsură în Transilvania, încât mulţi oameni şi vite au pierit, iar multe case şi bucate s-au prăpădit."* (Kraus, *Cronica Transilvaniei*, p. 173).

La intersecţiile cercului parhelic cu haloul de 22°, atunci când în aceste puncte nu apar parhelii, se pot vedea **cruci de lumină.** Iată natura celor două cruci observate înaintea Soarelui în dimineaţa zilei de 12 iulie 1654.

Culoarea verde a astrului se datora prezenţei în atmosferă a unor pulberi care filtrau lumina, lăsând să treacă în special razele verzi. Un fenomen analog a fost observat şi în Franţa, de către Léon Guiot din Soissons, la data de 29 octombrie 1903.

În legătură cu modul în care a fost interpretat acest semn ceresc, ştirea este clară: fenomenul a fost considerat ca prevestitor al inundaţiilor catastrofale din Transilvania din vara acelui an, calamităţi care au pricinuit mari pagube materiale şi pierderi de vieţi omeneşti.*

(Bibliografie: 1, p. 296)

Patru sori şi patru stele... războinice

• **1657, februarie 2, Transilvania.**

„La 2 februarie s-au văzut pe cer, într-un nor negru, ***trei stele de foc luptându-se între ele.*** *Apoi a apărut* ***lângă ele o a patra stea,*** *care de asemenea era* ***în întregime din foc**** *şi mult mai mare ca celelalte. Aceasta a durat cam* ***două ceasuri*** *şi este un semn prevestitor că vor urma mulţi principi şi multe domenii"* (Kraus, *Cronica Transilvaniei*, p. 197).

Fenomenul descris de ştirea de mai sus este asemănător celui observat la 24 octombrie 1609. Având în vedere aparenţele, putem emite aceeaşi ipoteză: natura meteorică a spectacolului ceresc. S-ar putea ca la 2 februarie 1657 să fi avut loc **o ploaie de stele care a ţinut aproximativ două ore...**

Ca la majoritatea fenomenelor neobişnuite descrise, cronicarul Georg Kraus a dat şi aici o interpretare: *„vor urma mulţi principi şi multe domenii".****

(Bibliografie: 1, p. 338)

• **1657, octombrie 17**

„1657, octombrie s-au ivit pe cer ***patru sori deodată,*** *ceea ce era înspăimântător la vedere. Aceasta nu avea alt înţeles decât că vor urma multe schimbări în principat şi că în curând vor fi, în acelaşi timp chiar, 3 şi 4 principi, cum vom arăta în curând"* (Kraus, *Cronica Transilvaniei*, p. 243). ***

Ştirea de mai sus descrie un fenomen care a fost de numeroase ori însemnat în cronici ca vrednic de aducere aminte: sori multipli.

Aşadar, la 17 octombrie 1657, alături de astrul zilei **străluceau trei parhelii**. Două dintre ele trebuie să fi fost **parheliile de 22°**, iar cea de-a treia - **un soare fals** suplimentar, care lumina la fel de intens ca şi acesta. Se pare că fenomenul a inspirat teamă în rândurile privitorilor; astfel cronicarul, care a mai descris sori multipli, n-ar fi folosit termenul de *„înspăimântător la vedere".*

Iese, de asemenea, în evidenţă inter-pretarea dată semnului ceresc: vestitor de schimbări de domnie, de tulburări, de război civil.

(Bibliografie: 1, pp. 296-297)

---

* **N. edit.:** Coincidenţa e, totuşi, stranie: ***„în aceeaşi zi, apele s-au revărsat"***...

** **N. edit.:** „Jocuri" clasice ale OZN-urilor !

*** **N. edit.:** Şi au urmat mulţi principi !...

• **1658, aprilie 19, 08:00 am, Braşov, jud. Braşov.**

*„În 1658, la 19 aprilie dimineața la ora 8 a căzut **un glob de foc peste Castelul Nou** din fața Braşovului"* (Teutsch, *Nebenarbeit*, p. 178).

1658...*„În ziua de 19 aprilie, ziua la ora 8 dimineața, **peste Castelul Nou a căzut un foc din văzduh**"* (Kusch, p. 132).

Concordanța deplină a celor două ştiri atestă **ivirea unui bolid deasupra Castelului Nou** (unul din turnurile de apărare ale cetății Braşovului), în dimineața zilei de 19 aprilie 1658.

Nu putem spune dacă a fost vorba de căderea unui meteorit sau nu, întrucât nici una dintre ştiri nu menționează şi zgomotul puternic care se produce cu asemenea ocazii. În orice caz, corpul meteoric trebuie să fi fost de dimensiuni destul de mari, apărând privitorilor ca un glob de foc.

În aceste condiții, este foarte posibil ca el să fi ajuns până la suprafața Pământului, fără a se consuma în întregime prin ardere.

(Bibliografie: 1, p. 245)

• **1660 ianuarie 11 şi 12, dimineața, Sibiu, jud. Sibiu.**

*„În anul 1660...la 11 ianuarie (...) în această dimineață s-au văzut pe cer, **pe vreme frumoasă, 2 curcubeie** între Slimnic şi Ocna Sibiului"* (Graff, p. 179).

*„În anul 1660... În această zi (12 ianuarie) s-a văzut **iarăşi un curcubeu** între Slimnic şi Ocna Sibiului"* (Graff, p. 181).*

De cele mai multe ori, halourile solare cu culorile bine separate au fost luate drept curcubee şi notate ca atare. Nu este însă şi cazul fenomenelor observate la 11 şi 12 ianuarie 1660; acestea au fost curcubee veritabile, ce-i drept, foarte frumoase.

Se ştie că halourile puternic colorate se văd în regiunea de cer în care se află Soarele. Ori, dimineața Soarele se vede spre sud-est, pe când curcubeele menționate de cele două ştiri au apărut „între Slimnic şi Ocna Sibiului", localități situate la nord-vest de Sibiu (ştirile sunt din Sibiu). De aici am dedus faptul că nu era vorba de halouri.

Uneori, pe lângă curcubeul obişnuit, apare şi un al doilea, exterior primului, având culorile mai puțin strălucitoare şi aşezate în ordine inversă. Un asemenea fenomen s-a văzut în dimineața zilei de 11 ianuarie 1660, dar nu s-a mai repetat a doua zi, când a fost observat un singur curcubeu.

(Bibliografie: 1, p. 297)

• **1660, iunie 7, Transilvania.**

*„...la 7 iunie, zi în care se spune că s-ar fi văzut **o eclipsă neobişnuită a Soarelui"*** (Kraus, *Cronica Transilvaniei*, p. 356).

---

* **N. edit.:** Ne putem închipui orice, inclusiv efectele unei activități extraterestre ! De altfel, în Vechiul Testament, şi Ioshua se lăuda că...Soarele s-a ascuns când a strigat el la Iahve !...

Eclipsele de soare survenite în 1660 au avut loc la următoarele date: 9 aprilie, 9 mai, 4 octombrie şi 3 noiembrie. Aşadar, **nu o eclipsă a produs presupusa întunecare a Soarelui la 7 iunie !...** *

(Bibliografie: 1, p. 339)

„Lupte" în Cer, pagube la Făgăraş...

• **1661, sfârşitul verii, Transilvania, Făgăraş.**

Anul **1661**...*„În acest timp, peste tot în Transilvania, s-au auzit în văzduh **bubuituri puternice, ca şi când s-ar fi tras cu tunurile;** erau semne **prevestitoare ale pieirii ţării.** De asemenea, **s-a prăbuşit de la sine,** la cetatea din Făgăraş, **jumătate dintr-un zid foarte puternic** al unui bastion şi a astupat şanţul cu apă"*

(Kraus, *Cronica Transilvaniei,* p. 421)

Iată un nou fenomen meteoric (petrecut pe la sfârşitul verii anului 1661), similar celor menţionate la observaţiile nr. 70 şi 71.

De altfel, la descrierea sa, cronicarul foloseşte aproape aceiaşi termeni. E vorba de bubuiturile violente pe care un bolid invizibil la lumina zilei le provoacă prin spargere. Până şi interpretarea este asemănătoare: jale, nenorociri, pieirea ţării.

Apare, însă, şi un element nou faţă de cele două ştiri mai sus amintite. Cronicarul asociază „semnului ceresc" un accident concret petrecut la Făgăraş: **prăbuşirea unei porţiuni din zidul cetăţii.**

(Bibliografie: 1, pp. 245-246)

• **1662, februarie 23/24, noaptea, Sibiu, jud. Sibiu.**

*„Ziua de 23 februarie 1662. La Sibiu, în timpul nopţii au apărut (pe cer) **două oşti cuprinse de flăcări care se luptau între ele"*** (Kraus, *Cronica Transilvaniei*, p. 486).

(Bibliografie: 1, p. 299)

• **1663, septembrie 8, 15:00 pm., Transilvania.**

Anul **1663**...*„În ziua de 8 septembrie s-au auzit, la ceasurile 3 după amiază, în Transilvania, **zgomote şi bubuituri în cer, ca şi când s-ar fi tras cu tunurile.** După ştirile primite, aceste bubuituri s-ar fi auzit **şi în Moldova, Ţara Românească şi în toată Ungaria**"* (Kraus, *Cronica Transilvaniei,* pp. 549-550).

(Bibliografie: p. 246)

„Norişori de foc" deasupra Braşovului

• **1664, decembrie 14, Transilvania.**

*„1664... luna decembrie... La 14 ale aceleiaşi luni ni s-a arătat **o cometă de o mare raritate,** întinzându-se de la răsărit la apus, care a putut fi văzută spre apus toată acea lună şi, în următoarea lună,*

---

* **N. edit.:** Vezi N. edit. anterioară.

ianuarie (1665), ne-a strălucit iarăşi, ***cu coada întoarsă de la apus spre răsărit*** *şi ne-a lovit o teamă de mari primejdii viitoare; ca să nu spun mai multe,* ***în cer rătăceau minuni****; eu însumi am văzut două stele întoarse,* ***ca nişte comete****, alţii au observat în cer* ***o coloană de foc, groaznică, cu două fulgere*** *şi care a durat* ***mai multe ore*** *şi, în sfârşit,* ***îndreptându-se în cer, a dispărut****"* (I. Bethlen, p. 203).

Ni se par de mare interes şi interpretările care au însoţit ivirea cometei. Ştirea denotă *„teama de mari primejdii viitoare"* care i-a cuprins pe privitori la ivirea stelei cu coadă...

(Bibliografie: 1, p. 140, 144)

• **1681, ianuarie 18, (?).**

„1681, 18 ianuarie. ***Au apărut pe cer trei sori."***

(Ziegler, *Calendarium,* p. 530)

Lapidara ştire de mai sus ne informează asupra unui eveniment ceresc destul de des întâlnit până acum: **ivirea pe cer, de-o parte şi de alta a Soarelui, a parheliilor de 22°.**

(Bibliografie: 1, p. 299)

• **1687, iulie 13, 20:00 pm., Braşov, Tâmpa, Ţara Bârsei.**

„În 1687, în a opta duminică după Sfânta Treime, seara la ora 8 ***au zburat trei norişori de foc deasupra Braşovului*** *şi peste aşa-numitul Tâmpa, care au fost văzuţi aproape în toată Ţara Bârsei."*

(Teutsch, *Nebenarbeit,* p. 178)

O altă **apariţie meteorică, văzută deasupra Ţării Bârsei**, este descrisă de însemnarea de mai sus.

Fixarea datei evenimentului nu ridică probleme. În anul 1687, cea de-a opta duminică după sărbătoarea religioasă a Sfintei Treimi (Rusaliile) a fost la 13 iulie.

La orele 20 în iulie este încă lumină, deci **strălucirea** celor trei norişori de foc trebuie să fi fost **considerabilă**.

Este extrem de improbabil ca trei bolizi independenţi, de dimensiuni aparente mari, urmând aproximativ aceeaşi direcţie, să se ivească simultan. Mai degrabă avem de-a face cu **trei fragmente ale unuia şi aceluiaşi corp meteoric**, care au păstrat direcţia iniţială a zborului acestuia.

(Bibliografie: 1, p. 247; 12, p. 145)

• **1694, septembrie 5, 24:00 pm., Braşov, jud. Braşov.**

„La 5 septembrie 1694 către ora 12 noaptea s-a văzut lucind tare ***un cerc mare de culoare sângerândă...".***

(Bibliografie: 12, p. 146)

• **1698, iulie 23, 21:00 pm., (?).**

1698: *„La 23 iulie, la orele 9 ale serii, noaptea, a fost o asemenea lumină mare,* ***un arc alb de nori înaintea muntelui****, încât a fost* ***înfricoşător*** *şi a minunat pe fiecare..."* (Annales Czeidinenses, p. 384).

Descrierea arcului alb *„de nori"* ivit înaintea muntelui ne duce cu gândul la **un curcubeu alb, produs de reflexia şi refracţia razelor Lunii în picături de ceaţă.**

De regulă, însă, **curcubeele lunare** sunt **foarte slab luminoase.** Or ştirea noastră subliniază **strălucirea mare** care caracteriza fenomenul descris, strălucire care n-a trecut nebăgată în seamă, ci *„a fost înfricoşător şi a minunat pe fiecare".*

În consecinţă, presupunem că în seara zilei de 23 iulie 1698 s-a văzut pe cer **un arc auroral de culoare albă**, răspândind o lumină neobişnuit de puternică.*

(Bibliografie: 1, p. 300)

Braşovul – din nou survolat de „semne cereşti"

• **1702, iulie 21, dimineaţa, (?)**

„Anul 1702... La 21 iulie s-a văzut ***o stea lângă Lună,*** *la miazăzi"*

(Tartler, *Diarium*, p. 103).

Conform scurtei ştiri de mai sus, **Luna**, în drumul său aparent pe bolta cerească, s-a găsit la 21 iulie 1702 **în apropiere de un astru strălucitor**, stea sau planetă. Am avut în vedere în special planetele Venus şi Jupiter, pentru care am calculat poziţiile pe cer în acel moment, ca de altfel şi poziţia Lunii. Venus se găsea atunci la o distanţă unghiulară de circa 6° spre vest de Lună.

Iată tabloul care s-a oferit privitorilor în ultimele ore ale nopţii de 21 iulie 1702: de după orizontul estic a răsărit mai întâi planeta Venus, apoi imediat şi secera Lunii. Cum cei doi aştri se găseau în regiunea de est a cerului, rezultă că Venus, faţă de Lună, era situată în direcţia sudului, fapt confirmat şi de ştirea noastră. În sfârşit, după mai bine de două ore, şi-a făcut apariţia şi Soarele.

(Bibliografie: 1, pp. 325-326)

• **1704, iunie 21, 23:00-24:00 pm., Braşov, jud. Braşov.**

1704... *„La 21 iunie s-a văzut* ***un semn de foc*** *între orele 11 şi 12 ale nopţii,* ***pe cer, zburând deasupra oraşului."***

(Seyberger - Blasius, p. 449)

Conform ştirii de mai sus, se pare că **o** altă **auroră polară** a putut fi observată **în regiunea Braşovului,** în noaptea de 21 spre 22 iunie 1704.

Din descrierea fenomenului deducem câteva informaţii suplimentare. Luminile aurorei aveau o nuanţă roşiatică, *„de foc",* şi se mişcau destul de repede pe cer. Înălţimea lor deasupra orizontului trebuie să fi fost mare, dacă semnul s-a văzut *„deasupra oraşului".* Fenomenul a început pe la orele 23 şi a durat aproximativ **o oră.**

(Bibliografie: 1, p. 300)

---

* **N. edit.:** Bănuim că, la 1698, aurorele erau fenomene de mult cunoscute în România (Ardeal) ! Dacă ne amintim de capacitatea OZN-urilor de a se învălui în „nori", fenomenul capătă alte conotaţii (v. dispariţia companiei engleze în Turcia, în primul război mondial !)...

Patru sori într-un cerc alb

• **1706, martie 15, 09:00 am., (?).**

„În anul 1706...în 15 martie, dimineața devreme, la ora 9, s-a văzut deasupra orașului, pe cer, ***un mare cerc alb și înăuntru parcă stăteau 4 sori în patru colțuri...***" (Christophor, p. 56).

Minunatul spectacol ceresc văzut în dimineața zilei de 15 martie 1706 ar putea avea două explicații. Putem considera că **Soarele era înconjurat de haloul de 22°,** iar la intersecția acestuia din urmă cu cercul parhelic, precum și în punctele sale de deasupra și de dedesubtul Soarelui, **străluceau patru parhelii.**

În acest caz, însă, considerăm că **știrea ar fi trebuit să vorbească de cinci sori.** Dacă ar fi fost numai trei parhelii, nu s-ar fi menționat *„4 sori în patru colțuri",* căci Soarele real ar fi ocupat o poziție centrală.

Din aceste motive credem mai verosimilă o a doua ipoteză. **Cercul alb era cel parhelic** (care are într-adevăr culoarea albă), **iar cei patru sori erau: Soarele, parantheliile și anthelia.** Nu credem că a fost vorba de parhelii, pentru că dispunerea lor n-ar fi sugerat imaginea celor patru discuri luminoase în patru colțuri.

(Bibliografie: 1, pp. 300-301)

• **1706, martie 18, (?).**

„Anul 1706... La 18 martie s-au văzut deasupra orașului ***3 sori și un cerc alb de nori."*** (Tartler, *Diarium*, p. 106).

(Bibliografie: 1, p. 301)

Din nori cad... pietre scrise în ebraică !?

• **1707, ianuarie 25, după amiaza, zona Făgăraș, jud. Brașov.**

„Anul 1707... ianuarie... În 25, după masă, din munții înconjurători de aici, peste pădure înspre Făgăraș, s-a auzit ***un tunet și pocnet înspăimântător,*** *despre care mulți voiau să afirme că garnizoana imperială de la Făgăraș ar fi tras cu tunurile mici și mari. După aceea, însă, se credea ca sigur că în districtul Făgărașului s-ar fi produs o furtună puternică, în timpul căreia* ***din nori ar fi căzut 3 pietre pe care ar putea fi văzută scriere ebraică.*** *Dacă aceasta ar fi adevărat, va răspunde timpul. Ceea ce înseamnă, însă, numai Dumnezeu singur ar putea să știe. A lipsit însă parțial confirmarea"* (Christophor, p. 72).*

Fenomenul nu este greu de identificat: **la 25 ianuarie 1707 a avut loc căderea unui meteorit în districtul Făgărașului.** Bubuiturile care s-au auzit pe o mare întindere cu această ocazie au fost provocate, fără îndoială, de spargerea în aer a corpului principal. Conform știrii, **au fost**

---

* **N. edit.:** Cristofor este un nume specific iudaic, ceea ce explică grosolana diversiune în favoarea „poporului ales"...

găsite şi trei fragmente de meteorit. Probabil că fisurile existente pe suprafaţa acestora au fost luate drept **semne ale scrierii ebraice.**

Cronicarul pune însă sub semnul întrebării veridicitatea informaţiilor cu privire la cele trei pietre. Poziţia sa e lesne de înţeles: încă multe zeci de ani ştirile despre pietre căzute din cer vor fi privite cu neîncredere sau calificate drept născociri.

Considerăm că acum, când cunoaştem natura şi originea meteoriţilor, când am văzut că ase-menea fenomene s-au produs de multe ori pe teritoriul ţării noastre, nu mai putem împărtăşi rezerva cronicarului.

(Bibliografie: 1, pp. 247-248)

„Stâlpii mari, ca de foc" se unesc şi pleacă...

• **1709, februarie 2/13 sau 9/20, noaptea, (?).**

„În anul 1709, luna februarie în cinci zile, în noaptea de miercuri spre joi, a fost un semn mare pe cer: s-au arătat ***doi stâlpi mari, ca de foc****, 1 de la apus iar celălalt de la răsărit,* ***mergând ca un alfa şi unindu-se*** *au fost* ***ca un curcubeu*** *în vreme de ploaie, strălucind foarte luminos ca la* ***trei ore*** *şi apoi au plecat."*

(după Aramă, *Să fi fost...*, p. 30)

(Bibliografie: 1, pp. 301-302; 3, p. 221, datare eronată; 4, p. 4, datare eronată)

• **1728, decembrie (22 ?), Braşov, jud. Braşov.**

Anul **1728**...*„În luna decembrie înainte de Crăciun* ***a căzut o lumină pe acoperişul catedralei,*** *devreme, la ora 3"* (Tartler, *Diarium*, p. 124).

Scurta însemnare de mai sus sugerează **un fenomen de natură meteorică.** Nu cunoaştem data exactă, dar trebuie să fi avut loc nu cu multe zile înainte de 25 decembrie 1728.

Deoarece, la 22 decembrie orbita curentului meteoric Ursa minoride (asociat cometei periodice Tuttle) este intersectată de planeta noastră, se poate ca lumina căzută din cer observată la Braşov să fie un corp aparţinând curentului menţionat că a căzut pe acoperişul catedralei braşovene şi iată de ce. În primul rând, o asemenea cădere produce un zgomot puternic, dar cronicarul nu pomeneşte de nimic despre aşa ceva.

În al doilea rând, în urma evenimentului, catedrala sau măcar acoperişul ei ar fi trebuit să aibă de suferit stricăciuni; din nou constatăm că ştirea nu face nici o aluzie la aceasta.

În consecinţă, putem emite ipoteza că apariţia meteorică a fost reală (s-ar putea chiar ca un meteorit să se fi prăbuşit în împrejurimile Braşovului), dar **căderea corpului pe acoperişul catedralei a fost o iluzie** provocată probabil de perspectivă.

(Bibliografie: 1, pp. 249-250)

OZN-uri şi... potop

• **1737, dec. 5/6 (16/17), 20:00 pm.- 02:00 am., Transilvania (?).**

„Când au îmblat (văleatul) 1737, seara după cină spre ziua lui S(fân)tu Nicolae, s-au arătat ***un semn pre cer*** *despre miazănoapte* ***roşu ca sângele şi lat*** *şi au fost mai* ***2 ceasuri*** *şi* ***s-au despărţit în doao, apoi iar s-au împreunat*** *şi s-au aşezat iar spre apus."*

(După Corfus, *Însemnări*, p. 280)

1737...*„Şi în decembrie, seara la ora 8 a fost văzută pe firmament către miazănoapte* ***o roşeaţă înspăimântătoare****, ca şi când ar fi fost incendiate sate, şi* ***împărţită de dâre albe****; a durat până la miezul nopţii"* (Annales Czeidinènses, p. 391).

(Bibliografie: 1, pp. 304-305; 2, p. 280; 3, p. 222; 4, p.4)

• **1786, septembrie 8, 19:00 pm., deasupra Carpaţilor Meridionali, între Ţara Românească şi Transilvania.**

„1786 Septembrie 8, marţi la un ceas din noapte s-au arătat pe cer ***o lumină foarte strălucind, încât să făcuse lumină ca ziua****, şi dintr-acea lumină* ***cădea văpăi de foc, care se stingea în văzduh.*** *Şi după contenirea acei lumini s-au făcut* ***un tunet ca urletu de cutremur*** *spre miază noapte; apoi a doua zi mercuri s-au pornit ploaie ţiind patru zile şi patru nopţi necurmat şi* ***până la noemvrie 30 tot ploi au fost.*** *Această lumină s-au văzut şi pe alte locuri depărtate"* (Însemnare pe un manuscris, Întrebări şi răspunsuri ale filosofilor, de la Bibl. Acad., ms. rom. 2126, f. 1, publicată de V. Ursăchescu în *„Biserica Ortodoxă Română"*, XLIV, 1926, p. 704. Ed. N. Iorga, *Manuscriptele mănăstirii Cernica,* p. 18 - extras din *„Biserica Ortodoxă Română"*, XXVI, 1902-1903, p. 222 -, Corfus, *Însemnări*, p. 284).

„Anul 1786, septembrie în 8 zile, seara la 7 ceasuri, s-au arătat pe ceri despre amiazăzi pe supt nor ***ca şi Soarele*** *şi s-au luminat pe tot locul ca de foc" (Însemnare pe Palia de la Orăştie,* 1582, la Bibl. Acad., c.r.v. 30, I, f. 153 v. Ed. Corfus, *Însemnări*, p. 284).

(Bibliografie: 1, pp. 352-353; 2, p. 284; 4, p. 4; 5, p. 166).

Luna... fugea pe cer

• **1788, august 19, 21:00 pm., (?).**

„Anul 1788...august...În 19 seara la ora 9 s-a văzut ***o mare auroră boreală"*** *(Annales Czeidinenses,* p. 400).

Şi ştirea de mai sus se remarcă prin concizie. Autorul ei cunoştea fenomenul la care a asistat, **o auroră polară** *, şi a notat numai data şi ora producerii sale.

(Bibliografie: 1, p. 308)

---

* **N. edit.:** Din nou se dovedeşte că aurorele boreale nu erau o necunoscută pentru cronicarii acelor timpuri, ceea ce ridică semne de întrebare asupra altor fenomene menţionate...

• **1790, ianuarie 29, 18:00 pm., Transilvania (?).**

„În anul 1790, în ziua de 29 ianuarie, s-a văzut seara la ora 6 o ***aurora boreală*** *foarte mare" (Annales Czeidinensis,* p. 402).

Şi ştirea de mai sus face parte din rândul acelora care nu necesită nici un comentariu. Fenomenul a fost identificat şi fixat în timp, fără alte amănunte, chiar de autorul ştirii. *

(Bibliografie: 1, p. 309)

• **1793, decembrie 9, 19:30 pm., Floreşti, (jud. Prahova?).**

„Leat 1793 noemvrie 27, duminecă la 2 pol ceasuri din noapte ***s-au cutremurat pământul de trei ori,*** *aflându-mă la masă la Floreşti cu dumnealui sărdarul Constantin Poenaru. Iar a doao zi seara, tot la acea vreme* ***au făcut minune Luna,*** *că într-o jumătate de ceas au fugit pe ceri, de la prânzul mic fiind Luna, până au venit la chindie. Şi apoi au încetat"* (după Aramă, *Să fi fost...,* p. 32).

Nu poate fi aci în nici un caz vorba de o eclipsă de Lună, deoarece descrierea fenomenului nu se potriveşte; pe de altă parte, la data de 9 decembrie 1793 (28 noiembrie pe stil vechi), Luna se afla în faza de primul pătrar.

Iată care a fost, conform însemnării, desfăşurarea evenimentului. Pe la orele 19:30, **un corp luminos semănând cu Luna s-a deplasat vizibil pe cer** de la est spre vest. Fenomenul a durat vreo **jumătate de oră**; când corpul a ajuns la Chindie (loc situat între zenit şi apus), a dispărut.

(Bibliografie: 1, pp. 339-340; 3, p. 222; 4, pp. 4-5; 12, p. 144)

ÎNGERII ŞI VIAŢA ROMÂNILOR

Cutremur anunţat insistent... de sori

• **1802, mai 25, la amiază, (?).**

„1802, mai 25, dumineca ***la namie, au perit Soarele.****"*

(După Corfus, *Însemnări*, p. 287)

În 1802 au avut loc **două eclipse de soare**: una totală la 4 martie şi una inelară la 28 august, **nici una dintre ele vizibilă în ţara noastră.**

Însemnarea nu se referă, aşadar, la o eclipsă, cel puţin pentru anul 1802. Am presupus că ar putea fi vorba de o descriere eronată a textului, căci o eclipsă de soare s-a produs într-adevăr la 6 iunie (pe stil vechi 25 mai), dar în 1807. Ea însă a fost vizibilă în emisfera sudică şi în momentul totalităţii era ora 7:25 dimineaţa, iar nu amiaza. Cade, deci, şi presupunerea că autorul însemnării ar fi notat o eclipsă văzută prin alte părţi, dar de care ar fi luat cunoştinţă într-un fel sau altul.

(Bibliografie: 1, p. 340)

• **1813, martie 1, dimineaţa, Bucureşti.**

„1813 martie 8, în zioa de sfântul părintele nostru şi mărturisitorul Theofilact, episcupul Necomidii, sâmbătă dimineaţa, începuse a se însemna de zică, la 11 şi jumătate ale nopţii, ***s-au cutremurat pământul****... Mai înainte de acest cutremur cu o săptămână, iarăşi s-au mai arătat* ***Soarele cu trei lumini, adecă trei sori pă cer.****"*

(Dobrescu, p. 337)

Fenomenul optic al sorilor multipli observat la 1 februarie 1813* s-a reeditat în data de 13 martie (1 martie după calendarul iulian, cu o săptămână înainte de cutremurul mai sus menţionat) a aceluiaşi an.

(Bibliografie: 1, p. 310-311)

Îngeri cu aripi furau fetele de la horă !!

• **1818-1830, sat Păiuşani, com. Chisindia, jud. Arad.**

(...) Centrul întâmplărilor este satul Păiuşani, la 3,5 km de Chisindia spre sud... Interesant este faptul că, **în cele patru întâmplări** pe care le vom relata mai jos, **au fost implicaţi şi membri ai aceleiaşi familii**: familia Târsală...

Primul caz s-a transmis sub forma unei legende, având puternice nuanţe de basm. Întâmplarea a avut loc la începutul secolului al XIX-lea,

---

* **N. edit.: 13**.03.18**13**. Martie este luna lui Marte, zeul războiului (şi catastrofelor).

1813 = 1+8+1+3 = **13** ! Atenţionarea anterioară fusese pe 01.02.1813, deci pe... **18**(6+6+6).01.1813...

În 1812, Basarabia intrase sub ocupaţie rusească.

prin anii 1818-1830. Ne-a fost relatată de bătrâna familiei Târsală, Macrina, a cărei bunică (mama soacrei dânsei) a fost martor ocular.

Satul se afla la horă, a doua zi de Paşti, în fața vechii biserici (care azi nu mai există) pe un platou situat deasupra văii, în dreapta râului.

La nuntă vin doi feciori, înalți de peste 2 m, îmbrăcați după portul acelor locuri. Sătenii îi remarcă imediat ca fiind străini. Cei doi se apropie **şi iau la joc două fete.**

În timpul dansului, **unuia dintre ei îi ieşea mereu ceva alb de sub şuba lungă de pe umeri.** Legenda spune că celălalt i-ar fi descântat: *„Bagă seama, frate, bine/Că **se vede aripa la tine**".* Lumea devenea tot mai agitată, se aduna şi vorbea în grupuri.

Cei doi străini au remarcat comportamentul sătenilor. **Ei lasă să le cadă şubele de pe umeri, scoțând la iveală nişte aripi mari, albe care se deschid larg.** Ei „se ajută" (îşi iau avânt) **şi se înalță cu fete cu tot,** sub privirile înlemnite ale oamenilor. Fetele s-au zbătut, din veşmintele lor căzând diferite lucruri care s-au agățat în copaci. Foarte mulți ani, nimeni nu s-a atins de acele haine, socotite necurate, până au putrezit acolo.

Zburătorii au traversat valea şi **s-au îndreptat spre** locul numit Hodobană, un deal dinspre vest, unde se află **o peşteră.** Feciorii plecați atunci în căutarea răpitorilor, au găsit părți din hainele fetelor în apropierea acestei peşteri. Nimeni nu a mai auzit vreodată de cei doi feciori şi de cele două fete furate.

Deci, o posibilă **întâlnire de gradul IV...**

Al doilea caz se referă la o întâmplare petrecută la începutul secolului nostru şi poate fi socotită ca un exemplu de **întâlnire de gradul II sau III.** Printre martorii oculari a fost şi o bătrână a familiei Târsală, bătrână care a murit în toamna lui 1992 în vârstă de 102 ani.

Mai mulți oameni din Păiuşani plecaseră la munte, la lucru. S-au reîntors acasă noaptea. La un moment dat, ei observă **în vale o lumină foarte puternică,** pe care bătrâna o descrisese ca *„cel mai puternic bec care ar putea fi azi".* Sătenii, temându-se, încearcă să ocolească locul. Dar atunci ei aud, în direcția luminii, nişte zgomote metalice ritmate.

Ajunşi la o mică distanță, martorii văd **nişte ființe umanoide, în jurul unui obiect ale căror contururi se pierdeau în lumina orbitoare.**

A doua zi, oamenii aveau drum prin pădure tot pe acolo. Obiectul dispăruse, dar ei au putut să vadă nişte urme ciudate pe sol.

OZN-urile apar de Crăciun...

Capul familiei, dl. Petru Târsală, ne-a relatat o întâmplare trăită de dânsul prin anii '80, de asemenea un caz interesant.

Era prin decembrie, **înainte de Crăciun.** Petru Târsală trebuia să ducă, la rugămintea învățătoarei, un brad pentru pomul de iarnă de la şcoală. Pentru aceasta, se scoală cu noaptea-n cap, pe la 4 şi pleacă în pădure.

Era o vreme uscată, fără zăpadă, iar în liniştea întunericului se putea auzi foşnetul cetinei. La un moment dat, ceva ciudat atrage omului atenția. De după coama muntelui, înspre est, începu să se ivească **o lumină roşiatică, ca a răsăritului de soare.** Aceasta îl nedumeri pe om, căci era prea devreme încă. Zarea luminoasă se intensifica mereu.

Atunci apare din acel loc, **pe cer, un obiect ciudat,** care, cum spunea baci Petru, era *„ca o căpiță, ca un puişor de paie care arde".* Probabil o formă bombată de semisferă sau elipsă. **Culoarea sa era de un roşu aprins,** *„ca cel mai tare foc".* Iar lumina cea roşie deosebit de puternică, pe care o emana **„arătarea", a cuprins cerul şi toată pădurea.** Totul părea colorat în roşu.

Omul nostru se simțea înfricoşat. El spunea că *„dacă obiectul ar fi stat deasupra satului, ar fi putut ceti în sobă (=cameră) fără problemă"...*

Obiectul a traversat zona pe direcția E, NE - V, SV, pe traseul Ciciora-Cornu-Dâmbul Opririi. **Apoi a dispărut**, iar întunericul şi-a reluat locul.

Martorul menționează că **lumina degajată era ca ziua de puternică, dar de un roşu aprins.** Mai mărturiseşte foarte sigur pe sine că ceea ce a văzut nu semăna cu o „stea căzătoare". Obiectul zbura *„nu prea repede",* într-o evoluție ciudată: *„Căpița aceea* - spune dl. Târsală - *zbura aşa, ca şi când s-ar fi dat peste cap".* De asemenea, martorul **nu a auzit** în acele clipe **nici un zgomot**.

Întors în sat, nu a spus nimănui nimic de teamă că lumea va râde de el. Până a auzit şi pe alții relatând întâmplarea. Obiectul (deja îl putem clasifica OZN) a fost văzut şi de alți săteni aflați la acea oră în drum spre Chisindia, la autobuz. Aceştia pot confirma veridicitatea întâmplării.

Ciudat este faptul că un unchi de-al lui Petru a trăit ceva asemănător când era copil. Petru Târsală spune că unchiul său avea pe atunci 14 ani, iar pățania acestuia a fost consemnată pe la începutul secolului nostru.

Părinții acestui unchi aveau mulți porci. Copilul avea sarcina să se ocupe de aceste animale. Într-o zi, se încaieră două turme de porci, iar vierul cel frumos, la care ținea mult tatăl, este rănit. Acasă, copilul este bătut cu biciul.

A doua zi, foarte devreme, de frica lui taică-său, băiatul se scoală şi pleacă cu porcii. Era iarnă, cam tot **înainte de Crăciun.** Pentru a aştepta ivirea zorilor, el duce turma la „ocoalele domniei", adică la cocinile aparținând prințului Szulhowsky (cu reşedința la Pâncota).

Băiatul intră în adăpost împreună cu câinele său, Culiuru şi se apucă să facă focul. Deodată, câinele începu să se agite şi să mârâie, iar porcii se zbăteau speriați, voind parcă să escaladeze gardul țarcului.

Speriat, crezând că vin ceva fiare sălbatice, tânărul se suie pe unul dintre garduri. Atunci, el vede **o lumină roşie care apare din spatele pădurii.**

Lumina devine foarte puternică, iar martorul observă **un obiect de forma unei „căpiţe", roşu-aprins, care zbura, rostogolindu-se**, urmând acelaşi traseu, ca în cazul lui Petru, dar în sens invers! După dispariţia OZN-ului, animalele s-au mai liniştit.

... Rândurile de mai sus conţin doar o parte din misterele zonei Chisindia. Nu-i putem acuza pe ţăranii unui sat din Munţii Zarandului că, acum o sută de ani, citeau science-fiction la gura sobei...

(Bibliografie: 10, nr. 7, p. 3, articolul *„Cazul Chisindia"* de Ciprian Ardelean şi Marius-Giuliano Juno)

„Luminile din cer" aduc cutremure !

• **1821, august 20, noaptea, Bucureşti.**

„1821 avgust 20, sâmbătă seara la doă ale nopţii, s-au făcut un semn pă cer despre amiazănoapte, o băşică mare cât o casă luminoasă şi au luminat tot pământul şi ***s-au pornit spre apus.****"*

(Dobrescu, p. 358)

Conform rândurilor anterioare, în seara primei zile a lunii septembrie 1821 (20 august pe stil vechi), a apărut din nou **deasupra Bucureştiului un bolid uriaş.** Ştirea descrie atât înfăţişarea corpului *(„o băşică mare cât o casă luminoasă",* ceea ce înseamnă că diametrul său era considerabil), cât şi strălucirea sa intensă (în jur de -12^{m} dacă *„au luminat tot pământul")* şi direcţia mişcării pe cer: de la nord către vest.

(Bibliografie: 1, p. 255)

• **1829, (?), Ţara Românească.**

„1829, ni s-au arătat o mare spaimă, ***o lumină mare din cer, apoi cutremur, sfărâmând multe case, biserici, ziduri.****"*

(După Corfus, *Însemnări*, p. 317)

Ştirea de mai sus face parte dintr-o serie de însemnări narând evenimente petrecute în Ţara Românească între 1771 şi 1848. Din păcate, autorul ei nu precizează în ce perioadă a anului 1829 s-a văzut fenomenul care i-a înspăimântat pe privitori.

Nici descrierea nu este suficient de concretă pentru o identificare sigură. Totuşi, „lumina mare din cer" nu poate avea decât **două explicaţii: fie o auroră strălucitoare, fie un bolid spectaculos.**

Nu ştim după cât timp s-a produs cutremurul (ore, zile, săptămâni, poate luni), dar el n-are, evident, nici o legătură cu fenomenul luminos înfăţişat de ştirea noastră.

(Bibliografie: 1, p. 341; 2, p. 317)

„Stâlpi de foc" şi „bile"... piramidale

• **1829, decembrie 9, dimineaţa, Mănăstirea Secu, jud. Neamţ.**

„Tot într-acest an (1829), la 27 a acestei luni, miercuri, la răsăritul Soarelui, s-au arătat ***un stâlp de foc din soare până în ceriu****, pi*

dilături galbin, cari au stătut neschimbați prin această închipuire ca ***un ceas.***"

(*Însemnare pe o Biblie,* Blaj, 1795, publicată de Udişteanu, *Inscripții*, p. 56)

(Bibliografie: 1, p. 311)

• **1832, februarie 25/26, 22:00-23:00 pm., Bucureşti.**

„În noaptea de 25 spre 26 februarie (1832), între orele 10 şi 11, s-a văzut în Bucureşti, la orizont, deplasându-se de la est către sud, ***un meteor*** *care, datorită strălucirii sale neobişnuite şi a* ***culorii roşii ca focul*** *pe care o avea, a făcut să se creadă că ar arde oraşul spre Văcăreşti, aflat în acea direcție. Când, mai târziu, s-a aflat adevărata cauză a împrejurării, superstiția locuitorilor români ai Bucureştilor a fost consistent alimentată pentru a deduce, ca de obicei, din acest fenomen cele mai funeste consecințe."* (Din raportul lui Hiller către Metternich, în *„Hurmuzaki"*, XXI, No. CCCXLII, Bucureşti, 1942, p. 436).

(Bibliografie: 1, pp. 256-257)

• **1843, martie 9, Bucureşti.**

„La 9 martie a apărut ***o bilă de foc care s-a volatilizat în câteva secunde sub forma unui fulger.*** *Acest eveniment a fost observat din mai multe zone ale Europei şi a provocat numeroase zvonuri. După apusul Soarelui, avea tendința de a apărea la vest. Era* ***de formă piramidală,*** *iar partea întoarsă spre orizont era mai scurtă şi mai puțin luminoasă decât cealaltă, cu mult mai mare şi mai strălucitoare."*

(Bibliografie: 3, p. 223; 4, p. 6)

• **1843, martie 5-13, seara, (?).**

„1843, mart, 5, sara, s-au arătat ***un sămn în rază albi*** *despre apus, rădicat spre amiazăzi. Şi au fost acest sămn în multe sări, până la 13 mart 8 zâli au țânut"* (Din *„Însămnare cutremurilor"* de Anghel Tufă).

(Bibliografie: 2, p. 291; 5, p. 167; 9, nr. 17, p. 20)

Meteoriți sau OZN-uri ?

• **1847, iulie 14, 02:00 am., Sârbi, jud. Satu-Mare.**

„2 iulie 1847, după ce m-am trezit, la două ceasuri după miezul nopții, am văzut ***lumină*** *cu tot felul de podoabă,* ***strălucind ca raiul cel frumos,*** *cu nespuse străluciri arzând. Oricum m-am şters la ochi şi m-am trezit, tot multe chipuri de vederi luminoase mi s-au arătat în toate laturile,* ***ca ardere de foc.*** *Mai mult ca un fârtai de ceas a ținut. Socoteam într-o formă că doar m-am învrednicit a trece la vecinica viață şi nu cu puțină spaimă aflându-mă. Scris-am eu, Boloş Filip, diacul de Sârbi."*

(Însemnare pe scoarța vechii matricole a bisericii din Sârbi, jud. Satu Mare, după Pop, *Mărturii*, p. 76-77).

Însemnarea atestă faptul că **şi la noi în țară a fost vizibil fenomenul luminos produs de remarcabilul meteorit căzut la 14 iulie** (2 iulie pe stil vechi) 1847, **la Braunau**, în Austria.

Bolidul care a dat naştere meteoritului Braunau se deplasa de la sud-est către nord-vest. Aşadar, în drumul său, a trecut şi pe deasupra țării noastre.

Norul luminos persistent a fost observat de Boloş Filip din Sârbi, autorul însemnării, care a notat cu grijă durata fenomenului: *„mai mult ca un fârtai de ceas a ținut"*. Frumusețea descrierii vine să se adauge la valoarea documentară a însemnării.

Ora dată de autorul ştirii *(„la două ceasuri după miezul nopții")* nu concordă cu momentul căderii meteoritului, care a avut loc ceva mai târziu (spre dimineață). Acest amănunt nu este, însă, semnificativ, deoarece „diacul de Sârbi" se putea înşela în aprecierea timpului.

Pe de altă parte, fenomenul având loc dimineața foarte devreme, nici mărturiile acelor locuitori din Braunau care au văzut căderea, nu pot duce la o fixare foarte exactă a evenimentului în timp. În consecință, însemnarea îşi păstrează întreaga sa valoare din punctul de vedere al astronomiei.

(Bibliografie: 1, pp. 257-258)

• **1848 (?), Țara Românească (Târgovişte, jud. Dâmbovița ?).**

„Un semn făcut acesta s-au arătat şi aici, în Țara Românească. Acest semn s-au arătat şi aici în lume, în (leat) 1848."

(Bibliografie: 2, p. 317)

• **1848, martie 7, seara, Moineşti, jud. Bacău.**

„1848, martie 7, duminică seara în ceasul a patrulea din noapte, ***lumina Lunii*** *fiind aproape de plinire, nu numai că* ***s-au schimbat*** *în deosebită figură, dar încă s-au văzut de toată lumea şi* ***plină de sânge.***

La 7 mart, anul 1848, sara la 3 ciasuri turceşti din noapte, au întunicat Luna, care întunicare au ținut 2 şi giumătate ciasuri, 15 minute şi apoi ***s-au înroşit****, începând a creşte au crescut în diiastema unui ceas şi un ciferat, carele iarăşi s-au venit în firea ei. 1848, mart 7, târgul Moineşti, Ioan Chiriac şătrar."*

(Bibliografie: 2, pp. 291-292; 4, p. 6)

Norul de la Sibiu – o locomotivă conică !

• **1853, decembrie 20, 21:00 pm., Sibiu, jud. Sibiu.**

„În data de 20 luna curentă, la ora 9 seara, deasupra Sibiului a fost observat un fenomen aerian. Deasupra oraşului se vedea ***un nor de formă conică,*** *care* ***mişcându-se în jurul axului său*** *s-a deplasat spre S-ta Elisabeta (un sat limitrof). Această mişcare era însoțită de* ***un zgomot*** *ce era* ***asemănător celui al locomotivei care porneşte,*** *alternând intensitatea zgomotului când mai puternic, când mai slab. În fine,* ***fenomenul a dispărut printr-un mic fulger****".*

Desigur că apariția în timpul iernii a unui *„nor conic"* ce producea zgomote funcționale nu este deloc uşor de explicat. Însăşi dispariția

acestuia printr-un fenomen luminos (jet reactiv?) ridică multe probleme, un fenomen meteorologic fiind cu totul improbabil.*

(Bibliografie: 12, p. 147)

• **1855, martie 5/6, sat Lăpoşel, jud. Prahova.**

„Leat 1855 februarie 22, luni noaptea, ca la două ceasuri din noapte, s-au arătat în Lună cinstita ***cruce cu două lumini****, una din dreapta şi alta de stânga. Şi despre miază-zi ajungea chipul cinstitei cruci tocmai la răsărit. Iar acest semn la apus s-au arătat, în chipul acesta"* (*Însemnare pe un Penticostar,* 1854, publicată în *„Îngerul",* Buzău, X, 1938, No. 2, p. 1123).

(Bibliografie: 1, p. 313)

• **1858, august 18, (?).**

„La anul 1858, avgust 18, au ieşit ***doă stele cu coadă****, una spre răsărit şi alta spre apus."*

(Bibliografie: 2, p. 292; 4, p. 6)

• **1873, februarie 11, 22:00 pm., Vălenii de Munte, jud. Prahova?).**

„1873, ianuarie 30, marţi seara pe la orile 10, s-au văzut pe ceru ***un cearcări mare luminos, în forma curcubeului, dar cu lumină şi împlinit,*** *rontu mare ca cât centrul Vălenilor. Spre ţinerea de minte dar se însemnează aci"* (După Corfus, *Însemnări,* p. 293).

(Bibliografie: 1, pp.313-314;2, p.293;4, p.6;5, p.167;9, nr. 7, p.20)

„Semnul ceresc" e acum OZN...

După cum se poate observa, aceste prime capitole conţin ştiri culese, în marea lor majoritate, **din cronicile veacurilor trecute**. Sursele bibliografice de informare sunt menţionate la Bibliografie.

Fără îndoială, există încă multe alte semnalări interesante şi ciudate care vin din negura timpurilor şi care zac, deocamdată, prin arhivele sau bibliotecile de la noi, ori de aiurea. Viitorul poate le va descoperi şi va întregi astfel un tablou inedit al trecutului nostru.

Evident, există posibilitatea ca „ştirile" semnalate până acum să nu aibă nici în clin nici în mânecă cu observaţiile de tip „fenomen OZN". Ba, se prea poate ca toate acestea să nu fie, într-adevăr, decât fenomene naturale mai mult sau mai puţin obişnuite. Aşa cum le menţionează autorii surselor bibliografice. Cu toate acestea, îmi asum riscul de a le menţiona aici, fiecare „ştire" având ataşată şi explicaţia autorilor respectivi.

Există însă **trei aspecte** asupra cărora e bine să ne aplecăm puţin. Iată-le:

1. **Expresiile.** Autorii folosesc în textele lor, cu insistenţă, o serie de expresii ca: *„presupunem", „credem că", „s-ar putea să fie", „mai probabilă*

---

* **N. edit.:** Zgomotul de locomotivă cu aburi era semnalat, în acea perioadă, la OZN-urile observate în SUA...

este însă ipoteza", „am putea însă presupune", „probabil", „se prea poate să", „se arată că", „putem presupune, fără a avea dovezi în sprijinul acestei afirmații", „considerăm că steaua care s-a observat la amiaza zilei...a fost de fapt planeta Venus" etc. Toate acestea dovedesc oarecum nesiguranța autorilor contemporani în fața necunoscutului.

2. **Interpretările.** Iată şi câteva din „explicațiile" care ni se oferă pentru lămurirea unor ciudățenii ivite prin vechile cronici: fenomen spectaculos de optică atmosferică, comete, bolizi, aurore polare, meteoriți, halouri solare sau lunare, sori multipli, apariții de supernove, poziții particulare ale planetelor, miraje etc., etc. Nimic nu pare a fi nou sub soare.

Oficialitățile guvernamentale sau militare ale diferitelor state au adus, pe tot parcursul secolului XX - dar mai ales în cea de-a doua jumătate a lui - aceleaşi „explicații" pentru milioane de semnalări de tip fenomen OZN făcute de contemporanii noştri pe toate meridianele planetei !

3. **Formulările.** Din trecut ne sosesc cuvinte magice, folosite de înaintaşii noştri întru lămurirea unor întâmplări deosebite cărora nu le puteau găsi tâlcul: *„mai multe semne miraculoase"; „s-a lăsat jos din cer un fum ca un butoi mare...toată lumea crede că a fost un înger"; „a fost văzut un fulger ceresc, care s-a schimbat într-o lance arzândă"; „semne cereşti îngrozitoare...se ciocnesc şi se luptă două oştiri cu-prinse de flăcări...arătare în chip de zmeu de foc având gura şi gâtlejul căscate"; „semn ceresc...foc luminos mare cât o casă care ardea cu văpăi...văzut atât ziua, cât şi noaptea"; „în cer rătăceau minuni...o coloană de foc, groaznică"; „au zburat trei norişori de foc"; „a fost un semn mare pe cer: s-au arătat doi stâlpi mari, ca de foc"; „tot la acea vreme au făcut minuni Luna, că într-o jumătate de ceas au fugit pe ceri, de la prânzul mic... până au venit la chindie"; „s-au făcut o lumină mare, încât puteai să vezi ca pă Lună...iar cerul ca (şi) când s-ar fi deschis şi în mijloc ca un balaur de foc"; „ni s-au arătat o mare spaimă, o lumină mare din cer"; „s-au arătat un stâlp de foc din soare până în ceriu".*

Dacă pentru înaintaşii noştri formulările de mai sus aveau un oarecare tâlc enigmatic, pentru contemporanii intrați într-un alt mileniu, lucrurile stau puțin altfel. Deşi misterul fenomenului OZN este departe de a fi dezlegat, ştim totuşi astăzi mult mai multe lucruri despre acesta.

Dacă *„semnul ceresc"* sau *„coloana de foc"* erau receptate şi înțelese ca atare în trecut, astăzi ele pot căpăta alte sensuri. Aceasta probabil tocmai datorită şi acumulării - cel puțin în ultimii 50 ani - a unui bagaj de date relevante...

Capitolul V

„SUPRAVEGHEAȚI GRĂDINA MAICII DOMNULUI !"

Românii şi întâlnirile... de gradul V

• **1904, vara, Sebeş, jud. Alba, M.ții Apuseni.**

„Într-o noapte, târziu după înalta oră, un țăran sta cu carul său pe câmp. Dintr-odată el vede ***o roată de foc, coborând din zare*** *de peste Munții Apuseni.* ***Roata se apropia repede, învârtindu-se.*** *Omul o privea înnebunit. Când fu lângă el,* ***roata de foc se prefăcu în om.*** *Şi om cu om se priviră. Lung, fără a-şi spune un cuvânt. Vedenia aceasta a dat mult de lucru tălmăcitorilor din sat şi măcina mințile."*

(Bibliografie: Lucian Blaga, *„Hronicul şi cântecul vârstelor"*, Editura Hyperion, Chişinău, 1993, p. 237; 3, p. 223; 4, p. 8).

• **1905, vara, Horodnicul de Sus, jud. Suceava, Bucovina.**

Dr. I.P., originar din Craiova, a văzut într-o seară a anului 1905, în apropiere de Rădăuți, **un obiect alungit, în formă de farfurie**, mai mare ca Luna. Era **foarte viu luminat de o sursă luminoasă proprie** şi zbura constant spre vest. Martorul a mărturisit că această observație a declanşat în el un foarte pronunțat sentiment de nelinişte.

(Bibliografie: 3, p. 223; 4, p. 8)

• **1910-1913, Schela Buştenari, jud. Prahova.**

„(...) Relatările despre OZN-uri văzute de tatăl meu Manta Constantin (...) aparțin perioadei 1910-1913 (...). Era cu bunicul cu căruța şi a văzut spre ziuă cum ***s-a deschis cerul*** *(...). A văzut* ***un zmeu*** *ca un stâlp de telegraf, când lucra la Schela Buştenari ca mecanic sondor.* ***Scotea scântei din capul lui*** *şi avea un* ***zgomot sacadat*** *vu-vu-vu împreună cu împrăştierea scânteilor (...). «Era gros ca pe mijloc, ca un trunchi, l-am văzut noaptea cu maistrul meu, cam după 12, eram ucenic la uzină, motorul mergea, a trecut peste liniile electrice, s-a îndepărtat către deal (...)». După 1948, o altă soră a tatei a văzut* ***un glob auriu care s-a plimbat prin casă****, a trecut pe sub uşă şi afară s-a lovit de stâlpul de curent electric pe care l-a carbonizat* ***făcând pană de curent în sat"*** (fragment din scrisoarea d.lui Luca C. Manta, specialist în telecomunicații din Bucureşti).

(Bibliografie: Arhivă; 4, p. 134; 5, pp. 303-304)

România – spionată din cer

• **1913, ianuarie, Moldova, Dobrogea, Târgovişte.***

Ianuarie 1913 este şi luna în care au fost consemnate, îndeosebi

---

* **N. edit.:** România se pregătea de „războiul balcanic", în care armata sa folosea avioanele în luptă pentru prima oară în Istorie şi recupera Dobrogea de Sud, până la Balcic...

în ziarul *„Universul”*, evoluțiile unor **aeroplane necunoscute, deasupra mai multor zone din țara noastră.**

*„**Focşani, 9** - Aseară, pe la orele 8 şi jumătate, a trecut pe deasupra oraşului, venind dinspre nord-est, **un aeroplan înzestrat cu un reflector.** El a planat câtva timp **deasupra cazărmilor**, apoi a dispărut spre sud-vest”.*

*„**Ocnele-Mari, 10 Ian.** - Deasupra oraşului nostru a fost văzut la ora 9 jum. seara **un aeroplan cu un reflector** care arunca o lumină puternică. După ce a făcut câteva viraje, a luat-o spre frontiera austriacă”.*

*„**Focşani, 12 ianuarie** - Astă-noapte, pe la ora 2, santinelele au observat de-asupra cazărmilor, apariția unui **aeroplan.** S-a dispus imediat ca un pluton să tragă focuri de salve asupra aparatului, care **a dispărut**, fără a şti direcția în care a apucat-o, din cauza ceții”.*

*„**Focşani, 13 ianuarie** - La ora 8 şi 20 a trecut deasupra oraşului nostru **un aeroplan având un reflector**. Aeroplanul a făcut mai multe **viraje** şi în urmă a dispărut”.*

*„**Iaşi, 15 ianuarie** - Aseară la ora 9, s-a zărit **în dreptul cazărmilor** de la Copou din oraşul nostru, planând la mare înălțime, **un aeroplan**, care era **puternic luminat**. Elevii de la liceul internat, atraşi de **zgomotul ce-l producea** aeroplanul, au ieşit şi l-au văzut, după puțin timp însă **reflectorul a fost stins**, iar aeroplanul a dispărut”.*

*„**Hârlău, 16 ianuarie** - **Un aeroplan cu puternice reflectoare** a fost zărit aseară la orele 8.20 deasupra oraşului. După ce a evoluat puțin deasupra comunei Deleni, s-a îndreptat spre Dolhasca - Fălticeni”.*

*„**Brăila, 16 ianuarie** - Aseară, pe la orele 8, a trecut pe deasupra oraşului **un aeroplan cu reflector.** Din curtea **cazărmii** călăraşilor s-a tras o salvă de focuri asupra maşinii, care a dispărut”.*

*„**Târgovişte, 16 ianuarie** - Astă noapte, după ora 1, a fost zărit planând asupra oraşului, la o mică depărtare de pământ, **un aeroplan având puternice reflectoare.** Aeroplanul venea din direcția nord-est şi s-a îndreptat spre Bucureşti. Persoanele care au văzut aeroplanul, mi-au afirmat că maşina a zburat **deasupra regimentului 10 de roşiori şi Şcoalei de cavalerie**, după care a dispărut”.*

*„**Iaşi, 16 ianuarie** - aseară s-a zărit din nou virând **deasupra cazărmei** de la Copou un aeroplan. Imediat soldatul de gardă a dat alarma. Un sublocotenent însoțit de mai mulți soldați au ieşit în curte şi conform ordinului ministrului de război, după ce s-au dat semnalele reglementare, **s-au descărcat salve asupra aeroplanului**. Tot atunci, din ordin superior, un sublocotenent a plecat **în urmărirea aeroplanului cu automobilul**, ducându-se până la Podul Ilioaiei. Aici încă, aşa se zice, pilotul aeroplanului **a stins reflectorul şi a dispărut** în direcție necunoscută. În timp ce se vedea lumina puternică la înălțimi, sute de oameni s-au adunat în piața Unirea şi Stradele principale. La auzul salvelor de puşcă de la cazărmile de la Copou, o emoțiune puternică a cuprins pe toată lumea”.*

*„**17 ianuarie 1913** - Se comunică de la Corpul IV de armată că astă-noapte a fost văzut **un aeroplan evoluând deasupra Iaşului**, care a fost urmărit cu aparatele optice de către mai mulți d-ni ofițeri din garnizoana locală".*

*„**Compania Suceava**. În noaptea de 1-2 ianuarie pe la ora 12 s-a văzut **un aeroplan cu reflectoare** trecând pe deasupra satului Sasca cam la o **înălțime de 500 metri** care venea despre sud şi a luat direcția pe râul Moldova în Bucovina".*

*„**Compania Botoşani**. Şeful Postului Ştefăneşti a văzut în seara zilei de 5 Ianuarie a.c. pe la ora 8 pe deasupra Târgului-Ştefăneşti, un aeroplan ce venea dinspre Rusia (Basarabia) dirijându-se spre Botoşani. Aeroplanul era la o înălțime mare, însă **zgomotul produs de elice** se auzea foarte bine".*

*„**Comandantul Companiei Jandarmi Tulcea** ne informează că în seara de 6-7 ianuarie a.c. ora 8 s-a văzut un reflector între satele Râmnic şi Cucichioi şi după 2-3 minute s-a auzit **o bubuitură**, după câtva timp s-a văzut un aeroplan deasupra satului **Rahman**, comuna Calfa trecând spre Hârşova, iar la ora 9 s-a văzut trecând pe deasupra satului Topolog spre Tulcea".*

*„**Comandantul Companiei Jandarmi Vâlcea** ne informează că în ziua de 16 Ianuarie 1913 ora 9.30 p.m., a văzut personal un aeroplan **la o înălțime mare**, care după ce a făcut câteva viraje deasupra oraşului R. Vâlcea a luat direcțiunea spre nord. Aeroplanul avea **un puternic reflector**".*

Aeroplane ruseşti de recunoaştere? Dar ce-ar fi văzut, bieții aviatori, în întuneric? (...) **În ianuarie 1913, şi chiar mai târziu, nu existau reflectoare instalate la bordul avioanelor.** (...) Avioanele fantomă care au evoluat deasupra țării noastre în ianuarie 1913 adaugă un capitol consistent la dosarul mimetismului OZN.*

(Bibliografie: Extrase din articolul *„Ianuarie 1913: avioane fantomă deasupra României"*, I-II, de Ion Hobana, din *„Univers Paranormal"*, nr. 13-14, februarie-martie 1996, p. 5)

Cilindrii zburători

• **1914, septembrie 2, Fălticeni, jud. Suceava.**

„Ziarul ştiințelor populare şi al călătoriilor" din 15 oct. 1914, publică mărturia unui observator din acea vreme:

---

* **N. edit.:** Datorită „titanilor" Vuia, Vlaicu şi Coandă, România era pe atunci o forță de prim rang în aviația mondială şi era exclus ca vreun avion terestru al vremii să aibă o autonomie de zbor care să-i permită să străbată România. De ce aeroplane ? OZN-urile s-au „adaptat vremurilor": de la dirijabile (forma de trabuc) şi planoare la farfurii zburătoare... Fiind o forță aeronautică, România prezenta un interes deosebit !

*„Am văzut o **sferă de foc de culoare albă** care se deplasa încet şi perfect paralel la orizont la un interval de vreo 20°. Brusc, între constelaţia Vărsătorului şi cea a Capricornului, ea a dispărut complet".*

(Bibliografie: 3, pp. 223-224; 4, p. 8)

• **1914 sau 1915, toamna, Bujoreanca, jud. Dâmboviţa.**

Un director de şcoală născut în 1901 îşi amintea, în anul 1969, de un eveniment petrecut pe când el avea vârsta de 13 sau 14 ani. Se afla împreună cu familia sa la masă, în grădină, când atenţia le-a fost atrasă de **un obiect roşiatic** care a apărut la căderea nopţii. Avea mărimea aparentă a unei mingi de fotbal sau a unui cap de om şi **prezenta un fel de protuberanţă ce amintea de un „tub de eşapament"**. Se deplasa spre est, cam la 20-25 m deasupra solului, **producând un puternic curent de aer care răsucea vârfurile salcâmilor şi stejarilor, lăsând în urmă o jerbă de scântei strălucitoare lungă de 8-10 m.***

Acest obiect zburător a reapărut timp de cinci sau şase zile. Într-o zi, păru „să iasă din albastrul cerului" deasupra unei case situată la 800 m de cea a martorilor şi dispăru tot atât de brusc deasupra unei alte locuinţe. Altă dată, a rămas imobil **deasupra unei alte case**, în interiorul căreia s-a descoperit mai târziu ***corpul acoperit de arsuri*** al unei femei.

(Bibliografie: 3, p. 224; 4, p. 8)

• **1926, iunie, noaptea, com. Colun, jud. Sibiu.**

Ţăranul Ioan Bunescu, pe atunci în vârstă de 38 ani, povestea cu următoarele cuvinte întâmplarea stranie prin care a trecut:

„Într-o noapte din iunie 1926, am plecat cu vitele la Leurda (platou de 400 m înălţime, în apropiere de Colun). *Găsisem acolo iarbă grasă. Să fi fost puţin după miezul nopţii. Deodată, dinspre comuna Cârţa, a apărut o lumină, de parcă ar fi stat să răsară Luna. Puţin după aceea s-a ivit **un glob luminos care venea repede** spre Leurda. Câteva clipe a pierit după un loc înalt numit Surpături, apoi a venit de s-a oprit drept deasupra mea. Cel puţin aşa mi s-a părut. **Atât de tare lumina că, deşi până la Olt sunt 4 km, vedeam luciul apei.** Înspăimântat, m-am trântit în iarbă. (...) În spatele luminii se vedea ceva întunecat. **Semăna cu o barcă** (...) Nu făcea nici un zgomot. Dar ce mi s-a părut ciudat era **un fel de vânt care nu bătea nici dintr-o parte, nici dintr-alta, ci mă apăsa de sus în jos.** A stat aşa, nu ştiu cât, apoi a pornit-o. **Cu lumina în faţă.** (...) Pe atunci oamenii erau înapoiaţi şi superstiţioşi. Am povestit a doua zi în sat. Babele au fost de părere că l-am văzut pe Lazăr Teca, un om de la noi din sat, bănuit a fi... strigoi. De fapt, Lazăr Teca nu era deloc strigoi, numai că obişnuia să umble noaptea şi să dijmuiască vacile de lapte.(...)Eu credeam că l-a văzut toată lumea* (obi-

---

* **N. edit.:** În secolul XVII, un astfel de obiect putea fi lesne confundat cu un meteorit...

ectul). *Poate l-au văzut şi alţii de prin sate. Nu ştiu ce să spun. Dar sunt sigur că n-a fost numai o nălucire".*

(Bibliografie: A, dosar 1926; 3, pp. 224-225; 4, p. 9)

• **1927, iulie, com. Nicolae Bălcescu (?).**

(Nu se specifică exact zona, sau judeţul, acest nume fiind purtat în România de 12 localităţi în 11 judeţe diferite!).

Inginerul agronom Gheorghe Achimescu afirmă că, pe un timp foarte frumos, cu un vânt slab şi o vizibilitate excelentă, **un obiect cilindric** a survolat satul, **la 200 sau 300 de metri înălţime**, mergând de la vest spre est. El avea mai bine de **15-20 m** în lungime şi un diametru de **3-4 m**. Culoarea sa era de un *„gri afumat"*, nu emitea **nici un fel de lumină** şi se deplasa **fără cel mai mic zgomot.**

Un grup de copii, care erau cu oile la păscut nu departe de sat, l-au urmărit atenţi, convinşi fiind că era Dumnezeu!

(Bibliografie: 3, pp. 152-153, 225; 4, p. 9)

• **1927 (sau 1928), iulie, seara, Piatra-Olt, jud. Olt.**

Martorul Petre Eremescu menţionează: *„Într-o seară de iulie 1927 sau 1928, am văzut, împreună cu numeroşi alţi martori,* ***un cilindru iradiant*** *care zbura în direcţia est. Trecu pe deasupra oraşului* ***cu o viteză fantastică, fără a scoate nici cel mai mic sunet.*** *Acest obiect era* ***mai mare decât Luna plină.*** *De culoare galbenă, lumina sa* ***ilumina atât de clar străzile că te credeai în plină zi.*** *El explodă în aer cu* ***o proiecţie de scântei roşii".*** *

(Bibliografie: 3, p. 225; 4, p. 9)

„Eu am inventat farfuriile zburătoare !"

• **1932... anii '60, H. Coandă, *„Aerodina lenticulară".***

În perioada anilor '60, **marele savant român Henri Coandă făcea o afirmaţie** cu totul **uimitoare.** În cursul unui interviu, el declară următoarele: ***„Farfuriile zburătoare?*** *Ei bine,* ***eu le-am inventat !"***

Pentru a găsi cât de cât o explicaţie acestei afirmaţii, să încerc a reaminti aici pe scurt istoria „aerodinei lenticulare", la vremea ei un „nou tip de aparat zburător" conceput şi realizat de Henri Coandă.

„Aerodina lenticulară", concepută între cele două războaie mondiale pe principiul *„Efectului Coandă"*, reprezenta o maşină de zburat foarte simplă, **fără piese mecanice în mişcare**, cântărind **sub o tonă** şi având o rază de acţiune de circa **5.000 km**. Carburantul indicat la vremea aceea pentru propulsia „aerodinei lenticulare" era **propanul**, dar Coandă avea în vedere şi **energia nucleară**, ca soluţie de viitor.

„Aerodina lenticulară" - sau „avionul-farfurie", cum îi mai spunea savantul - **era astfel gândită spre a ateriza şi decola pe verticală oriunde, pe orice fel de teren**, neavând deci nevoie de instalaţii terestre speciale, ca cele aflate în prezent în dotarea aeroporturilor moderne.

---

* **N. edit.:** A se vedea şi semnalările din secolele XV-XVI...

Modelul inițial al „aerodinei lenticulare" era prevăzut cu **patru elemente în formă de disc şi un fuselaj** în care erau amplasate locurile călătorilor.

Dar cum a ajuns Coandă la ideea „farfuriei zburătoare"? Iată ce scrie el despre aceasta în iarna anului **1965** în revista franceză *„Icar": „... Din moment ce noi nu am găsit încă mijlocul de a realiza antigravitația pentru a ne menține în aer, trebuia să caut soluția problemei în mişcarea relativă care are loc între mediul ambiant (aerul) şi corpuri, cum s-ar spune, a face invers față de ceea ce noi facem astăzi".*

El descoperă astfel, corelând o serie de observații asupra fluidelor, efectul fizic care îi poartă numele - *Efectul Coandă* - inițiind chiar o serie de experiențe memorabile într-un mic laborator parizian din apropierea Gării de Est, amenajat cu sprijinul marelui fizician englez Norman Thompson.

Definind principiile *„Efectului Coandă"* - înregistrate de altfel la 8 octombrie 1934 ca invenție sub titlul de *„Procedeu şi dispozitiv pentru devierea unui fluid într-un alt fluid"* - savantul român ajunge în mod inerent la studiul **creării vidului de-a lungul unei suprafețe determinate**, apoi la posibilitatea realizării unui **nou tip de maşină zburătoare: „aerodina lenticulară".**

Prima piesă de încercare a ideii sale va fi gata în **1932**. Era o mică **machetă** a cărei perfectă funcționalitate a fost dovedită şi elogiată acolo, în laboratorul din preajma Gării de Est din Paris, de către savanți de renume: Thompson, Le Prieur, Seguin, Bunauvarilla, Zwinsky, D'Anselme şi alții.

Al doilea model - care era de fapt capabil să zboare - a fost construit în **iarna** anului **1933**. Această „aerodină lenticulară" liliputană dotată cu două „brațe-aripă" rotative de 1,5 m lungime fiecare - se putea învârti în jurul propriei sale axe, **decolând şi aterizând pe verticală**. Mijlocul de propulsie era **aerul comprimat**.

Coandă a intenționat ca, începând din anul 1969, să construiască industrial aerodina sa lenticulară - aparat care nu polua mediul ambiant sub nici o formă - dar vârsta sa înaintată şi o boală necruțătoare i-au întrerupt aceste proiecte atât de îndrăznețe. Prin anii '70, **canadienii** au făcut şi ei **încercări** de a realiza un aparat de zbor circular care să fie funcțional şi viabil, dar se pare că experiențele lor au suferit un **eşec lamentabil.**

Odată cu trecerea timpului, putem afirma că, deşi dorința marelui savant român Henri Coandă de a construi un aparat de zbor circular cu decolare şi aterizare pe verticală, nu s-a realizat încă, ideea în sine este absolut remarcabilă, una dintre acele idei care revoluționează lumea şi ne fac să ne gândim că geniile se nasc întotdeauna prea devreme...

(Bibliografie: 4, pp. 9-10; 9, nr. 1, pp. 5-7; A.)

„Zburătorii" şi Petrache Lupu

• **1935, mai, Drăgăşani, jud. Vâlcea.**

Radu Popescu din Bucureşti povesteşte următoarea întâmplare:

*„Era prin **mai 1935** şi mă aflam în zona Drăgăşanilor. Împreună cu vărul meu (eram amândoi flăcăiandri de 16-17 ani), coboram spre Olt. La gura gârlii Reşca am văzut atunci ceva ce **semăna cu o căruţă cu coviltir.** Ne-am spus că trebuie să fi fost niscai munteni ce vin să vândă ţuică.*

*«Muntenii» erau doi mai devale de căruţă, unul lângă căruţă, iar alţi doi stăteau lângă o luntre la malul Oltului. Când ne-au zărit, au luat-o la fugă spre «căruţă». S-au îmbarcat şi atunci **nişte capace negre au acoperit vehiculul.** Deasupra se vedea **o antenă.** Un **zumzet uşor** şi nava a zburat pe deasupra Oltului. **A început să se albească şi s-a pierdut în zare.***

*Am povestit oamenilor din sat întâmplarea şi vreau să vă spun că nimeni nu s-a mirat. **«Zburătorii» erau aici demult cunoscuţi.** La vremea aceea, ei **apăreau destul de des în Poiana Lungă**, la nord-est de satul Comăniţa, comuna Deleni, judeţul Olt. Dar pe vremea aceea nu vorbea nimeni de misterioasele OZN (...) Vă asigur că totul s-a petrecut aevea".*

(Bibliografie: A, dosar 1935; 4, p. 11; 10, nr. 8, p. 3)

• **1935, mai 15, Maglavit, jud. Dolj.**

Petrache Lupu, un om simplu, cioban de prin părţile Maglavitului, se afla în **locul numit *„la buturugi"*** sau *„la târla".* El a văzut acea primă arătare stranie şi oarecum înfricoşătoare. În faţa lui a apărut cineva, pe care l-a denumit ***„moşul".***

Acesta i-a dat o serie de poveţe menite să-i ducă pe oameni pe *„drumul cel bun al credinţei",* deoarece în special avorturile şi părăsirea copiilor nou-născuţi au luat o amploare fără precedent.

Interesant este că **acel *„moş"* a dispărut într-un nor pătrat.** Petrache Lupu a rămas consternat. El avea să povestească: *„M-am închinat şi am plecat la oi. Mi-am zis; ce vorbă a fost asta?"* Ce „moş" a fost ăla? Era complet nedumerit.

În vinerea următoare a avut loc aceeaşi întâlnire, deşi de data aceasta „moşul" l-a muştruluit că nu a divulgat prima întâlnire. Reacţia ciobanului este tipică pentru întâlnirile apropiate ale zilelor noastre:

„M-am dus la stână, mirându-mă mult de ceea ce mi s-a întâmplat. Când am ajuns acolo n-am spus la nimeni nimic pentru ca să nu fiu luat în râs. N-am spus la nimeni nimic, căci îmi era ruşine că va râde lumea de mine."

În cele din urmă, cuprins mai degrabă de teama unei pedepse, Petrache Lupu a decis să-şi facă publice experienţele. Vestea s-a răspândit ca fulgerul, ajungând şi la Bucureşti, unde Pamfil Şeicaru a făcut o veritabilă campanie de presă.

Ciudatele semne cereşti nu aveau să se încheie în această etapă. Mai târziu, când cazul a devenit de notorietate națională, lui Petrache Lupu i-au apărut alte „minuni cereşti". Era vorba de o ***„stea mare vesind moartea în lume"***,* care *„avea marginile ca cerul, o lumină mare la mijloc şi patru bucăți: ploaie, foc, vânt şi cărbune".*

(Bibliografie: 10, nr. 9, pp. 30-31; 8, p. 69)

Grija Tatălui Ceresc pentru România

• **1935, august 29, după-amiaza, Parepa, jud. Prahova.**

Fetița Maria Petre se juca împreună cu mai mulți copii în spatele casei sale, pe o poiană de pe malul lacului. Ea povesteşte:

„Numai ce văd că din cerul acela senin se coboară cu repeziciune un stâlp de nori albi-argintii în fața mea, venind direct spre mine. (...) Doamne, ce frumos am văzut ! (...) Era aşa ***un tunel de nori albi strălucitori şi mii de îngeri se vedeau până în străfundul cerului, de parcă erau nişte fluturi cu aripi de zăpadă.*** *Acolo, în înălțime, lumina ceva ca Soarele, dar Soarele era în altă parte. (...) Acel soare nou cobora încet, încet prin tunel spre mine şi ce văd? Era ceva care se apropia de mine şi avea* ***chipul unui om de lumină****, care mi-a vorbit cu glas blând. (...)* ***Tatăl Ceresc mi-a spus că mari necazuri se vor abate peste România****, dacă poporul nostru nu se va pocăi:* ***un război mare****, cutremure, inundații, secetă, foamete, boli şi* ***stăpânirea rusească****...Da, mi-a spus că vom avea stăpânire rusească, într-o vreme când nici nemții nu erau aici."*

Timp de aproape **trei săptămâni** după minunea aceasta, Maria Petre **îi putea vindeca pe aproape toți bolnavii ce veneau la ea.** Se ruga pentru ei şi atingea cu mâinile. Mulți aduşi pe brațe sau pe tărgi, au putut după aceea umbla. **Apoi, puterea aceea i-a dispărut.****

(Bibliografie: Călin N. Turcu, *„OZN – istorie stranie şi adevărată"*, Ed. Eliot-Comentator, Ploieşti 1992, pp. 111-115; 8, pp. 69-74).

• **1935, toamna, între Ploieşti şi Câmpina, jud. Prahova.**

Comandorul de aviație Ion Vasilescu povesteşte:

„Era, cred, prin ***1935****, într-o* ***toamnă****, în plină zi, undeva* ***între Ploieşti şi Câmpina. Am urcat să sparg plafonul, destul de coborât, al norilor şi m-am pomenit ...în fața unei păduri !*** *Am cabrat brusc, având senzația că şterg vârfurile brazilor. Căci brazi erau, țâşnind de pe platou. La aproape* ***2.700 de metri*** *! M-am uitat în jos aşa cum îmi permitea parbrizul, pădurea era acolo, defila în goana zborului. După care*

---

* **N. edit.:** De doi ani, Hitler era la putere iar peste 4 ani va izbucni cel mai grunt război din Istorie...

** **N. edit.:** Există o întreagă literatură despre grija Divinității față de România, „Grădina Maicii Domnului", confirmată şi de Papa Ioan Paul al II-lea. De ce nu intervine nici măcar Tatăl Ceresc pentru salvarea României ? Datorită Legii Universului a Neintervenției ! Se presupune că aceasta va avea loc doar în caz extrem, fiecare civilizație trebuind să-şi găsească singură calea...

totul s-a colorat într-un roşu strălucitor şi a dispărut. *Mi-am notat detaliile de reper de pe solul real (norii dispăruseră) şi am virat pentru a retraversa zona. Dar* ***nu mai era nimic, oricât am scotocit văzduhul.****"*

Ion Vasilescu s-a întors la escadrilă întrebându-se, aşa cum avea să o facă toată viaţa, ce s-ar fi întâmplat dacă lovea brazii...

(Bibliografie: A, dosar 1935)

Ciudata „auroră boreală"

• **1938, ianuarie 25/26, noaptea, Valea Argeşului, jud. Argeş.**

Deşi **aurorele polare sunt fenomene foarte rar întâlnite la latitudini mijlocii**, se pare că în ţara noastră a putut fi observat încă o dată un astfel de fenomen.

Pe Valea Argeşului, în noaptea amintită, această lumină polară a putut fi observată de departe, în toată splendoarea ei, mai întâi **de o culoare roşie-vişinie** în partea de nord a cerului, accentuându-se din ce în ce mai mult şi, nu după mult timp, în toată partea nord-vestică a acestuia, începând de la orizont, urcând apoi în curbă către steaua polară. **Totul părea cuprins de un imens incendiu,** a cărui culoare roşie, destul de aprinsă, avea să arate ca o noutate de necrezut.

În acele clipe, în tăcerea nopţii se desluşea de departe **o larmă însoţită de repetate şi prelungite zgomote**, producând panică în rândul multora care confundau evenimentul cu un incendiu de mari proporţii, undeva mai departe.

Această stranie panoramă cerească era străbătută, începând de la nord-vest către nord-est, de **o enormă şi impunătoare auroră roşie-transparentă,** de formă neregulată, prin care se putea observa **sclipirea stelelor.**

După aproximativ 15 minute, pe la orele 22:15, intensitatea luminilor şi a fenomenului a început să scadă câte puţin, mai ales spre nord-vest. La orele 22:30, aproape toată lumina dinspre nord-vest, care era cea mai intensă, s-a pierdut aproape complet, persistând doar la circa 35° deasupra orizontului. Pauza n-a durat mult, deoarece treptat, perdeaua roşie-străvezie dinspre nord-est a devenit aprinsă, cuprinzând din nou întreaga zonă de nord a cerului. De data aceasta, **fenomenul s-a repetat cu mult mai multă intensitate ca înainte.**

Nu putea fi altceva decât **o imensă auroră polară,** a cărei intensitate extraordinar de mare a depăşit cu mult zona vizibilităţii obişnuite, ajungând să fie observată de departe. Fenomenul s-a produs în acea epocă în care petele solare se găseau la maximum în activitatea lor, deci, într-o perioadă de intensă activitate electromagnetică. Treptat, lumina roşie-străvezie a căpătat superbe tonuri de culoare roz-violet, apoi galben-verzui, de o transparenţă eterică. Tonurile sale, la început neregulate şi vagi, s-au transformat în nişte fâşii verticale, ca o sublimă draperie agăţată la o apreciabilă înălţime deasupra orizontului de nord-nord-est.

Din mijlocul acestei draperii au apărut deodată două fâşii perfect drepte şi mult mai proeminente decât celelalte, de o fosforescenţă violet-albăstruie, a căror desfăşurare domina cerul în sens vertical. În acelaşi timp, spre nord a apărut de-a lungul orizontului o lumină palidă-verzuie, cu reflexul bizar al unui îndepărtat crepuscul, pe fondul căruia se profila silueta unui nor orizontal. În acel moment, întregul tablou al fenomenului se prezenta în toată splendoarea lui, atingând apogeul frumuseţii sale feerice.

Pe nesimţite, după orele 23:00, fenomenul a început să se contopească iarăşi în culorile lui anterioare, pierzându-se încet într-un roşu din ce în ce mai adânc, mai întunecat şi mai puţin perceptibil, cu mici deosebiri, ici-colo apărând tendinţe de pulsaţie, reapărând şi pierind succesiv în mai multe rânduri. Această magnifică iradiere eterică a nopţii, prin lumina căreia stelele îşi orientau liniştite lor, a dispărut cu încetul, după ce frumuseţea şi neobişnuitul ei i-a uimit pe cei care au văzut-o.

Evident, relatarea de mai sus ar putea fi făcută în directă legătură cu apariţia şi observarea, într-adevăr, a unei aurore polare deasupra teritoriului românesc.

Numai că, **apar aici câteva precizări care nu se prea potrivesc cu manifestările unei aurore polare.** Le reamintesc în continuare, fără alt comentariu şi lăsându-l pe cititor să judece singur asupra celor întâmplate atunci, la începutul anului 1938:

„În tăcerea nopţii se desluşea de departe o larmă însoţită de repetate şi prelungite zgomote"; „spre nord a apărut de-a lungul orizontului o lumină palidă-verzuie, cu reflexul bizar al unui îndepărtat crepuscul, pe fondul căruia se profila silueta unui nor orizontal"; „magnifică iradiere eterică a nopţii, prin lumina căreia stelele îşi orientau liniştite licăririle lor".

(Bibliografie: A, dosar 1938; 4, pp. 11-12; 10, nr. 8, p. 3)

„Fulgerul globular" ocolea zidurile...

• **1939, vara, Petroşani, jud. Hunedoara.**

Din corespondenţa primită de la dl. Costinaş Aurel din Timişoara, la 12 iunie 1994:

*„Era **vară** şi, în **plină zi**, a pornit o ploaie cu picuri mari şi repezi, aşa cum sunt ploile de vară cu durată scurtă. Nu după mult timp, a apărut Soarele cu dogoarea şi lumina lui puternică. Presupunând o înviorare a atmosferei cu răcoarea de după ploaie, am deschis larg uşa...Am rămas însă ţintuit lângă uşă, deoarece **un glob luminos, de mărimea unei mingi cu diametrul de 12 sau 14 cm plana uşor prin curte,** aproape de extremitatea ei pe lăţime.*

Am chemat-o pe mama mea, care a privit şi ea uimită. Distanţa de la pământul curţii şi până la acel glob era de o jumătate de metru. Uimirea creştea cu pronunţate stări de teamă.

*Ceea ce ne-a impresionat mai mult a fost faptul că acel «ceva» şi-a continuat drumul său, urcând tot lin, **parcă cercetând pe lângă zidul***

de piatră, pe toată înălțimea lui, ca să dispară fără să producă vreun zgomot sau explozie.

*Mai târziu, după anii în care mi-am dezvoltat gustul pentru citit, am identificat acest fenomen cu ceea ce numim «**fulgere globulare**». Rămân totuşi unele **curiozități care îl deosebesc**. Durata observației sferei a fost de **20-30 sec.** Culoarea era de un **alb cu irizări albăstrui**, nu erau reflectări de lumină, avea sau **emitea lumină proprie**. Direcția de deplasare era dinspre E - SE spre V - NV de-a lungul curții, de la momentul observației până la dispariție".*

(Bibliografie: 7, pp. 16-18)

„Lâna îngerilor" interesați de... uraniu

• **1940, înc. septembrie, sat Părăuşani, jud. Vâlcea.**

Fragmente din mărturia d.lui C. Gângu din Reşița:

*„Sunt născut în 1933 şi prima întâmplare stranie la care am fost martor a avut loc prin **1940**, toamna, la **începutul lui septembrie**. Fusesem cu bunicul meu la Băeşti, satul de unde era el şi fiind sărbătoare am stat acolo la rude până s-a înserat.*

*Plecând spre Părăuşani, satul unde locuiam, ne-a prins noaptea pe drum, aşa că la intrarea în sat, unde se afla biserica, **am putut vedea sferele, de la distanță de 250-300 metri. Erau cinci, de mărimea discului Lunii şi evoluau ordonat între clopotnița care se afla la 20 metri de biserică şi turla acesteia, înconjurându-le şi studiindu-le.***

*Clopotnița era şi este şi acum deasupra porții de la intrarea în curtea bisericii, înaltă, se urcă la clopote cu ceva efort, **obiectele evoluau inteligent**, oprindu-se uneori, depăşindu-se unul pe altul aproximativ de la 10 metri înălțime.*

L-am întrebat pe Tatu: «Ce sunt acele lumini? ».

*– **Îngerul, iată, sunt îngeri** - şi am observat că vocea îi tremura, apoi brusc am părăsit drumul care ne ducea spre biserică, ocolind pe o potecă la inițiativa bunicului, în aşa fel încât nu am mai văzut biserica şi obiectele şi nici nu am mai scos o vorbă în seara aceea, fiindcă imediat ce am ajuns acasă am adormit, aveam şapte ani şi făcusem 5 km de drum mergând pe jos.*

*A doua zi, pe treapturi, aşa le spuneam noi locurilor unde mergeam cu oile la păscut în apropierea bisericii, am văzut ceea ce când m-am făcut mai mare am aflat că se numeşte **lâna îngerilor.** O suprafață foarte mare, lungimea nu am reținut-o, dar lățimea fâşiei de islaz era de 15 până la 20 de metri, era semănată cu **bucățele dintr-un material gelatinos, lungi de 2 până la 3 metri, în formă de prismă cu laturile aproape regulate, late de 10 sau 12 mm şi groase de 4-5 mm.***

*Acestea se aflau la distanțe între 5 până la 10 cm unul de altul şi inițial eu am fost şocat de **asemănarea acestor gelatine cu cleiul foarte moale pe care îl produceau prunii şi cireşii din grădină** şi prima întrebare pe care mi-am pus-o, copil fiind, a fost aceea că şi plantele pot produce astfel de clei, foarte moale, **de culoare galben sau verzui** şi ce era mai ciudat, nu un anumit soi de plante, ci toate, fire de iarbă, pătlagină, frunze de ferigi, polvari etc. aveau pe frunze astfel de clei.*

(...) Mai târziu, în anii de liceu, m-am gândit adeseori la cele două întâmplări, luminile stranii şi gelatina semănată pe islaz şi de fiecare dată îmi propuneam să discut problema cu Tatu când voi merge acasă în vacanță, lucru pe care nu l-am putut face, fiindcă ***de fiecare dată când mergeam acasă la Părăuşani (satul nostru) nu-mi mai aminteam nimic*** *din toate acestea iar la Râmnicu Vâlcea la şcoală, îmi aminteam perfect, parcă s-ar fi întâmplat în ziua precedentă, asta până ne-a părăsit Tatu, după aceea nu au mai fost probleme cu amintirile, am făcut şi fotografii exact la locul de unde am văzut luminile (...).*

De trei ori am avut ocazia să văd ***lumini stranii****, cele descrise mai sus, a doua oară în* ***1948 la Părăuşani****, vara, într-o zi la ora 14:00 şi în* ***1978, la Ciudanovița, regiune bogată în uraniu."***

(Bibliografie: 10, nr. 12-13, p. 12)

OZN-urile supravegheau... cutremurul şi războiul din România

• **1940, noiembrie, cutremur în România.**

Cutremurul catastrofal din noiembrie 1940 a fost însoțit de o serie de fenomene luminoase ciudate.

Conform unor relatări, există circa 200 de declarații scrise ale martorilor oculari de atunci. Dintre acestea, un număr de 32 semnalează **apariția unor lumini misterioase cu una sau două zile înaintea declanşării seismului.**

(Bibliografie: 4, p. 12; 5, p. 167; 9, nr. 17, p. 20; 10, nr. 8, p. 3)

• **1944, Rafinăria „Vega", Ploieşti, jud. Prahova.**

Rafinăria „Vega" era în flăcări după un bombardament. Într-o după-amiază, după acest bombardament, venind dinspre nord şi zburând în zona devastată, a fost observat **un obiect lunguieț de culoare galbenă.** Acesta lăsa în urma sa un siaj, *„ca o coadă albă, dar care nu emitea nici o lumină",* asemănătoare urmelor de condensare de la avioane, dar mai scurtă şi animată de un fel de vibrație.

Viteza sa era **de 3-4 ori mai mare decât cea a avioanelor** care zburau atât de des în acea perioadă pe deasupra oraşului. Nu era perceptibil **nici un fel de zgomot** şi după ce acest obiect **a făcut turul zonei bombardate**, a dispărut în aceeaşi direcție de unde a venit.

La acea epocă, martorii credeau că era vorba de o „armă secretă" a vreuneia din armatele aflate în conflict.

Doi din observatorii de atunci ai acestei întâmplări, inginerii Farmache şi Zmeureanu, aveau să declare mai târziu că resping ipotezele referitoare la nor, avion sau meteorit.

Acest eveniment a durat în total **15 minute** şi era **perfect asemănător cu** unul din OZN-urile ce au fost văzute în repetate rânduri de aviatorii şi aliații germani în timpul războiului (**celebrele *„foo fighters")***, fiecare din părțile beligerante gândind atunci că este vorba de o armă secretă a adversarului.

(Bibliografie: 3, pp. 226-227; 4, pp. 12-13; 10, nr. 8, p. 3)

• **1944, sf. mai, Pâncota, jud. Arad.**

Martorul Gheorghe Lucaci şi unul dintre prietenii săi, au văzut, spre marea lor mirare *„un avion german"* care zbura foarte jos şi menţinându-se **în aer imobil timp de două minute, în cea mai deplină linişte**, după care îşi continuă zborul pierzându-se în zare.

(Bibliografie: 3, p. 227; 4, p. 13; 10, nr. 8, p. 3)

„Vedeţi dacă în Grădină e pace !"

• **1945, august, noaptea, Vulcăneşti, jud. Olt.**

Mecanicul de locomotivă C. Ţârulescu făcea următoarea declaraţie:

„Asta se petrecea la staţia Plaiul-Vulcăneşti, în apropiere de Craiova. Aproape de miezul nopţii, expresul Bucureşti-Craiova se apropia de destinaţie venind dinspre Piatra-Olt. Dintr-o cauză nedeterminată, nu am putut continua până la destinaţie şi de aceea am oprit trenul la Vulcăneşti. Era foarte cald în acea noapte, cu un aer degajat şi calm.

M-am dus la staţie pentru a telefona la Craiova şi revenind pe platforma locomotivei, ***totul în spatele meu deveni puternic luminat****. Am privit în jur şi am observat atunci* ***o formaţie întinsă pe cer, de culoare roşie, mai mare decât Luna*** *şi mai ales,* ***mult mai strălucitoare****. Era deasupra orizontului şi mergea spre Vest, ţinându-se la o înălţime de* ***70-80 m****. Cantonierul şi cu mine eram stupefiaţi. M-am întors în staţie pentru a merge să-l caut pe şef, dar n-a mai avut timp de a veni şi a-l vedea; când sosi la faţa locului, lucrul dispăruse. N-am spus nimic despre asta mulţi ani, pentru că nimeni nu m-ar fi crezut".*

(Bibliografie: 3, p. 228; 4, p. 13)

• **1945, vara, Vetiş, jud. Satu-Mare.**

Mărturia de mai jos este făcută de un cioban bătrân, iar raportul întâmplării de Fodor Ioan, funcţionar municipal la Slatina.

Mai multe nopţi la rând, ciobanul în discuţie a remarcat pe imaşurile situate între parohia Vetiş şi frontiera ungară, un *„nor de un metru dimensiune"*. Acest ***„nor"*** era **de un roşu aprins** şi se deplasa de-a lungul câmpiei până la contactul cu pământul, cu tendinţa permanentă de a urma îngrăditurile dintre păşuni.

La „înălţimea de un par", ciobanul putea distinge **doi „nori" care se deplasau unul spre celălalt, schimbându-şi culoarea, imobilizându-se, dispărând subit etc.**

Au mai fost şi alţi martori care au declarat că din cauza acestor lumini de pe câmp au rătăcit drumul, confundându-le cu luminile caselor.

Când aceşti „nori" au dispărut, **smocuri de lână din cojocul de blană al ciobanului erau de culoare roşiatică** (un efect probabil al electricităţii statice?).

(Bibliografie: 3, p. 228; 4, pp. 13-14)

• **1947, iunie, Oradea, jud. Bihor.**

Revista românilor în limba germană *„Volk und Kultur"* publică în numărul său din noiembrie 1969 mărturia lui Andreas Schulhof.

Acesta relatează că a văzut în luna iunie 1947, prin fereastra unui tren, **şase obiecte insolite care zburau în formaţie în apropiere de Oradea cu *„o viteză de 2.000 km/oră".***

(Bibliografie: 3, pp. 228-229; 4, pp. 14-15)

Capitolul VI

OZN-URILE ŞI FORMELE LOR CIUDATE

„Nu neglijați taberele de pionieri..."

• **1949, august, Brebu Nou, jud. Caraş-Severin.**

K.K. avea pe atunci cinci ani şi a mers în tabără de pionieri împreună cu sora ei mai mare. Copii se jucau pe malul unui pârâu şi se distrau de minune, când băieții mai mari au prins un țipar cu care îi speriau pe cei mai mici, printre care se afla şi K.K.

De teama peştelui, ea se refugie adânc în apă, deşi nu ştia să înoate. A stat acolo disperată, în apa rece, când deodată, pe malul celălalt, la marginea pădurii, observă **o ființă ciudată.**

Părea **o femeie, formată din ferigi verzi,** brațele ei erau marcate tot din astfel de frunze, ridicate lateral. Capul ei era albastru, ca din sticlă, mai precis ceva materie străvezie, ca aburii albăstrii, părul la fel, albastru ca cerul, ce se întindea orizontal peste umeri, în dreptul capului.

Ciudățenia a fost că frunzele care îi formau trupul nu se întindeau de jos în sus, ci atârnau dinspre gât şi brațe în jos, de parcă ar fi fost **un tufiş de ferigă aşezat cu capul în jos şi cu rădăcinile spre cer.** De la mijloc în jos, parcă din altă sursă, se ivea un alt şir de frunze.

Ființa nu depăşea partea umbrită a pădurii, dar se uita cu drag la fetiță. Fetiței îi părea că le desparte o mare distanță, în realitate doar 25-30 m, ea totuşi parcă simțea că ființa îi inspiră încredere ca să nu se teamă şi să iasă din pârâu. Fetița se uită în jur să vadă unde se aflau cei mari cu „şarpele", ca să nu fie din nou speriată, făcu primii paşi prin apă, dar când se întoarse, ființa nu mai era acolo!

(Bibliografie: *„Enciclopedia Ființelor Extraterestre. Humanoizi şi Pseudohumanoizi"*, vol. I de Mandics György, Editura S.C.S. Ivan Krasko, Nădlag, 1996, p. 114).

• **1951, august, noaptea, M-ții Semenicului, jud. Timiş.**

Inginerul S.C. (47 ani în 1987) povesteşte următoarele:

„S-a întâmplat în anul 1951 - în luna august -, când în vacanța de vară am fost într-o tabără pionierească în munții Semenicului.

Cabana în care am fost cazați era situată pe o culme neîmpădurită, având doar câțiva brazi în jurul său. Construită exclusiv din lemn, cabana dispunea de două nivele, iar la intrarea principală avea un cerdac, unde seara întârziam pentru câteva cântece şi jocuri sportive.

Într-o noapte - în jurul orei 24:00 - suntem treziți de o larmă generată de instructori, profesori, personal de serviciu, care, în aglomerația ce se iscase, pomeneau de «un atac» asupra cabanei de către câțiva «bandiți» necunoscuți. Fără a putea localiza ce se întâmplă, am fost liniştiți şi trimişi la culcare.

A doua zi, încă de dimineață, toate discuțiile celor mari, la care trăgeam cu urechea şi noi, se purtau în jurul celor întâmplate în noaptea trecută: că era o noapte senină de vară, că acei «necunoscuți» erau probabil muncitori constructori din Văliug şi toți se întrebau de ce să fi încercat să atace o cabană în care erau găzduiți copii !

*Cercetând împrejurimile cabanei, un anumit lucru a atras atenția tuturor şi acolo ne-am adunat cu toții...**Pe scândurile cabanei** - care delimitau pereții exteriori de culoare cenuşie, atestând vechimea cabanei - se puteau observa, **până la nivelul doi, urme adânci de cuie înfipte în scândură** şi care se asemănau cu acele urme lăsate de vechii pantofi de atletism pe o pistă de alergare. **În schimb, jos pe pământ, acolo unde începeau să urce acele urme, nu exista nici o altă urmă**, nici o dovadă că acolo s-ar fi întâmplat ceva. S-a presupus că urcarea pe verticală s-a produs ca o escaladare de alpinişti. Cu ce scop însă? Şi apoi, cum au dispărut atât de repede, fără urme?*

Până la plecarea din tabără nu s-a aflat nimic. Au fost anunțate organele locale, pădurari, militari. Cu toții ne-au liniştit îndemnându-ne să ne petrecem vacanța în continuare".

(Bibliografie: A, dosar 1951; 4, p. 16)

Extraterestrul cu... capul patrat

• **1953, vara, 10:00 am, Slobozia, (jud. Ialomița?).**

În **vara** anului **1953**, Gabriela Dima din Slobozia avea numai şase ani, dar fenomenul pe care l-a observat într-o dimineață în jurul orei **10:00**, avea să-i rămână neşters în amintire pentru tot restul vieții.

Ea a văzut în plin soare, **un obiect curios staționând nemişcat deasupra unui câmp**. În mijlocul obiectului se vedea **o mică fereastră verde**, iar în spatele acesteia ***„o figură pătrată cu nişte ochi stranii".***

După un timp, fereastra dispăru şi obiectul îşi luă zborul fără nici un zgomot.

(Bibliografie: 3, pp. 158, 229; 4, p. 16; A, dosar 1953)

• **1953, iulie sau august, Remetea-Mare, jud. Timiş.**

Învățătorul Ion Florea, împreună cu doi colegi care îl însoțeau, au fost martorii, în iulie sau august 1953, la Remetea-Mare, jud. Timiş, la următorul eveniment. Din spatele lizierei unei păduri s-a ridicat **o sferă luminoasă** cu un diametru aparent de două ori cât cel al Lunii, care, după ce s-a imobilizat la cca. 25 de metri, a coborât încet pe câmpie. Ajunsă la vreo 4 m de sol, aceasta s-a îndepărtat brusc. Sfera avea o **luminiscență proprie de culoare portocalie**, răspândită pe toată suprafața sa **dar nu proiecta nici o rază de lumină**. Observația a durat cca. **trei minute** şi s-a făcut de la distanța de aproximativ 350 m.

(Bibliografie: 3, p. 229; 4, p. 17)

• **1955, vara, noaptea, 24:00-01:00 am., Hârşeni, M-ții Făgăraş, jud. Braşov.**

Profesorul pensionar Dumitru Coca povesteşte următoarele:

„Am trăit câtva timp la Hârşeni, într-una din văile munților Făgăraş (jud. Braşov).

Într-o noapte de vară, în 1955, între miezul nopții şi ora 1:00, mă aflam pe drum împreună cu soția mea şi priveam spre casa noastră. Pe dreapta, între Făgăraş şi Hârşeni, curge un pârâiaş şi la stânga se întind câmpii.

La vreo 500 m de sat, am observat la circa ***1.000 metri înălțime****, un obiect suficient de ciudat pentru ca să ne cuprindă frica. Era* ***o arcă*** *cu întindere aparentă de 1,5 m,* ***care emitea un inel de scântei albe.***

Acest obiect ***zbura cu o viteză mare*** *în direcția munților situați în stânga noastră.* ***Nu se auzea nici un sunet*** *şi era* ***albastru cu dungi de un alb strălucitor.*** *Traiectoria sa era orizontală,* ***cu o balansare laterală, dar fără rotație în jurul propriei axe.***

Această observare a durat ***trei minute*** *sau ceva mai mult. Noaptea era calmă şi clară şi țin să precizez că observația s-a făcut în condiții excelente, ceea ce exclude posibilitatea de a fi confundat ceea ce am văzut acolo cu vreunul din fenomenele atmosferice ce se observă ziua sau noaptea în munți".*

(Bibliografie: 3, pp. 229-230; 4, p. 17)

„Samovarul" cu antene şi țigara cu „coadă de flăcări"

• **1957, august, noaptea, 01:05-01:07 am., Livada pe Someş, jud. Cluj.**

Într-o noapte din august 1957, doi prieteni campaseră lângă râul Someş, în apropiere de Livada, jud. Cluj. Ei au fost treziți brusc de **o lumină orbitoare care lumina tot peisajul înconjurător, ca în plină zi.** Această lumină **se stinse brusc** şi a fost văzut un punct luminos care se îndepărta. Fenomenul a durat între orele 01:05-01:07.

(Bibliografie: 3, p. 230; 4, p. 17)

• **1957, vara, la prânz, Constanța, jud. Constanța.**

Din declarația d-nei Ana-Maria Voinea, ziarist-redactor principal, din Bucureşti:

„(...) Deşi au trecut mulți, mulți ani, îmi amintesc ca şi cum ar fi fost ieri. Era în vara anului 1957. Eram elevă şi mă aflam într-o excursie în circuit cu trenul.

Tocmai intram în gara Constanța, pe la ora 12:00. Cățărată pe geam, priveam casele, când, deodată, am zărit pe cerul senin şi însorit, la o înălțime de ***1.000 m****, poate mai mult,* ***stând pe loc, ceva ce semăna cu un samovar, de culoare maro-roşcat, mare cât o butelie de aragaz, cu două antene în partea de sus. La celălalt capăt, uşor mai alungit, clipeau cu intermitență, nişte luminițe de un roşu portocaliu şi verde albastru.***

*După aproximativ **un minut**, obiectul a dispărut, înălțându-se cu o **viteză uluitoare**. Lumea din tren, venită la fereastră la strigătul meu, zicea că este un satelit (...)"*

(Bibliografie: A, dosar 1957; 7, pp. 127-128)

• **1957, ziua, Munții Bucegi, jud. Prahova.**

Inginerul de cadastru Mizof Pantelimon trece printr-o aventură pe care o descrie astfel:

*„În timp ce efectuam o lucrare pentru cadastru, o maşinărie s-a apropiat de echipa noastră (compusă din patru oameni), survolându-ne cam la vreo **200 metri**. Când a trecut pe deasupra capetelor noastre, am observat că **nu făcea nici un zgomot**... Când ne-am apropiat de ea la 40-50 metri, **decolă brusc, tot fără zgomot**, efectuând un fel de dans pe deasupra noastră, foarte agil, apoi dispăru."*

(Bibliografie: 3, pp. 159, 230; 4, p. 17)

• **1958, aprilie 12, Sichevița, jud. Caraş-Severin.**

Un tânăr desenator tehnic, Ion Secularian, 25 ani, a observat pe cer un obiect de **formă alungită, semănând cu o țigară sau un peşte.** Avea o culoare **roşie** şi se deplasa orizontal de la sud spre nord-est cu o „viteză medie" de **60 km/oră.** Lungimea aparentă a obiectului observat era de 1,5 m şi era **urmat de o *„coadă de flăcări simetrice".*** * Durata fenomenului: aproximativ **zece minute.**

(Bibliografie: 3, pp. 230-231; 4, pp. 17-18)

Diferite OZN-uri pe cerul României

• **1958, iunie, dimineața, Sinaia, Valea Prahovei, jud. Prahova.**

Martora următoarei observații a cerut să nu-i fie publicate numele şi adresa, *„pentru că oamenii vor râde de mine"* - după cum afirma ea. Fragmente din declarația scrisă a acestei martore:

„Sunt doctoriță, specialist internist, în vârstă de 50 ani (în 1971) *şi pot să vă asigur că în timpul faptelor, facultățile mele perceptive erau la fel de bune ca şi acum.*

*La **ora patru dimineața**, de la fereastra hotelului, la al doilea etaj, am văzut următoarele, pe parcursul a circa un sfert de oră: Soarele se ridica pe un cer senin fără nori, calm şi începea chiar să fie cald.*

*Un obiect a apărut în spatele munților, venind dinspre est la vreo **500 m înălțime. Dimensiunea sa aparentă era cea a unui Opel-Record, cu un dom în vârful său, asemănător cu o pălărie moale. Pe dedesubt** se afla **o porțiune proeminentă triunghiulară**, mai mică decât restul aparatului, **cu puncte rotunde** repartizate **de jur-împrejur.***

*Aparatul strălucea cu o **lumină argintie**, iar porțiunile în relief erau de **culoare albăstrie**; dar drept **în vârf** se vedeau **două mici domuri***

---

* **N. edit.:** A se compara cu primele observații din lucrare !...

de aceeaşi culoare ca restul aparatului. ***Luminozitatea sa puternică*** *mă făcea să cred că el reflecta razele soarelui.*

Nu auzeam ***nici un zgomot****, aşa că nu putea fi vorba de un avion cu reacţie sau elicopter, pe care le-aş fi auzit în mod obligatoriu. Pe de altă parte, nu era* ***nici o urmă de fum sau de vapori.*** *Cu toate că aparatul venea direct spre hotel, nu a fost perceptibil nici un fel de efect psihologic. El* ***se deplasa lent*** *şi nu era animat de nici o altă mişcare vizibilă.*

Cred că s-a apropiat la vreo trei sute de metri, sau poate mai mult, după care survolă oraşele aflate mai jos: Valea Largă şi Comarnic. Soţul meu, decedat în 1962, a fost şi el martor. Nu ne-a venit ideea de a-l fotografia".

(Bibliografie: 3, pp. 159, 231; 4, p. 18)

• **1959 sau 1960, Râmnicu-Sărat, jud. Buzău.**

„Subsemnatul, Dr. Jacques Kaufmann, domiciliat în Râmnicu-Sărat, str. Milcov nr. 5, declar că am văzut ***două discuri****, fiecare având un diametru aparent apropiat de cel al Lunii pline.* ***Ele erau strălucitoare, galbene şi mergeau încet şi fără nici un zgomot****, de la nord la est. Discurile* ***păreau fixate unul de altul*** *astfel încât cel din spate nu arăta decât un sfert din suprafaţa sa şi era mult mai întunecat. Ele se aflau la* ***300 sau 400 m altitudine****".*

(Bibliografie: 3, p. 231; 4, p. 18)

• **1961, iulie sau august, seara, Lacul Roşu, jud. Harghita.**

Din declaraţia d-lui Florin Gorănescu, 51 ani (1996), arhitect din Craiova, jud. Dolj:

„În vacanţa de vară a anului 1961, pe când aveam 15 ani, mă aflam în staţiunea Lacul Roşu (jud. Harghita) la vila «Mura». Într-o seară, nu îmi amintesc dacă era iulie sau august, după apusul Soarelui, mă aflam în faţa vilei cu încă doi colegi.

Se înserase, cerul era senin, apăruseră stelele. Priveam peisajul către stânca «Altarul», discutând cu cei doi colegi, când am observat ***o lumină roşie*** *care ne-a atras atenţia, deoarece era* ***amplasată pe stânca «Altarul», în vârf.***

În acest moment am început să glumim spunând că a fost «electrificată» steaua roşie din tablă vopsită, amplasată în vârful «Altarul» de către autorităţile comuniste de atunci. Lumina era de culoare roşie şi ***scânteia****. Diferenţa de nivel între amplasamentul vilei şi vârful «Altarul» este de cca. 300 m.*

Un timp, lumina a rămas aparent nemişcată, apoi ***a început să se mişte lent*** *spre NE, astfel că ne-am dat seama că este vorba despre un eveniment insolit. În timpul observaţiei, nu am auzit* ***nici un zgomot****.*

Mărimea aparentă a obiectului era cam cât o monedă de 100 lei (de acum) ţinută la distanţa unei mâini întinse, era ***rotundă****, de un* ***roşu foarte intens****. Înălţimea aparentă a obiectului era cam de 60° deasupra orizontului".*

(Bibliografie: A, dosar 1961; 8, pp. 36-37)

Prima „vizită" – la Mănăstirea Neamț...

• **1961, toamna, seara, M-rea Neamț, jud. Neamț.**

Martorul următorului eveniment, petrecut lângă Mănăstirea Neamț, se numeşte Emanoil Manoliu şi este ginerele marelui scriitor român Mihail Sadoveanu. El povesteşte:

„În toamna anului 1961, mă aflam la Mănăstirea Neamț. Într-o foarte frumoasă seară, mă îndreptam spre un pavilion de vară, în fundul parcului, unde îmi petrec vacanțele.

Atunci ***am fost orbit de o lumină vie multicoloră, care se stinse la fel de repede cum a apărut.*** *Orbit pe jumătate, am distins cu greu* ***un fel de navă, cu dosul în sus****, deasupra unei mici înălțimi de dincolo de lac.*

După câteva secunde, acest obiect ***se ridică brusc, vertical, ca un elicopter****, dar în mod sigur mult mai repede.* ***Era ca un disc cu baza concavă****, ce putea avea* ***6-7 m*** *lungime şi vreo* ***3 m*** *lățime.*

Dispăru ca un vârtej în aer *şi am observat chiar deplasarea aerului cauzată de decolarea sa făcută cu o viteză fantastică. Dar nu s-a auzit* ***nici un zgomot****.*

După ce am stat toată noaptea fără să pot dormi, a doua zi dimineața m-am dus să văd locul unde a fost obiectul, însoțit de un preot foarte sceptic asupra ceea ce i-am povestit. Spre marea noastră surprindere, am găsit acolo ***iarba pârjolită şi o uşoară amprentă pe sol,*** *ca şi cum ar fi fost făcută de un obiect rigid".*

Aceasta pare a fi **una din primele semnalări ale unei aterizări OZN pe teritoriul României.** Din păcate, martorul acestui eveniment nu s-a gândit atunci, în toamna anului 1961, să facă fotografii sau schițe ale locului cu pricina.

Eventualele fotografii ar fi avut peste timp, nu numai valoarea unor documente incontestabile, dar **ar fi putut fi socotite printre primele din lume în acest domeniu.**

(Bibliografie: 3, pp. 167, 231; 4, pp. 18-19)

Cometă sau meteorit ? OZN !

• **1963, sf. mai, seara, Focşani, jud. Vrancea.**

Întâmplarea care urmează a avut loc la Focşani, în jud. Vrancea şi a fost descrisă astfel de profesorul Stelian Vasilescu, 27 ani la data evenimentului (1963):

„Mă aflam afară în stradă, pe la ora 23:00, într-o seară de la sfârşitul lui mai 1963, când o lumină puternică m-a făcut să mă întorc. M-am gândit imediat că ar putea fi luminile unui autocar, deşi nu auzisem nici un zgomot.

Am văzut atunci, sus şi în spatele meu, ***o sferă la 500-600 m altitudine, care, în câteva fracțiuni de secundă, se afla deja deasupra***

*capului meu, **foarte jos**, aşa cum face un avion care aruncă lăzi cu medicamente în cazuri de salvare, în zone inaccesibile.*

*Obiectul avea diametrul aparent al unei mingi de handbal şi **emitea o lumină foarte albă, strălucitoare, cu pete portocalii. Strada era luminată ca în plină zi de la această sursă**, care venea dinspre sud şi mergea cu o viteză constantă spre nord. Ajuns departe, la înălţimea orizontului, **se imobilizează**, continuând să emită o **sclipire alternativă roşie şi albă**, apoi dispăru subit.*

*La trecerea sa, chiar şi cea mai apropiată, nu se auzi **nici un zgomot, cu excepţia unui uşor şuierat** în momentul în care lumina sclipitoare roşie-albă deveni vizibilă. O senzaţie de rece, cred că provocată de frică, mă apucă în momentul trecerii pe deasupra mea şi chiar şi după aceea, în timp ce temperatura nocturnă era dintre cele mai plăcute".*

(Bibliografie: 3, pp. 231-232; 4, p. 19)

• **1963, iulie, 21:00 pm., Bucureşti.**

Inginerul Iosif Strobach din Bucureşti, îşi aminteşte de un eveniment pe care l-a observat în iulie 1963. **Martorul este şi astronom amator**, iar descrierea pe care o face redă cu exactitate ceea ce s-a petrecut, excluzând posibilitatea explicaţiilor date unor fenomene convenţionale. El povesteşte:

„Eram în anul III de studii electronice la Institutul Politehnic din Bucureşti. Mergeam în vizită la un prieten, seara la ora 21:00. Mă aflam în apropiere de Biserica Ortodoxă, pe strada Mihai Bravu, privind cerul, cum fac adeseori.

*Atunci am observat un **obiect strălucitor, în formă de lentilă,** la 40-50 (grade) deasupra oraşului, deasupra străzii Gheorghiu, mi se pare. Mergea în direcţia sud-est **cu viteza unui avion cu reacţie, nelăsând nici o urmă pe cerul senin**, aşa cum ar fi făcut un reactor cu urma sa de condensare. Acest obiect frumos, destul de mic şi strălucitor, **avea o coadă de flăcări asemănătoare celei a unei lămpi cu petrol.***

*Acesta nu putea fi un meteorit, deoarece se deplasă orizontal, timp de un minut sau două, după care **ţâşni brusc în sus, în unghi drept faţă de traiectoria iniţială.** Nu putea fi nici un avion cu reacţie prezentând anomalii de zbor, deoarece mai mulţi oficiali m-au asigurat că acestea nu au dreptul de a survola Bucureştiul".*

(Bibliografie: 3, p. 232; 4, pp. 19-20)

„Farfurioarele de dulceaţă"

• **1963, august, noaptea, Bucureşti.**

Evenimentul descris în continuare, s-a petrecut în luna august 1963 şi a avut doi martori: Virgil Gheorghiu şi Cornelia Stoica, ambii cu domiciliul în Bucureşti.

Virgil Gheorghiu: *„Mi-a plăcut întotdeauna să observ cerul. Ajunsesem să pot urmări unii sateliţi artificiali ai Pământului şi ştiam şi ora la care trec.*

În noaptea cu pricina mă aflam la Vasile Stoica, din strada Tabla Buții nr. 61, care era bolnav. La un moment dat am ieşit în curte să fumez. Aşezându-mă pe un scăunel, observam, ca de obicei, cerul.

Mă aflam cu fața spre calcanul imobilului cu nr. 63, când, pe la ora zero, apăruseră ***două corpuri luminoase, perfect rotunde şi cu un contur precis****, de mărimea unei farfurioare de dulceață (aşa le vedeam eu),* ***păstrând o distanță egală între ele*** *(cam de 6-7 ori diametrul lor).*

Intrigat de apariția acestor corpuri, care nu semănau nici cu stelele (datorită mărimii lor), nici cu sateliții artificiali (care apar cu mult mai mici şi se mişcă mai repede), am continuat să le urmăresc evoluția.

Spre marea mea uimire, cele două corpuri ***s-au oprit păstrând aceeaşi distanță*** *(drept reper am luat cele două coşuri ale imobilului de la nr. 63). S-au oprit între ele. Am alergat şi am bătut la Vasile Stoica, strigând: «Veniți să vedeți ceva!». N-a apărut decât nepoata bolnavului, Cornelia".*

Cornelia Stoica: *„Am ieşit şi am văzut cele două corpuri luminoase. Stăteau pe loc. La un moment dat, corpul din dreapta a început să se deplaseze tot spre dreapta (în direcția nord), destul de încet şi a dispărut după casă. Celălalt obiect, din stânga, a rămas pe loc* (cele de mai sus sunt confirmate şi de Virgil Gheorghiu). *Menționez că noaptea era deosebit de senină...Stele care se mişcă, apoi se opresc, apoi se mişcă din nou şi dintre care una se stinge brusc?! Apoi mărimea, conturul lor precis... N-au fost stele obişnuite".*

(Bibliografie: 3, pp. 232-234; 4, p. 20)

Paznicul – lovit de „raza melodioasă"

• **1966, iunie, 04:30-05:00 am., Arpaşu de Jos - Cârtişoara, jud. Sibiu.**

În iunie 1966, un alt eveniment a fost înregistrat în jud. Sibiu. **Un obiect în formă de farfurie a aterizat,** între orele 4:30 şi 5:00 dimineața devreme pe când răsărea Soarele, **lângă un puț secat**, la jumătatea distanței dintre Arpaşu de Jos şi Cârtişoara.

Un paznic de noapte, care se afla la o distanță de vreo sută de metri, se repezi spre obiect, dar a fost **lovit de o rază care *„îl înconjură cu flăcări"*, producând un *„sunet melodios"*.**

Când o serie de anchetatori au sosit la fața locului, au găsit şi au putut examina **o urmă de arsură ovală aflată pe sol.** În satele învecinate, agitația populației era destul de mare.

Deoarece la data investigațiilor martorul principal nu se mai afla în zonă, evenimentul acesta rămâne neconfirmat oficial.

(Bibliografie: 3, p. 234; 4, p. 21)

• **1966, august, în amurg, Hunedoara, jud. Hunedoara.**

Conform celor afirmate de martorul Ionescu Constantin, într-un amurg din august 1966, la Hunedoara, **un obiect scânteietor** de mă-

rimea planetei Venus - dar care nu putea fi aceasta în nici un caz! - **se ridică în viteză de la sol, după care dispăru subit.**

(Bibliografie: 3, p. 234; 4, p. 21)

• **1966, sf. octombrie - înc. noiembrie, 17:00 pm., Timişoara, jud. Timiş.**

Dalea Ion şi Stroia Mihai, doi studenţi din Timişoara, declară că au văzut ceva deosebit pe cer, la sfârşitul lui octombrie sau începutul lui noiembrie 1966.

*„Era o **zi frumoasă, foarte senină**. Pe la ora 17:00 am văzut mai multe persoane privind în sus. Ridicând şi eu capul, am observat mai întâi o scânteiere pe cer. Dar privind mai atent, am remarcat **un punct luminos, mai strălucitor decât o stea**. Am fost surprins, deoarece eram încă în plină zi. Am studiat acest fenomen cu binoclul aproape **o oră** şi acest lucru mi-a permis să-i disting **forma triunghiulară şi o lumină multicoloră care îl învăluia. Se deplasa încet, într-o manieră abia perceptibilă.** Venea dinspre nord-est şi, după ce a făcut turul oraşului, s-a îndreptat spre Bucureşti. Şi-a schimbat de câteva ori direcţia în timpul acestui survol pe deasupra oraşului şi în jurul meu se aflau mai multe persoane care au observat acest lucru. Apoi a dispărut în timp ce căpăta înălţime, dar nu am putut să determin exact altitudinea la care evolua. Din păcate, multe din detaliile văzute prin binoclu, au rămas invizibile cu ochiul liber".*

(Bibliografie: 3, pp. 234-235; 4, p. 22)

• **1966, sf. anului, 18:00 pm., Bacău, jud. Bacău.**

După cum afirmă martorul Neculai Macovei din Bacău, într-o seară de la sfârşitul anului 1966, în jurul orei 18:00, a putut fi văzut, timp de **5-6 secunde, un *„punct luminos"*** care a coborât oblic traversând norii, **s-a oprit puţin, după care a pornit din nou.**

(Bibliografie: 3, p. 235; 4, p. 22)

• **1967, iulie, 20:45-20:55 pm., Bucureşti.**

Ziaristul Aurel Ghimpu din Bucureşti a observat într-o seară din iulie 1967, între orele 20:45 şi 20:55, un punct luminos care se deplasa orizontal de la sud la est. Coborî de la o altitudine de **5.500 m la 3.000 m** (cifre estimative) şi rămase **imobilizat** aproximativ **un minut** în timpul căruia a strălucit **într-o lumină galbenă**. După care, se îndreptă în sus, se îndepărtă şi dispăru înspre sud-est.

Martorul acestui eveniment este o persoană serioasă, demnă de toată încrederea.

(Bibliografie: 3, p. 235; 4, p. 22)

Designerii OZN sunt... bucătari fumători ?!

• **1967, iulie 25, 11:30 am., Oradea, jud. Bihor.**

Mihai Bereş a observat un obiect care se situa la 5 grade deasupra acoperişului unei şcoli.

Inițial a crezut că este vorba de un avion, dar cum el rămânea **nemişcat**, l-a examinat mai atent şi a văzut că era vorba de un **obiect ce părea din aluminiu, în formă de țigară, cu extremitățile ascuțite şi fără aripi.**

Când în mod brusc s-a pus din nou în mişcare, **în partea din spate** s-a aprins **o lumină slabă.** 20 de secunde mai târziu, obiectul dispărea în spatele acoperişurilor caselor.

(Bibliografie: 3, p. 235; 4, p. 22)

• **1967, august 4, 22:30 pm., Sângeorz-Băi, jud. Bistrița-Năsăud.**

În ziua de 4 august 1967, Bota Octavian, 45 ani, **profesor la Institutul Politehnic din Cluj-Napoca**, se afla în concediu în stațiunea Sângeorz-Băi din jud. Bistrița-Năsăud. Pregătirea sa ştiințifică şi precizia descrierii făcute, nu aruncă nici o umbră de îndoială asupra observației pe care a făcut-o.

„Eram în vacanță la Sângeorz-Băi. Cam pe la ora 22:30, mă relaxam privind stelele pe un cer senin şi perfect degajat, când deodată ochii mi se opriră asupra unui spectacol curios.

Un obiect strălucitor ca o lumină vie, de un verde uşor bătând în albastru, se apropia venind de la est sau nord-est. Semăna puternic cu o stea pulsatorie şi ***am fost mai întâi sigur că a fost un meteorit care cădea pe Pământ.*** *Dar, spre marea mea surpriză* ***el încetini, îşi schimbă brusc şi total direcția, urcă în mod abrupt şi, schimbându-şi culoarea, străluci de la albăstrui spre un alb-gălbui.***

Mi-am zis atunci că trebuie să fie un satelit care evolua la joasă altitudine. Dar aparatul îşi modifică din nou traiectoria cu 30 de grade, fără nici o schimbare de viteză, fără accelerare sau frânare.

Traversă astfel jumătate din câmpul vizual cu o ***viteză*** *pe care am socotit-o* ***de patru sau de cinci ori mai mare decât a unui satelit*** *care se vede trecând la foarte mare înălțime.* ***Îşi schimbă încă o dată traiectoria în unghi drept.***

În timpul celei de-a doua faze a traiectoriei sale, ***culoarea i se modifică de la alb-gălbui la galben, apoi la roz-gălbui.*** *În mod aparent, volumul i se micşoră pe măsură ce se depărta.*

În timpul observației mele, obiectul avea un ***diametru aparent de 5-6 ori cât al unui satelit obişnuit.*** *Avea o* ***formă de torpilă perfectă,*** *cu circumferințe bine delimitate şi foarte colorate. Nu lăsa* ***nici o urmă de fum.*** *În total, zborul a durat* ***un minut.***

Mai târziu, analizând ceea ce am văzut, nu am putut să-l identific cu nici un aparat cunoscut: satelit artificial, avion cu reacție, fulger globular etc. ***Părea a fi imaterial, pe un cer perfect senin...".***

(Bibliografie: 3, pp. 156, 236; 4, pp. 22-23)

• **1967, septembrie 18, 20:45-20:52 pm., Delta Dunării, jud. Tulcea (?).**

Inginerul Bâta Valeriu din Bucureşti, se afla la 18 septembrie 1967 în Delta Dunării. El povesteşte:

„În după-amiaza acelei zile, m-am îmbarcat pe feribotul care leagă Tulcea de Sfântu-Gheorghe. La ora 20:30 mă aflam pe pasarelă, la babord. Dintr-un cer uniform acoperit cădea o ploaie măruntă şi era întuneric complet. Nici o deschizătură în pătura de nori care să lase să treacă vreo lumină. Eram singur. La ora 20:45, foarte sus, deasupra mea, norii îşi schimbară culoarea şi deveniră luminoşi cu o margine roşie de jur-împrejur.

Deodată, fără nici un zgomot, apăru ***un obiect luminos, în formă de tigaie de bucătărie, cu coadă cu tot.*** *Se îndreptă spre vest. Acesta se imobiliză brusc la circa 500-600 m de vas şi la o altitudine de aproximativ* ***200-300 m.*** *Pâlpâia puţin, ca flacăra unei lămpi.*

Era un disc ce părea să aibă ***5-6 m*** *diametru, cu coadă cu tot, aceasta subţiindu-se spre vârf. Discul era de un* ***roşu închis spre maroniu****, iar marginile sale, ca şi coada alungită, aveau* ***culoarea gazului metan când arde. Din coadă săreau scântei rotunde****, dar acestea dispăreau imediat ce ieşeau. Eram stupefiat, dacă nu chiar îngrozit.*

După ce a rămas aşa vreo patru minute, obiectul ***se roti încet în jurul unui punct fix, fără nici un zgomot*** *şi reveni în poziţia sa iniţială. Apoi îşi reluă înaintarea în partea stângă a mea, paralel cu suprafaţa apei şi îndreptându-şi coada spre vest. După ce a mers încă vreo 200-300 m, se opri din nou.*

Până la urmă dispăru în nori, tot fără zgomot şi fără nici o manevră în lateral. Cu totul, traiectoria obiectului a fost în formă de «U». Mi-am privit din nou ceasul: 20:52".

(Bibliografie: 3, p. 236; 4, p. 23)

Extratereştrii erau... „spioni americani" !?

• 1967, septembrie (sau octombrie), 17:00 pm., com. Floreşti, lângă Cluj-Napoca, jud. Cluj.

Urmează relatarea unui incident survenit, în septembrie sau octombrie 1967, **la o unitate de artilerie antiaeriană** din localitatea Floreşti, aflată **la numai 6 km de municipiul Cluj-Napoca.** Fără a menţiona nume sau adrese, redau în continuare câteva extrase din declaraţia scrisă a unuia dintre participanţii la evenimentul de atunci:

„...Ne holbam la servanţi cum manevrează tunurile în toate direcţiile. Deodată, un caporal care era şeful grupei, de origine din Moldova, uitându-se cu luneta tunului în sus ne-a atenţionat: «Măi, vedeţi obiectul ăla acolo sus, ce dracu' o fi ?» Toţi câţi am fost acolo, oameni pentru şase baterii, în jur de vreo ***40****, militari tunari şi subofiţeri, ne uitam în sus.*

Am văzut ***un obiect interesant de culoarea aluminiului, stând cam la 800 m deasupra noastră, nemişcat.*** *Treceau peste el nori călători, dar după ce se însenina iarăşi, tot în acelaşi loc era. Era după-*

amiaza, cam pe la cinci fără un sfert. Ştiu asta, pentru că toţi ofiţerii din cazarmă erau adunaţi la poartă să urce în autobuzul lor (ora 5) să-i ducă la Cluj.

Caporalul...de la bateria a 2-a a luat-o la fugă către poartă să-l anunţe pe căpitanul nostru...să vină să vadă un obiect suspect care spionează la mică altitudine armamentul de pe platformă. Câţi ofiţeri au fost acolo la poartă, de la mic la mare, au luat-o la fugă spre capătul cazărmii unde era platforma cu tunuri şi se holbau la cer.

Obiectul tot acolo era, nemişcat. Comandantul unităţii a fugit la telex şi a raportat cazul la Bucureşti, la ***comandamentul general. De unde a primit ordinul să încarce cu muniţie un tun şi să ia linia de ochire. Să tragă numai dacă (obiectul) manifestă manevre duşmănoase.*** *Ofiţerii au plecat la depozitul de efecte, de unde au scos binocluri şi se uitau la obiect. Am apucat în mână şi eu un binoclu cu care am studiat foarte atent...*

Îmi aduc bine aminte că nimeni nu a pronunţat cuvântul OZN, ci mai degrabă ***«aparat de spionaj american».*** *Au trecut mai bine de* ***două ore*** *şi aparatul tot acolo era. Ofiţerii erau foarte agitaţi. După un timp a trecut un nor dedesubtul lui şi când a trecut norul şi aparatul a dispărut. Era către seară, ora 9, iar soldaţii şi ofiţerii încă mai comentau cazul...".*

(Bibliografie: 4, pp. 119-120; 6, pp. 115-117)

„Ariciul de mare" de la Uzinele „Republica"

• **1967, noiembrie 21, 16:30-16:35 pm., Poenarii-Burchii, jud. Prahova.**

În după-amiaza zilei de 21 noiembrie 1967, orele 16:30-16:35, Marin V. David din comuna Poienarii-Burchii, jud. Prahova, a mers în curtea casei sale ca să taie lemne. Dintr-o dată, un fenomen curios i-a atras privirea.

În direcţia nord-vest, la un unghi de circa 30° deasupra orizontului (poziţia exactă avea să fie reconstituită mai târziu, la faţa locului) se găsea **un corp luminos foarte asemănător cu flacăra unei lumânări întoarsă invers.**

După părerea martorului, era vorba de un obiect care **se găsea la vreo 30 m** şi, de la această distanţă, măsura aproximativ 1,70-1,80 m lungime (fiind de meserie croitor, Marin David are un dezvoltat simţ al măsurilor).

„L-am urmărit tot timpul. ***A stat pe loc circa zece minute****. Nu ştiu de când se afla acolo. Apoi a făcut o curbă în sus, în timpul căreia coada i s-a alungit foarte mult (5-6 m). După aceea a luat o poziţie paralelă cu pământul, coada lungindu-i-se din nou la vreo 10-11 m.* ***Culoarea, la început albicioasă, palidă, a devenit apoi ca flacăra.***

*A pornit încet, cu viteza unui avion de transport, în direcția nord-vest. În acest moment, **partea din față părea de culoare închisă.***

L-am urmărit până a dispărut la orizont... Am strigat pe doctorul de la dispensar şi pe nişte vecini. Dar...distanța e mare şi nu m-a auzit nimeni. Eu unul nu mă înduram să mă mişc, ca să nu pierd din vedere obiectul cu pricina".

Întrebat cum se face că nu l-au mai văzut şi alți oameni din sat, Marin David a răspuns: *„De pe uliță nu se putea vedea, obiectul fiind **destul de jos**. Casa mea e la marginea satului. De aici în colo e câmp".* (Într-adevăr, ulița satului se găseşte la un nivel mai scăzut decât casa martorului).

Întrebat din nou cum de i-a venit ideea de a înştiința presa, martorul declară: *„N-am înştiințat presa. A doua zi, pe data de 22 noiembrie 1967, am citit în ziar că **în Bulgaria a fost văzut un corp zburător necunoscut în aceeaşi zi în care îl văzusem şi eu.** M-am mirat că nu scrie şi despre cel de care vă povestesc, întrucât eram încredințat că **a fost zărit de toată lumea.** Atunci am trimis o scrisoare Institutului Meteorologic din Bucureşti. Abia cu câtva timp în urmă mi-au spus că cele scrise de mine atunci au apărut în ziar".*

(Bibliografie: 3, pp. 161, 236; 4, p. 24)

• **1967, noiembrie 22, 12:30 pm., Petrila, Petroşani, jud. Hunedoara.**

Schmidt Ladislau, funcționar în industria minieră, din Petrila, jud. Hunedoara, povesteşte următoarele:

*„În ziua de 22 noiembrie 1967...În jurul orelor 12:30 stând acasă în bucătărie cu uşa deschisă, m-am pomenit cu **găinile fugind agitate** spre mine fără să le fi chemat sau să le atrag cu grăunțe...Le-am gonit afară dar ele şi mai speriate au revenit în bucătărie zburând pur şi simplu şi căutând să se ascundă. Atunci iar le-am gonit afară şi urmărindu-le în curte...crezând că este vreun uliu, mai ales că în sperietura lor se tot uitau în sus, mi-am înălțat şi eu privirea spre cer şi am observat foarte distinct **un obiect lucitor** (ca argintul sau aluminiul) **în formă de disc**, având în partea de jos o umflătură mai mică, iar în partea de sus mai înaltă şi cu mai multe prelungiri în **formă de tijă ca nişte antene**...; am strigat soția să vină în curte să vadă şi ea. Apoi am fugit amândoi în stradă şi am urmărit din nou obiectul care era la vreo **5.000 m** şi se vedea de mărimea unei pălării de cow-boy. Menționez că prima oară când l-am văzut din curte staționa în aer, iar când am ieşit în stradă se învârtea şi **se îndepărta cu viteză mare** spre nord-vest, **înşurubându-se spre cer** până nu l-am mai văzut deloc...În acelaşi timp, am atras atenția şi câtorva cetățeni care erau pe stradă, printre aceştia Gyorgy Iuliana şi nişte lucrători de la ILL care reparau acoperişul Alimentarei, vizavi de casa mea. Țin să precizez că **timpul era frumos, cu cer senin**".*

(Bibliografie: 3, pp. 166, 236; 4, pp. 24-25)

• **1967, decembrie 2, 21:30 pm., Bucureşti.**

Locotenent-major C. Nencescu, specialist în radiolocaţie, afirmă:

„Sâmbătă 2 decembrie 1967, în jurul orei 21:30 am ieşit din staţie pentru a urmări pe viu un avion care părea că se pregăteşte să aterizeze. Spre surprinderea mea, am constatat că ***«avionul» stă pironit pe cer.*** *Dimensiunile sale şi* ***lumina extrem de puternică*** *mi-au atras atenţia în mod deosebit...*

La un moment dat, acest obiect...plasat sub un ***unghi de 30-40 grade*** *pe direcţia nord, a avut* ***o mişcare rapidă de cădere spre pământ,*** *după care a luat din nou altitudine, cu o mişcare de astă dată foarte înceată. Ajungând la punctul iniţial, a executat* ***mişcări sinusoidale*** *încete spre dreapta şi spre stânga, s-a oprit şi a căzut iar spre pământ. Această mişcare s-a repetat de mai multe ori.*

Deoarece obiectul mi s-a părut deosebit de interesant, atât prin luminozitate cât şi prin evoluţiile sale, am atras atenţia mai multor militari care l-au urmărit împreună cu mine până la orele 22:30, când s-a deplasat mult către nord.

În tot acest interval l-am observat cu ochiul liber şi cu mijloacele pe care le aveam la îndemână. Forma sa nu era de disc, ci de ***trunchi de con*** *- datorită poate unei iluminări parţiale... Am certitudinea că nu era nici un fel de fenomen natural, nici o iluzie optică, ci un* ***aparat de zbor cu motoare proprii,*** *cu surse de lumină etc.".*

Dar mărturia lui C. Nencescu nu se opreşte aici. El afirmă în continuare: *„De altfel, la 4 decembrie 1967, colegul meu, locotenent-major Sorin Georgescu, a urmărit acelaşi fenomen situat în acelaşi punct şi efectuând aceleaşi evoluţii, până la orele 4 dimineaţa. De astă dată,* ***obiectul avea formă de disc.*** *În zilele următoare, vizibilitatea foarte redusă nu a mai permis observarea liberă".*

Calificarea observatorilor, urmărirea fenomenului şi cu ajutorul unor instrumente şi aparate speciale, ca şi durata observaţiilor (mai multe ore în noaptea de 4 spre 5 decembrie), fac ca acestea să fie unele dintre cele mai bine documentate semnalări de pe teritoriul ţării noastre din perioada anilor '60.

(Bibliografie: 3, pp. 176, 237; 4, pp. 25-26)

• **1967, decembrie 2, 24:00 pm., Arad, jud. Arad.**

Iovana Mircea, electrician auto din Arad, descrie ceea ce i s-a întâmplat în noaptea de 2/3 decembrie 1967:

„Pe la miezul nopţii m-am dus în grădină. Cerul era senin şi scânteia de stele. Atenţia mi-a fost atrasă de un ***obiect strălucitor,*** *ciudat, care se deplasa cu o* ***viteză uimitoare.*** *Era prea strălucitor ca să fie vorba de un avion; nici nu era o stea căzătoare. Mergea de la nord-est spre nord.*

Mi-am chemat soţia care se afla în bucătărie, la 4 m de mine, dar înainte să fi avut timpul să sosească, obiectul dispăruse deja, ceea ce implică o viteză de deplasare deosebit de mare. Avea ***forma unei***

ţigări şi luminozitatea sa o evoca pe aceea a soarelui reflectat într-un geam. Zborul său era ***orizontal****.*

A doua zi i-am întrebat pe colegii de serviciu dacă l-au văzut şi ei, dar se pare că am fost singurul".

(Bibliografie: 3, p. 237; 4, p. 26)

• **1967, decembrie 10, 07:30 am., Bucureşti.**

Mărturia d.nei Păun Adina, **psiholog**, din Bucureşti:

„Faptele s-au petrecut în ziua de duminică, 10 decembrie 1967, orele 7:30 dimineaţa. Locuiesc în strada Magnetului nr. 32. Mă întorceam de la tren. Era o dimineaţă ploioasă, cu un strat de nori la înălţime mai mare şi alţi nori, de joasă altitudine, care alergau cu repeziciune.

Mergând paralel cu Uzinele «Republica», am remarcat exact deasupra uzinei (aproximativ 45 grade deasupra orizontului) ***un corp cu un luciu albastru-verzui****, ca scânteia pe care o produce uneori troleul tramvaiului.*

Partea curioasă este că ***avea nişte ghimpi luminoşi, lungi cam cât jumătate din raza sa, foarte subţiri la vârf şi puţin mai groşi la bază.*** *Semăna cu un arici de mare luminos...Ghimpii aveau un contur foarte distinct...*

Pot să spun că se afla între stratul de nori de mai mare înălţime, pe care se proiecta, şi norii de joasă altitudine, care uneori îl acopereau câteva clipe...Soarele nu era. (În ziua de 10 decembrie 1967, Soarele a răsărit la orele 7:41. Chiar dacă Adina Păun se înşeală asupra orei cu câteva minute, Soarele n-ar fi putut să se afle la o astfel de înălţime deasupra orizontului - n.a.). *Luna nu era. Stelele nu se vedeau. Cerul, precum am spus era acoperit. Apoi, nici o stea nu putea să aibă o asemenea mărime.*

Am urmărit corpul, din mers, circa ***15 minute****. Cotind pe strada mea, l-am scăpat din vedere... Este posibil ca mai multă lume să fi văzut obiectul, dar n-am stat de vorbă cu nimeni şi nici nu m-am oprit în loc...*

Specialitatea mea este psihologia şi ştiu ce înseamnă iluzia optică. N-am avut niciodată aşa ceva şi cred că e puţin probabil să ai o iluzie optică sau o halucinaţie timp de 15 minute şi să vezi distinct unul şi acelaşi lucru".

(Bibliografie: 3, pp. 180, 237; 4, p. 26)

Capitolul VII

1968 – ROMÂNIA ÎN CENTRUL ATENȚIEI

„Arătările ciudate" de la Mediaş

• **1968... 1991, Mediaş, jud. Sibiu.**

Între anii 1968 şi 1991, d-na M.M. din Mediaş, jud. Sibiu, a trecut printr-o lungă serie de evenimente ciudate. Dintre acestea voi încerca, în continuare, să le punctez pe cele mai interesante:

*„– Anul **1968, vara**, după-amiaza. Durata observației, între 10 şi 30 de minute. Mediaş, în aer liber, cer senin, fără vânt şi potrivit de cald. **Obiectele erau de mărimea unor avioane, sub formă de cerc, triunghi, pătrat,** forme ce variau în timp, **de culoare roşu, verde, portocaliu** etc. Erau **luminoase**, dar nu cred că aveau lumină proprie. Nu rețin nici un zgomot. Nu ştiu cum au apărut şi dispărut. Eram însoțită de martori, părinți şi vecini. Să fi fost **4-5 obiecte**, ştiu precis că **luau forme şi culori diferite**, iar mişcările lor erau variate. **Uneori stăteau nemişcate, fixe.***

*– Cred că era în **vara** anului **1975** (?), pe înserate, la Mediaş. Nu ştiu dacă a durat 5 minute totul ! Cerul era înnorat. Stăteam la geamul în fața căruia şi azi se află o fântână. **Strada era pustie**, doar eu la geam. Deodată, văd **pe cer** în depărtare, **o luminiță ce se apropia de mine. Viteza sa era foarte mare.** Lumina ei creştea în mărime şi intensitate. Când a ajuns la vreo 2-3 m în fața mea, am observat că avea o **formă ovală, ca de ou.** Mărimea era cam de **30-50 cm.** N-avea o culoare anume; era **ca un nor luminos** (cu lumina sa proprie). Venise oblic, coborând puțin până ajunsese în fața mea, la o înălțime de 2-3 m față de sol, la nivelul geamului meu. Ca martori n-am avut pe nimeni, **eram singură într-o linişte de mormânt, fără nici o stea pe cer.** M-am mirat şi m-am speriat. Am fugit de la geam în camera mamei pentru a o chema şi pe ea să vadă minunea care mi-a provocat o stare sufletească greu de explicat: şi frică, şi bucurie, şi groază, şi fericire, nu ştiu exact, în tot cazul, o emoție puternică. Până să mă întorc la geam cu mama, forma ciudată deja se îndepărta cu o **viteză fantastică.***

*– Fenomene interesante s-au semnalat şi în comuna Blăjel (la 10 km de Mediaş), iar la Mediaş, pe str. Colinei şi în pădurea din apropierea acestui loc. S-au văzut **OZN-uri şi arătări ciudate.** Perioada: **1980-1982.***

*– La **23 octombrie 1982**, pe la ora 20:30, Mediaş, am observat, deasupra pădurii de pe dealul din spatele casei, **o stea foarte mare** care se lăsa în jos. A dispărut după un timp...*

*– La **20 ianuarie 1988** (Mediaş), pe la orele 8-9 seara, s-a arătat deasupra zidului **o formă luminoasă albă-argintie**, ce s-a deplasat apoi (după ce a staționat un timp) cu **viteză foarte mare**. Soțul meu a fost tare speriat... n-a avut nici un martor. Am descris după cum mi-a relatat el.*

– *La **8 martie 1991** (Mediaş), după masă între orele 4-5, am auzit o **bubuitură în geamul camerei**. Am crezut că a aruncat cineva cu ceva în geam. Am ieşit în curte, dar nu am văzut nimic. Vecinul a auzit şi el bubuitura...”*

(Bibliografie: A, dosar 1968; 10, nr. 10, pp. 10-12)

„Portocala” zburătoare

• **1968, martie 18, 21:00 pm., Câmpulung (Muscel, jud. Argeş?).**

Isopescu Vianora, împreună cu numeroşi alţi martori, au putut observa, în jurul orei 21:00, un „foc” mare care strălucea intens. În scurt timp se dovedi a fi vorba de **o sferă de culoare portocalie.**

Aceasta plană la început, apoi execută o deplasare orizontală, urmată de o manevră verticală. Sfera dispăru foarte brusc, iar „aureola” pe care o avea în jur dispăru şi ea, dar foarte încet.

(Bibliografie: 3, p. 237; 4, pp. 26-27)

• **1968, martie 28, după amiaza, Tismana, jud. Gorj.**

În partea estică a oraşului, a fost observat **un obiect strălucitor** de origine necunoscută. Avea un diametru aparent de **8-10 m.** Era **conic cu baza îndreptată spre pământ**, iar axul de simetrie se afla într-un unghi de 60° faţă de verticală. Era de un **alb-albăstrui**, dar deveni **roşiatic** spre seară şi dispăru la ora 19:30.

Diferite persoane martore ale acestui eveniment - printre care se aflau mai mulţi profesori şi studenţi - au constatat **perturbări serioase ale emisiunilor de radio** la aparatele portabile pe care le aveau asupra lor, în timpul când obiectul necunoscut a fost prezent în apropierea localităţii.

(Bibliografie: 3, pp. 237-238; 4, p. 27)

„Cazul din Banat”

• **1968, martie 29, 30, 31, *„Cazul din Banat”*.**

Despre ceea ce s-a întâmplat în ultimele trei zile ale lunii martie 1968 în Banat, s-a scris foarte mult în presa românească. Unul dintre articolele apărute, intitulat chiar *„Cazul din Banat, 29-31 martie 1968”*, este semnat de asist. univ. Dan N. Mihăilescu din Bucureşti şi a fost publicat în nr. 3/sept. 1992 al revistei *„Quasar”*.

Deoarece îl socot ca fiind cel mai pertinent şi foarte bine documentat, voi folosi în continuare, pentru a reda sinteza celor petrecute atunci, o serie întreagă de extrase din articolul mai sus amintit.

29 martie 1968.

– **Staţia meteorologică Muntele Semenic, orele 16:00**.

Insistenţa cu care un grup de schiori privea cerul atrage atenţia meteorologului Ştefan Bălaşa:

*„Nebulozitatea se micşorase lăsând cerul liber. Îndreptându-mi şi ou privirea în direcţia respectivă, am observat **un obiect strălucitor***

***care sta pe loc** în direcția est față de punctul de observație şi la circa 75-80° deasupra orizontului...".*

Privit prin binoclu (6x30), obiectul se dovedeşte a fi **un con** cu partea dinspre soare puternic luminată.

„...L-am urmărit până seara după apusul Soarelui (18:40 ora locală), când, încet-încet, strălucirea s-a micşorat şi obiectul a dispărut treptat fără a se deplasa din acel punct...".

– **Munții Semenicului, orele 17:30-18:00.**

Tânărul Matei Mircea (elev în ultimul an la Liceul nr. 1 din Lugoj) se afla pe pârtia de schi însoțit de colegii Virgil Strein, Ştefan Lăzărel şi de tehnicianul Mircea Balotescu.

Straniul vizitator aerian ce se profila pe cerul senin nu scapă atenției celor patru prieteni: **un trunchi de con argintiu strălucind puternic sub razele Soarelui.** Obosiți şi cuprinşi de curiozitate, amână coborârea.

O jumătate de oră mai târziu, OZN-ul părăseşte şi punctul în care staționase, **deplasându-se extrem de lent** spre Vârful Țarcu. Pe parcurs, imaginea se estompă treptat, dispărând în lumina palidă a apusului.

– **Tismana, Gorj, orele 18:50-19:00**, stadionul din localitate.

Nicu Tomoniu, M. Ungureanu, Boris Lemac (asistent medical) şi Vasile Mihalcea (tehnician) asistau la o partidă de fotbal.

*„La o minge înaltă am văzut la zenit **un obiect extrem de strălucitor de culoare albastru-verzui, ce părea nemişcat**..."*

Între timp, obiectul începu să-şi schimbe culoarea foarte lent, devenind din ce în ce mai **roşu**, până a dispărut complet către orele 19:30. În final, martorii ajung la următoarele concluzii: **formă conică, deplasare foarte lentă** în direcția est-sud-est, **bruiaj puternic** (pe UL, atenuat pe UM şi absent pe US), ce a perturbat recepția pe un aparat de radio portabil. Ulterior, Nicu Tomoniu a subliniat că şi alte aparate de radio au avut bruiaj, fenomen care a persistat **câteva zile**, atenuându-se apoi treptat până la dispariție. (Să nu uităm ce s-a întâmplat cu o zi înainte, tot la Tismana).

– **Târgu-Jiu, orele 19:00.**

Jucându-se în balconul apartamentului, doi şcolari, Ileana şi Mihai Opriță, au asistat la o „lecție de geometrie insolită": **un triunghi alb, uşor rotunjit la colțuri** se desena pe „tabla" cerului. La insistențele copiilor, au asistat la „spectacol" şi două învățătoare, surorile Antoanete şi Elena Rovența. Copiii nu mințiseră: un triunghi isoscel cu baza în jos **strălucea intens** la cca. 60-65° deasupra orizontului spre sud-est.

După un timp se puse în mişcare, **coborând în zig-zag**, până atinse mărimea aparentă a unui măr de dimensiuni medii. **Trecu din alb în roşu, portocaliu şi albastru**, apoi se îndepărtă către sud-sud-vest, pierzându-se în noapte.

– **Ciudanovița**, către **orele 22:00.**

Spre est-sud-est, la cca. 30° deasupra liniei orizontului, inginerul Gheorghe Tănase observă un ***„corp luminos"*** care a staționat până a

doua zi către orele 16:00. A fost remarcat de un număr restrâns de persoane, după părerea ing. Tănase.

30 martie 1968.

– **Oravița, orele 2:30.**

OZN-ul este observat de un grup de colegi ai lui Teofil Iorga. Până în zori a rămas luminos *„...**ca un glob mat** cu un bec cu 40 de lumini...”* - declară dl. T. Iorga.

– **Oravița, orele 6:10.**

Spre nord-est, profilat pe cerul senin, un obiect ***alb-gălbui*** staționa la cca 35-40° deasupra orizontului (observațiile aparțin aceluiaşi Teofil Iorga, efectuate în timp ce se deplasa spre şantierul unde lucra). La locul de muncă, T.I. îşi reia observațiile: ora 8:00 - OZN-ul este fotografiat; ora 8:15 - OZN-ul este privit prin teodolit, stabilindu-i-se forma de ***trunchi de con***, strălucitor pe partea expusă Soarelui, staționar; ***încercare nereuşită de fotografiere prin luneta teodolitului;*** ora 9:00 - OZN-ul începe să ia altitudine, îndreptându-se către sud. A fost urmărit de cca. 120 de persoane aflate pe şantier.

– **Ciudanovița, între orele 6:30 şi 7:00.**

Salariații întreprinderii unde lucrează inginerul Tănase Gheorghe, au urmărit evoluția OZN-ului. Acesta declară:

*„...Fiind vorba de un fenomen cu totul nou, am solicitat serviciului topografic să repereze acest corp luminos cu ajutorul teodolitului... Luminozitatea sa era ca a Luceafărului de ziuă..., iar **poziția lui era variabilă în spațiu, cât şi ca formă geometrică**...Din observațiile făcute cu ochiul liber, fenomenul apărea ca un corp geometric în formă de **trunchi de con, cu vârful în jos,** puțin înclinat, de mărimea a 1/2 din Luna Nouă la linia de orizont... Deplasarea în zona sudică a avut loc într-un interval de cca. 5 ore (**deplasare în zig-zag**)...”.*

– **Stația meteorologică Muntele Semenic, orele 7:50.**

Din declarația meteorologului Ştefan Bălaşa: *„Am observat că obiectul văzut cu 16 ore mai înainte, se afla acum deasupra punctului de observație, deviat puțin spre sud, de asemenea foarte strălucitor pe partea dinspre soare... La ora 9 am observat că se mişcă aproape fără să se observe în direcția sud-vest. La ora 10 am anunțat colegii de ser-viciu de la stațiile meteorologice vecine - Caransebeş, Vârful Țarcu şi Muntele Cuntu...care după zece minute au confirmat că au văzut obiectul...A continuat **deplasarea lentă** spre sud-vest...La orele 12:00 nu s-a mai văzut...”.*

– **Reşița, orele 10:00.**

Cineva atrage atenția că *„...**un punct luminos opac** se găseşte deasupra orizontului format de dealul Golului”.*

OZN-ul a fost observat printr-un binoclu şi descris ca un **trapez isoscel cu baza mică în jos**, puternic luminat pe partea dinspre soare, pe partea opusă prezentând **culorile curcubeului.**

O declarație comună asupra acestei observații, a fost semnată de un grup de tehnicieni şi funcționari de la oțelăria Siemens Martin din localitate.

– **Stația meteorologică Vârful Țarcu, orele 10:00.**

„...Corpul cu pricina părea la prima vedere a fi un balon obişnuit de sondaj aerologic. Forma era a unui ***con cu unghiurile mult rotunjite*** *având* ***aspectul unui ou****, culoarea* ***alb-mat****, cu partea dinspre soare foarte strălucitoare. Datorită reflexiei puternice, mişcării haotice cu variații foarte mici pe verticală şi mişcări contrare vântului (lucruri care nu sunt caracteristice unui balon de sondaj), ne-am trezit urmărindu-l cu atenție. L-am urmărit timp de* ***două ore şi jumătate****, când a dispărut din cauza poziției pe care o avea față de Soare (fiind aproape pe aceeaşi direcție).* ***Mişcările au fost lente, alternând cu mişcări repezi, chiar cu opriri"*** (din scrisoarea meteorologului V. Coțoi).

În jurul orei 13:00, OZN-ul a fost semnalat şi de meteorologii de la stația Berzeasca. Fenomenul a fost urmărit şi de colega d-lui V. Coțoi, d-na Vityi Ingeberg.

– **Berzeasca, orele 11:00-11:30.**

OZN-ul de forma unui balon meteorologic (piriformă), de culoarea aluminiului, strălucitor, a staționat cca. o oră la aproximativ 3 km de Dunăre, în interiorul țării. Semnatarul declarației, dl. Ilie Ienciu atrage atenția că *„...poate acelaşi obiect a fost văzut şi în noiembrie 1967, în jurul orei 17:00, chiar deasupra localității Berzeasca".*

– **Stația meteorologică Berzeasca, orele 13:00.**

Din declarația d-lui Ştefan Bălaşa: *„...La ora 13:00 am fost anunțat de stația Caransebeş că obiectul este observat de stația meteorologică Berzeasca, situată pe malul Dunării şi care neavând binoclu a spus că seamănă cu o paraşută".*

Din scrisoarea d-lui Vasile Coțoi: *„...La aproximativ 30 minute după dispariția lui din raza noastră vizuală, a fost semnalat de colegii de la stația Berzeasca (în jurul orei 13:00)".*

Din declarația d-lui Vasile Ienciu: *„...Stația Berzeasca l-a văzut mult mai târziu, la orele 13:00, probabil la sesizarea cetățenilor...".*

– **Marila.**

Observațiile au prezentat două etape: 1) OZN-ul a apărut dinspre sud-vest, deplasându-se rectiliniu (ferm) către sud. **Aspectul piriform, culoare albă**; 2) *„...La câtva timp după aceasta, obiectul a apărut în alt loc şi în altă direcție, ceea ce a creat impresia că ar fi fost două asemenea obiecte, poate din cauza traiectoriei sale în* ***zig-zag****..."* (din scrisoarea d-lui Ion Mădescu; observațiile sunt ale soției semnatarului scrisorii, care le-a reținut ca o curiozitate şi nu a mai ştiut orele de desfăşurare a fenomenului).

– **Stația meteorologică Muntele Semenic, orele 16:00.**

Din scrisoarea d-lui Ştefan Bălaşa: *„...În aceeaşi zi apare din nou în acelaşi punct unde-l văzusem în ziua de 29 martie. Din nou l-am*

urmărit împreună cu colegul Vasile Coțoi, de la stația Vârful Țarcu, până după apusul soarelui, când eu nu l-am mai văzut...".

– **Stația meteorologică Vârful Țarcu, orele 16:00.**

OZN-ul este prezent din nou.

Din scrisoarea d-lui Vasile Coțoi: *„...Mult mai aproape şi mai mare, cu contururi bine delimitate, având* ***forma unui triunghi isoscel cu latura mică opusă direcției de înaintare****...când viteza era constantă iar corpul se afla la o altitudine de cca.* ***30.000 m.*** *Această altitudine a fost apreciată în funcție de cele două avioane de pasageri care au trecut la zenit (în această poziție a fost fotografiat)... De această dată, mişcarea era aproape rectilinie, cu curbe foarte largi şi păstrând aproape aceeaşi direcție...****dimensiunile foarte mari*** *ale obiectului (care deşi se afla la o înălțime de 5-6 ori mai mare decât a avioanelor) erau aproximativ aceleaşi (ca ale avioanelor). Odată cu apusul Soarelui a început să-şi piardă din strălucire, devenind de un alb spălăcit...Mai târziu, după apariția primelor stele, corpul a devenit de un* ***roşu aprins****, cu contururile triunghiului abia vizibile.* ***Când s-a întunecat, corpul a luat o formă rotundă, emanând o lumină puternică (părea o planetă****, Jupiter sau Venus, privită printr-un binoclu foarte puternic, dar mult mai mare şi mai luminoasă)".*

– **Oravița, orele 16:30.**

Din scrisoarea d-lui Teofil Iorga: *„...Acest obiect a fost* ***fotografiat*** *sub un unghi de 80-85°* ***cu un aparat Smena****...".* OZN-ul este urmărit în continuare până la apariția primelor stele. Nu s-a obținut negativul fotografic.

– **Anina, orele 17:00.**

La îndemnul soției, dl. Mihai Bachici iese în curte însoțit de vecinul său Ion Arnăutu. În direcția est, un obiect de cca. **5-8 m** (dimensiune real estimată şi nu aparentă) **staționa, modificându-şi neîntrerupt forma şi nuanțele de argintiu-vinețiu.**

„...La apusul Soarelui, luminozitatea nu s-a schimbat; după părerea mea, avea lumină proprie incandescentă. ***După apus*** *a devenit strălucitor şi* ***a căpătat aspectul de stea****..."* - declară dl. Mihai Bachici.

Martorii au urmărit evoluția OZN-ului **două ore şi jumătate**, dintre care două ore a staționat. A dispărut către est, după munte (Semenic). Pe durata evoluției obiectului, martorii au remarcat **liniştea nefirească ce se lăsase peste natură, iar păsările de curte se pregăteau de culcare în plină zi.**

– **Munții Semenicului, orele 17:30.**

„...Am aşteptat apariția obiectului..." - declară dl. Mircea Matei.

„Evoluția OZN-ului nu se deosebeşte cu nimic de cea anterioară (din 29 martie). Amănunte: forma trunchiului de ***cón...cu baza mică mult mai mică decât cea mare*** *şi avea o* ***înclinare de 45° față de sol...nu lăsa în urmă jet****...În privința sursei proprii de lumină, credem*

că o avea, deoarece Soarele era la asfințit și corpul era de culoare argintie intensă..." - afirmă același martor, dl. Mircea Matei.

– **Caransebeș.**

Comunicat (extras): OZN-ul a apărut și la stația Caransebeș în direcția sud-sud-est, la 70-75° deasupra orizontului. **Forma de trunchi de con, foarte strălucitor**, staționar cca. o oră. S-a deplasat spre est-nord-est (pe traseul Stația meteo Muntele Semenic - Stația meteo Vârful Țarcu) cu viteză mică.

În noaptea de 30/31 martie, OZN-ul a fost urmărit și fotografiat de la Stația meteo Vârful Țarcu. A fost prezent toată noaptea, **strălucind mai puternic decât stelele.**

31 martie 1968.

– **Stația meteorologică Muntele Semenic, orele 6:00.**

Dl. Ștefan Bălașa declară: *„...Pe la 6:00 dimineața, ajunsese din nou deasupra Semenicului, dar începea dezvoltarea nebulozității însoțită de aer cețos care m-a împiedicat să-l mai observ...".*

Iar dl. Vasile Coțoi afirmă: *„Dimineața a avut **aceleași faze de schimbare a luminozității**, iar mișcarea era acum aproape paralelă cu prima (Semenic - Țarcu), dar în sens contrar".*

„Triunghiuri zburătoare" peste „Grădina Domnului" *

Voi reda în continuare o serie de considerațiuni finale, specificate în articolul menționat mai sus, de către **asist. univ. Dan N. Mihăilescu.**

Se desprind o serie de **aspecte privitoare la evoluția OZN-ului:** caracteristicile traseului, aria survolată, variațiile în altitudine, variațiile de viteză, formele și culorile, strălucirea, influențele asupra aparaturii electronice, efectele asupra faunei etc. Confirmările reciproce și continuitatea în timp și spațiu a observațiilor independente favorizează stabilirea traseelor parcurse de OZN în zilele de 29 și 30 martie.

Unele neconcordanțe de timpi și orientări au o pondere mică în acest caz și se datorează în mare măsură lipsei de interes pentru orele exacte, atenția martorilor fiind canalizată cu precădere spre evoluția obiectului, precum și lipsei de experiență în orientarea exactă în raport cu punctele cardinale.

Față de alte cazuri din categoria *„Triunghiuri Zburătoare"*, dar și în general în cazuistica OZN, ***„Cazul din Banat"*** poate ocupa **un loc aparte** prin următoarele aspecte: numărul mare de martori (cu raportori calificați), informații cu caracter reciproc completativ-confirmativ, provenite din centre de observare diferite și, nu în ultimul rând, cele **38 de ore de observație**, deci un indice de persistență **ieșit din comun.**

Autorul articolului conchide:

---

* **N. edit.:** În limba geto-dacilor, *HAR-DEAL* însemna *„Casa/Grădina Domnului".*

„În urma cercetării acestui caz, consider că obiectul observat timp îndelungat de numeroşi martori din localităţi diferite nu putea fi un balon stratosferic tetraedric, iar argumentul «contra», poate cel mai viguros îl constituie observaţiile prin luneta teodolitului (dispozitiv optic care măreşte imaginea de cel puţin 25-30 ori), când s-ar fi putut identifica fără greş anvelopa unui atare balon.

În aceeaşi perioadă, un fenomen similar este semnalat ***în Jugoslavia****, iar* ***pe parcursul întregului an 1968 «triunghiurile zburătoare» sunt prezente în repetate rânduri deasupra Ardealului****, «apariţiile» prezentând aceleaşi caracteristici şi manifestări ca ale obiectului din Banat.* ***Nici Bucureştiul nu a fost ocolit****, un obiect de categoria celui prezentat staţionând mai multe ore, aproximativ la verticala locului unde se ridică în prezent hotelul «****Intercontinental****».*

Nu cred că în acel an România ar fi fost invadată de baloane stratosferice tetraedrice şi oricum rămân la părerea şi convingerea că ***obiectul din Banat a fost un autentic Obiect Zburător Neidentificat."***

(Bibliografie: A, dosar 1968; 3, pp. 127-128, 238; 4, pp. 27-31)

„Escală de alimentare" la Hidrocentrala Vidraru ?

• 1968, martie-aprilie, 18:00 pm., în zona Hidrocentralei Vidraru, jud. Argeş.

Din mărturia d-lui I.A., 49 ani (1996), tehnician-proiectant din Craiova:

„În perioada februarie 1967 - septembrie 1968 efectuam stagiul militar în Piteşti, la o unitate militară specială, U.M. 01314. Cam prin ***martie-aprilie 1968****, mă întorceam cu încă 80-100 de militari şi gradaţii lor (aproximativ trei plutoane), dintr-un marş efectuat* ***în zona barajului Hidrocentralei de la Vidraru.*** *Era cam pe la ora* ***18:00*** *şi se lăsase înserarea, mai ales că zona era foarte împădurită.*

Mergând în coloană spre Curtea de Argeş, atenţia ne-a fost atrasă de ***o lumină puternică, albă****, venind din partea stângă a şoselei. Distanţa estimată până la baraj, unde se afla lumina, era de circa 1-1,5 km.*

Am observat un ***corp globular (sferic), luminos, de culoare albliliachiu fluorescent, cu un brâu de lumini la mijloc, de culoare roşu-deschis şi verde-deschis,*** *care cobora peste şoseaua de deasupra barajului şi care, în aparenţă* ***s-a aşezat pe asfalt, în mijlocul barajului.*** *Martori am fost la faza finală, înainte de aterizare, deoarece vizibilitatea era împiedicată de existenţa zonelor împădurite.*

Brâul de lumini din mijlocul obiectului se rotea sau se aprindea succesiv, dând senzaţia de rotire a luminilor sau a întregului obiect. *Mărimea obiectului o apreciez a fi de aproximativ* ***20-30 m*** *în diametru. De la distanţa la care ne aflam, nu am auzit* ***nici un zgomot.*** *Timpul total de observaţie a fost de maximum* ***un minut.***

Câţiva dintre militari au vrut să se întoarcă la baraj, să vadă mai bine despre ce este vorba, dar superiorii nu le-au permis, astfel că şi-au

continuat drumul spre Curtea de Argeş. Obiectul a fost acoperit de vegetaţie şi nu s-a mai văzut.

În timpul observaţiei, obiectul ***a rămas aparent nemişcat, răspândind în jur, peste baraj şi şosea, o lumină rece, albicioasă, ca un halou.*** *Datorită perioadei mari de timp scurs de la observaţie, nu-mi amintesc alte amănunte, cum ar fi data exactă (ziua, luna), cu cine mai eram în formaţia de marş, numele gradaţilor etc."*

(Bibliografie: A, dosar 1968; 8, pp. 38-39)

Conul de la Timişoara

• **1968, aprilie 4, 19:45 pm., Timişoara, jud. Timiş.**

În primăvara anului 1968, Gheorghe Roth era student în anul II la Facultatea de Chimie Industrială de la Institutul Politehnic din Timişoara. El povesteşte experienţa pe care a avut-o:

„...Joi seara (4.IV.1968), când am ieşit din laboratorul de chimie-fizică, la ora 19:45, am observat pe cer un punct luminos, ***ceva mai luminos ca o stea obişnuită.*** *Mi-a atras atenţia prin faptul că încă nu era întuneric, iar alte stele încă nu apăruseră pe cer, şi mi s-a părut că nu stă pe loc. Fixându-l cu ochiul, am observat că se deplasează; se apropia dinspre NE şi, în timp ce* ***i-a crescut mult luminozitatea****, a început să ocolească spre sud, apoi s-a îndreptat spre E-SE, cu luminozitate scăzândă, până a dispărut ca un* ***punct roşcat.***

Luminozitatea maximă a atins pe cea a unui foc de artificii (ca o rachetă semnalizatoare). Desigur, dispariţia a fost precedată de ***o mare creştere a vitezei****, care la început era abia sesizabilă. De remarcat că fenomenul luminos nu a fost însoţit de* ***nici un efect sonor.***

În curs de zece minute, până am ajuns la complexul studenţesc, am mai observat apariţia lui încă de vreo două-trei ori, dar ***totdeauna a apărut dintr-o direcţie din care nu bănuiam (cu totul alta, aproape opusă sensului în care s-a îndepărtat****). Încă o traiectorie pe care am reţinut-o destul de precis este următoarea: din direcţia E-SE apărea la o înălţime de 30-35° şi, menţinând aproximativ această înălţime unghiulară, se deplasa spre S-V, până a ajuns cam în direcţia în care se găseşte antena (cred că de TV) din sudul oraşului.*

Mişcările *de până atunci au fost* ***uniforme, cu luminozitatea crescând încet.*** *Dar în acest punct s-a oprit vreo 10 secunde, după care a pornit cu o* ***acceleraţie de neînchipuit*** *şi a efectuat un* ***viraj strâns, în formă de semicerc, la mijlocul căruia luminozitatea a atins valoarea maximă****, scăzând apoi rapid până a dispărut. În acest moment al dispariţiei am avut impresia că desluşesc un* ***con de lumină,*** *în unghi obtuz, asemănător cu al unui reflector. Alţi colegi mi-au afirmat că au avut impresia unei forme nedesluşite, neclare, de* ***trunchi de con.*** *Apoi n-am mai observat fenomenul.*

Din discuțiile cu colegii care au sesizat fenomenul, am văzut că unii susțin a-l fi observat încă de la ora 19:30 până la ora 20:00. Unele descrieri de detaliu nu au coincis perfect cu cele observate de mine, dar au fost şi multe puncte comune.

Posibilitatea ca fenomenul observat să se datoreze vreunui satelit sau meteorit, ori eventual unui avion, se exclude prin caracterul straniu al traiectoriilor lui, prin lipsa de efect sonor, prin uniformitatea mişcării, cât şi prin luminozitatea extraordinar de variabilă".

(Bibliografie: 3, p. 238; 4, p. 32)

Discul cu cabină şi „gât"

• **1968, aprilie 7, Râmnicu-Sărat, jud. Buzău.**

După cum afirma economistul Lucian Rădulescu din Râmnicu-Sărat, jud. Buzău, la 7 aprilie 1968, un **obiect circular, uniform luminat,** s-a deplasat silențios traversând cerul cu **mare viteză** de la est la vest.

(Bibliografie: 3, p. 238; 4, p. 32)

• **1968, aprilie 20, 08:30 am., Timişoara, jud. Timiş.**

Studentul Dan Fleşeriu din Timişoara afirmă că a văzut, la 20 aprilie 1968, în jurul orei 08:30, un obiect care **plana lin la circa 100 m de sol. Partea din mijloc avea o formă de disc cu un fel de cabină în față, iar în spate un fel de „gât". Cabina era transparentă şi împărțită de nişte lamele. Coada semăna cu aceea a unui avion.** Observatorul nu a auzit **nici un zgomot, n-a văzut fum,** dar a fost foarte surprins de dispariția lui subită.

(Bibliografie: 3, pp. 238-239; 4, p. 33)

• **1968, sf. aprilie, 21:00 pm., Bacău, jud. Bacău.**

Într-una din serile de la sfârşitul lunii aprilie 1968, Niculaie Macovei a observat, în jurul orei 21:00, **o lumină care zbura cu mare viteză** pe deasupra parcului din oraşul Bacău. Aceasta era **urmată de o alta, care zbura în zig-zag** şi care o întâlni pe prima. Amândouă dispărură foarte repede după ce, pentru un scurt moment au rămas **nemişcate**.

(Bibliografie: 3, p. 239; 4, p. 33)

• **1968, mai, Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud.**

În luna mai 1968, pe un timp senin, numeroşi locuitori ai oraşului Bistrița, au urmărit cursa unui **obiect luminos de formă rotundă,** care traversa cerul într-un mod curios.

(Bibliografie: 3, p. 239; 4, p. 33)

Cilindrul cu aripi şi antene

• **1968, mai 5/6, 20:30 pm., Târgu-Ocna, jud. Bacău.**

Două nopți consecutive, un aparat ciudat a survolat oraşul Târgu-Ocna din jud. Bacău. În prima noapte, cea de 5 spre 6 mai 1968, „aparatul" a trecut zburând de la nord spre sud, în jurul orei 20:30.

A fost observat de mai mulți martori, unul dintre ei descriindu-l astfel: ***„Emitea o lumină foarte strălucitoare şi lăsa în urmă o trenă de scântei roşii. Partea principală*** *- a ceea ce s-ar numi fuselaj, dacă ar fi vorba de un avion - părea* ***cilindrică****, având partea posterioară* ***îngustată la vârf.*** *Avea* ***aripi mici*** *de fiecare parte, care se terminau cu* ***antene****. Totul evoca aproape* ***o săgeată****, dar* ***care zbura invers****".*

(Bibliografie: 3, pp. 162, 239; 4, p. 33)

• **1968, mai 10-11, 11:30 am., Oradea, jud. Bihor.**

Inginerul Victor Bolcaş din Oradea, jud. Bihor afirmă că, la 10 şi 11 mai 1968, timp de două zile, **un curios OZN a fost urmărit deasupra oraşului.**

La 10 mai, ora 11:30, acesta plecă **brusc şi cu mare viteză** din nordul oraşului spre N-NV. Dar, după această dispariție, el **se reîntoarse încet, o oră mai târziu, la poziția sa inițială. Acolo a rămas suspendat şi nemişcat, până în seara zilei următoare**, 11 mai, când a dispărut.

Privit cu ochiul liber, obiectul avea aparența unei „pete albe", dar câțiva elevi l-au putut privi şi printr-un binoclu (10x50). A fost vizibil în total mai bine de **20 de ore**, foarte mulți locuitori ai oraşului având posibilitatea să-l observe pe îndelete.

Cei care au avut posibilitatea să-l vadă cu ajutorul unor instrumente optice, afirmă că el **părea să-şi schimbe forma şi a devenit triunghiular**, semănând cu un enorm coş de hârtie, dar **transparent**. Suprafața era **mată**, dar **în interior părea a fi „ceva" foarte strălucitor care se mişca şi îşi schimba culoarea**, trecând **de la alb-strălucitor, la portocaliu şi roşu.**

Serviciul meteorologic local a afirmat că nici un balon n-a fost lansat la 10 mai. Altitudinea obiectului n-a putut fi determinată.

(Bibliografie: 3, pp. 239-240; 4, p. 33)

Doljul – un nou „obiectiv" ?

• **1968, mai 22, 19:40 pm., Băileşti, jud. Dolj.**

Inginerul Marin Popescu din Băileşti, jud. Dolj a văzut în ziua de 22 mai 1968, orele 19:40, un grup de **trei obiecte cilindrice, urmate la mică distanță de un al patrulea** de aceeaşi formă, deplasându-se împreună spre sud, în direcția Bulgariei. Zburau cu **mare viteză**, iradiind o **luminozitate intensă** şi lăsând în urma lor **dâre de „fum".** În momentul când cel de-al patrulea le ajunsese pe celelalte trei, **întregul grup dispăru brusc.**

Acest fenomen ar putea sugera o absorbție reciprocă a celor patru obiecte, urmată de o materializare, lucru destul de cunoscut de cazuistica fenomenologiei OZN pe plan mondial.

(Bibliografie: 3, pp. 153, 240; 4, pp. 33-34)

• **1968, iunie 8, 16:30 - 17:00 pm., Căpățâneni, jud. Argeş.**

Knabe Richalda, profesoară la liceul din Căpățâneni, jud. Argeş, povesteşte ceea ce a văzut în după-amiaza zilei de 8 iunie 1968:

*„Locuiesc **într-o zonă apropiată de o hidrocentrală electrică** şi am în faţa casei mele versantul unui munte împădurit. Eram aşezată pe verandă şi cerul era senin. Trebuie să fi fost ora 16:30 sau 17:00, când am observat pe cer un obiect care mă făcu să mă gândesc la o «**pălărie de cow-boy**».*

*Zbura pe deasupra văii, **fără zgomot**, de la nord spre vest. **Partea dreaptă** a aparatului era **strălucitoare, iar cea din stânga era mai întunecată.** Zbura la o **foarte mare înălţime** şi diametrul său aparent era de aproape un metru.*

*Vecina mea Corina Dumitrescu, care stătea alături de mine, se ridică imediat pentru a-l anunţa pe soţul meu, aflat în spatele nostru, la primul etaj. Dar când a venit el pe verandă, obiectul dispăruse deja. Am avut însă timp să fac o **fotografie**".*

(Bibliografie: 3, pp. 172, 240; 4, p. 34)

• **1968, iunie 24, Craiova, jud. Dolj.**

În 1968, Ion Cocheci era student la Craiova, jud. Dolj. El povesteşte ceea ce a văzut în ziua de 24 iunie:

*„Sunt student în anul II la Economie, la Universitatea din Craiova. Mă aflam la fereastra clădirii...pentru a lua puţin aer, când am observat un obiect ciudat. Se afla **la 2-2,5 km înălţime** şi semăna cu un **disc** având diametrul aparent de 10-12 cm. Emitea o **lumină orbitoare** şi se deplasa **destul de încet** de la nord-est spre vest, **cu o mişcare asemănătoare cu a unei frunze moarte care cade**, ceea ce făcea să poată fi văzute alternativ, întreaga sa suprafaţă, apoi marginile. A dispărut la orizont după circa **două minute**.*

Prietenii mei Ion Jumote şi Gheorghe Micuţ, care se aflau lângă mine, au putut urmări fenomenul şi ei în acelaşi mod".

(Bibliografie: 3, pp. 155, 240; 4, p. 34)

Extratereştrii... cu bot de câine

• **1968, iunie 27, Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Conform celor declarate de martorul Virgil Hogea din Cluj-Napoca, în ziua de 27 iunie 1968, un OZN **rotund şi strălucitor** a rămas **suspendat**, practic fără nici o mişcare, deasupra oraşului, timp de **trei sferturi de oră.** După care începu să se deplaseze încet şi dispăru.

(Bibliografie: 3, p. 240; 4, p. 34)

• **1968, iunie 28, Bucureşti.**

La 28 iunie 1968, a fost observat un obiect zburând rapid pe deasupra Bucureştilor care, după ce a rămas imobilizat timp de câteva secunde, a dispărut brusc.

(Bibliografie: 3, p. 240; 4, p. 34)

• **1968, iulie 20, 11:00 am., Valea Bongarului, Pădurea Hoia-Baciu, lângă Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Rândurile care urmează sunt rezultatul unei anchete desfăşurate, de dr. chim. Adrian Pătruţ din Cluj-Napoca asupra uneia dintre cele mai interesante întâmplări din vara anului 1968.

La 20 iulie 1968, o zi călduroasă de vară, în jurul orei 11:00, **Alexandru Sift** şi soţia sa, **Viorica Sift**, se aflau într-una din excursiile obişnuite într-o zonă preferată din împrejurimile oraşului Cluj-Napoca.

În timp ce străbăteau Valea Bongarului, Al. Sift, care observa zonele învecinate cu ajutorul unui binoclu puternic „Zeiss 8x30", a zărit sus, pe creastă, la marginea Pădurii Popilor, la o distanţă de circa 250-300 m, **patru fiinţe cu aspect neobişnuit,** dar, evident, **de tip umanoid.**

Doi dintre umanoizi stăteau nemişcaţi, cu spatele spre observatori în imediata apropiere a marginii pădurii, scrutând din când în când cerul perfect senin. Un alt umanoid era întins pe sol, pe spate, ca şi cum ar fi făcut plajă.

Umanoidul cel mai apropiat de observatori se deplasa cu paşi repezi şi cu mâinile la spate, dus-întors, pe un traseu paralel cu marginea pădurii, în lungime de cca. 30-40 metri. Mersul său părea **foarte nervos**, cu întoarceri bruşte, neaşteptate, la capetele traseului parcurs.

După circa cinci minute, când nerăbdarea umanoizilor părea a fi ajuns la culme, pe cer şi-a făcut apariţia un **balon gri de mari dimensiuni, cu formă uşoară de pară**, care se deplasa pe direcţia vest-est, aproape paralel cu marginea pădurii. Balonul, aflat la o altitudine de cca. **100 m** deasupra pădurii, cu un diametru estimat la **20-25 metri**, se deplasa cu o viteză de cca. 50-60 km/oră.

În momentul în care a ajuns deasupra locului în care aşteptau umanoizii, **balonul a ejectat**, una după alta, la intervale foarte scurte, **trei sfere mari**, pe o traiectorie verticală descendentă **şi nouă sfere mai mici**, pe o traiectorie parabolic descendentă. Sferele mai mari aveau un diametru estimat la **5-6 m**, iar cele mai mici un diametru de **2-3 m.** La jumătatea traiectoriei descendente, deasupra marginii pădurii, **sferele**, de aceeaşi culoare cu balonul, **deveneau invizibile imediat; balonul** care le-a ejectat a devenit **şi el invizibil.**

Cei patru umanoizi, aflaţi în picioare, **şi-au ridicat braţele deasupra capului.** Peste câteva secunde, **un fel de paraşută-clopot**, de culoare albă, **i-a acoperit pe fiecare, de la creştet până la jumătatea corpului.** După alte câteva zeci de secunde, **cele patru paraşute-om s-au înălţat încet, pe rând**, devenind tot mai difuze, până ce, **la câţiva metri deasupra solului, au dispărut definitiv.**

După estimările observatorilor, **umanoizii erau mici de statură, cca. 1,30-1,40 m, robuşti, cu picioare scurte şi cu musculatura fesierelor şi a picioarelor foarte dezvoltată. Pielea era de culoare închisă, roşcat spre brun.** Elementul distinctiv îl reprezenta **capul**

relativ mare, cu bot caracteristic **de tip canin. Părul**, cam de aceeaşi culoare ca şi pielea, era **scurt**.

După ce umanoizii au fost acoperiţi de paraşuta-clopot albă, Alexandru Sift a realizat o fotografie în direcţia zonei observate. Datorită distanţei mari şi a absenţei unui teleobiectiv, fotografia nu reprezintă o dovadă concludentă în favoarea realităţii observaţiei. Ea rămâne doar un document de studiu, care permite completarea unor elemente ale observaţiei...

(Bibliografie: A, dosar 1968; 4, pp. 34-37; 9, nr. 26, pp. 28-30)

„Tabloul agăţat pe cer"

• **1968, iulie 24, 16:35 pm., Piatra Neamţ, jud. Neamţ.**

Mai mulţi observatori au văzut un obiect cu aparenţă metalică, în formă de **disc** prevăzut **cu un dom.** S-a oprit şi s-a deplasat de mai multe ori, la intervale regulate. În momentele de imobilitate avea o **lucire mată ca de aluminiu**, iar când se deplasa, domul de deasupra păstra această nuanţă, iar contururile aparatului deveneau de un **verde lucios.**

(Bibliografie: 3, pp. 157, 240; 4, p. 37)

• **1968, iulie 30, 22:10 pm., Tuşnad-Băi, jud. Harghita.**

Martorul Mihai Bereş comunică faptul că a observat un **corp luminos, asemănător cu o stea**, care a efectuat o serie de **mişcări dezordonate în zona Lunii**. În punctele în care se oprea, rămânea staţionar timp de 2-3 secunde iar după o scurtă deplasare, dispăru subit la marginea din stânga a discului lunar.

(Bibliografie: 3, pp. 240-241; 4, p. 37)

• **1968, iulie sau august, 16:00 pm., sat Troiţa, com. Păsăreni, jud. Mureş.**

Ancheta asupra acestui caz a fost condusă de ing. Csába Borbath din Tg. Mureş.

Fenomenul observat la Troiţa are mai mulţi martori (adulţi cu toţii): un maistru mecanic, un maistru constructor, doi şoferi şi câţiva muncitori - în total vreo **7 persoane.** Numai doi martori au putut fi chestionaţi: cei doi maiştri.

Prezentul caz are la bază declaraţiile lui Timiş Ilie, maistru mecanic (31 ani la data observaţiei), care a dat un raport amănunţit:

„Eram în două maşini şi un tractor, căram piatră brută la râul Niraj, cu intrare în satul Troiţa, comuna Păsăreni, pe drumul de tarla care se bifurcă în apropierea gaterului de tăiat scânduri. Fiind îndreptaţi pe direcţia satului Sinvăsâi, în drum spre râul Niraj, drumul fiind accidentat, a fost nevoie să fim remorcaţi de un tractor.

În timp ce legam cablurile de remorcare şi până să pornim, unul din muncitori ne atrage atenţia că se vede ceva pe cer. Din locul unde ne aflam, obiectul a fost observat deasupra satului Sinvăsâi, deci aproximativ direcţia nord, la o înălţime unghiulară de cca. 35-40°."

Distanța martori-obiect li s-a părut a fi în jur de **2,5 km**, iar mărimea ca cea a Soarelui când apune vara, deci, destul de considerabilă. Având un contur net, obiectul era *„**de formă triunghiulară, echilateral, cu vârfurile rotunjite şi cu o latură orizontală.** Părea un tablou agățat pe cer. Nu prezenta nici o modificare a formei şi, curios lucru, obiectul **staționa într-un punct fix.** Culoarea era **galben spre portocaliu mat.** Aveam comparația cu Soarele şi chiar ne miram de faptul că, **în bătaia Soarelui, nu părea a străluci. Nu a efectuat nici o mişcare cât timp l-am privit.** Cred că am discutat, comentat şi observat mai mult de o oră şi jumătate, după care plictisiți ne-am văzut de lucru. Când am ajuns la râul Niraj, şi după ce am descărcat maşinile, ne-am uitat în locul unde-l ştiam, însă dispăruse".*

Condițiile atmosferice şi meteorologice au fost descrise ca fiind cer fără nori, vreme caldă, fără vânt, deci, cu alte cuvinte, ca o toridă după-amiază de vară. Interesant de remarcat că, în ciuda faptului că era un soare puternic, obiectul *„nu părea a străluci".*

(Bibliografie: 9, nr. 19, pp. 10-11)

OZN-uri... cu aburi ?!

• **1968, august, 01:30 am., Caracal, jud. Olt.**

Martorul Puiu Radu, un decorator de 24 ani din Bucureşti, a observat, pe cerul senin al nopții, un *„obiect albicios"* care se deplasa de la SE spre NE. Acesta părea a se afla la cca. un km deasupra orizontului. Avea **forma unui balon de rugby** şi un diametru aparent ca acela al Soarelui. **Lăsa în urma sa un siaj luminos, care lumina pământul ca în plină zi.** Martorul a auzit un **şuierat puternic**, asemănător aburului sub presiune într-o termocentrală electrică. După un timp, luminozitatea a început să scadă şi obiectul a dispărut complet.

(Bibliografie: 3, p. 241; 4, p. 37)

• **1968, august, seara, Hunedoara, jud. Hunedoara.**

Studentul Constantin Ionescu din Hunedoara a văzut următorul fenomen, pe care-l descrie astfel:

*„Sunt foarte familiarizat cu stelele şi constelațiile pe care le formează ele. Într-o seară din august 1968, pe când Soarele apunea în spatele munților, prietenii mei şi cu mine am remarcat **o «stea» foarte strălucitoare care se deplasa pe cer în zig-zag.** Unghiurile erau foarte deschise şi viteza obiectului scădea de fiecare dată când un punct era atins, dar creştea din nou când se avânta spre următorul".*

(Bibliografie: 3, p. 241; 4, p. 37)

• **1968, august 16 sau 17, 20:00 pm., Iaşi, jud. Iaşi.**

Adrian Brânzei, inginer electronist şi specialist în automatică din Ploieşti, se afla împreună cu familia sa în apropierea oraşului moldovean Iaşi, în august 1968. Într-o seară, 16 sau 17 august, el a văzut de la distanță un fenomen deosebit.

„Pe la orele 20:00, ne aflam în maşina mea îndreptându-ne spre motelul Bucium, nu departe de uzina «Ţesătura», pe versantul colinei. Cerul era degajat.

Aruncând o privire în sus, prin parbriz, am observat atunci deasupra arborilor, poate la 20-30 m, ***un obiect mare, strălucitor****, care părea a se afla la o distanţă de 5 km. Avea contururile foarte clare şi o* ***formă tronconică.*** *Cele două extremităţi rotunde emiteau lumină, iar cea de sus, mai lată, era cu mult mai strălucitoare decât cea de jos, mai mică...*

Am oprit imediat maşina şi am coborât împreună cu fiul meu spre a vedea mai bine. Dinspre obiectul care ***lumina cu un alb strălucitor****, nu venea* ***nici un zgomot.*** *Soţia mea rămăsese în maşină şi aşteptam cu toţii să vedem ce se mai petrece. Aparatul plonjă vertical, fie în păduri, fie în spatele lor - nu aş putea preciza - şi* ***dispăru*** *din vedere* ***în câteva secunde.*** *Mi s-a părut că avea cam vreo* ***10 m în diametru****".*

(Bibliografie: 3, pp. 182, 241; 4, pp. 37-38)

Piloţii admiră OZN-urile

• **1968, august 17, Câmpia Orădeană, jud. Bihor, observaţia piloţilor TAROM.**

La 17 august 1968, **avionul IL-18 al Companiei TAROM**, ce zbura pe ruta Viena-Bucureşti, **a întâlnit** deasupra câmpiei orădene un obiect neobişnuit.

Piloţii au văzut **un obiect în formă ovoidă, colorat în verde strălucitor** şi având în mod evident o luminozitate proprie. OZN-ul venea din faţa lor, din sens invers. A micşorat viteza, trecând la cca. **600 m deasupra** plafonului de zbor al avionului, care în acel moment era de **5.200 m.** Ajungând în dreptul navei a luat direcţia spre vest, **mărindu-şi brusc viteza.**

Apelând la aeroportul din Viena, comandantul Beniamin Gabriel a primit comunicarea că pe o rază de 400 km nu se afla nici o aeronavă. Două minute mai târziu, **o aeronavă a Companiei MALEV (Ungaria),** ce survola teritoriul austriac, **a raportat că un OZN a trecut cu mare viteză,** îndreptându-se spre vest.

Ţinând cont de datele problemei, s-a calculat viteza de zbor a aparatului necunoscut: **14.000 km/oră!** E de prisos să mai spunem că la acea vreme nici un avion nu putea atinge această viteză la altitudinea de 6.000 m.

Într-un interviu pe care comandantul Beniamin Gabriel l-a dat ziariştilor mai târziu, acesta a declarat:

„Cred că ceea ce am văzut, este descris în mod obişnuit în presa internaţională sub termenul de ***OZN****. Şansa că am putut să-l urmăresc* ***10-15 secunde*** *se datorează faptului că obiectul* ***şi-a micşorat viteza până ce aproape că a egalat-o pe a noastră.*** *Poate că din cauză că*

echipajul extratereştrilor era foarte interesat de aparatul nostru şi de ceea ce se afla înlăuntrul lui".

(Bibliografie: 3, pp. 180, 242; 4, p. 38; 11, pp. 154-156)

• **1968, august 18, 09:00 am., Oradea, jud. Bihor.**

Din declarația scrisă a martorului Galló Tiberiu, biolog principal la Spitalul CFR din Oradea, jud. Bihor:

„La data de 18 august 1968, dimineața pe la orele 09:00, un coleg medic îşi repara maşina în curtea Spitalului CFR şi ieşind de sub maşina sa a început să ne cheme să vedem ceva ce n-am mai văzut...

El arăta cu şurubelnița în sus, unde la cca. 500 metri am observat ***un obiect discoidal cu luciu metalic şi cu irizație sidefie****, ce reflecta razele solare. După un scurt timp (circa cinci minute), făcea un salt spre nord-vest şi atunci se putea observa şi* ***forma sa conică de tip pălărie chinezească.*** *La înălțimea de 2/3 se observa* ***o linie formată din orificii de observație, ştearsă din cauza vitezei cu care se învârtea în jurul axei sale verticale.*** *După alte zece minute, mai execută un salt spre nord-est, anticipat de o* ***strălucire orbitoare proprie****, după care* ***a dispărut fulgerător.***

În curte se adunaseră între timp mai mulți colegi, dar nici unul nu a fost de acord să-i pomenesc cu numele, fiindcă nu vor să aibă urmările suferite de mine!..."

(Bibliografie: A, dosar 1968; 4, p. 41)

Impresionantul „caz Hoia-Baciu"

• **1968, august 18, 13:00 pm., Pădurea Hoia-Baciu, lângă mun. Cluj-Napoca, jud. Cluj (Emil Barnea).**

Fragmente din studiul întocmit de ing. **Florin Gheorghiță:**

„Primul eveniment a avut loc, cu totul întâmplător, în plină amiază, în duminica de 18 august 1968. Tehnicianul Emil Barnea (45 ani), dorind să petreacă o frumoasă zi de vară împreună cu alte trei cunoştințe, în Pădurea Hoia-Baciu (situată în imediata apropiere a municipiului Cluj-Napoca), se afla în jurul orei 13:00 la adunat vreascuri pentru un mic foc ce urma să fie făcut într-o poiană.

Chemat însă de către prietenii rămaşi pe iarbă, să vină repede pentru a vedea «ceva pe cer», el a rămas uimit timp de câteva secunde văzând un mare obiect argintiu de formă rotundă, aplatizat, care, la mică înălțime, se deplasa lent de la NE spre SV.

După primele momente de surpriză, s-a repezit la aparatul fotografic ce-l avea pe pătura de pe iarbă şi a expus în mare grabă un prim clişeu. Cum ***obiectul nu se deplasa repede****, a avut timp să-l privească liber şi apoi să-l centreze bine prin vizor, la expunerea celui de-al doilea clişeu.*

Între timp, ciudatul aparat aerian ***începuse să strălucească intens şi să se răstoarne****, ca şi cum poziția sa de zbor i-ar fi fost indiferentă. El*

semăna evident cu o ***«farfurie» întoarsă****, dar Emil Barnea nu cunoştea pe atunci decât foarte puține lucruri despre incredibilele OZN-uri.* ***Subit însă, obiectul a accelerat spre înălțimi, pe o direcție oblică.*** *Urmărindu-l prin vizorul aparatului, Emil Barnea a reuşit să-l mai fotografieze încă de trei ori. În ultimele două imagini, acesta apărea însă doar ca un punct ce se pierde în imensitatea înălțimilor cerului.*

Revenit acasă, Emil Barnea a retrăit strania apariție văzută de el pe cer, dar neinformat în problema OZN, nu s-a grăbit să scoată filmul din aparat. Abia după un timp, după ce a expus şi clişeele rămase, l-a developat şi a făcut copii ale straniilor imagini.

După verificările de rigoare ale filmului şi apoi ale declarațiilor martorilor, imaginile obținute de Emil Barnea au fost ***preluate de «Agerpres» şi prezentate atât la televiziune, cât şi în presa din întreaga țară.*** *Devenind apoi cunoscute şi peste hotare, ele au fost* ***prezentate în numeroase reviste şi cărți de specialitate din diferite țări.***

În comentariile respective, setul de fotografii de la Cluj-Napoca a fost recunoscut ca ***una dintre cele mai reuşite serii de clişee din întreaga lume, cât şi una dintre cele mai importante****, datorită aspectelor ştiințifice deosebite ridicate de unele detalii relevate pe peliculă fotosensibilă.*

Astfel, o primă analiză a imaginilor, a oferit câteva elemente cu totul neobişnuite care, de fapt, au rămas şi până astăzi nelămurite:

– Spre deosebire de prima expunere - în care «farfuria zburătoare» apare ca un obiect având o carcasă metalică ale cărei contururi sunt bine definite de lumina naturală a Soarelui, în a doua imagine au apărut unele modificări: ***umbra de pe rebord este nelogică în raport cu direcția razelor solare*** *(este în partea de sus) neputând fi vorba de o umbră proiectată de domul obiectului, în timp ce* ***centrul navei aeriene a devenit confuz.*** *O verificare atentă efectuată pe machetă de către specialişti de la Facultatea de Arhitectură din Cluj-Napoca a condus la următoarea concluzie ce a fost prezentată în referatul final:* ***obiectul devenise el însuşi strălucitor, intensitatea luminii proprii fiind mai mare decât a luminii solare****; umbra nelogică de pe rebord a avut o cauză fizică necunoscută, nefiind produsă de poziția față de soare a obiectului ! Concluzia corespunde, într-adevăr, cu detaliile expuse de Emil Barnea în mod separat.*

– Mărimea celei de-a treia imagini vine să confirme constatarea de mai sus, ridicând şi alte probleme cu caracter ştiințific, la fel de dificile. Aceasta relevă un alt detaliu neînțeles: ***în timp ce domul este mai întunecat, rebordul continuă să strălucească.*** *Evident, strălucirea nu este produsă pe cale electrostatică, dar cum este oare posibil ca să se realizeze tehnic strălucirea numai a unei părți din carcasa navelor aflate în zbor?"*

Într-adevăr, fotografiile întâmplătoare obținute la 18 august 1968 de Emil Barnea în pădurea Baciu de lângă Cluj-Napoca şi-au câştigat, pe drept cuvânt; **o consacrare în literatura de specialitate**, problema-

tica ştiinţifică ridicată de acestea fiind cu totul deosebită şi solicitând, în continuare, studierea lor şi găsirea unor explicaţii corespunzătoare.

De fapt, interesul deosebit a fost suscitat nu numai prin **calitatea imaginilor şi a detaliilor** obţinute ca urmare a coborârii obiectului la o altitudine joasă, ci şi prin faptul că s-a înregistrat pe peliculă o suită de imagini ce au prezentat **indicii preţioase asupra modului de zbor al OZN-urilor.**

Ca urmare, fotografiile respective au făcut obiectul diferitelor analize efectuate în mai multe ţări, care au reconfirmat, în final, **autenticitatea documentului românesc,** precum şi **valoarea sa ştiinţifică.**

Astfel, de exemplu, revista franceză de specialitate *„Lumiéres dans la nuit"* (Lumini în noapte) a supus fotografiile de la Cluj-Napoca unor expertize foarte exigente, înainte de a le publica, transmiţându-le în acest scop laboratoarelor belgiene LAET (Bruxelles).

Prin buletinul din **12 martie 1970**, specialistul G. Delcorps preciza: *„Absenţa unor probe sesizabile ale unui eventual trucaj şi concluziile experţilor precedenţi mă fac să conchid că cele două fotografii aflate la mine prezintă elemente majore ale autenticităţii".*

Cunoscutul ozenolog francez F. Lagarde a trimis apoi fotografiile şi buletinul unui expert ştiinţific. La **28 octombrie 1970**, acesta confirma la rându-i următoarele: *„În legătură cu fotografiile din România, am ajuns la aceeaşi concluzie ca şi dl. Delcorps. Trebuie de asemenea să mă alătur lui - şi nu este pentru prima dată: umbrele nu au absolut nimic de-a face cu lumina Soarelui".*

În acest context de apreciere la nivel internaţional a valorii documentului românesc, a fost întru totul normal faptul - relevat de C.S. Vonkeviczky, director pe atunci al ICUFON - că **fotografiile de la Cluj-Napoca** - mult mărite şi expuse în holul sălii de şedinţe - **au impresionat pe participanţii la Congresul de Ufologie ţinut la Acapulco, în aprilie 1977.**

(Bibliografie: 3, pp. 93-107, 242; 4, pp. 39-41; 6, pp. 117-122; 155-159; 10, nr. 10, pp. 8-9; 11, pp. 172-180; A, dosar 1968)

Noi „portocale zburătoare" pe cerul României

• **1968, august 18, 21:00 pm., Balş, jud. Olt.**

Martorul Torcea Constantin povesteşte:

„La ora 21:00 am observat spre sud ***o «stea» de o luminozitate specială.*** *Părea la început staţionară dar* ***vibra violent.*** *Am putut studia acest fenomen cu ajutorul unui binoclu de campanie.* ***Mişcarea (obiectului) evoca zborul unui fluture sau al unui liliac.*** *Acest dans îl ducea progresiv spre sud. Înălţimea aparentă de 40° deasupra orizontului, pe care o avea la începutul observaţiei, descreştea încet. Comparând cu zborul unui avion, aş putea să estimez* ***altitudinea*** *la* ***7 sau 8 km.*** *Culoarea acestei «stele» era interesantă:* ***un punct roşu pe partea din***

*față (în vârf), era de un **albastru-verzui în lateral**, iar **în spate**, de un frumos **portocaliu**. Presupun că acest obiect a putut fi observat mult mai uşor deasupra Bulgariei, unde cred că se afla".*

Ulterior, martorul a mai dat şi alte detalii suplimentare: durata observației - **20 de minute**; dimensiunea aparentă: **mai mare decât Venus** privit cu ochiul liber şi vreo 10 cm prin binoclu.

(Bibliografie: 3, pp. 242-243; 4, pp. 41-42)

• **1968, august 18/19, 02:15 am., Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

În noaptea de 18 spre 19 august 1968, la ora 02:15, familia Megyesi a observat **trei obiecte de culoare portocalie**, care au rămas **imobile pe cer, înainte de a dispărea cu o viteză uimitoare.**

Evenimentul a fost confirmat şi de alți observatori, aflându-se cu toții de asemenea în municipiul Cluj-Napoca.

(Bibliografie: 3, p. 243; 4, p. 42)

• **1968, august 20, 20:20 pm., Ploieşti, jud. Prahova.**

Inginerul Aurel Magdu, specialist în tehnologie, a observat **o sferă strălucitoare, de culoare galben-portocaliu**, care a traversat cerul de la sud-vest spre nord-est în circa 8-10 secunde. **Viteza considerabilă** a acesteia era, totuşi, mai mică decât cea a unui meteorit.

(Bibliografie: 3, pp. 154, 243; 4, p. 42)

Venus... cu proiector

• **1968, august 20, 21:50 pm., Ploieşti, jud. Prahova.**

În aceeaşi seară, dar ceva mai târziu, Leonida Brezeanu (şef de orchestră la Filarmonica de Stat din Ploieşti), cu soția sa şi Florin Iatan (administratorul aceleiaşi instituții) au văzut următoarele:

Leonida Brezeanu: *„Era pe la ora 21:50. Stăteam în grădină şi visam, când **un disc de culoare roşu foarte închis** trecu deasupra noastră, zburând de la vest spre est. M-a surprins **mişcarea sa în zig-zag**, mai ales că era **foarte rapidă.***

*După ce a trecut, am văzut un punct strălucitor **ca o stea** de prima magnitudine, **asemănătoare lui Venus sau Sirius**, dar cu un diametru mai mic decât cel al discului observat la început. Mi-am dat seama imediat că acest punct strălucitor mergea în direcția discului roşu.*

*Începură împreună să facă un adevărat **balet, mereu în zig-zag**, dar de astă dată «steaua» urmărind discul. Apoi, acesta din urmă dispăru, steaua rămânând vizibilă. Discul reapăru, mai strălucitor şi împreună dispărură spre est. Era prea târziu pentru a mă mai gândi să iau o fotografie.*

*În tot timpul observației, nu s-a auzit **nici un zgomot** venind dinspre obiectele aflate în zbor".*

Florin Iatan: *„Era foarte interesant de urmărit mişcările în zig-zag ale discului roşu. După ce s-a unit cu micul obiect galben, care părea*

că îl aşteaptă, au plecat amândoi într-un zbor paralel, discul părând să conducă micul aparat.

Culoarea roşiatică a discului se transformă într-un alb strălucitor, *asemănător cu cel al tuburilor de neon. După câteva secunde, lumina se stinse, pentru a reapare apoi, mai slabă, ca aceea a unei lămpi văzute prin ceață. Amândouă obiectele dispărură în direcția sud-est".*

(Bibliografie: 3, p. 243; 4, p. 42)

• **1968, august 20, 23:00 pm., Schitul Bunea, Vulcana-Băi, jud. Dâmbovița.**

Tot în seara aceea de 20 august 1968, la ora 23:00, de la Schitul Bunea, parohia Vulcana-Băi, jud. Dâmbovița, preotul Emilian Nichifor, în vârstă de 50 ani, a remarcat, împreună cu un novice din mănăstire, **un obiect luminos care se balansa.** Aparatul era **roşu** dedesub, **portocaliu** la mijloc şi **alb strălucitor** la vârf.

Din partea de la mijloc, pleca din când în când o lumină care i-a făcut pe cei doi să se gândească la ***„raza unui proiector".***

Obiectul a rămas nemişcat o oră şi jumătate, la aceeaşi **altitudine de 40 m.** După care, a început să efectueze mişcări verticale foarte rapide, fără **nici un zgomot.** Avea o **formă conică, de vreo 30 m la bază.**

(Bibliografie: 3, p. 243; 4, pp. 42-43)

• **1968, august 23, 22:30 pm., Fârtățeşti, jud. Vâlcea.**

Victor Popescu împreună cu alți patru martori, au observat un obiect strălucitor, rotund şi lunguieț, care a traversat cerul în 5-6 secunde, de la sud-est spre vest.

(Bibliografie: 3, p. 244; 4, p. 43)

• **1968, august 25, 21:00 pm., Râmnicu-Sărat, jud. Buzău.**

Martorul Lucian Rădulescu povesteşte:

„Pe la orele 21:00, ***două obiecte*** *au trecut în zbor peste oraş, fără să facă* ***nici un zgomot*** *dar cu o* ***viteză fantastică****. Aveau* ***aceeaşi luminozitate ca Venus****, când aceasta se află cel mai aproape de Terra. Amândouă străluceau cu o lumină* ***galbenă*** *şi se îndreptau spre nord. Deodată, îşi modificară drumul sub un* ***unghi de 90°****...şi se îndreptară în direcția nord-vest.*

Observația a durat vreo ***zece secunde****, iar cele două obiecte* ***se învârteau unul în jurul celuilalt, ca fluturii în jurul unei lămpi în timpul nopții".***

(Bibliografie: 3, pp. 163, 244; 4, p. 43)

Culmea design-ului: scaunul cu spătar !

• **1968, septembrie, Bacău, jud. Bacău.**

Patru martori, între care se afla şi Nicolae Macovei din Bacău, au observat un punct luminos care se deplasa foarte rapid pe cer. Acesta a fost ajuns din urmă de un altul, asemănător. Au zburat împreună cu

viteză sporită, până ce unul țâşni spre sud şi dispăru în zare. Celălalt rămase mult timp imobilizat în acelaşi loc.

(Bibliografie: 3, p. 244; 4, p. 43)

• **1968, septembrie, 19:00 pm., Sighişoara, jud. Mureş.**

Mai mulți martori au observat un punct luminos *„mai mare decât o stea"*, de culoare **alb-albăstrui strălucitor**, staționar, care apoi s-a deplasat lent spre nord-est până la dispariție. A fost observat cca **două ore.**

(Bibliografie: 9, nr. 7, p. 15)

• **1968, septembrie 2, 20:30 pm., Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Gizela Torockzai şi fiica sa de opt ani din Cluj-Napoca au scris ziarului *„Scânteia"* că au văzut, la 2 septembrie 1968, în jurul orei 20:30, **un *„balon"* roşu şi alb, mai mare decât Luna**. Acesta zbura la mică altitudine şi a dispărut brusc după câteva minute.

(Bibliografie: 3, p. 244; 4, p. 43)

• **1968, septembrie 13, 10:15-11:05 am., Icuseşti, jud. Neamț.**

Mai mulți martori au observat un obiect **alb strălucitor** care a survolat oraşul, schimbându-şi de mai multe ori direcția. Pe parcurs, acesta **îşi mări volumul, luând forma unei *„rachete"*.**

(Bibliografie: 3, p. 244; 4, p. 43)

• **1968, septembrie 13, 12:00-13:00 pm., Păuneşti (?).**

Martorul Mihai Dumitru povesteşte:

„Nu am fost primul care a văzut obiectul. Atenția asupra lui mi-a fost atrasă de către mai multe persoane care-l observaseră deja. Era foarte sus pe cer şi se deplasa încet de la vest spre est. ***Forma sa aparentă*** *era aceea a unui* ***scaun fără spătar*** *şi nimeni nu s-a gândit că ar fi putut fi un nor.*

Deplasarea în derivă era perceptibilă în raport cu un punct fix, o ramură a unui copac. Pe parcursul acestei ***deplasări lente****, obiectul* ***pivotă în jurul axului său şi forma i se schimbă odată cu această rotație.*** *L-am urmărit din ochi mai bine de o jumătate de oră, între 12:00 şi 13:00, până în momentul când norii l-au ascuns complet.*

A fost văzut de toți locuitorii satului".

(Bibliografie: 3, pp. 244-245; 4, pp. 43-44)

• **1968, septembrie 14, Bucov, jud. Prahova.**

Marin Vasilescu, de meserie portar, afirmă că a văzut un **obiect oval în formă de ou, alb şi roşu**, care a traversat cerul **fără nici un zgomot** şi cu o **viteză incredibilă**. Acesta a mers de la vest spre est în aproape un minut.

(Bibliografie: 3, p. 246; 4, p. 44)

„Vizită de lucru" la Rafinăria „Vega" ?

• **1968, septembrie 14, 00:30 am., Râmnicu Sărat, jud. Buzău.**

Mai mulți salariați de la fabrica de confecții, între care se afla şi martora Stela Buzea, au văzut în jurul orei 00:30, în timp ce mergeau

spre casă, o **lumină albă, foarte intensă**, care a rămas aprinsă timp de vreo **patru minute**. Aceasta provenea de la „ceva" în **formă de lentilă**, de 4-5 m lungime şi aflat **la 800-1.000 m înălţime**.

După ce se deplasă lăsând în urma lui o ***„trenă luminiscentă"***, „lucrul" deveni din ce în ce mai mic, apoi dispăru.

În tot acest timp, nu a fost perceput **nici un zgomot.**

(Bibliografie: 3, p. 246; 4, p. 44)

• **1968, septembrie 15, 20:30 pm., Bucureşti.**

Martorul Mircea Acasandri afirmă că un „obiect strălucitor" a apărut deodată la vreo **400 m altitudine**. Părea a fi de mărimea unei mingi de baschet şi emitea o **lumină alb-argintie**.

Mergând de la NV spre SE, după vreo 5-6 secunde **dispăru brusc.**

(Bibliografie: 3, p. 246; 4, p. 44)

• **1968, septembrie 15, 22:00 pm., Rafinăria "Vega", Ploieşti, jud. Prahova.**

Miron Oprea, profesor de matematici superioare la Institutul de Petrol şi Gaze din municipiul Ploieşti şi preşedintele Societăţii de Ştiinţe Matematice din jud. Prahova, descrie astfel experienţa prin care a trecut în seara zilei de 15 sept. 1968:

„Era ora 22:00. Veneam cu maşina de la Vălenii de Munte spre Ploieşti, cu soţia şi doi nepoţi în vârstă de 14 şi 12 ani.

*Exact înaintea barierei de la Blejoi, soţia mea a văzut **un obiect strălucitor** la sud-est, care se îndrepta încet spre vest, în direcţia rafinăriei de petrol Vega.*

***Părea că planează la vreo sută de metri înălţime** şi, când ne-am aflat mai aproape de rafinărie, contururile sale au devenit din ce în ce mai clare. **Era cilindric, cu un inel strălucitor dedesub**. Putea să aibă **2-3 m înălţime** şi vreo **3 m diametru. Emana o foarte puternică lumină albăstruie.** Timp de vreo 40 de secunde, am avut impresia că obiectul stătea nemişcat în faţa noastră, la 700-800 m înălţime, dar se părea că el cobora încet.*

*Când am ajuns la rafinărie, a dispărut în spatele clădirilor; **poate a aterizat lângă instalaţii.** Am vrut să mă opresc, dar soţia şi nepoţii erau atât de înspăimântaţi, încât nu m-au lăsat.*

În seara aceea, la aceeaşi oră şi în acelaşi loc, o altă persoană a văzut un fenomen identic".

(Bibliografie: 3, pp. 183, 246; 4, p. 44)

„Farfurii zburătoare" la TVR

• **1968, septembrie 19, Cluj-Napoca şi alte oraşe din Transilvania.**

În ziua de 19 septembrie 1968 a fost din nou observat un fenomen straniu deasupra mai multor oraşe din Transilvania.

Pentru a ilustra evenimentele de atunci, voi apela din nou la cele scrise de ing. Florin Gheorghiţă în cărţile şi articolele sale.

Aşadar, **presa începuse să-i informeze pe cititorii din întreaga ţară asupra faptului că într-o pădure din imediata apropiere a Clujului, fusese fotografiat un straniu obiect aerian**, care se asemăna în mod evident cu **o „farfurie zburătoare”.** La rândul ei, **televiziunea prezentă întreaga suită de imagini** ce fuseseră puse la dispoziţie de către Emil Barnea, autorul întâmplător al clişeelor.

Un grup de reporteri din Bucureşti se deplasaseră la Cluj pentru a i intervieva pe martorii oculari ai acelui eveniment.

Să ne reamintim că Emil Barnea nu s-a grăbit să-şi scoată filmul din aparat. S-a spus că el nu era nici informat şi nici interesat în legătură cu fenomenul OZN şi afirmaţia aceasta ar putea fi, desigur, o motivaţie temeinică pentru atitudinea lui de atunci.

Dar, parcă pentru a demonstra şi mai mult importanţa evenimentului al cărui „erou principal” fusese Emil Barnea, ziua de 19 septembrie avea să le ofere clujenilor un nou eveniment straniu, rămas însă pentru marea majoritate a locuitorilor de asemenea *„un caz de neidentificat”.*

Astfel, **la ora 15:30, deasupra centrului oraşului „s-a fixat” un mare balon piramidal, de un model neobişnuit, care strălucea puternic în lumina razelor solare.** Calcule ulterioare au demonstrat că **baza** ei avea un **diametru** de circa **70 m.**

Piloţii cursei TAROM, care a sosit la scurt timp de la Bucureşti, au apreciat înălţimea punctului de staţionare a obiectului aerian, ca fiind de **8-9.000 m.** O valoare similară au constatat-o în mod separat, cu ajutorul teodolitelor, atât inginerul topograf Şt. Mureşan din Cluj, cât şi tehnicianul Gh. Norodot din Apahida.

Dar **miile de martori** de la sol, care au privit în mod prelungit această insolită prezenţă aeriană, au fost intrigaţi de mai multe aspecte curioase:

– Strălucitorul „balon” a fost sesizat de grupuri de locuitori, încă de la ora 15:15, în timpul **deplasării sale extrem de rapide spre vest, deşi zbura împotriva unui vânt puternic**, care a fost constatat şi la înălţimea la care s-a stabilizat ulterior.

Meteorologul D. Peligrad din Cluj preciza următoarele: *„La înălţimea de 8-9.000 m la care s-a presupus a fi obiectul observat,* ***tăria vântului*** *a atins* ***72-86 km/oră****, iar direcţia predominantă a fost V-SV”.*

În acest sens, relatarea scrisă de proiectantul Radu Mircea, cât şi relaţii oferite de alţi martori oculari (cum ar fi, de pildă, şeful de serviciu Marton Zoltan), au fost edificatoare.

– **Reîntorcându-se la scurt timp deasupra oraşului, „balonul” s-a oprit şi a staţionat timp de aproape patru ore într-un loc fix de pe cer.** Cei care l-au privit cu binoclul, cu luneta, sau cu instrumentul optic pus la dispoziţia cetăţenilor de către observatorul astronomic local, au constatat că, deşi învelişul „din plastic” era curbat sub presiunea puternicului curent al vântului, **obiectul aerian persista în mod nefiresc în locul pe care şi-l alesese.**

Cum era posibilă această staționare, fără ca „balonul" să ofere vederii vreun organ motor sau vreun sistem de propulsie, care să-l permită învingerea presiunii aerului în mişcare, a cărui viteză la înălțimea respectivă era de circa 80 km/oră, aşa cum afirmam mai sus?

– Trecătorii care se opreau pentru a-l privi cu ochiul liber, au putut remarca **în partea sa opusă razelor Soarelui, un fel de variații continui de lumină.** Strălucirile aveau o nuanță galben-portocalie şi păreau a proveni din interior.

– Cu toate că, pentru majoritatea celor care au continuat să-l observe, „balonul" a dispărut spre seară în mod banal, fiind acoperit pe la ora 19:15 de un front gros de nori, se pare că unii locuitori din partea estică a oraşului au putut sesiza un detaliu suplimentar.

Astfel, în relatarea sa scrisă, economistul Gh. Poruțiu, consemna următoarele: *„Deasupra curții unde locuiesc trec fire de înaltă tensiune şi m-am plasat astfel ca să prind corpul luminos pe unul din firele electrice. La început corpul staționa dar, când au venit norii, a trecut spre vest cu o viteză mare - observându-l bine cum a trecut de acel reper de sârmă...* ***El a plecat cu o viteză mare contra vântului care sufla dinspre vest spre est".***

Noua apariție „neidentificată" de pe cerul Clujului a fost observată şi **filmată de către echipa de reporteri a Televiziunii Române,** care venise din Bucureşti ca să-l intervieveze pe Emil Barnea.

Pelicula realizată cu acea ocazie de către A. Croitoru asupra „balonului" atât de straniu de deasupra Clujului a fost **prezentată ulterior în capitală în fața unui grup restrâns de persoane competente.** Totuşi, proiectarea filmului nu a adus nici o clarificare, obiectul respectiv rămânând în continuare doar un „caz ciudat".

Balonul de la Sighişoara conținea... două „farfurii" !

Dar evenimentul trăit în după-amiaza aceea de către locuitorii Clujului, nu a fost un fapt izolat. După cum s-a publicat în diferite ziare şi reviste ale vremii, câteva oraşe şi sate din Transilvania au fost „vizitate" şi ele de către un **Obiect Zburător Neidentificat**, în timp ce straniul „balon" staționa deasupra municipiului Cluj-Napoca. Astfel, au fost primite sesizări ale diferiților martori din **Deva, Mediaş, Dumbrăveni, Sighişoara, Braşov, Bistrița**, cât şi din mai multe localități rurale.

Nr. 6033 al ziarului *„Neuer Weg"* relata, de exemplu, despre survolarea oraşului Bistrița (jud. Bistrița-Năsăud) şi a unor localități apropiate, de către **un corp luminos** care iriza lumini colorate şi **care a perturbat funcționarea televizoarelor.**

Spre deosebire însă de observațiile fugitive respective, locuitorii oraşului **Sighişoara** au putut urmări şi ei o spectaculoasă staționare aeriană, oarecum similară cu cea care avea loc în acelaşi timp la Cluj-Napoca.

Iată, de pildă, ce relata în scris institutoarea Taisia Maftei, una din martorele evenimentului: *„Pe la orele **18:00** am fost sesizată de vecini asupra faptului că pe cer se observa **un obiect luminos ce staționa deasupra zonei centrale a orașului** (cetatea). Privindu-l, acesta avea o **culoare albăstrui strălucitoare**... Pe cerul senin nu s-a observat nici o dâră de fum și nici nu s-a auzit vreun zgomot de motor, în timpul cât l-am privit - cca **o oră.** Acest obiect a fost observat de foarte mulți locuitori ai orașului..."*

În contextul numeroaselor relatări provenite din localitățile transilvane, cazul de la Cluj-Napoca a meritat desigur să fie analizat mai amănunțit, atât în legătură cu persistența stranie a „balonului", cât și cu privire la conținutul său. În acest sens, apare interesantă constatarea făcută prin lunetă de către astronomul Gh. Chișu de la Observatorul Astronomic din localitate:

*„Balonul strălucea prin reflecția luminii solare. **În partea centrală prezenta o convexitate care strălucea mai mult decât restul obiectului..."***

Care putea fi oare motivul acelei străluciri mai intense? Dar problema a apărut mult mai complicată atunci când s-a aflat, de la un radar local, faptul că **în interiorul „balonului" s-ar fi aflat o mare masă metalică...**

Enigmaticul conținut luminos al „balonului" avea să fie clarificat însă de o **fotografie** foarte reușită obținută **cu un teleobiectiv** de către fotoreporterul clujean Wagner Rudolf, clișeul fiind la acel timp **un unicat** în întreaga literatură a „baloanelor ciudate".

Astfel, fotografia releva un conținut cu totul neașteptat: **în interiorul învelișului de plastic se aflau două obiecte luminoase, fiecare având o evidentă formă de...„farfurie zburătoare"! Acestea stationau în interior la o mică distanță, într-un tandem inexplicabil.**

Analizate cu atenție, imaginile celor două obiecte interioare ne relevă faptul că efectul luminos nu se datora numai simplei reflectări a razelor soarelui. Se poate remarca bine că strălucirea formelor respective era cel puțin la fel de intensă și în părțile care ar fi trebuit să apară umbrite (cele opuse luminii solare).

Deci, și în acest caz, suprafețele obiectelor aeriene necunoscute **emiteau ele însele lumină** ! De altfel, jocul strălucitor gălbui din partea nebătută de raze, văzut de la sol și cu ochiul liber, constituia o confirmare bine observată a fenomenului.

Cazul în sine a mai ridicat încă multe probleme, analiza diferitelor aspecte comportând dimensiuni mai ample. Să ne oprim, însă, numai asupra elementului care a intrigat cel mai mult pe numeroșii observatori ai „balonului neidentificat": prin ce mijloc fizic a putut oare să persiste acel obiect aerian timp de ore întregi într-un același loc pe cer, deși forța de împingere a vântului era apreciabilă?

În fond, în care condiții ar putea tehnica terestră să realizeze o astfel de performanță? Specialiştii ar răspunde în mod sigur: fie prin elice antrenate de motoare, fie prin jeturi reactive. În ambele cazuri, însă, s-ar fi sesizat de la mari distanțe, fie rotirea elicelor, fie zgomotul motoarelor cu eşapările sau jeturile de combustie. Totuşi, pe cerul Clujului, faptul era cât se poate de evident: întregul corp al „balonului" nu prezenta nici un organ sau efect motor care să-i permită staționarea.

Deci, şi în acest caz era vorba de un „diamant" al tehnicii moderne, pe care omul pământean trebuie să-l obțină prin efortul muncii sale inteligente?

(Bibliografie: A, dosar 1968; 3, pp. 126, 246; 4, pp. 44-48; 10, nr. 2, p. 1; 12, pp. 80-84)

• **1968, septembrie 19, 08:05 am., Bârlad, jud. Vaslui.**

Din Bârlad, jud. Vaslui, Cristian Nacu, regizor la teatrul din localitate, anunță că în dimineața acelei zile de 19 septembrie, la ora 08:05, se afla în apartamentul său aflat la etajul cinci al unui bloc şi privea cu totul întâmplător pe fereastră.

El a remarcat un obiect zburător care se deplasa pe deasupra oraşului, de la stânga spre dreapta. Era **un disc** cu un diametru aparent de 60 cm care **strălucea ca argintul**. În acel moment, cerul era acoperit şi stătea să plouă. A urmărit deplasarea discului pe fondul întunecat al cerului timp de **12 secunde**, după care acesta **a dispărut brusc.**

Aflându-se singur în apartament, nu a putut atrage atenția nimănui.

(Bibliografie: 3, pp. 126, 246; 4, p. 49)

Capitala României – vegheată din Cer*

• **1968, septembrie 19, 19:14 pm., Bucureşti-Braşov.**

„Am urmărit un OZN timp de două minute" - afirmă un student în fizică, plecat în seara aceleiaşi zile cu trenul din Bucureşti spre Braşov.

Aflat pe culoarul vagonului, el a văzut la ora 19:14, la câteva grade deasupra orizontului, un *„obiect straniu"* pe care a început să-l examineze atent. Acesta a trimis o ***„lumină pulsantă"***, părea inițial că este imobil pe cer şi îşi va schimba culorile **de la roşu-portocaliu spre galben, apoi spre verde.** După câteva secunde, obiectul **se împărți în două**, *„ca şi cum primul s-ar fi spart"*. Cele două obiecte rezultate au dispărut unul după altul, la scurt timp.

Observația s-a făcut înspre partea estică a cerului şi, deoarece se afla singur pe acel culoar, studentul crede că a fost singurul martor al fenomenului.

(Bibliografie: 3, pp. 126, 246; 4, p. 49)

---

* **N. edit.:** Era perioada în care românii se pregăteau să respingă invazia sovietică, după înăbuşirea „revoluției de la Praga"...

• **1968, septembrie 21, 19:29 pm., Ploieşti, jud. Prahova.**

Nicolae Rădulescu, inginer-şef la IPIP, a văzut prin fereastra deschisă a apartamentului său, un obiect aerian care a țâşnit brusc sub forma unui **disc cu o strălucire roşie-incandescentă.** Venea **fără zgomot** dinspre sud spre nord, cu o **viteză** pe care a socotit-o **mult superioară unui avion cu reacție.** Contururile obiectului nu erau foarte clare, deoarece era **înconjurat de o *„masă gazoasă".*** Martorul este de părere că nu putea fi vorba nici de un meteorit, nici de satelit, deoarece era cam de zece ori mai mare decât acestea.

Observația a durat circa **7-8 secunde**, iar membrii familiei, chemați în grabă, nu au mai avut timp să observe fenomenul. Dar fiul inginerului, care a rămas la fereastră să supravegheze cerul, i-a alertat din nou pe ceilalți: obiectul apăruse iar. Se deplasa pe o direcție opusă celei dintâi, iar după 4-5 secunde **coti brusc în unghi drept**, dispărând **în direcția aerodromului de la Strejnic.**

(Bibliografie: 3, pp. 246-247; 4, p. 49)

• **1968, septembrie 26, 09:25-09:26, Bucureşti.**

Dan Sârbu şi Florin Jitaru, doi elevi de liceu, au văzut un obiect oval şi strălucitor, de culoare **galben-portocaliu**, care despica aerul cu o **mare viteză**, lăsând în urma lui o **„trenă" de aceeaşi culoare**. Când această „trenă" se risipi, au apărut **în locul ei *„nişte sfere neregulate",*** care dispărură şi ele rapid.

Au existat numeroşi alți martori ai acestui eveniment.

(Bibliografie: 3, p. 247; 4, pp. 49-50)

• **1968, septembrie 26, 21:23 pm., Ploieşti, jud. Prahova.**

Studentul Tudor Gheorghe venea cu un prieten dinspre Bacău şi se afla pe şosea foarte aproape de Ploieşti. Deodată, ei au observat un obiect care zbura orizontal dinspre nord-vest spre sud-est, cu o viteză greu de estimat. Au apreciat că se afla la o **altitudine de 2.000-3.000 metri.** Avea o **formă ovală** şi lăsa în urmă o **„trenă" sub formă de evantai, cam de zece ori mai mare decât obiectul.** *„Trena",* cu o lungime aparentă de cca 1 m, se risipi după dispariția obiectului, totul într-o **tăcere desăvârşită.**

(Bibliografie: 3, pp. 247-248; 4, p. 50)

• **1968, septembrie 26, 21:25 pm., Bucureşti.**

Alexandru Andrei din Bucureşti a observat un obiect strălucitor, de mărimea aparentă a unei mingi de fotbal, care a zburat pe deasupra oraşului, de la vest la est. Totul a durat cam 5-6 secunde, timp în care obiectul **a aruncat de trei ori *„un fel de trenă de flacără".*** Nu s-a auzit **nici un zgomot.**

(Bibliografie: 3, p. 248; 4, p. 50)

• **1968, septembrie 27, 03:30 am., Corabia, jud. Olt.**

Martorul Atanasie Băldescu, împreună cu vărul său, a observat un obiect luminos pe cer, de mărimea unei *„pălării de cardinal",* care **emitea**

o lumină asemănătoare cu cea a Lunii pline. Obiectul a executat în zbor *„două salturi spre stânga, ca un animal fugărit".*

(Bibliografie: 3, p. 248; 4, p. 50)

• **1968, septembrie 30, 20:15 pm., Bucureşti.**

Şoferul Ghioacă Gheorghe, împreună cu fratele său, au putut observa un obiect luminos şi au căzut de acord că nu putea fi nici stea şi nici satelit artificial, datorită manifestărilor sale şi a schimbărilor alternative de culori.

(Bibliografie: 3, pp. 248-249; 4, p. 50)

• **1968, octombrie 4, 18:00-18:30 pm., Snagov, jud. Giurgiu.**

Inginerul Mihai Valianatos a văzut un *„obiect eliptic"* aflat deasupra orizontului. Acesta proiecta o **lumină albă strălucitoare** şi se deplasa **foarte rapid**, dispărând la orizont. Nu a putut cataloga observaţia sa în nici o categorie cunoscută de fenomene.

(Bibliografie: 3, p. 249; 4, p. 50)

• **1968, octombrie 7, 19:35-20:20 pm., Bucureşti.**

Acelaşi martor al evenimentului din 30 septembrie, şoferul Ghioacă Gheorghe, de astă dată împreună cu unchiul său, a văzut acelaşi obiect între orele 19:35 şi 20:20. Manifestările fenomenului au fost aceleaşi, dar ceva mai accentuate.

(Bibliografie: 3, pp. 249-250; 4, p. 50)

• **1968, octombrie 18, 18:00 pm., Gura-Văii, jud. Mehedinţi.**

Mih Gheorghe afirmă că numeroşi martori au putut remarca un obiect strălucitor trecând într-un **zbor foarte rapid** pe deasupra localităţii, **părând a urma cursul Dunării.** Brusc, acesta păru că se imobilizează timp de circa un minut, după care plecă în direcţie inversă şi **dispăru** tot atât de **brusc**.

(Bibliografie: 3, p. 250; 4, pp. 50-51)

• **1968, octombrie 23, 13:10-13:30 pm., Bucureşti.**

Stan Nicolae, împreună cu un grup de cinci muncitori de la staţia CFR Bucureşti-Triaj, au urmărit un punct luminos **foarte strălucitor** care traversa cerul oraşului cu o traiectorie **în zig-zag** şi schimbând de mai multe ori unghiul de deplasare în toată viteza.

(Bibliografie: 3, p. 250; 4, p. 51)

Din Cluj-Napoca până în... Madagascar

• **1968, octombrie 24, Canalul Mozambic, Madagascar.**

În continuare, o altă observaţie care nu s-a efectuat pe teritoriul României, ci de către martori români aflaţi pe alte meridiane ale globului.

Nicolae Ştefănescu, comandantul **petrolierului *„Argeş"*** povesteşte următoarele:

„La 24 octombrie 1968, pe la orele 15:47 GMT, navigam pe o mare calmă prin strâmtoarea dintre Madagascar şi coasta de est a Africii, cunoscută sub numele de Canalul Mozambic. Eram pregătiţi să

efectuăm observațiile astronomice necesare pentru determinarea poziției navei. Atmosfera era liniștită, cerul senin. Deodată, am auzit strigătul de uimire al ofițerului III, Şt. Anton, aflat alături de mine pe puntea de comandă, care îmi arăta ceva în sus.

Am zărit, venind dinspre sud-est, ***un obiect alb, luminos****, care străbătea văzduhul cu o* ***viteză uimitoare****. Când s-a apropiat, a devenit un* ***disc*** *de mărimea unei jumătăți din diametrul aparent al Lunii, de culoare* ***galben-portocaliu intens, brăzdat de raze verzi-albăstrii, emise din centrul discului.***

După câteva secunde, obiectul ***s-a oprit brusc****, a rămas nemişcat ca o stea câteva clipe* ***şi tot aşa de brusc, şi-a schimbat direcția*** *spre est, aproape perpendicular pe linia noastră de înaintare, dispărând în imensitate. Observația a durat* ***12 secunde****.*

După calculele efectuate cu sextantul, obiectul, aflat la o distanță de 25 kilometri, avea ***diametrul*** *de circa* ***17 metri****".*

(Bibliografie: 3, pp. 250-251; 4, p. 51; 10, nr. 7, p. 2)

• **1968, octombrie 25, Bucureşti.**

Pe deasupra Bucureştiului, conform mărturiei lui Gheorghiță Scânteie, a fost văzută **o „sferă" care zbura în zig-zag.** Observația a durat aproximativ **40 de minute.**

(Bibliografie: 3, p. 251; 4, p. 51)

• **1968, noiembrie 4, Bucureşti.**

Şoferul Ghioacă Gheorghe a fost atât de intrigat de observațiile sale anterioare (vezi evenimentele din 30 septembrie şi 7 octombrie), încât a continuat să scruteze cerul în fiecare seară, deplasându-se chiar de câteva ori la aeroportul Băneasa pentru a observa cum decolează şi aterizează avioanele.

La 4 noiembrie a observat, la N-NE de locuința sa, **acelaşi obiect alb, devenind alternativ verde şi albastru şi efectuând un** ***„dans animat"*** **pe verticală.** Acesta **a dispărut lăsând în urma sa un mare evantai de lumini.**

(Bibliografie: 3, p. 251; 4, p. 51)

• **1968, noiembrie 5/6, 24:00 pm., Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Danciu Horia, profesor de limba franceză în municipiul Cluj-Napoca, afirmă că a văzut în noaptea de 5 spre 6 noiembrie 1968, în jurul orei 24:00, *„un obiect* ***strălucitor****, de culoare* ***roşie****, mai mare decât Luna plină, care* ***a apărut brusc****".*

Zbura cu o **foarte mare viteză** spre nord, la 1.000 m altitudine, fără **nici un zgomot** perceptibil. Era de formă **ovală** şi nu semăna cu nimic cunoscut. A dispărut după circa **opt secunde.**

(Bibliografie: 3, p. 251; 4, pp. 51-52)

• **1968, noiembrie 15, 20:30 pm., Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

După cum relata Feneşan Vasile, locuitor al municipiului Cluj-Napoca, în seara de 15 noiembrie 1968, la orele 20:30, el a observat, împreună cu alți locuitori, pe un cer total senin, **o „stea" mai străluci-**

toare decât celelalte, ce se deplasa cu **mare viteză** de la nord spre sud. Într-un mod cu totul ciudat, aceasta făcea în mers o serie de **zig-zag-uri repetate**.

Inginerul Florin Gheorghiță, care afirmă că a fost martorul întâmplător al aceluiaşi eveniment, face următoarele precizări suplimentare:

*„Obiectul zburător luminos a efectuat manevre de zig-zag în trei reprize, cu o uşurinţă uimitoare. De fiecare dată erau făcute **două devieri spre dreapta şi două spre stânga, în amplitudini perfect egale şi la unghiuri egale (foarte ascuţite).** De asemenea, martorii au putut observa că **şi intervalele** dintre zig-zag-uri parcurse în linie dreaptă erau **perfect egale**, ca şi cum nava ar fi fost pilotată automat, pe bază de program (era oare urmărită de eventuale fascicule radar de care dorea să scape?).*

Această întreagă observaţie ridică, însă, o întrebare majoră: care este oare vehiculul aerian în stare să execute zig-zag-uri ascuţite la mare viteză şi care este principiul tehnic care-i permite să efectueze astfel de manevre?"

(Bibliografie: 4, p. 52; 12, pp. 84-85)

Extratereştrii şi incredibilele lor aparate zburătoare

• **1968, noiembrie 24, 20:06 pm., Constanţa, jud. Constanţa.**

Doi ingineri din Constanţa, Călin Gheorghiu şi Liviu Nedelcu, afirmă că, în seara zilei de 24 noiembrie 1968, la ora 20:06, au văzut deasupra oraşului, la înălţimea estimată de cca **6.000 m**, un obiect **strălucitor, portocaliu, cu o luminozitate mai mare decât aceea a unei stele de prima mărime.** Cerul era acoperit, dar nu îndeajuns pentru a stânjeni observaţia cu ochiul liber.

Obiectul zbura cu **foarte mare viteză** pe direcţia E-SE şi într-un minut şi jumătate a descris pe cer un arc de aproximativ 30°. Ţinând cont de viteza foarte ridicată a acestui obiect, de maniera sa curioasă de a emite lumina, de traiectoria sa şi de modul în care s-a deplasat **în zig-zag**, pare puţin probabil ca această observaţie să fi fost a unui avion, sau elicopter, sau altceva.

Durata totală a observaţiei: **3 minute şi 15 secunde.**

(Bibliografie: 3, pp. 251-252; 4, p. 52)

• **1968, decembrie 6, 14:00 pm., Slănic (jud. Prahova?).**

Un ***„obiect în formă de clopot"*** a străbătut cerul, **fără nici un zgomot.** A fost observat de un pilot veteran din cel de-al doilea război mondial, care a afirmat că exclude cu totul orice explicaţie referitoare la vreun tip de aparat de zbor cunoscut.

(Bibliografie: 3, p. 252; 4, p. 52)

• **1968, decembrie 11, 20:00 pm., Pădurea Hoia-Baciu, Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Fragmente din relatarea scrisă a geologului Bucur Liviu din Cluj-Napoca:

„În ziua de 11 decembrie 1968, orele 20:00. am observat ***deasupra pădurii Hoia un obiect luminos care stătea pe loc şi emitea raze luminoase foarte puternice.*** *Acest obiect l-am privit timp de circa 5* ***minute****, după care am intrat în casă pentru a o chema şi pe soţia mea. Când am revenit însă în curte, obiectul respectiv dispăruse. Acesta avea un diametru aparent de cca 0,7 m, fiind* ***mai mare decât Luna****. Lumina emisă de suprafaţa sa era un* ***galben strălucitor****. În tot acest timp n-am auzit* ***nici un zgomot*** *de motor".*

(Bibliografie: 3, pp. 252-253; 4, pp. 52-53; 12, p. 85)

• **1968, decembrie 15, Ploieşti, jud. Prahova.**

Conform mărturiei lui Andrei Manole din municipiul Ploieşti, un **obiect strălucitor** a survolat oraşul, la 15 decembrie 1968.

(Bibliografie: 3, p. 253; 4, p. 53)

• **1968, decembrie 15, 20:30 pm., Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Vasile Feneşan (vezi şi observaţia din 15 nov. '68) afirmă că a văzut, tot la ora 20:30, un obiect orbitor care a zburat în **zig-zag** şi în **mare viteză**, fără a emite **nici un zgomot**. A traversat jumătate din bolta cerească în circa **două minute**.

(Bibliografie: 3, p. 253; 4, p. 53)

• **1968, decembrie 18, 20:15 pm., Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Un caz ce a fost transmis la timpul respectiv şi Astroclubului Central Bucureşti de către unul din martori - astronomul amator Irimie Romulus din Cluj-Napoca - a fost observat în seara zilei de 18 decembrie 1968. Astfel, la ora 20:15, un grup de vecini din imobilele aflate în aceeaşi curte cu martorul a ieşit pentru a urmări un „satelit" curios.

Venind cu viteză dinspre nord, deodată acesta **s-a oprit brusc deasupra oraşului**, După o **scurtă staţionare silenţioasă**, corpul zburător luminos s-a deplasat apoi **lent** spre vest, la fel de **tăcut**, pentru a se opri iar. După o altă staţionare de circa opt secunde, obiectul **a accelerat brusc, dispărând cu o viteză foarte mare** în direcţia sud-est.

(Bibliografie: 4, p. 53; 12, p. 85)

Capitolul VIII

REVENIREA ZEILOR ÎN CARPAȚI

OZN-ul curios de la Sibiu

• **1969, ianuarie 4, 19:35-20:20, loc. Colibița, jud. Bistrița-Năsăud.**

Un grup destul de numeros de martori oculari a observat un fenomen ciudat. Grupul, format din **profesori, asistenți universitari, inginerl și adolescenți**, se afla în vacanță în munți.

Între orele 19:35 și 20:20, ei au văzut un obiect de culoare **galben-roșiatică,** traversând cam a șasea parte din bolta cerească, spre N-NE, după care dispăru la orizont.

Diametrul aparent a fost estimat la **un sfert sau o cincime din cel al Lunii.** Luminozitatea părea a fi ca aceea a unei lămpi de 500 W văzută de la o distanță de 200 m. Altitudinea, viteza sau direcția de deplasare nu păreau a fi suferit schimbări pe timpul observației. După dispariția sa la orizont, **reveni** pe aceeași traiectorie pentru un scurt timp **și dispăru din nou.**

Martorii, serioși, competenți și demni de toată încrederea, au respins categoric eventualitatea observării unui fenomen natural cunoscut sau a unui obiect artificial.

Unul dintre martori a putut lua, cu un aparat fotografic, o serie de **șase instantanee foarte reușite.**

(Bibliografie: 3, pp. 168-169, 253; 4, p. 53)

• **1969, ianuarie 8, 20:15-20:45 pm., Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Inginerul constructor Hariuc Friederic, împreună cu alte trei persoane din familie, au urmărit de la fereastra locuinței o altă persistență ciudată a unui obiect luminos.

Iată cum descrie martorul această observație: *„Mărimea aparentă era de cca.* ***1/10 din discul lunar****, respectiv de câteva ori mai mare decât imaginea planetei Venus. Culoarea:* ***alb-gălbuie strălucitoare și sclipitoare.***

La intervale neregulate de ordinul minutelor, ***lumina obiectului scădea destul de brusc până la stingere, urmând revenirea la luminozitatea inițială.*** *Variația luminozității avea o durată scurtă, de câteva secunde.*

După circa 10 minute de staționare aparentă, obiectul s-a deplasat ***lent*** *spre vest. Deschizând fereastra în timpul observației, nu am auzit* ***nici un zgomot****".*

(Bibliografie: 3, p. 253; 4, pp. 53-54; 12, pp. 85-86)

• **1969, ianuarie 11, 08:20 am., Sibiu, jud. Sibiu.**

Un meteorolog profesionist se afla în Sibiu și făcea altă observație interesantă. El se afla în aer liber și măsura viteza și direcția vântului

cu ajutorul unui balon cu hidrogen pe care-l urmărea prin teodolit. Cerul era perfect senin, iar temperatura la nivelul solului era de -24°C. Vântul era slab.

Când balonul a atins altitudinea de **5.400 m** şi căpătase culoarea roşiatică de la razele Soarelui care răsărea, a observat prin luneta teodolitului, **foarte aproape de balonul meteo, un alt obiect rotund, argintiu.** Timp de **40 de secunde** a putut observa liniştit cele două obiecte. După care, obiectul intrus îşi schimbă poziţia şi ieşi din câmpul vizual al obiectivului.

Deoarece nu trebuia să piardă din vedere balonul, meteorologul l-a urmărit pe acesta în primul rând, continuând să-şi facă meseria conştiincios. Dar a continuat să se gândească la ceea ce a observat. A bănuit că ar putea fi vorba de o reflexie a discului lunar dar şi-a dat seama că poziţia din acel moment a Lunii pe cer era cu totul incompatibilă cu o atare presupunere.

Obiectul observat era - după aprecierea meteorologului - invizibil de la sol cu ochiul liber şi **se deplasa rapid, în linie dreaptă şi perpendicular pe direcţia de deplasare a vântului.**

(Bibliografie: 3, pp. 175-176, 253; 4, p. 54)

Extratereştrii sfidau Partidul...

• **1969, februarie, Bucureşti.**

După cum afirmă martorul Niţă Caraman din Bucureşti, în luna februarie 1969, **o *„stea"* a survolat oraşul, cu foarte mare viteză, stingându-se şi aprinzându-se la intervale regulate.**

(Bibliografie: 3, p. 253; 4, p. 54)

• **1969, aprilie 12, 06:00 am., Bistriţa, jud. Bistriţa-Năsăud.**

Fragment din declaraţia semnată de ziaristul Titus Zăgreanu:

„În primăvara anului 1969, la 12 aprilie, ora 06:00 dimineaţa, muncitorii de la Uzina electrică (din oraşul Bistriţa), au observat, timp de o jumătate de oră, ***o stea de patru ori mai mare decât Luceafărul*** *şi care staţiona* ***deasupra pădurii Codrişor, la poalele căreia se află Uzina electrică, pădure ce va fi în anii următori martora multor apariţii OZN.***

După o staţionare de o jumătate de oră, obiectul acela ***a coborât brusc*** *o distanţă oarecare pe verticală, oprindu-se apoi din nou. După câteva minute a pornit încet, survolând pădurea lent pe toată întinderea ei, după care* ***a dispărut într-o viteză fantastică la orizont****. În timpul observaţiei nu s-a auzit* ***nici un zgomot****, culoarea a fost* ***alb-gălbui, devenind roşu-portocaliu în clipa în care a luat viteză.***

Colegul meu, Petre Codreanu, martor ocular al apariţiei, a făcut chiar un fel de litografie, un desen mai abitir ca o fotografie, dar azi nu ştiu ce s-a ales cu ea. Fostul meu coleg, pictor amator, este astăzi responsabil cu spaţiile verzi în oraşul Dej, judeţul Cluj.

Despre apariția aceea, la care ***a asistat și fostul prim-secretar al județului,*** *de atunci,* ***Crișan Adalbert, cu mai multe persoane din biroul județean,*** *are cunoștință și tehnicianul silvic Alexandru Andron, fotograf la vânătorile oficiale și mare fotograf amator, colaborator al ziarului «Ecoul», precum și al altor publicații. Nu am certitudinea dar se pare că, după ce a privit prin binoclu, el a făcut câteva poze".*

(Bibliografie: 4, pp. 54-55; 5, p. 260)

• **1969, mai 1, 17:30 pm., Negru-Vodă, jud. Constanța.**

Martorul Ilie Dobre din localitatea Negru-Vodă afirmă că a observat un OZN clasic, **de formă triunghiulară**, care s-a deplasat **fără zgomot și** cu **viteză constantă**, de la sud spre nord. După ce s-a imobilizat pe cer timp de **20 de minute**, a dispărut **în unghi drept** spre est, tot atât de repede cum a apărut. Au existat **numeroși martori** ai acestui eveniment.

(Bibliografie: 3, pp. 161-162, 253; 4, p. 55)

• **1969, mai 23, 21:55 pm., Brașov, jud. Brașov.**

Inginerul Ion Neagu din Brașov, împreună cu un prieten de-al său, au remarcat, la vreo 40° deasupra orizontului, o **formațiune de cinci obiecte luminoase**, care se deplasau cu o **viteză foarte mare.** Fiecare din acestea era **mai mare decât un avion cu reacție**.

„Mă aflam într-un parc din Brașov, când cinci aparate trecură exact pe deasupra capului meu, mergând spre nord-est. ***Erau de formă rotunjită*** *- caracter tipic - și aveau un diametru aparent egal cu* ***jumătate din discul Lunii****. Unul din ele zbura singur înainte, celelalte îl urmau în* ***formațiune de «V». Străluceau puternic, ca neonul.*** *Cerul era acoperit în parte de o ușoară nebulozitate, iar strălucirea lor era puternică în zona degajată și mai slabă în momentele când străbăteau pătura semi-opacă a norilor...*

După trecerea lor pe deasupra capului meu, comportamentul li se schimbă: două dintre ele încetară de a păstra o distanță egală cu restul formației și începură o mișcare în zig-zag. Drumurile acestor două aparate se încrucișară de mai multe ori... fără nici o relație vizibilă cu viteza de ansamblu a grupului rămas în formație".

(Bibliografie: 3, pp. 154, 253; 4, p. 55)

• **969, sf. mai - înc. iunie, 01:30 am., Arad, jud. Arad.**

Pictorul Nicolae Dumitrașcu din Arad, susține că a fost martorul unui fenomen straniu într-una din nopțile de la sfârșitul lunii mai sau începutul lunii iunie 1969. El a văzut în jurul orei 01:30, un aparat care se deplasa pe cer cu o viteză constantă, ***„ca o pasăre în zbor planat"***, venind din N-NE. El afirmă:

„Lucrul avea o siluetă perfect delimitată, ***de culoare albă, ca un metal foarte puternic încălzit*** *și era atât de luminos că* ***lumina toată regiunea ca și cum era Lună plină.*** *Mergea exact deasupra coamei copacilor, la 25-30 m. După* ***trei minute*** *de evoluție în linie dreaptă, dispăru în spatele unui grup de copaci".*

Din păcate, martorul acestei întâmplări nu-şi aminteşte exact data observaţiei sale. Ea ar fi putut coincide cu o serie de alte observaţii interesante, efectuate în alte zone ale ţării, în noaptea de 31 mai spre 1 iunie, acelaşi an.

(Bibliografie: 3, pp. 163, 253; 4, p. 55)

Peste Bega zbura... un creion ascuţit

• 1969, mai 31/iunie 1, 02:00-03:00 am., Timişoara, jud. Timiş.

Martora Cecilia Marţincu, pensionară din Câmpina, jud. Prahova, povesteşte în declaraţia sa completată în anul 1996:

„Evenimentul s-a petrecut la Timişoara, cu 27 ani în urmă, în noaptea de sâmbătă 31 mai/duminică 1 iunie 1969, între orele 2-3, într-o noapte deosebit de liniştită, cu cer senin, cu alai de stele şi miresme de flori. Luam parte la o aniversare în cadru restrâns (3 perechi de intelectuali).

Prezenţa mea era întâmplătoare şi figurativă şi drept consecinţă, stăteam aproape tot timpul la fereastra deschisă de la etajul II al vilei situată pe o stradă perpendiculară pe râul-canal Bega, în centrul oraşului, în spatele Catedralei Ortodoxe, într-o zonă bogată în vegetaţie. De la fereastra unde stăteam, vedeam Catedrala, pe partea mea dreaptă. Menţionez în mod expres: am consumat câteva gustări, câteva portocale şi am băut doar apă minerală. Decorul exterior mă atrăgea.

Deodată apare pe bolta cerească, ***la mică înălţime****, puţin peste cupola Bisericii, un obiect având* ***forma unui creion ascuţit, extrem de strălucitor, o combinaţie de culori între albastru deschis şi verde****, apreciat ca lungime între* ***4-5 m****, poate chiar 6 m şi pe lăţime* ***60-70 cm****. Am sesizat că era foarte lung şi foarte îngust faţă de lungime, iar* ***în spate apăreau un fel de pulsaţii ritmice de jeturi de lumini (raze) albgălbui, prelungi.*** *Ceea ce m-a frapat a fost* ***deplasarea extrem de lentă în linie perfect dreaptă şi în surdină*** *- absolut tăcut, dacă nu-l vedeai, nu era posibil să-i sesizezi prezenţa. Deplasarea era de la stânga la dreapta,* ***aparent deasupra canalului Bega.*** *Sunt convinsă, fără nici un fel de îndoială, că a fost un OZN pe care l-am admirat solitară. N-am sesizat pe cei din jur, ar fi fost inutil deoarece petrecerea îi acaparase total şi nici a doua zi n-am făcut nici un comentariu, iar tăcerea a durat până în prezent când fenomenul OZN este în actualitate. Trăiesc un sentiment de satisfacţie faţă de evenimentul deosebit petrecut cu 27 ani în urmă. Pot să declar fără nici un fel de îndoială: am văzut un OZN a cărui prezenţă nu m-a tulburat, deoarece am considerat atunci - ca şi acum - că totul face parte din viaţa noastră enigmatică încărcată şi copleşită cu infinit de multe semne de întrebare. Suntem prea mici, prea neînsemnaţi, pentru o lume deosebit de complexă".*

(Bibliografie: A, dosar 1969; 8, pp. 39-41)

Mini-val de survolări la Bucureşti

• **1969, iunie 1, noaptea, Mărăşeşti, jud. Vrancea - Tuşnad-Băi, jud. Harghita - Bucureşti...**

În primele ore ale zilei de 1 iunie 1969, în zona judeţului Vrancea, între localităţile Focşani, Bacău şi Oneşti, au fost făcute o serie de observaţii, care au caracteristicile clare ale fenomenului OZN. În continuare, câteva detalii ale întâmplărilor de atunci:

Mărăşeşti, km 15±5 la sud de Mausoleu, ora 02:00. Pasagerii autoturismului 1-BC-849 urmăresc evoluţia unui corp de mărimea aparentă a unei mingi de baschet, **verzui-fosforescent**, având o prelungire posterioară în formă de **„jet" de culoare albastră.**

Alte semnalmente relevate de martorii observaţiei: *„...Gradul de fosforescenţă era comparabil cu acela al stelei Sirius, iar **iluminarea avea un caracter pulsatoriu**"*; **viteza neverosimilă** (a străbătut spaţiul dintre orizontul sudic şi cel nordic într-un minut!); **silenţiozitatea totală** a zborului (deşi *„a fost până la 2 km şi la o altitudine joasă de aproximativ 500 m"*, nu s-a auzit nici un zgomot).

Puţin mai la nord, deasupra satului Luizi-Călugăra, acelaşi OZN *„s-a văzut de mărimea unui balon de fotbal şi **iluminat cu intensitatea unei lămpi cu neon**, lăsând în urmă un **jet de scântei**"*, păstrând, în mare, aceleaşi elemente ale traiectoriei (altitudine joasă şi viteză mare), *„a mers iniţial pe direcţia S-N, a cotit spre E-V"* (!). Era ora 02:00 când a fost văzut de trei martori.

În aceeaşi noapte, din Tuşnad-Băi, jud. Harghita, se semnalează că *„la ora 02:33, un obiect luminos, având un **jet de foc portocaliu**, se deplasa pe direcţia Tuşnad-sat către Odorhei, traversând versantul estic al muntelui Pleşuvul, chiar deasupra Stâncii Şoimilor"* (adică de la S-E spre N-V).

Alţi martori, alte locuri. Tot în aceeaşi noapte şi aproximativ la aceleaşi ore, se menţionează mărturiile indiscutabile despre un caz general - **un mini-val de survolări - la Bucureşti**. Analiza semnalărilor din perimetrul Capitalei argumentează ipoteza că ele se referă la două tipuri de evoluţii: un prim grup de martori a urmărit evoluţia „tangentă" oraşului Bucureşti a unui OZN; al doilea grup observă evoluţia „circumscrisă" Capitalei a unui OZN aproximativ în zona Pieţei Muncii şi Foişorului de Foc.

Date fiind, mai ales, condiţiile în care a putut fi urmărită, la Bucureşti, evoluţia OZN-ului „tangent", distanţa relativ mică şi liniştea pe care numai orele târzii o pot oferi, elementele descrise coincid până la identitate: traiectoria era perfect orizontală, discul era **luminos alb-violet sau alb-verzui-fosforescent.**

Trasarea probabilei traiectorii şi elementele descriptive ale „corpului zburător" îşi găsesc o similitudine până la identitate cu o altă

descriere venită de la un grup de martori oculari din Roşiorii de Vede (Teleorman).

„OZN, meteorit sau alt fenomen ceresc?" - se întrebau, prudent, mai mulți salariați ai Stației CFR sau simpli călători aflați la acea oră târzie din noapte pe peronul gării Roşiori-Nord.

„Pe la orele 02:30 (martorii din Bucureşti au indicat ora 02:00) un corp zburând din direcția NE spre SV cu o ***viteză formidabilă*** *şi emanând o* ***lumină foarte puternică, asemănătoare cu cea a sudurii electrice****, se deplasa în zbor orizontal la o înălțime de cca.* ***6-700 m****, lăsând* ***în urma sa linii segmentate de lumină fluorescentă spre portocaliu.*** *Ulterior, obiectul* ***s-a secționat în trei părți*** *de diferite mărimi care zburau «****în şir indian****», lăsând în urma lor aceleaşi jerbe de lumină (segmentate)".*

Un alt grup de martori bucureşteni - cinci martori aflați întâmplător pe stradă, doi foşti studenți de la Facultatea de construcții, un şofer de taxi etc. - oferă descrieri „din aproape" ale unui OZN, declarațiile lor concordând în elementele particulare ale fenomenului observat de fiecare în parte.

Ei afirmă că **obiectul avea o formă lenticulară, luminozitate proprie intensă, lumini de poziție, cât şi o serie de *„hublouri luminoase"*** *(?).* Toți martorii menționează orele 02:30. Examinarea ulterioară a unghiurilor de vizibilitate indică o traiectorie sub formă de „arc de cerc".

Într-o rememorare sumară a celor petrecute în noaptea de la începutul lunii iunie 1969, unele elemente au o pregnanță deosebită: rapida schimbare de direcție, separarea în subansamble sau jerbe de lumini segmentate. Cele întâmplate atunci nu pot fi considerate ca fenomene fizice astronomice sau meteorologice, ori rezultat al unor activități umane cunoscute.

(Bibliografie: A, dosar 1969; 3, pp. 185-189, 254; 4, pp. 55-57)

„Avem forme pentru toate gusturile !"

• 1969, iulie 3, 20:25 pm., Cluj-Napoca, jud. Cluj.

Paul Romul, fost preot, împreună cu soția sa, a văzut un alt fenomen. Era vorba de un obiect **de mărimea unei mingi de fotbal** care **emitea lumini galbene şi roşii, cu o coadă tot roşie**, apărut în partea de est a oraşului. Lumina era vie, uniform răspândită şi fără raze. A dispărut în circa **20 de secunde** în spatele norilor, la o distanță de 10-15 km.

(Bibliografie: 3, p. 254; 4, p. 57)

• 1969, iulie 6, noaptea, Bucureşti

La data de 6 iulie 1969, înregistram martorul unui fenomen deosebit:

„Noaptea era foarte caldă, cerul senin, fără Lună şi bătea un vânt uşor. ***Un obiect luminos, ca o stea****, a venit de la sud-sud-vest, a dispărut brusc şi a reapărut 3-4 minute mai târziu, devenind* ***rotund, de mărimea unui balon de fotbal, de culoare albastră sau alburie.*** *Este*

foarte posibil, de altfel, ca până la urmă să nu fie nici o legătură între prima manifestare a fenomenului şi cea de-a doua.

Obiectul şi-a schimbat forma devenind eliptic, *după ce a rămas nemişcat 1-2 secunde în a doua manifestare. Culoarea sa se schimbă şi ea, trecând* ***de la alb la galben****. Varia şi înălţimea. Totul se petrecu foarte brusc. Depărtarea putea fi 2.500-3.000 metri".*

(Bibliografie: 3, pp. 165, 254; 4, p. 57)

• **1969, vara, Timişoara, jud. Timiş.**

În vara acelui an 1969, Ida Bus, desenatoare tehnică din Timişoara, împreună cu alţi martori, au putut urmări **un obiect în formă de diamant tăiat sub formă de con**, care s-a deplasat întreaga după-amiază pe un cer senin, cu o vizibilitate perfectă. Obiectul a parcurs **foarte încet** un traseu de la SV spre NE. Avea cel puţin **dimensiunea aparentă a planetei Venus.**

(Bibliografie: 3, p. 255; 4. p. 58)

• **1969, vara, Bucureşti.**

Într-o altă zi din aceeaşi vară 1969, Vlad Gheorghe din Bucureşti a văzut un obiect, **mai întâi triunghiular, apoi oval**, care a traversat cerul oraşului cu o **viteză foarte mare**. Totuşi, obiectul s-a oprit de trei ori, pe parcursul a câte cinci secunde. **A dispărut brusc**, observaţia având o durată totală de circa **un minut**.

(Bibliografie: 3, p. 255; 4, p. 58)

Câte civilizaţii extraterestre „vizitează" România ?

• **1969, iulie 23, 20:37 pm., Bucureşti.**

Câteva fragmente din mărturia scrisă a martorului Nicolae M., scriitor:

„Stăteam la masa mea de lucru...şi şansa a vrut să ridic capul spre fereastra deschisă. Am văzut atunci pe cer ***o lumină pulsantă****... M-am gândit mai întâi la Venus, dar* ***dimensiunea sa aparentă*** *era surprinzătoare:* ***2 cm****... Nu era nici o stea, pentru că ea se afla exact în faţa unui nor care se întindea şi în spate şi deasupra. Soarele apusese şi cerul era roşiatic spre vest, ceea ce reda şi mai vizibil contururile norilor...*

După două minute de nemişcare, ea plecă ***destul de încet*** *spre nord. N-am putut aprecia viteza, dar am socotit-o* ***mai mare decât aceea a unui avion civil.*** *Am chemat-o pe soţia mea şi am putut urmări lucrul din balcon.*

O «flacără» de un roşu întunecat ţâşni din obiect în direcţia opusă zborului, având luminozitatea şi culoarea unui foc Bengal. *Această flacără nu era o coadă, sau o trenă, sau un fulger, deoarece* ***avea o formă de semilună mai mare decât obiectul însuşi.*** *Totuşi, acesta nu-şi modifică viteza, care a rămas constantă... Poziţia iniţială a obiectului se situa la două sau trei grade la sud de locul unde se culca*

Soarele...Trebuie să fi fost la vreo 3 sau 4 km, iar diametrul său aparent de vreo 2 cm, dar nu am putut estima cu exactitate...

L-aş fi putut urmări mai departe, dar mi s-a părut că el plonja sau începea un arc de cerc, după care ***dispăru foarte brusc****. Ceasul meu arăta în acel moment ora 20:41.*

Lumina a rămas nemişcată pe cer timp de ***două minute****. Este cel puţin timpul observaţiei mele, dar nu ştiu de cât timp se afla acolo. Nu mi-a parvenit* ***nici un sunet****. Este adevărat că era destul zgomot pe stradă dar un avion sau un elicopter se aude întotdeauna".*

(Bibliografie: 3, pp. 255-256; 4, p. 59)

• **1969, august, (?).**

Ganciu Moise Petre, în vârstă de 74 ani, a observat într-o noapte **o „stea", cu dimensiunea aparentă şi culoarea unei portocale.** A rămas nemişcată pe cer, fiind luminată violent. După circa **30 de secunde**, „steaua" a **demarat cu o viteză fantastică**, scoţând un **sunet asemănător gâfâielii unei persoane obosite şi şuieratului vântului.**

(Bibliografie: 3, p. 256; 4, p. 59)

„Grădina Maicii Domnului" – vegheată sau... spionată ?

• **1969, august, noaptea, Mizil, jud. Prahova.**

Domnul Corneliu Diaconiţă, 43 ani, ofiţer, şef de stat-major la Grupul de Pompieri Dâmboviţa, din Târgovişte, povesteşte:

„În anul 1969, luna august, după miezul nopţii, fiind cu un grup de copii (eu fiind în clasa a IX-a - 15 ani), am fost observatori ai unui fenomen OZN.

La înălţimea de aproximativ ***60-80 m*** *şi la o distanţă de noi de* ***150 m****. a survolat cu o* ***viteză foarte mare****, un obiect care nu avea o formă pământească a vreunui aparat de zbor cunoscut. Obiectul avea* ***forma a două farfurii puse una peste alta, dar cu anumită distanţă între ele****. Întregul obiect era* ***învăluit într-o lumină puternică asemănătoare luminii fluorescente****. Nu am văzut forme, conturul obiectului era şters,* ***lumina era puternică în centru şi difuză spre exterior****. Obiectul* ***a survolat cu mare viteză staţia radiofar TAROM*** *din oraşul Mizil".*

(Bibliografie: A, dosar 1969; 7, pp. 166-167)

• **1969, august 25, 11:30 am., – 15:30 pm., Ploieşti, jud. Prahova.**

Sute de persoane au putut vedea un **obiect mare, de aparenţă metalică**, rămânând **suspendat deasupra oraşului**. Acesta **a dispărut brusc**, nu înainte însă ca unul din martori, Vladimir Stoicescu, să fi avut timp să-l observe prin binoclu şi să ia **fotografii**. Au existat, pe parcursul observaţiei, **mai multe schimbări de culoare şi de formă**.

(Bibliografie: 3, p. 257; 4, p. 59)

• **1969, august 30, 19:30 pm., Bucureşti.**

Scriitorul **Ion Hobana** a observat, în apropierea Gării de Nord, un OZN, în jurul orei 19:30. Obiectul era **triunghiular şi** se ridica din spa-

tele unor blocuri din apropierea Gării, la o înălțime de cca. 20° deasupra orizontului.

S-a deplasat spre dreapta şi a dispărut în câteva secunde în spatele altor clădiri. Culoarea era **portocalie şi** se deplasa cu una din laturi în partea din față, unghiul opus fiind **urmat de trei globuri mici.**

Martorul a estimat mărimea aparentă a obiectului la **un sfert din diametrul Lunii**, dar nu a putut aprecia distanța la care l-a văzut.

(Bibliografie: 3, pp. 179-180, 257; 4, pp. 59-60)

• **1969, septembrie, în intervalul 1-10, Ploieşti, jud. Prahova.**

Martorul Teodosiu Nicolae, 33 ani (1981) de profesie **inginer**, din Ploieşti, mărturiseşte în scris următoarele:

*„Am primit de la un prieten un telefon prin care am aflat de prezența unui obiect ciudat pe cer. La început am crezut că este un balon-sondă meteo, sau un satelit dar, în final, prin evoluția sa, am considerat că este un OZN. Am urmărit obiectul cu curiozitate şi am făcut **trei fotografii**.*

*Obiectul avea **forma unei sfere cu o proeminență circulară (?) care o înconjura.** Fiind foarte departe, îl percepeam ca pe un corp de mici dimensiuni, aproximativ **de mărimea unei stele**. Avea un **luciu argintiu metalic** şi strălucea în lumina Soarelui. A rămas pe cer timp de **5-6 ore**, timp în care a stat **în acelaşi loc.***

*La un moment dat, în ultima parte cât a rămas pe cer, **şi-a schimbat în mod vizibil forma, din el ieşind o proeminență de forma unui turnuleț.** Această evoluție m-a determinat să-l consider cu adevărat un OZN...Nu am sesizat momentul dispariției, deoarece îl observam din când în când, timp în care mă ocupam şi cu alte treburi gospodăreşti. Cert este că după 5-6 ore nu l-am mai văzut pe cer.*

Era o zi de început de toamnă foarte caldă şi cu cer albastru, fără nici un nor. Nu am constatat nici un fel de perturbații cauzate de OZN, care era situat înspre sud şi la o înclinație de 45° față de linia orizontului.

*Obiectul a fost **urmărit de foarte mulți cetățeni**. Dacă mai rețin bine, a apărut chiar în presă un mic anunț, **o dezmințire**, scriind că respectivul obiect ar fi fost o sondă meteo. Cei din Bucureşti susțineau (în tren, tramvai) că la ei obiectul era la zenitul locului, ori aceasta însemna că el evolua la o **înălțime** de aproximativ **60 km.***

Cazul a mai fost prezentat şi la Casa de Cultură a Studenților Gr. Preoteasa din Bucureşti, la cercul OZN condus de scriitorul Ion Hobana, fără a i se găsi vreo rezolvare.

*Îmi amintesc, s-a afirmat că nimeni nu a făcut fotografii. **Fotografiile mele**, destul de modeste, au fost făcute la vremea respectivă cu un aparat Smena".*

(Bibliografie: 9, nr. 25, pp. 10-12)

Schimbările de formă – un mesaj ?

• **1969, septembrie 9, 18:17-18:45 pm., Timişoara, jud. Timiş.**

Martorul Mircea Negruţi afirmă că a văzut un **obiect triunghiular, strălucitor, al cărui vârf era îndreptat spre pământ.** Observaţia a fost făcută spre N-NE, sub un unghi de 60° deasupra orizontului.

Obiectul era de 5-6 ori mai luminos decât steaua cea mai strălucitoare. Cerul era perfect senin şi liniştit, Soarele pe punctul de a apune. În afară de acest corp, nu era nimic altceva pe cer. După ce martorul şi-a găsit un reper, a observat că obiectul era **complet imobil.**

El - împreună cu alţi doi martori care pot confirma observaţia - este de părere că nu putea fi: elicopter, avion, balon meteo, stea sau satelit staţionar. Deoarece şi-a întrerupt observaţia, nu poate afirma când a dispărut obiectul de pe cer.

(Bibliografie: 3, pp. 257-258; 4, p. 60)

• **1969, septembrie 10, 06:50-08:30 am., Sinaia, jud. Prahova.**

A fost vizibil un OZN de culoare **alb-strălucitor**. Altitudinea apreciată după vârfurile munţilor: cca. **2.500-3.000 m.** Dimensiunea aparentă a unei farfurioare de desert. S-a deplasat **lent** spre sud şi a rămas **imobil** la ora 13:30. Au existat, în acest răstimp, **mai multe modificări de formă**, dar nu a fost semnalată **nici o interferenţă radio**, perturbaţii telefonice sau alte sisteme electrice.

Observatorul meteo, aflat la altitudinea de 1500 m a confirmat că nu era vorba de un balon. Au existat **sute de martori oculari** ai fenomenului.

(Bibliografie: 3, pp. 258-260; 4, pp. 60-61)

• **1969, septembrie 10, 07:00 am., Braşov, jud. Braşov.**

Conform celor menţionate de ing. Emil Bellu, acelaşi obiect a fost observat, sub un alt unghi, din oraşul Braşov, el părând a se afla, în jurul orelor 07:00, deasupra masivului Piatra Mare.

„Un pilot, prieten de-al meu, crede că era un balon lansat la Ghimbav, dar n-a ajuns să se apropie de el cu avionul" - afirmă ing. Bellu.

(Bibliografie: 3, pp. 258-260; 4, pp. 60-61)

• **1969, septembrie 10, 07:30, Mija, jud. Prahova.**

Călătorii aflaţi într-un tren ce circula pe ruta Târgovişte-Râmnicu-Sărat, au avut prilejul să observe un aparat ciudat pe cer, în timpul opririi în staţia CFR Mija de lângă Ploieşti. Era ora 07:30 şi timpul total al observaţiei a fost de **15 minute**.

Unul din martori, Trufanda Cornel, afirmă: *„La 45 de grade deasupra orizontului era un OZN care **nu emitea lumină** dar se evidenţia clar pe cerul senin. El lua **diverse forme: triunghiular, oval, pătrat şi o formă lunguiaţă de bob de fasole.** Părea să alunece spre pământ, lin şi fără zgomot. În ciuda schimbărilor de formă, dimensiunea aparentă a conturului său era de 25 cm, volumul rămânând mereu acelaşi. Distanţa apreciată de la tren la obiect: vreo 30 km".*

(Bibliografie: 3, pp. 258-260; 4, pp. 60-61)

• **1969, septembrie 10, 14:00-18:40 pm., Bucureşti.**

Ing. Bogdan Paşa din Bucureşti povesteşte:

„...Pe o zi senină, pe la orele 14:00, ***un balon vizibil cu ochiul liber a prezentat câteva schimbări de formă.*** *În diverse rânduri părea să fie luminat din partea opusă Soarelui. Dar, cu ajutorul unui binoclu, am putut remarca faptul că* ***partea internă părea să retrimită lumina reflectată spre faţa opusă.*** *Puteam vedea această reflexie pentru că* ***pereţii erau transparenţi.*** *Martorii care au afirmat că acest obiect era plin şi aparent făcut din aluminiu se înşeală: ei au văzut umbre false.. Faptul că* ***se rotea în jurul lui însuşi, foarte încet...***

Am remarcat că se deplasa înainte. Dar mai ales, am avut surpriza de a constata că ***îşi schimba forma şi aspectul, acestea succedându-se unele după altele****...Observaţia a durat* ***opt ore*** *în total, pe un cer foarte senin.*

În timpul acestei observaţii, am putut discuta cu diverse persoane, care afirmau că obiectul era uneori imobil şi că în alte momente el se deplasa rapid...

Cu puţinele mijloace pe care le aveam la dispoziţie, am putut determina altitudinea (cel puţin ***15 km****), diametrul (****50 m****) şi viteza de deplasare (cca.* ***25 km/oră****). Către orele 18:40, luminozitatea a început să-i scadă".*

(Bibliografie: 4, p. 61)

„Franzela" lin zbura...

• **1969, septembrie 18, 20:20 pm., Sibiu, jud. Sibiu.**

În seara acelei zile, a fost urmărit, timp de cca. 40 de minute, un obiect luminos de talia aparentă a unei mingi de tenis, la o altitudine de **4 sau 5 km deasupra oraşului.** Obiectul s-a caracterizat prin variaţiile sale de culori: **de la alb la verde-pal, apoi de la galben la portocaliu.** Din partea stângă a lui a ieşit o *„jerbă de scântei"*, după care el a început să descrie o mişcare curioasă, ondulată, de sus în jos, pe un parcurs aparent de 400-500 m.

Cerul era senin şi timpul liniştit, temperatura între 3 şi 6 grade şi vântul absent. Observaţia a fost făcută din parcul Sub-Arini, la orele 20:20, într-un întuneric complet. Trei ziarişti au putut să-l observe luând ca reper vârful unui brad.

Toate aceste date au fost extrase din mărturia lui Ghimpu Aurel.

(Bibliografie: 3, p. 264; 4, p. 61)

• **1970, primăvara, 19:00-20:00 pm., (?) Ploieşti, jud. Prahova.**

Martorul Olteanu Constantin, 24 ani, de profesie tehnician horticol, din com. Lipăneşti, jud. Prahova, menţionează o observaţie care a avut loc în primăvara anului 1970, pe când era în penultimul an al liceului agricol. Obiectul a fost observat din balconul şcolii între orele 19-20, aproximativ 10-15 minute, de aproape 30 de elevi. OZN-ul era

de formă **ovală**, *„de mărimea unei franzele"* (cam 30 cm), de culoare **portocalie şi** situat înspre Rafinăria Brazi.

(Bibliografie: 9, nr. 13, p. 6)

• **1970, martie 11, 20:00 pm., Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Dactilografa Lar Maria afirmă că a fost trezită din somn de fiul ei Eugen, în vârstă de 13 ani, pentru a-i arăta un obiect care **scânteia** pe cer. Acesta era **mult mai mare decât o stea obişnuită**, avea formă de **ou şi** o culoare **galben-portocalie**.

Martora afirmă: *„Această culoare şi luminozitatea sa, erau diferite de orice corp ceresc pe care îl cunosc. Obiectul căzu de trei ori foarte repede, dar de fiecare dată pentru a pleca din nou în sus şi la urmă rămase într-o poziţie aflată deasupra celei pe care o avusese iniţial. De fiecare dată* ***când plonja, strălucea foarte tare****...Acest spectacol dură* ***15 minute****...În ziua următoare (12 martie 1970), pe la 07:40, am remarcat un fel de* ***halou*** *la est de oraş, mai mic decât cel din seara precedentă".*

(Bibliografie: 3, pp. 264-265; 4, p. 61)

• **1970, aprilie 19, 12:30 pm., Târgu-Mureş, jud. Mureş.**

Martorul Borbath Csába afirmă că, în timp ce urmărea evoluţia pe cer a patru planoare, a remarcat prezenţa insolită a unui **obiect întunecat**, de o formă ovală, la o înălţime de circa **1.500-2.000 m.** Acesta se deplasa cu o **viteză constantă, fără nici un zgomot şi** a rămas vizibil în total cam **două minute.**

(Bibliografie: 3, p. 265; 4, pp. 61-62)

„Sferoidul sumbru" – vizibil doar pe peliculă !

• **1970, aprilie 26, Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Într-o fotografie pe care biologul Alexandru Sift din Cluj-Napoca a luat-o la 26 aprilie 1970, se poate constata prezenţa pe cer a unui **mare sferoid sumbru - parţial transparent - care ascundea în interiorul său un obiect ce avea o evidentă formă de „farfurie zburătoare".**

Întregul fenomen surprins pe peliculă pare a sugera faptul că obiectul aerian a creat în jurul său un volum în care aerul poseda alte proprietăţi fizice sau, altfel spus, în care **un câmp moderat al unei energii** necunoscute încă, **anihila lumina solară.**

În acest fel, razele luminoase ale Soarelui nemaiajungând la suprafaţa obiectului aerian - care în mod firesc ar fi trebuit să fie reflectate - nu au mai întors spre ochii privitorilor pentru a reda imaginea obiectului prezent totuşi pe cer. **Obiectul zburător a rămas astfel invizibil !**

(Bibliografie: A, dosar 1970; 4, p. 62)

• **1970, mai 2, 01:30-02:00 am., Munţii Cibinului, jud. Sibiu.**

Inginerul Nicolae Ionete, 40 ani la acea dată, a observat, în acea noapte senină şi destul de rece, un obiect luminos care a executat o serie de mişcări, **schimbându-şi forma, mărimea, culoarea şi lumino-**

zitatea de mai multe ori. Din când în când, obiectul **dispărea**, pentru a **reapărea** câteva secunde mai târziu.

(Bibliografie: 3, p. 266; 4, p. 62)

• **1970, iunie 21, 16:00-20:00 pm., Galați, jud. Galați.**

Un ofițer din marina comercială română, în vârstă de 41 ani, face următoarele mențiuni în legătură cu fenomenul observat de el, atât cu ochiul liber, cât şi cu un binoclu marinăresc:

*„Timpul: cer degajat 80%, vânt uşor. OZN-ul a apărut **la vreo 25 km deasupra Prutului.** Avea lungimea aparentă de 2 cm şi se deplasa cu aceeaşi viteză ca a avionului cu reacție care zbura exact în câmpul de vizibilitate, între obiect şi observator...Forma: **triunghiulară şi variabilă**. Culoarea: **argintată**, dar mai închisă în partea inferioară. Materialul din care era făcut **părea să fie o substanță plastică**...".*

(Bibliografie: 3, p. 267; 4, p. 62)

• **1970, iunie 21, 17:00-20:30 pm., Tulcea, jud. Tulcea.**

Profesorul Moiseev Isac, împreună cu mulți alți locuitori, au observat un obiect strălucitor **argintiu, de formă neregulată**. Cerul era destul de senin, doar cu câțiva nori străvezii. Obiectul părea a fi **transparent** şi se deplasa **foarte lent** spre sud. Dimensiunea aparentă era de cca 15 cm şi părea a se afla la vreo **30 km altitudine**.

Locuitorii satului Telița - aflat la 30 km de Tulcea - au semnalat observarea aceluiaşi obiect, la aceeaşi oră, care se deplasa tot în direcția sud, cu un **diametru** estimat de **30 m** ! În apropierea serii, obiectul căpătă culoarea **roşu-portocaliu**.

(Bibliografie: 3, pp. 267-268; 4, p. 62)

• **1970, iunie 28, 02:00 am., Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Martorul Nemeş William a fost trezit din somn de mama sa. Un OZN **puternic strălucitor** descria un arc de cerc pe deasupra casei lor, **scăldând întregul peisaj într-o baie de lumină**.

(Bibliografie: 3, p. 268; 4, p. 63)

• **1970, iunie 29, 23:25 pm., Mureşenii Bârgăului - Munții Ticuța, jud. Bistrița-Năsăud.**

Un adolescent stătea lungit în iarbă în partea dreaptă a şoselei dintre Mureşenii Bârgăului şi Ticuța. În jurul său se aflau munții, iar deasupra un cer foarte senin, fără nici un nor. Vântul nu adia, constelațiile cunoscute erau perfect vizibile.

Brusc, în partea dreaptă a martorului a apărut **un obiect la fel de strălucitor ca şi o stea.** Aceasta execută o serie de mişcări ciudate, **în linie dreaptă sau în zig-zag, se stinse şi se reaprinse de câteva ori...**

Pe timpul observației nu s-a auzit **nici un fel de zgomot.**

(Bibliografie: 3, pp. 157, 268; 4, p. 63)

Aerodromurile şi combinatele petrochimice – „ţinte speciale" pentru extratereştri ?

• **1970, iulie, Aerodromul „Gh. Bănciulescu", com. Strejnic, lângă Ploieşti, jud. Prahova.**

Tânăra Enescu Dorina, 25 ani (în 1974), de meserie dactilografă, cu domiciliul în Ploieşti declară:

„În luna iulie 1970, împreună cu un grup de piloţi şi paraşutişti sportivi, am observat, de pe terenul de zbor al Aerodromului «Gh. Bănciulescu» Strejnic, ***un corp de formă piramidală deasupra combinatului Petrochimic Brazi.*** *Corpul era de culoare* ***alb transparent*** *şi de mărimea aparentă de 50 mm. Toţi cei aflaţi acolo, l-au urmărit prin luneta aeroclubului.*

Un avion AN-2 a plecat spre obiect şi s-a ridicat până la o altitudine de 1.500-2.000 m. Pilotul a declarat că obiectul ***era foarte sus****, deoarece, de la înălţimea aceea, dimensiunea era cu foarte puţin mai mare. Atmosfera era foarte calmă, fără nici un nor.*

Obiectul s-a deplasat pe o distanţă de câţiva kilometri, rămânând totuşi deasupra Combinatului. Se deplasa ***orizontal****. Obiectul a fost zărit de un coleg, apoi l-am urmărit cu toţii timp de* ***câteva ore****.*

Am plecat de la Aerodrom acasă, în cartierul vest, de unde se vedea mai puţin clar. Cred că din cauza razelor de soare, care apunea şi reflecta lumina, s-a observat doar până la apusul Soarelui, dar acum foarte departe şi foarte slab. ***Ajunsese doar ca un punct.***

Fenomenul a fost comentat de noi, colegii, ca un OZN. Îmi amintesc că a circulat şi varianta că ar fi un balon meteo. Nu îmi amintesc să fi făcut cineva fotografii, dar toţi cei care erau acolo cred că îşi aduc perfect aminte ziua aceea, pentru că s-a întrerupt câtva timp (câteva ore!) activitatea de zbor".

(Bibliografie: 9, nr. 19, pp. 15-16)

• **1970, iulie 11, 23:45 pm., Bucureşti.**

Martorul Nicolae Ionescu a observat **un obiect strălucitor ca o stea**, la 45° deasupra orizontului. Avea un **zbor perfect orizontal**, de la nord la sud, cu viteza aparentă a unui satelit artificial. Timp de mai multe secunde obiectul **îşi schimbă forma, dimensiunea, luminozitatea, traiectoria**, se opri brusc şi **demară la fel de brusc**, şi sfârşi prin a dispărea în spatele unui grup de case.

(Bibliografie: 3, p. 268; 4, p. 63)

Revenirea „zeilor" în Carpaţi...

• **1970, iulie 27, 20:50 pm., Lacul Bucura, Mas. Retezat.**

Trei tineri (anonimat solicitat), dintre care unul este prieten personal (al anchetatorului, inginerul Borbath Csába din Tg. Mureş), şi-au instalat cortul pe malul lacului Bucura, când atenţia le-a fost atrasă de un **obiect**

punctiform (ca o stea) de culoare portocalie, strălucitor, nu departe de vârful Iudele (2.456 m).

Obiectul **s-a înălțat încet** până la aproximativ 30°, **s-a oprit** un timp de aprox. două minute, după care **a început să coboare oblic**, staționând încă pentru câteva secunde, după care **a dispărut** în spatele munților.

După circa 10 minute, obiectul **a reapărut**, deplasându-se pe o traiectorie asemănătoare cu cea inițială (oblică). După o staționare de câteva secunde, obiectul a prins viteză, dispărând către vest.

În timpul apariției obiectului **nu s-a sesizat zgomot şi nici vreo schimbare de culoare.**

(Bibliografie: 9, nr. 18, pp. 10-11)

• **1970, iulie-august, 21:20-21:45 pm., Brăila, jud. Brăila.**

Martorul Niță Caraman afirmă că, **mai multe nopți consecutive**, un obiect strălucitor, asemănător cu o stea a fost văzut pe cer în jurul orelor 21:20, în direcția nord-est, după ce a trecut exact pe deasupra oraşului.

Într-una din nopți, în jurul orei 21:45, a apărut un alt obiect mai mic care, după ce a efectuat un zbor cu o „viteză de satelit", a fost **parcă înghițit de primul.**

(Bibliografie: 3, pp. 268-269; 4, p. 63)

• **1970, iulie-august, 21:40 pm., Bucureşti.**

Martorul Dorobanțu Gheorghe a văzut un obiect în mişcare, a cărui siluetă se detaşa foarte clar pe cer. A crezut la început că este vorba de un satelit artificial, dar a văzut că acesta avea un comportament foarte straniu.

Obiectul şi-a micşorat viteza de deplasare şi a căpătat culoarea **albăstrie**. Apoi se opri brusc, **mărindu-şi volumul şi devenind alb,** după care începu un „dans" ciudat, deplasându-se în **zig-zag** şi îndepărtându-se de observator.

Acesta a avut impresia că obiectul **lăsa în urma lui un fel de luminozitate**, ca „un siaj de fum". A dispărut în spatele unor arbori.

(Bibliografie: 3, pp. 269-270; 4, p. 63)

Straniile discuri rotitoare

• **1970, august 1-10, Hârlău, jud. Iaşi.**

În prima decadă a lunii august 1970, inginerul Andrica I. Tiberiu Simion, din Hârlău, jud. Iaşi, a fost martorul mai multor observații interesante. În continuare, câteva extrase largi din mărturia sa scrisă:

*„În seara zilei de **2 august 1970**, în jurul orei **17:30**, am observat scrutând cerul un «obiect luminos» care mi-a atras atenția. După ce l-am observat mai bine mi-am dat seama că nu era stea, deoarece la acea oră încă nu apăruseră stelele. Cerul era senin şi de aceea acest obiect luminos de culoare **galben-argintiu** putea fi urmărit foarte bine cu ochiul liber. Şi a putut să fie observat mai bine de **30 minute**.*

Acest obiect a apărut la vestul orizontului (A=90°) şi după ce s-a oprit câteva minute, a început să se îndepărteze, ***învârtindu-se cu mare viteză*** *înspre Paşcani...A evoluat la o altitudine de circa* ***5.000-6.000 m*** *şi avea forma unei «farfurii» (**disc**), fiind* ***foarte strălucitor.***

Acest obiect a fost observat şi de dl. şi d-na Postolache şi de părinţii mei, Andrica Ilie, diriginte Of. PTTR Strunga şi de Andrica Georgeta, telefonistă la acelaşi oficiu poştal şi de numeroşi vecini. Aceste observaţii au fost făcute în com. Strunga, jud. Iaşi, la 33 km de oraşul Roman, 9 km de Târgu-Frumos şi 53 km de oraşul Iaşi.

Acelaşi obiect sub formă de disc a putut fi urmărit şi miercuri 5 august 1970, evoluând la aceeaşi altitudine şi în acelaşi punct cardinal vest (A=90°) între orele 19:30 şi 20:00.

Un ***obiect sub formă de disc****, foarte strălucitor, de culoare galben-argintie, ce se deplasa cu mare viteză pe cer dinspre vest în direcţia Paşcani, l-am observat şi joi,* ***6 august 1970****, între orele 19:30 şi 20:00. Deşi de data aceasta cerul era acoperit de nori, obiectul se vedea foarte bine, deoarece strălucea foarte puternic. Acest obiect evolua la o altitudine de* ***6.000-8.000 m.***

Acelaşi obiect l-am observat şi sâmbătă, ***8 august 1970****, tot la aceeaşi înălţime şi în acelaşi punct cardinal şi avea aceeaşi culoare* ***portocalie****. Obiectul se deplasa cu mare viteză* ***învârtindu-se****. Acesta a fost observat între orele 19:30 şi 20:00.*

În seara zilei de duminică, ***9 august 1970****, am observat un obiect de culoare* ***galben-argintie*** *care evolua la o altitudine de* ***15.000 - 18.000 m*** *şi se deplasa cu* ***mare viteză*** *dinspre vest în direcţia oraşului Paşcani (NV). Observaţia a fost făcută între orele 19:30 şi 20:00, iar pe urmă a dispărut la orizont. Acest obiect* ***se învârtea în jurul axei de simetrie*** *şi era sub formă de* ***disc****, strălucind în lumina Soarelui care apunea. Pe cer nu erau încă stele".*

(Bibliografie: A, dosar 1970; 4, pp. 63-64)

Către ufologi: „Existăm !"

• 1970, noiembrie 17, 17:17 pm., Bucureşti.

Dl. Belcic din Bucureşti afirmă că a văzut *„un nor curios pe cer".* Crezând că ar putea fi o iluzie optică, a cerut confirmarea unui alt tehnician, coleg de serviciu. Ţinând o riglă în mâna întinsă, a constatat că era un fel de nebulozitate, perfect vizibilă pe cer, de 40 cm lungime şi 2 cm grosime.

A constatat că era vorba de un obiect care **iniţial stătea imobil**, se înclină până ajunse la orizontală, rămase astfel cca. 3-4 secunde, după care **dispăru brusc**, *„ca şi cum ar fi trecut cu un burete pentru a şterge o mare urmă de cretă".*

A estimat altitudinea ca fiind ceva mai mică decât aceea la care zboară de regulă avioanele supersonice. Observaţia s-a efectuat în direcţia sud-vest.

Martorul afirmă: *„Am dorit întotdeauna să văd o farfurie zburătoare, dar nu ştiu dacă ceea ce am văzut era realizarea dorinţei mele".*

(Bibliografie: 3, pp. 270-271; 4, pp. 64-65)

• **1970, decembrie 13/14, 01:30 am., Bucureşti.**

Julien Weverbergh (coautor cu **Ion Hobana** al cărţii *„OZN-uri dincolo de Cortina de Fier")* afirmă că, în noaptea de 13 spre 14 decembrie, la ora 01:30, **a fost trezit** împreună cu soţia sa, **de o puternică lumină roşiatică pe cer.** Soţia s-a repezit neliniştită spre camera vecină, care dădea spre stradă, unde dormea mama ei, în timp ce martorul deschidea grăbit storurile de la fereastra camerei lor.

Sursa luminoasă se afla undeva în dreapta, nemişcată şi ascunsă de zidurile unui imobil. S-a auzit un zgomot pulsant - ca un fel de **bâzâit** în urechea martorului - iar **lumina roşiatică devenea din ce în ce mai albă.** Când a fost chemat de soţie şi de mama acesteia şi când a deschis uşa camerei alăturate a constatat că **totul era scăldat într-o lumină de un alb intens.**

Această lumină **se stinse însă subit** înainte de a ajunge el la fereastră. Se găseau la primul etaj şi, afară, în stânga lor, în centrul unui mic scuar, se afla parcat un autocar. Spre acesta alerga un poliţist care, ajuns la câţiva metri de maşină, se opri brusc. Cele două femei au povestit, apoi, că au văzut **exact deasupra autocarului, o sferă care pulsa în culori alb-albăstrui** dar care, la un moment dat, **a dispărut brusc.**

Era destul de cald pentru acea perioadă a anului, iar cerul era acoperit. Durata totală a observaţiei a fost **între opt şi zece secunde**. Distanţa dintre fenomen şi martori a fost de cca. 80 m.

(Bibliografie: 3, p. 271; 4, p. 65)

• **1971, ianuarie 5, 20:45 pm., Suceava, jud. Suceava.**

Inginerul Trofim a observat deasupra oraşului Suceava, o „stea" care se deplasa în **zig-zag**. Aceasta avea **dimensiunea planetei Marte** văzută noaptea pe cer, culoarea **purpurie şi a dispărut** în mod **brusc**.

(Bibliografie: 3, p. 271; 4, p. 65)

• **1971, ianuarie 30, Predeal, jud. Braşov.**

Conform mărturiei lui Tiron Nicolae, specialist în mecanică fină şi instrumente de precizie, cerul localităţii a fost traversat de o lumină foarte puternică, *„mai mare decât aceea a unei stele".* După câteva minute aceasta se opri şi începu un fel de du-te-vino ce evoca o serie de **salturi în jurul unui punct central**, în timp ce **luminozitatea îi scădea treptat.**

Zece minute mai târziu, lumina dispărea complet. Nu s-a auzit **nici un zgomot** perceptibil în timpul observaţiei.

(Bibliografie: 3, pp. 271-272; 4, p. 65)

• **1971, februarie 15, 18:40 pm., Suceava, jud. Suceava.**

Acelaşi inginer Trofim din Suceava semnalează un nou fenomen. Mergea pe stradă, îndreptându-se spre locuinţa unui prieten, când

niște copii au început să strige că este ceva pe cer. A avut astfel posibilitatea să vadă ***„un disc roșu de talia lui Venus"*** care se deplasa **încet**, traversând cerul senin de la sud spre nord.

Obiectul a dispărut în spatele unui bloc și nu a mai ieșit în cealaltă parte. Când a ajuns la casa prietenului său și înainte de a le spune ceva, soția acestuia i-a povestit că a observat exact același fenomen.

(Bibliografie: 3, p. 272; 4, pp. 65-66)

OZN-ul cu „ferestre de cristal"

• **1971, aprilie 18, 01:10-01:35 am., Brașov, jud. Brașov.**

Inginerul Dan Lucian Picu, împreună cu mama sa, a observat, din balconul apartamentului lor, un obiect care a apărut **deasupra stației meteo** de pe colina Tâmpa. Cerul era senin, fără nori.

Obiectul pulsa în **roșu-portocaliu**, cu un punct ceva mai luminos în centru. **Deasupra era o luminozitate fixă, în formă de con, cu „ceva" care îl lega de corpul central.** În momentele de intensitate luminoasă maximă, obiectul avea o mărime aparentă de două ori cât a planetei Venus.

A rămas pulsând imobil, timp de mai multe minute. Când martorul a intrat în casă pentru câteva clipe, obiectul a dispărut în mod brusc.

(Bibliografie: 3, pp. 272-273; 4, p. 66)

• **1971, iunie 12, 21:00 pm., Bușteni, jud. Prahova.**

Daniel Mateescu, un tânăr de 15 ani din orașul Bușteni, jud. Prahova, afirmă că a văzut, împreună cu mai mulți martori, în seara zilei de 12 iunie 1971, **un obiect sferic sau poate puțin alungit.**

Era senin și sufla un vânt ușor dinspre nord-est, când ***„o sferă de foc"*** a **coborât** venind dinspre vest, pentru a dispărea 10 minute mai târziu.

Martorul nu poate preciza dacă obiectul s-a dematerializat sau a dispărut, pur și simplu, în spatele unui munte. Cu un aparat de fotografiat de tip „Smena", el a scos un clișeu dar care nu a fost prea reușit.

Ceva mai târziu, la orele 21:11, un alt obiect - sau un altul identic - a apărut brusc, tot dinspre vest. De astă dată însă, părea a fi mult mai aproape, cu un diametru aparent egal cu un sfert din cel al Lunii. Acesta a rămas **imobil** pe cer, la 30° înălțime.

Martorul afirmă că nu putea fi vorba de un balon meteorologic luminat de ultimele raze de soare, deoarece acesta apusese cu mai bine de o oră în urmă...

(Bibliografie: 3, pp. 170-172, 273; 4, p. 66)

• **1971, iulie 27, 02:00 am., Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Trezindu-se la ora 2 noaptea pentru a-și înveli nepoțeii, d-na Florea Iulia a observat că în cameră era o lumină nefirească. Mergând la fereastră, ea a observat pe cer un corp luminos, ce persista **în același loc.** Nevrând să-l trezească pe fiul ei, care era bolnav, își luă singură binoclul și privi timp îndelungat spre interesantul obiect aerian.

Văzut prin lentilele instrumentului optic, acesta părea a fi un **corp sferic**, al cărui diametru relativ era de cca. 25 cm.

Însă, ceea ce îi atrase atenția în mod deosebit, era faptul că obiectul avea **două rânduri de ferestre circulare**. Din acestea se revărsa o **lumină albăstrie** ***„foarte plăcută, cum n-am mai văzut niciodată, ferestrele erau parcă niște bijuterii vechi de cristal".***

După o persistență de peste o **jumătate de oră**, straniul obiect strălucitor, care era singura lumină pe cerul ușor înnorat, se deplasa **lent** spre direcția vest.

(Bibliografie: 3, pp. 273-274; 4, p. 66; 12, p. 86)

• **1971, august 1, 18:00 pm., Mangalia, jud. Constanța.**

Pe un timp senin, martorul P. Stoianovici a văzut ***„o stea mare ca un cap de elefant"***. Era ziuă și observația a durat doar **câteva minute**. „Steaua" s-a stins și s-a reaprins de trei ori, după care a dispărut complet.

(Bibliografie: 3, p. 274; 4, p. 66)

• **1971, august 5, Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Membrii familiei Prisăcaru sunt cu toții pasionați de studii și observații astronomice. În această zi, ei au observat ***„o mică stea"*** care a apărut și a venit foarte rapid dinspre nord. După ce a rămas **imobilizată câteva secunde deasupra orașului**, aceasta a plecat din nou în mare viteză în direcția SE.

Același obiect a fost văzut și la 7 august 1971, la orele 20:35.

(Bibliografie: 3, p. 274; 4, pp. 66-67)

• **1971, sf. august – înc. septembrie, București.**

Martorii Agachi Faur și Constantin Monica, prietena lui, povestesc ceea ce au văzut:

„Timpul, parțial acoperit și mai curând rece. Obiectul a apărut la sud-est, destul de sus (70°) ***deasupra*** *orizontului și a unui grup de imobile și chiar deasupra unei pături de nori care erau la circa* ***3-4.000 m.*** *Dimensiunea: cam a șasea parte din diametrul aparent al Lunii,* ***de două ori mai mare decât steaua cea mai strălucitoare.*** *Formă:* ***sferică, luminoasă și scânteietoare****, lăsând o* ***trenă de scântei****, întinzându-se pe o distanță aparent egală cu diametrul său. Raze foarte luminoase. Culoarea aproape* ***albă, coada galben-roșie. Nici un zgomot.*** *Mișcare: obiectul se deplasă orizontal timp de 6-7 secunde, cu o viteză constantă și* ***dispăru brusc.*** *Cinci secunde mai târziu,* ***un obiect luminos identic a apărut în același loc****, a parcurs aceeași distanță ca și cel dintâi și dispăru tot atât de brusc."*

Martorul A. F. afirmă: *„Am avut impresia, înainte ca să observ primul obiect, că atenția mi-a fost probabil atrasă de un fulger. Obiectele se aflau mai jos decât norii și se observau cu claritate".*

(Bibliografie: 3, pp. 274-275; 4, p. 67)

• **1971, toamna, 20:00 pm., (?) Ploiești, jud. Prahova.**

Martorul Olteanu Constantin (v. 309), a făcut o observație în toamna anului 1971. Împreună cu alte două persoane - ing. Vasile

Cornelius şi Necula Constantin - a văzut, cam după ora 8 seara, un obiect luminos **alb-gălbui** coborând asemenea unei paraşute.

(Bibliografie: 9, nr. 13, pp. 6-7)

• **1971, septembrie (două zile), 12:30-14:05, com. Păuşeşti-Măglaşi, jud. Vâlcea.**

Timp de două zile consecutive din luna septembrie 1971, a fost observat un **disc foarte mare**, care a rămas complet **imobil** la 45° deasupra orizontului. Au fost numeroşi martori care au mai putut observa şi **dispariţia subită** a discului.

(Bibliografie: 3, p. 275; 4, p. 67)

• **1971, noiembrie 4, 15:45-15:48, Bucureşti.**

Un obiect **strălucitor** a rămas **imobil** deasupra oraşului. Obiectul a **dispărut fără nici un zgomot şi cu viteza unui fulger.**

(Bibliografie: 3, p. 275; 4, p. 67)

• **1971, decembrie (22?), 23:24 pm., Târgovişte, jud. Dâmboviţa.**

Arhitectul Victor Socoleanu, 57 ani, din Ploieşti, scrie:

„În anul 1971, decembrie (22), seara târziu - cca. 11-12 noaptea - după o predare de proiect, ieşind cu colegii - era senin - am avut ocazia a observ ceva ciudat !

*Descriere: o **sferă** cam cât o minge de tenis cu alte **luminiţe laterale şi un jet nepermanent în coadă** faţă de direcţia de deplasare. Deplasarea pe un arc lung de cerc al bolţii şi o **deplasare laterală** sub un unghi de 135° **destul de bruscă**. Culoarea obiectului - **galben-verzui deschisă. Jetul, portocaliu.***

Observaţia a fost făcută în oraşul Târgovişte, unde lucram - la I.P.J. - pe atunci. Sunt pasionat de astronomie, aşa că exclud ipoteza că ar fi fost planeta Venus sau altă stea (Sirius, iarna, noaptea, e splendidă) sau vreun tip de avion pe care l-aş fi cunoscut. Diametrul aparent, mai mult de 3 cm.

Eram în jur de 4-5 persoane: eu, Grigore Eftimescu - tehnician IPJ, Valeriu Manu - arhitect şef pe atunci la IPJ, Puiu Răican - tehnician IPJ".

(Bibliografie: A, dosar 1971; 7, pp. 167-168)

• **1971, decembrie 24, seara, deasupra României.**

Posturile de radio şi televiziune româneşti au anunţat că, în seara zilei de 24 decembrie 1971, s-a putut observa, de pe teritoriul ţării, intrarea şi arderea în straturile dense ale atmosferei, a SAP-Cosmos 428.

Cercetările şi consultarea martorilor au scos în evidenţă destule inadvertenţe care au dus la concluzia că este vorba de câteva corpuri aeriene ce au prezentat caracteristici mai mult decât curioase.

Din datele avute la dispoziţie s-a putut concluziona că este vorba, de fapt, de evoluţia în atmosfera joasă a **cel puţin trei corpuri**, care au evoluat pe direcţii diferite, pentru ca apoi, **în formaţie**, să se îndrepte spre sud.

(Bibliografie: 4, p. 67)

Capitolul IX

„FENOMENUL ROMÂNIA"

„Roțile de căruță" de pe cer

• **1972, iulie 31, 21:45 pm., Drobeta-Turnu-Severin, jud. Mehedinți.**

Profesorul Ilie Mucioniu este martorul unui fenomen inexplicabil: el vede un **obiect iradiant, mai mare decât planeta Venus**, care a parcurs un **arc de cerc de 90°** pe bolta cerească, în timp de **6 secunde**!

(Bibliografie: 3, p. 275; 4, p. 67)

• **1972, sf. august - înc. septembrie, noaptea, com. Predeal-Sărari, Vălenii de Munte, jud. Prahova.**

Martorul Soroiu A. Ion era, în vara anului 1972, paznic de noapte la Consiliul Popular al comunei Predeal-Sărari de lângă Vălenii de Munte, jud. Prahova.

În declarația pe care o dădea în februarie 1973, el afirma: *„Fiind de pază într-una din nopțile anului trecut 1972, probabil luna august (spre sfârșit) sau septembrie (început), către orele 02:30, am observat* ***o lumină puternică pe cer de forma unui cerc.*** *Acest cerc avea* ***o formă mai mare decât roata unei căruțe.*** *Se vedeau* ***mai multe cercuri luminoase băgate unul în altul.*** *Lumina dată era ca ziua, mai puternică decât Luna plină, așa încât* ***se putea citi.***

Durata acestui fenomen a fost de aproximativ ***30-45 minute****, după care lumina a început să scadă treptat până când a dispărut. După dispariție, în acel loc a rămas* ***ca un norișor negru.***

Această lumină ***nu s-a deplasat din loc*** *în timpul cât am observat-o. Fiind de pază în acea noapte, am observat fenomenul de la începutul lui și până la sfârșit".*

(Bibliografie: A, dosar 1972; 4, p. 68; 5, p. 44)

• **1972, înc. septembrie, după-amiaza târziu, Vălenii de Munte, jud. Prahova.**

La începutul toamnei lui 1972, medicii Octavian Iliescu și Sergiu Dumitriu de la Spitalul Orășenesc din Vălenii de Munte, jud. Prahova, au avut prilejul să vadă, din curtea spitalului, un fenomen curios. Este vorba de un obiect strălucitor, de **formă alungită** și cu o **trenă portocalie**, care s-a deplasat **lent**, timp de **15-20 minute**, într-o după-amiază târzie, când Soarele nu apusese încă.

Cei doi medici au alertat mai multe persoane aflate în apropiere asistente medicale, bolnavi, șoferi de salvare, portar etc., fenomenul având astfel mai mulți martori oculari, care au întrerupt orice activitate pentru ca să-l poată vedea împreună.

(Bibliografie: A, dosar 1972; 4, p. 68; 5, p. 43)

• **1972, înc. septembrie, noaptea, Vălenii de Munte, com. Predeal-Sărari, jud. Prahova.**

Un grup de navetişti se întorceau acasă de la ultimul tren, spre miezul unei nopţi de la începutul lunii septembrie 1972. La un moment dat, au văzut pe cer, deasupra comunei lor, ***„un cerc mare de foc, mai mare decât roata de la căruţă"***, cu o lumină atât de puternică încât ***„se putea citi la acea lumină"***.

I-au alertat pe aproape toţi locuitorii, care au ieşit din case, cu mic cu mare, ca să vadă „minunea". Au dat fel de fel de interpretări, care de care mai fanteziste, celor văzute. Nu exista nici un efect sonor, caloric sau de oricare fel. Era numai **o puternică lumină albă deasupra caselor lor, în puterea nopţii !**

Au fost teribil de impresionaţi, au îngenuncheat rugându-se la Dumnezeu să-i apere de cele rele, sentimente predominante fiind pioşenia şi curiozitatea, în nici un caz teama.

(Bibliografie: A, dosar 1972; 4, p. 68; 5, pp. 43-44)

„Zmeul" de la Valea Plopului era radioactiv !

• **1972, septembrie 2-6, noaptea, sat Valea Plopului, com. Poseşti, jud. Prahova.**

Într-una din nopţile cuprinse între 2 şi 6 septembrie 1972, în jurul orei 24:00, paznicul de noapte Vasile Cărăbuş, 65 de ani, vede o ***„stea cu coadă"*** - cum o numeşte el - care, după ce **planează lin** deasupra Depresiunii Chiojdurilor, **aterizează lent** în punctul numit „La Odaia" (cota 520 m), punct aflat în afara zonei locuite a satului. Este vorba de satul Valea Plopului, comuna Poseşti, aflat în partea nord-estică a judeţului Prahova, la circa 15 km spre nord de oraşul Vălenii de Munte.

În acel moment, paznicul se afla la vreo 2 km în linie dreaptă de punctul „La Odaia", într-un punct „strategic", pe dealul numit „Tăbăcioi".

Vasile Cărăbuş a dat acestei întâmplări interpretarea cea mai firească din punctul său de vedere: conform tradiţiei populare, era vorba de *„zmeul care vine din când în când să fure câte o fată frumoasă din sat"* şi se pare că, în mod cu totul firesc, el s-a temut să se ducă în locul acela ca să vadă despre ce este vorba de fapt...

Cam la două zile după observaţia lui Vasile Cărăbuş, în zona respectivă sătenii descoperă un fel de **groapă**, care, la început, îi sperie, apoi le întărâtă curiozitatea.

În scurt timp, locul cu pricina devine un punct de pelerinaj al curioşilor de tot soiul, ce nu se sfiesc să dea insolitului eveniment, interpretări dintre cele mai năstruşnice: *„a aterizat o rachetă"*, *„a căzut un meteorit"*, *„a căzut o bombă în tarlaua cu porumb"* etc.

Astfel, locul acela de pe culmea „La Odaia", este călcat de tălpile sutelor de persoane, între care se aflau şi elevii aduşi pentru aşa-zisa „practică agricolă de toamnă". Au urmat apoi teribile şi interminabile ploi...

Şi acum, câteva „date tehnice" ale zonei şi locului unde s-au petrecut aceste evenimente curioase.

Locul, aflat în pantă uşoară de 10°, se prezenta sub forma unei suprafeţe aproximativ circulare - tinzând mai mult spre forma unei frunze de trifoi - şi avea o certă tendinţă de orizontalizare, pământul din partea de sus a pantei fiind scurmat, uşor presat şi împins înspre partea din vale. Diametrul aproximativ: 4,5 m. În centrul acestei suprafeţe se afla un mamelon de pământ cu următoarele dimensiuni, tot aproximative: diametrul 60 cm, înălţimea 40 cm, iar **în mijlocul mamelonului un orificiu rotund de 12-14 cm diametru** şi cu o adâncime, la data cercetării, care s-a efectuat trei luni mai târziu, de 40-50 cm.

Despre acest orificiu, localnicii care avuseseră şansa să vadă locul în primele zile după consumarea evenimentului afirmau că era *„cam cât să vâri o sticlă de ţuică în ea"*. Ei mai spuneau că cineva încercase să vadă care este adâncimea acestui orificiu, cu ajutorul cozii unei furci. Nu i-au dat de fund şi se poate presupune că adâncimea reală putea fi oricare de la 2 m în jos...Dacă a fost de 2,5 m, de 200 m sau de 2.000 de metri, nu se va şti niciodată!

De la mamelonul central, la distanţe egale de 120° între ele, **plecau trei urme de tălpi de o lungime aproximativă de 1,5 m şi cu un profil trapezoidal.**

Pe această suprafaţă au apărut, în toiul iernii, **muşuroaie de cârtiţă** (ştiut este că acestea hibernează!) **şi fire proaspete de iarbă de un verde crud.** S-a constatat că atât activitatea cârtiţelor, cât şi creşterea ierbii, au fost **stimulate de un anumit efect termic, rezultatul probabil al unei uşoare radioactivităţi.** De fapt, acolo a fost detectată o doză de **5 miliroentgeni radiaţii Gamma în două minute.**

S-a apreciat că **greutatea obiectului** care a stat pe cele trei urme de tălpi pe sol a fost de **mai multe zeci de tone (cca. 80!)**, dar nu s-a putut stabili dacă această puternică tasare a pământului s-a datorat greutăţii în sine a respectivului obiect, sau şocului sosirii ori plecării acestuia.

Locul în discuţie se află la o distanţă sensibil egală între trei meri, pe ramurile cărora nu s-au observat urme de rupturi, arsuri sau sfâşieri, ca efect probabil al aterizării obiectului. În toamna aceea, locul fusese plantat cu porumb, printre merii unei livezi tinere şi destul de întinse. De asemenea, **două linii electrice străbat zona**, aflându-se fiecare la aproximativ **150 m** de locul întâmplării: cea dinspre munţi era de tensiune medie, iar cea din vale, ce însoţeşte şoseaua, de joasă tensiune.

În timpul cercetărilor nu s-a putut stabili dacă în noaptea evenimentului a existat vreo scădere de tensiune pe vreuna din cele două linii electrice sau pe amândouă.

În urma cercetărilor care s-au făcut acolo de către un grup de membri ai cercului ştiinţific OZN de la Casa de Cultură a Studenţilor *„Grigore Preoteasa"* din Bucureşti, în data de 10 decembrie 1972, în numărul 1 (6)/ianuarie-februarie 1973 al *„Buletinului"* acestui cerc, se

specifică: *„fenomenul din punctul «La Odaia» - satul Valea Plopului* ***poate primi titulatura de Obiect Zburător Neidentificat".***

Cu toate acestea, în legătură cu *„Cazul Valea Plopului"* au rămas foarte multe aspecte neclare, care nu-şi vor mai găsi niciodată dezlegarea. Chiar dacă a fost vorba de singura aterizare „atestată ştiinţific" de pe teritoriul României...

(Bibliografie: A, dosar "Valea Plopului"; 3, pp. 276-279; 4, pp. 68-74; 5, pp. 33-58; 6, pp. 122-128; 9, nr. 6, pp. 5-7; 9, nr. 22, pp. 17-30).

„OZN-uri tipice anilor '70"

• **1972, septembrie 20, 17:00 pm., Băile Herculane, jud. Caraş-Severin.**

Geofizicianul Adrian Nicolescu a observat, timp de **38 secunde**, un obiect luminos care, după o deplasare foarte rapidă pe cer, s-a oprit brusc într-un singur punct. După ce la început avusese forma **rotundă**, a devenit mai apoi **oval, mărindu-şi şi dimensiunea** - cam de 5-6 ori mai mare decât o stea de primă mărime.

(Bibliografie: 3, pp. 275-276; 4, p. 74)

• **1972, octombrie 20, 04:43 am., Tg.-Mureş, jud. Mureş.**

Rezultatul unei anchete efectuate de ing. Borbath Csába din Târgu Mureş:

Martorul Bánhegyi Zoltan, profesor de educaţie fizică (27 ani la data observaţiei, vineri 20 octombrie 1972), domiciliază în Tg. Mureş, cartierul Budai, într-un bloc la etajul VI şi are o vizibilitate bună (panoramică) asupra oraşului.

La ora 04:43 dimineaţa s-a trezit la un zgomot al copilului şi a deschis fereastra ca să aerisească puţin camera. Chiar în acel moment, a observat un obiect strălucitor în direcţia SV (în direcţia cartierului Grigorescu). Văzu ceva ciudat ce părea că se află la o **depărtare de circa 2-3 km** şi se afla pe orizont (oraşul este împrejmuit de dealuri).

Obiectul avea o **formă sferică**, cu un diametru aparent mai mic decât Luna şi era de culoare **portocalie**. Prima impresie a fost că vede ceva neobişnuit. Şi-a luat repede aparatul fotografic şi a făcut un clişeu cu o expunere de peste 4 minute.

La un moment dat, a observat că **partea inferioară a obiectului** a **început să dispară treptat**, până aproape de diametrul orizontal (imaginat), **ca şi cum ar fi fost retras în interior**. Apoi s-a oprit, iar după câteva secunde această dispariţie a continuat încă puţin, după care, obiectul a început să se îndepărteze **lent** de martor (cel puţin această impresie a avut) şi **a dispărut brusc**.

Culoarea obiectului nu s-a schimbat, iar imaginea inferioară era mai puţin clară decât restul (partea inferioară era estompată). Nu s-au sesizat alte detalii şi **nici un zgomot**. Timpul total de observaţie a fost de aproximativ **opt minute**. Din nefericire, **fotografia** martorului **nu a reuşit.**

(Bibliografie:A, dosar 1972;4,pp.74-75;5,p.56;9,nr.7,p.15;9,nr.17,pp.15-16)

• **1972, octombrie 20, 22:30 pm., Bucureşti.**

Martorul Mihai V. Sârbu, 54 ani (în 1996), **dr. ing. în tehnica nucleară** din Bucureşti, declară:

„Data observaţiei: 20 octombrie 1972, Bucureşti. Ora: 22:30.

Direcţia de observare: est. Unghiul de observare: 80-85°. Luna lipsea de pe cer. În noapte se vedeau clar stelele, deoarece în urma unei ploi, praful atmosferic a fost depus pe pământ. Toată ziua plouase.

Uitându-mă cu atenţie pe cer am observat, în lumina stelelor ***trei OZN-uri cu diametrele de 6 m/30 tone*** *care, aflându-se cam* ***la 10.000 metri, intrau în atmosfera Pământului.***

Pentru a contracara acţiunea gravitaţională, toate trei desenau pe cer un ***balans sincron****. Din cauza acestui balans, toate detaliile fizice ale celor trei OZN-uri au fost vizibile în lumina stelelor, deoarece nu răsărise Luna. Durata acestei observaţii a fost de* ***cinci minute****, căci între timp apăruse un nor care a acoperit OZN-urile. Când coborau, corpurile OZN-urilor erau înclinate la un unghi de 30° pe prima porţiune şi - 30° pe a doua porţiune.*

OZN-urile cu dimensiunea 6 m/30 tone sunt caracteristice anilor '70".

(Bibliografie: 8, pp. 41-42)

Pădurea Hoia-Baciu – o ciudăţenie a Terrei !

• **1972, decembrie 24, observaţie românească în Labrador.**

Nava *„Moldoveanu"* se afla în Labrador, la 24 decembrie 1972, la 60° latitudine nordică şi 62° longitudine vestică. Între orele 3 şi 4 dimineaţa, întregul echipaj a observat un **obiect strălucitor îndreptându-se cu mare viteză spre vas, zburând pe deasupra valurilor.**

Odată ajuns la verticala navei, **obiectul se opri şi îşi modifică de mai multe ori forma şi culoarea.** După ce la început era **rotundă**, mai târziu forma sa deveni ca a unui **oval alungit**, iar culorile se modificau de la **roşu** la **galben**, apoi la un **alb-albăstrui.***

Conform menţionării făcute în registrul de bord al navei, după o oră de observaţie, obiectul **ţâşni brusc spre cer** şi dispăru devenind din ce în ce mai mic.

(Bibliografie: 3, p. 279; 4, p. 75)

• **1973, mai 23, 16:00 pm., Pădurea Hoia-Baciu, Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

O serie de cazuri ridică problema respectării unor legi fundamentale în imediata apropiere a structurilor bioplasmatice şi ufologice.

---

* **N. edit.:** Normal, doar întâlneau un vas românesc, tricolor: roşu-galben-albastru !...Culori primordiale, care le generează pe celelalte.

De remarcat că OZN-urile observate în România au aspecte şi manifestări asemănătoare.

Proprietatea corpurilor opace de a avea umbră, atunci când sunt iluminate de către o sursă exterioară. reprezintă una din legile fizice elementare.

La data de 23 mai 1973, în jurul orei 16:00, la Cheile Baciului, în apropiere de Cluj-Napoca, a fost obținută o **fotografie**, apreciată ca **senzațională**...Aceasta **înfățișează o structură bioplasmatică albă invizibilă, de tip cvasiufologic**...Elementul de excepție îl reprezintă **absența umbrei la persoana din apropierea structurii**, deşi fotografia este realizată pe un cer perfect senin, lipsit de nebulozitate...

Problema OZN-urilor invizibile, privite în contextul mai general al manifestărilor bioplasmatice, **solicită dezvoltarea unei noi fizici**, care să studieze raportul dintre fizic şi transfizic al unor evenimente şi fenomene ce se desfăşoară în subdomeniul bioplasmatic al realității fizice, respectiv, în realitatea informațional-energetică.

(Bibliografie: 10, nr. 2, p. 3 articolul *„Omul fără umbră"*, semnat de Adrian Pătruț)

Premieră mondială la Sighetu-Marmației !

• **1973, iunie 16, 22:15 pm., Salonta, jud. Bihor.**

Martorul Kósa-Kiss Attila, 39 ani, din Salonta, povesteşte:

„...Am ieşit în curte. Cerul era acoperit cu un plafon mijlociu (Altocumulus), doar în direcția sud-est fusese puțin întunecat, unde se vedea Luna plină. M-am întors cu fața spre vest şi deasupra acoperişului casei, la cca. 50° înălțime, am zărit ***două lumini roşii, sub formă de stea.***

Cele două surse de lumină ***planau în linie orizontală****, nemişcată. Forța luminii lor se asemăna cu aceea a strălucitoarei stele a primăverii timpurii, numită Sirius. Punctele de lumină se aflau la cca.* ***3 km înălțime*** *de la suprafața pământului, iar între ele era o distanță vizibilă de 0.5°. Observasem deja de un minut, timp în care ne se întâmplase nimic, când deodată cele două lumini s-au deplasat în poziție verticală.*

În timpul înălțării, luminozitatea lor se intensifica în mod gradat *şi în egală măsură. Lumina din stânga ajunsese spre cea din dreapta; în aceeaşi clipă luminile au strălucit cu maximă intensitate (asemenea lui Venus), după care, într-un unghi de 135°, virând spre dreapta cu o incredibilă viteză,* ***au «împuşcat» zarea şi, stingându-se iute, au dispărut brusc după acoperişul casei.***

Este posibil să fi văzut două obiecte, dar se poate să fi fost unul singur. În acest caz, putea fi vorba despre un obiect neobservabil, înzestrat cu două reflectoare (sau lămpi). Lungimea traseului parcurs de lumini abia dacă atingea 20°".

(Bibliografie: A. dosar 1973; 7, pp. 51-52; 10, nr. 11, p. 8)

• **1973, sf. iunie, 12:30 pm., Sighetu-Marmației, jud. Maramureş.**

O altă întâmplare anchetată de ing. Borbath Csába din Târgu Mureş, s-a petrecut către sfârşitul lunii iunie 1973, la Sighetu Marmației, jud. Maramureş.

Condiții atmosferice: cer senin, fără vânt. Ora: aproximativ 12:30. Martori: Chaimovits Dumitru (24 ani la data observației) şi alte două persoane. Martorii se aflau într-o livadă, când au zărit în direcția vest, deasupra unui câmp situat **la aprox. 1 km distanță** (cel puțin aşa aprecia martorul), **o „bandă" în poziție verticală de culoare alb imaculat.** Înălțimea unghiulară era în jur de 60°.

La un moment dat, „banda" **s-a despicat** în două benzi mai înguste, formând un „V". La bază s-a putut observa un fel de **cupolă de culoare purpurie.** Cele două benzi înguste s-au depărtat lent, formând un unghi de circa 90° şi, apoi, **au început să „intre" în cupolă.** Între timp, **cupola dispare** şi se formează o „bandă" orizontală, aparent de lățimea „benzii" inițiale.

Durata totală a observației a fost de **5-6 minute. Nu a fost perceput vreun zgomot.**

(Bibliografie: A, dosar 1973; 4, p. 76; 5, p. 57; 9, nr. 11, p. 18; 10, nr. 3, p. 2).

„El ne răpesc !"

• 1973, august 28 (?), com. Budacul de Jos, Pădurea Codrişor, jud. Bistrița-Năsăud.

În continuare, alte fragmente din corespondența primită de la ziaristul Titus Zăgreanu din oraşul Bistrița:

„Fără îndoială că cea mai senzațională apariție a unui OZN a fost observată de mine, împreună cu colegul meu, Ion Moise, cel mai înverşunat adversar al fenomenului OZN şi care spunea până atunci că cine crede în aşa ceva nu are cultură !

Era în luna august a anului 1973. Pe atunci, redacția dispunea de două autoturisme: o «Volga» şi un «GAZ». În redacție eram singurul care dispunea de permis de conducere, aşa că, fiind angajat un singur şofer pentru două maşini, cu una mergeam eu pe teren.

Aşadar, făceam pe şoferul voluntar pe «GAZ». Cred că era prin 28 august când, la Teaca, o comună mai mare de pe aici, a avut loc şedința pe județ cu directorii coordonatori de şcoli. Neavând cu ce merge, colegul Ion Moise m-a rugat să-l duc cu maşina.

*Ne-am reîntors seara pe la **orele 22:00**, când era un cer senin şi plin de stele şi fără nici o adiere de vânt. La un moment dat, colegul meu mă atenționează că în dreapta noastră, pe direcția de mers, unde la circa 100 m se află panta cultivată cu vii a aceleiaşi păduri Codrişor, dar înspre capătul de sud, se vede **o lumină mare pe cer, dar foarte jos**, pentru că se profila clar pe fundalul colinei, deci se afla foarte jos.*

Având în vedere că el era unul dintre cei mai înverşunați adversari ai acestui fenomen, nu am acordat nici o atenție spuselor lui, continuându-mi drumul, ce trecea acum prin comuna Budacul de Jos Colegul meu insistă din ce în ce mai tulburat să privesc lumina aceea,

*iar eu îi răspund că «nu ține!» şi că dacă vede cu adevărat ceva, atunci sunt becurile de la iluminatul public. «Măi, priveşte doar o clipă, că e ceva suspect aici. **E mare, alb-lăptoasă, e rotundă şi se învârte!**» «Nu ține! Treaba asta a mai spus-o cineva cu mult înaintea ta şi a fost ars pe rug!» «Bine, bine, dar fi atent că ne taie drumul. S-ar putea să ne ciocnim de ea şi atunci sigur ai s-o vezi».*

*Atunci am privit prin geamul din dreapta al maşinii şi am văzut **cel mai frumos OZN posibil**, în toată splendoarea lui, într-o atmosferă de un fantasm ce te lua cu înțepături pe şira spinării, pentru faptul că într-adevăr urma peste câteva sute de metri să ne intersectăm cu traiectoria lui, la câteva sute de metri afară din sat, pe o coamă de deal, ceea ce nu era de natură să ne bucure.*

*Colegul meu s-a agitat foarte mult şi a început chiar să se bâlbâie, rugându-mă să opresc maşina, **altfel se opreşte motorul şi «Ei» ne răpesc**. Eu eram calm, foarte curios şi chiar aş fi dorit să se oprească, să coboare şi să văd ființe cu rațiune cu care, în mod sigur, aş fi putut cumva comunica.*

*În clipa când s-a aflat fix deasupra şoselei, am tras maneta de aprindere a fazei lungi şi lumina a țâşnit spre cealaltă lumină, care nu iradia lumină ci se prezenta **ca un bulgăr de neon, cu diametrul de circa 1 m**. Şi care, în clipa **când am aprins faza lungă a săltat brusc pe verticală câțiva metri**, continuându-şi traiectoria est-vest. Se îndrepta încet şi foarte jos spre coama unei văi lungi şi adânci ce avea axa exact pe un unghi de 90° față de traiectoria OZN-ului.*

*Am pornit, deci, cu viteză, în urmărirea OZN-ului, sperând că, ajunşi pe creasta dealului, îl vom putea atinge cu mâna. Dar când am ajuns acolo aveam senzația că ar trebui să sar ceva mai sus şi îl pot atinge. Am avut impresia, sau poate chiar s-a oprit pentru câteva secunde cât l-am contemplat. **Parcă era un candelabru agățat pe cer**. Apoi, la fel de **lent**, s-a deplasat până exact pe axa văii, unde, în modul cel mai surprinzător, **fără nici o manevră, şi-a schimbat direcția spre nord, accelerând şi mergând cu o viteză fantastică**, exact pe întinderea văii pe care a survolat-o, **dispărând ca o stea pe cer**, pe direcția Baia Mare.*

*Nu mai aveam de parcurs nici 5 km până acasă, aşa că «am băgat cărbuni» şi am ajuns la Bistrița, în fața blocului când tocmai se întorceau oamenii de la cinematograf. Aveam în apartament un binoclu prin care am privit apoi - de la directorul şcolii generale nr. 1 şi până la femei, bărbați şi copii - la obiectul ce se vedea acum cam deasupra Băii Mari, cât un Luceafăr, dar care se mişca pe cer cu viteză spre nord. A doua zi, **agențiile de presă transmiteau că deasupra aeroportului din Baia Mare a fost observat un OZN** şi că acelaşi, sau alt obiect, a fost văzut **deasupra oraşelor Budapesta şi Viena.***

Cu excepția celor două manevre descrise - saltul pe verticală, când ne-am intersectat şi schimbarea bruscă de direcție la 90° - nu am

observat decât ***schimbarea culorii în momentul accelerării****, spre* ***galben-portocaliu****, devenind apoi* ***roşiatic*** *văzut de la distanţă.*

Nu am observat nici un sistem de propulsie, nu am auzit nici un zgomot şi nu am simţit nici un fel de căldură sau alte senzaţii*, cu excepţia acelei stări de stranietate frapantă, în care doi oameni privesc pe cer, un cer plin de stele, o navă venită cine ştie de unde şi trecând majestoasă şi sfidătoare, la câţiva metri (probabil aparent) de două gâze curioase şi neputincioase, ce se târăsc pe Pământ !*

Desigur e cam prozaic, dar realitatea (care trebuie povestită verbal) a fost cu mult mai fascinantă, mai fantastică şi de-a dreptul incredibilă.

Aveam sub scaunul maşinii un aparat de fotografiat (de tip) «Kiev», cu film de 21 DIN, pe care se putea releva o pată de lumină şi chiar o dâră sau cine ştie ce. Mă crede cineva că am uitat total de acel aparat şi deci nu am nici o dovadă?"

(Bibliografie: A, dosar 1973; 4, pp. 76-78; 5, pp. 261-262)

„Stelele căzătoare" sunt OZN-uri !?

• **1973, octombrie 16, 19:40 pm., Cluj-Napoca, jud. Cluj.**

Încă una din anchetele desfăşurate de ing. Borbath Csába din Tg. Mureş. La data de 16 octombrie 1973, Livia Moldovan, profesoară de limba franceză, 36 ani, se plimba cu copilul (2,5 ani) pe strada Donath din municipiul Cluj-Napoca. Era pe la orele 19:40.

Cerul era senin, era spre seară, dar luminile de pe stradă încă nu erau aprinse. Dintr-o dată, ea a observat spre sud o **lumină galbenă, puternică**, la înălţimea unghiulară de aprox. 45°. Lumina galbenă, *„ca o explozie dirijată"*, după expresia martorei, era **de forma şi de mărimea unui evantai**, cu partea mai lată jos. Era intens pâlpâitoare şi emana o lumină vie, puternică.

Atâta timp cât ţinea lumina (aproximativ 3 secunde), a auzit un **huruit puternic**, iar după aceasta, ea **se transformă într-o sferă roşie** cam de *„mărimea unui grapefruit"*, devenind **din ce în ce mai mică**, fără a-şi pierde din intensitatea luminii, dând impresia depărtării (de martoră), pe o traiectorie uşor ascendentă, spre direcţia S-SV.

După cele declarate de martoră, fenomenul a ţinut vreo 15 secunde. Ea a rămas calmă şi avea convingerea că fenomenul se va repeta (?!).

(Bibliografie: 4, p. 78; 5, p. 57; 9, nr. 21, p. 16)

• **1973, decembrie 31, seara, Vălenii de Munte, jud. Prahova.**

Mai mulţi copii plecaţi cu colindele de Anul Nou - printre ei aflându-se Gabriel Moldoveanu şi Ion Tudor - au văzut pe cer ***„o stea care cădea şi bătea în toate culorile (...) avea o coadă lungă şi de culoare roşie".****

(Bibliografie: A, dosar 1973; 4, p. 78; 5, p. 93; 9, nr. 27, p. 32)

---

* **N. edit.:** A se vedea primele „cazuri" prezentate !...

Capitolul X

VEGHETORII DIN SPAȚIU

Bolizi deasupra României

• **1974, ianuarie 20...30, sat Valea Plopului, com. Poseşti, jud Prahova.**

Aproximativ între 20 şi 30 ianuarie 1974, bătrânul Roşca C. Nicolae, 75 ani, a fost martorul următorului fenomen:

„...Într-o dimineață pe la ora 3, am ieşit din casă în curte. Deodată, am văzut că s-a ivit ***o flacără mare cu o coadă*** *care dădea multă lumină, ca şi cum ar fi luat foc ceva. Lumina care se vedea era* ***de culoare roşiatică.*** *Părea ca* ***o bilă mai mare decât o roată de la căruță,*** *în partea din față era de culoare* ***alb strălucitor,*** *partea din spate a bilei şi coada erau de culoare* ***roşu aprins...".***

Direcția aproximativă de deplasare: de la est spre vest.*

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4,p.78; 5,pp. 93 - 94)

• **1974, februarie 1, 06:30 a.m. com. Recea, jud. Braşov.**

Din declarația lui Şofletea Constantin, 24 ani, de meserie electrician auto:

„În dimineața zilei de 01.02.1974, în jurul orei 06:30, am fost martor ocular al unui fenomen neobişnuit, şi anume:

În timp ce aşteptam autobuzul în stație (împreună cu încă cinci colegi), am observat pe cerul senin şi înstelat al dimineții ***un obiect luminos de mărimea a trei stele obişnuite,*** *care se deplasa de la vest spre est cu o viteză superioară sateliților obişnuiți pe care i-am văzut.*

Toți cei de față am început să facem presupuneri când, la un moment dat, ***obiectul a început să oscileze foarte rapid şi inegal de o parte şi de alta a axei sale de deplasare.*** *Am crezut că am o iluzie optică, dar această oscilație n-a durat decât aproximativ* ***4 secunde,*** *după care obiectul şi-a continuat drumul în linie dreaptă. La aproximativ 5 secunde a început iar să oscileze în mod asemănător cu prima oară. A oscilat circa 3 secunde, s-a oprit pe loc şi a pornit spre sud făcând un* ***unghi de 90°.***

După aproximativ 30 de secunde a apărut un ***al doilea obiect, identic*** *cu primul (aceeaşi luminozitate, aceeaşi mărime, aceeaşi viteză, acelaşi drum). Când a ajuns în locul unde a oscilat primul a doua oară,* ***a început şi acesta să oscileze la fel ca primul,*** *s-a oprit pe loc şi acesta şi-a schimbat direcția spre NE, continuându-şi drumul în linie dreaptă.*

---

* **N. edit.:** Vezi nota anterioară.

Exact la acelaşi interval, adică aproximativ 30 de secunde, a apărut şi ***al treilea obiect, identic*** *cu primele două şi urmând acelaşi drum. Numai că acesta, ajungând în locul unde a oscilat al doilea şi primul a doua oară,* ***a oscilat şi el la fel ca celelalte*** *dar, după ce a oscilat, a dispărut treptat (probabil s-a înălţat).*

Menţionez că observaţia s-a făcut cu ochiul liber, în condiţii atmosferice optime observării cerului. Distanţa de pământ nu pot s-o apreciez...De asemenea, d.p.d.v. fiziologic nu s-a simţit nici un efect asupra oamenilor şi nici nu am observat vreo agitaţie a animalelor sau a altor vieţuitoare ..."

Comentariul autorului:

În ziarul *„România Liberă"* nr. 9134 din 14 martie 1974, a apărut o notiţă care anunţa evenimentul de la Recea, din dimineaţa zilei de 1 februarie. Această notiţă era urmarea unei scrisori a altui martor al evenimentului, I. Bragheş din Braşov.

După ce am luat legătura telefonic cu redacţia ziarului, am obţinut numele celor şapte martori ai acestui eveniment şi am trimis fiecăruia dintre ei câte o scrisoare, rugându-i să-mi relateze observaţia.

Singurul care mi-a răspuns şi cu care am purtat o corespondenţă vremelnică a fost Şofletea Constantin, a cărui mărturie am redat-o succint mai sus.

Oricum, evenimentul a avut cel puţin încă un martor, I. Bragheş, cel care a scris cotidianului *„România Liberă".*

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4, p.78-79; 5,pp.87-89)

• 1974, februarie 1-5 (4?),12:30 - 13:00, Vălenii de Munte, jud. Prahova

Educatoarea de grădiniţă Trăscău D. Maria, 41 ani, din satul Drajna de Jos, comuna Drajna, jud. Prahova (lângă Vălenii de Munte):

„În luna februarie...între 1-5 februarie, orele 12:30-13:00, aşteptam în Vălenii de Munte, în staţia de autobuz din centru, lângă aprozar, maşina IGC pentru a veni acasă.

Deodată, observ pe cer, în direcţia SV, ***un corp luminos străbătând cerul cu o viteză excesivă****... Corpul avea o formă* ***ovală*** *şi mergea într-o direcţie* ***perfect orizontală****. Din viteza lui se desprindeau* ***mai multe culori ale spectrului****. Dar cea mai pronunţată era culoarea* ***vernil - albăstruie****.*

Am considerat că e vorba de o rachetă şi chiar am aşa am exclamat şi m-a convins un cetăţean că e vorba de o rachetă. Aşa că nu i-am dat atenţie pentru că eram ocupată cu nişte cumpărături, printre care şi vopsea pentru duşumea, din care poate să reiasă, din bonul eliberat, că data precisă ar fi 4 februarie.

Acest oval se deplasa cu cele două capete pe verticală şi emana în jurul lui ca un fel de lumină de culoare gri-pal. *Nu am auzit* ***nici un fel de zgomot*** *în timpul observaţiei."*

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4, pp.79-80)

• **1974, februarie 2, 11:35 am., Vălenii de Munte, jud. Prahova.**

Din mărturia lui Cojocaru Constantin, 16 ani, elev din Vălenii de Munte:

„... Am văzut pe cer un fenomen pe care îl pot descrie astfel: ***un obiect de formă alungită ascuțită la cele două capete****, de culoare* ***alb-strălucitor; sub obiect era o proeminență de culoare roșie strălucitoare.*** *Am avut impresia că* ***această parte inferioară se rotea foarte repede.***

Am observat obiectul deplasându-se pe direcția aproximativă SV către NE. În timpul observației cerul era acoperit de nori. Durata observatiei a fost de aproximativ ***16-20 de secunde****. Aparatul zburător se deplasa cu o* ***viteză foarte mare****.*

Mai menționez că în luna noiembrie 1973 am mai văzut pe cer, împreună cu mama și cu bunica mea, un obiect zburător ***roșu strălucitor*** *care se deplasa cu o* ***viteză mare*** *în jurul orei 19:15 - 19:30... Cerul era foarte senin."*

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4, p.80; 5, p.94; 9, nr. 27, p.33)

„Cometa" zbura pe axa nord-sud

• **1974, februarie 2, 18:00 pm., Bolid deasupra României.**

Presa centrală și ziarele din țară anunțau pentru 2 februarie 1974, *„vreme relativ caldă"*. În seara acestei zile, în jurul orei 18:00, zeci de mii de oameni din întreaga țară se mai aflau încă în aer liber, plimbându-se sau cu diferite treburi, pentru că nu se lăsase încă întunericul, iar vremea era într-adevăr „relativ caldă", pentru această perioadă a anului.

Câteva mii dintre aceștia au privit către cer, cu sau fără voia lor și au văzut ceva ciudat acolo. Cu câteva sute dintre ei am reușit să stau de vorbă, iar dintre aceștia din urmă, 64 de inși mi-au dat declarații scrise asupra celor văzute.

Documentele în cauză alcătuiesc dosarul acestui caz, unul din cele mai voluminoase dosare OZN pe care le-am putut întocmi de-a lungul anilor:

Dinspre SV spre NE - direcție aproximativă - s-a deplasat un **obiect luminos, strălucitor**, cam de 50 cm mărime aparentă, cu o **trenă colorată și alungită**, având **în partea din față un frumos *„joc de artificii"***, steluțe sau scântei *„aruncate parcă de obiect"*. Nu s-a auzit **nici un zgomot**, iar observația a avut o durată totală cuprinsă **între 8 și 20 de secunde.**

În zona Văii Teleajenului și a Depresiunii Chiojdurilor, fenomenul a fost observat din cel puțin 17 localități diferite.

La Observatorul Astronomic Popular (condus pe atunci de prof. Ioan Corvin Sângeorzan) - Astroclubul Central București, membrii serviciului *„Atenție OZN !"* au reușit să întocmească **un dosar separat,** cuprinzând declarații scrise ale mai multor cetățeni din Capitală.

(Am avut eu însumi în mână acest dosar oferit chiar de directorul Observatorului şi l-am frunzărit timp de câteva minute, pentru a-mi face o idee generală. Din nefericire, după plecarea din ţară a domnului I.C. Sângeorzan, acest dosar nu a mai putut fi disponibil pentru a fi studiat).

Presa locală a zilei următoare din oraşul Piatra Neamţ menţiona că un număr mare de locuitori ai acestui oraş au fost martorii aceluiaşi fenomen neobişnuit.

Aşadar, observaţia a fost făcută de numeroşi martori din cel puţin trei zone diferite ale ţării.

Dacă vom privi orice hartă a României, vom vedea că **cele trei zone (a Bucureştiului, a Vălenilor de Munte şi a oraşului Piatra Neamţ), se află foarte aproape de o axă imaginară orientată pe direcţia N-S.** Ori, după ce am adunat cele câteva zeci de declaraţii scrise şi după ce am întocmit „portretul robot" al fenomenului, a reieşit că acesta s-a deplasat pe direcţia SV - NE. Mai precis, aşa a fost el observat din zona de N-E, a judeţului Prahova, zona în care mi-am desfăşurat investigaţiile.

Din multitudinea declaraţiilor care alcătuiesc dosarul acestui caz, voi relata în continuare fragmente ale mărturiilor a patru dintre observatori.

Declaraţia nr. 3 - Diaconescu Mihăiţă, 10 ani, elev, Vălenii de Munte:

*„Am privit spre cer şi am văzut **un fel de stea cu coadă care mergea repede**...Era de culoare **albă, ca lumina unui bec electric, dar mult mai strălucitoare.** Mi s-a părut că mărimea stelei era mai mică decât Luna şi **coada avea formă ascuţită**...Mi s-a părut că a mers **mai repede decât un avion cu reacţie.** Am văzut-o cam timp de 5-6 secunde...M-am uitat la ceas şi am văzut că era 6 fără 5 minute."*

Acest băieţel, care a dat dovadă de un spirit de observaţie deosebit de ascuţit, a fost cel mai tânăr declarant al acelui eveniment. 11 ani mai târziu, el a fost, din nefericire, victima unui accident fatal.

Declaraţia nr. 48 - Valeriu Sârbu, 42 de ani, profesor de limba română (la data observaţiei), scriitor şi dramaturg, Vălenii de Munte:

*„Declar că am văzut sâmbătă, 2 februarie, în jurul orei 18:00 un fenomen luminos, de culoare **vag portocalie**, străbătând pe cer oraşul dinspre vest la est. Obiectul avea o **formă elipsoidală, puternic luminoasă**, care se deplasa cu o **viteză ameţitoare**..."*

Declaraţia nr. 57 - Antonoiu Alexandru, 12 ani, elev, comuna Starchiojd:

*„...Am văzut un OZN care avea o **viteză foarte mare.** În momentul când a trecut, am văzut că **s-au stins toate luminile, au fost stinse numai trei secunde.** Avea o culoare **roşiatică** şi era **în formă de oval cu o coadă de culoare gălbuie sclipind.** A dispărut în zare..."*

Observaţia este extrem de interesantă şi de semnificativă, martorul fiind singurul, din păcate, care a observat acest important amănunt: **întreruperea temporară a curentului electric.** Este cunoscut faptul

că fenomenul este adeseori pus în legătură cu apariția, staționarea sau trecerea unor OZN-uri prin diferite zone ale globului terestru. În acest sens, există în literatura de specialitate, o gamă întreagă de mărturii, unele dintre ele fiind socotite „cazuri celebre".

Declarația nr. 62 - Elisabeta Mocanu, 63 ani, învățătoare pensionară, comuna Drajna de Jos:

„În ziua de 2 februarie 1974, în jurul orei 18:00, am văzut pe cer ***o lumină în formă lunguiață având partea din față rotundă și apoi din ce în ce mai subțire.*** *Culoarea o avea* ***aurie*** *iar* ***pe margini*** *de culoare* ***roșiatică.*** *Mergea cu o* ***viteză foarte mare,*** *din partea apusului spre răsărit și apoi a dispărut. Cerul era senin și nu am auzit* ***nici un zgomot.***"

O lectură atentă a acestui dosar, în ansamblul lui, duce la observarea unor neconcordanțe, a unor păreri diametral opuse uneori, referitoare la formă, dimensiunea aparentă, aprecierea mărimii sau culorii fenomenului observat, la timpul de observație, altitudine, direcție de deplasare etc. Dar toate aceste nepotriviri ar putea părea oarecum firești la persoane cu vârste și nivel de pregătire atât de diferite.

Fenomenul luminos observat în seara zilei de **2 februarie 1974 pe cerul României** a fost, în mod cert, cât se poate de real. **Nu poate fi vorba aici de nici o iluzie optică, nici de psihoză colectivă** și nici de vreo altă gogoriță care este atât de des adusă ca motivație unor astfel de observații.

Martorii sunt **foarte numeroși**, aflați **la distanțe mari** între ei și chiar dacă diferă interpretările date, aceasta nu poate constitui un motiv serios de negare a realității fenomenului.

De altfel, aproape că nu există lucrare mai importantă în domeniu care, făcând o trecere în revistă a fenomenelor ufologice de pe Terra, să nu amintească și de fenomene asemănătoare bolidului observat în seara zilei de 2 februarie pe teritoriul românesc.

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4, pp. 80-82; 5, pp. 59-66; 9, nr. 23, pp. 11-18).

OZN sabotează CFR !

• **1974, februarie 5, 03:00 am., Ploiești, jud. Prahova.**

Din declarația scrisă a lui Costin Lupu din Ploiești:

„Fenomen observat marți, 5 februarie 1974...ora 3 dimineața. Observat timp de ***20 de minute****, în direcția sud-vest. Condiții atmosferice: ceață, frig. Locul de unde a fost urmărit fenomenul: Blocuri Vest, etaj 9, de la o fereastră îndreptată spre direcția amintită.*

Descrierea fenomenului: privit prin geam, un semicerc cu raza de 50 metri (în condiții de ceață) luminat total, ***lumină galbenă, uniformă,*** *durata o secundă; înainte se auzea un* ***sunet înfundat cu o durată foarte scurtă****; în momentul observației, care se pare că nu coincide*

*cu momentul începerii fenomenului, **lumina şi sunetele se repetau la intervale mici**, 30 de secunde - un minut, apoi mult mai rar.*

*În timpul fenomenului s-a dezlănţuit o **ploaie torenţială** care a durat doar **câteva minute** (3-5); ceaţa nu s-a împrăştiat.*

*La deschiderea ferestrei am fost puternic impresionat de lumină; se poate asemăna cu efectul pe care îl are asupra unui om un fulger puternic; lumina sau cercul luminos nu s-a deplasat, **nu şi-a schimbat forma sau mărimea**; fenomenul a fost observat apoi cu fereastra închisă; după un timp am părăsit fereastra, dar din pat se observau proiecţiile pe perete şi se auzeau aceleaşi **sunete înfundate**.*

*Observaţii auxiliare: duminică 3 februarie, orele 5, o **proiecţie luminoasă** pe peretele din bucătărie, se repetă la orele 21, dar nu le-am dat nici o atenţie; **s-a observat o scădere a tensiunii în reţeaua electrică**, becul şi-a variat intensitatea de câteva ori: se repetă fenomenul luni spre marţi pe la ora 2:30.*

*Date culese: **scăderea tensiunii pe reţea** a fost observată **şi în alte localităţi** (Predeal, etc., din datele culese de la Claudiu Avrămescu); luni seara (nu mă aflam în Ploieşti) **pentru un timp s-a stins lumina electrică**; timp de câteva ore **din Depoul CFR Bucureşti nu a plecat nici o locomotivă**, toate trenurile plecând cu **întârziere de 2-3 ore; se circula cu restricţii.***

Nu am observat alte fenomene asemănătoare nici înainte nici după."

(Bibliografie: 9, nr. 27, pp.33-34)

„Tractorul zburător"

• 1974, februarie 8, 07:25 am., Dealul Bughii, Vălenii de Munte, jud Prahova (Povestea „tractorului zburător")

În dimineaţa zilei de vineri, 8 februarie 1974, **zece fete** de la casa de copii şcolari din oraşul Vălenii de Munte, cu vârste cuprinse între 11 şi 18 ani, au fost **martorele** unui fenomen luminos care le-a întărâtat curiozitatea şi le-au determinat să mă anunţe imediat asupra celor observate.

Iată cum s-au desfăşurat lucrurile - evenimente şi investigaţii - în acea zi de februarie:

La ora 07:20, eleva Şotrean Steluţa a privit întâmplător de la etajul II al căminului lor, dintr-una din camere, spre vest, asupra muchiei de deal care închidea orizontul. Avea o vizibilitate perfectă şi o perspectivă de aproape 2 km. Nu a observat nimic deosebit în acel moment. La ora 07:25, alte trei eleve - Tudose Maria, Gulie Maria şi Divoiu Cornelia - văd dintr-o dată, deasupra aceleiaşi zone, înspre direcţia V-SV (aproximativ către satul Bughea de Jos), un fenomen neobişnuit care le atrage imediat atenţia. Ele le-au alertat pe încă şase eleve care se aflau prin apropiere.

În linii mari, fenomenul prezenta următoarele caracteristici:

În direcția amintită, la foarte mică înălțime deasupra copacilor aflați pe culmea dealului, au apărut **două sfere** (sau discuri) **de culoare galben-portocaliu** (mai mult spre portocaliu), cu un diametru aparent de cca. 5-6 cm. Se menționează că cele două contururi erau bine reliefate şi că se aflau la mică distanță una de alta, pe orizontală, fără însă să se atingă între ele.

În jurul celor două „portocale" se afla ca un fel de înveliş semitransparent de culoare alburie *(„ca un albuş de ou crud"*, după afirmația martorelor). În această primă fază a observației nu se menționează **nici o deplasare** a obiectului (sau obiectelor) pe verticală ori orizontală. Se apreciază că obiectul se afla **la mică înălțime față de sol**, la aproximativ 5-6 metri deasupra vârfurilor copacilor din zonă. Această primă fază a observației a avut un timp total de circa **15 secunde.**

În a doua fază, **cele două sfere s-au apropiat lent una de cealaltă, contopindu-se, în final, luând forma unui oval alungit.** Culoarea obiectului nu s-a modificat. Învelişul din jur, observat în prima fază, nu a suferit, de asemenea, nici o modificare de formă sau culoare. Timp total: **13-15 secunde**

În faza a treia, imediat după contopire, obiectul a început să se deplaseze **foarte încet** în direcția V-SV, micşorându-se din ce în ce, ajungând la mărimea aparentă de 16-18 cm (după ce inițial avusese o mărime aparentă de aproximativ 25 cm). Timp de observație: **6-7 secunde.**

În sfârşit, în cea de-a patra fază şi ultima, obiectul **a accelerat brusc**, depărtându-se cu mare viteză în aceeaşi direcție.

După o serie întreagă de testări făcute separat sau în grup, cu ajutorul cronometrului, am putut constata că timpul total de observație al întregului fenomen a fost cuprins **între** aproximativ **38 şi 42 de secunde.**

Se mai menționează că în prima fază, când cele două sfere (sau discuri) erau despărțite, **între ele se afla ca un fel de lumină portocalie, dar mai ştearsă**, ca şi cum propria lor luminozitate s-ar fi reflectat de la una la alta.

Martorii oculari mai specifică faptul că, în partea stângă şi deasupra obiectului (după contopire deci), se afla ca un fel de **proeminență rotunjită**, o excrescență care avea şi ea aceeaşi culoare portocalie.

Obiectul a dispărut în spatele lizierei de copaci aflați pe panta şi pe muchia dealului, dând impresia că se deplasa **pe orizontală**. Nu s-au menționat deplasări pe verticală sau de orice alt fel ale obiectului, pe tot parcursul observației. De asemenea, nu s-a auzit **nici un zgomot deosebit** legat de fenomenul respectiv - între acesta şi martore aflându-se o şosea, o linie de cale ferată şi o întreprindere de spălare a nisipului cuarțos, distanța respectivă fiind cam de 2 km. Dar fetele menționează - cu o oarecare nesiguranță - **lătratul câinilor în direcția observației.**

Foarte interesantă este relatarea în legătură cu fenomenul observat **după dispariția** totală a **obiectului**: în zona unde a staționat, a rămas

ca un fel de **ceață alburie, apoi norii** - care acopereau partea aceea a cerului - **s-au depărtat în lateral, cerul înseninându-se brusc.**

Martorele accentuează cu insistență asupra faptului că cerul era acoperit de nori în direcția respectivă, la momentul primei observații, iar înseninarea bruscă menționată mai sus se pare că le-a impresionat puternic.

Din capul locului, nu am exclus de fel posibilitatea unei iluzii optice. Spre est, acolo unde Soarele răsărea de deasupra dealurilor de pe malul stâng al râului Teleajen, cerul era senin; iar spre vest, acolo unde a fost observat fenomenul, era înnourat. Mi-am pus întrebarea: nu cumva pe pătura probabil joasă a norilor dinspre vest s-a format o anumită irizație de lumină, un anume efect al razelor Soarelui abia răsărit?

Pentru a localiza cu cât mai mare precizie zona în care fusese observat fenomenul şi, după o investigație cât mai amănunțită a martorelor - separat şi în grup -, m-am folosit cu succes de un umeraş de haine, căruia, după ce i-am îndreptat cârligul de sârmă şi l-am înfipt într-o crăpătură din pervazul ferestrei, am obținut un fel de cătare. Apoi am plecat cu toții, traversând şoseaua şi calea ferată prin dreptul gării şi am început să urcăm „Dealul Bughii" din partea vestică a oraşului.

Evident, una din întrebările care se puneau în acele momente era: **de ce nici una din martore nu a observat sosirea obiectului** portocaliu în locul unde a fost văzut staționând? Nu cumva el **s-a ridicat de pe sol**, din spatele lizierei de copaci de pe muchia dealului? Această presupunere se cerea verificată.

Şi odată ajunşi cu toții acolo, am constatat cu stupoare că **pe sol** - un ogor relativ plat, un fel de platou pe muchia dealului, ce fusese **arat încă din toamnă cu tractoarele** - se aflau **urme proaspete, adânci, ce păreau a fi lăsate de roțile din spate ale unui tractor ce ar fi patinat puternic în pământ.** DOUĂ URME !

A fost prima impresie, puternică, şocantă, ce avea să se păstreze în tot cursul zilei aceleia de pomină.

Iată câteva amănunte referitoare la locul cu pricina:

Coama „Dealul Bughii" este relativ plată şi destul de întinsă. Spre est, acolo unde începe panta împădurită, se află un şanț cu o lățime de circa 3 m şi o adâncime de maximum 30 - 40 cm, care serveşte ca drum de acces pentru circulația vehiculelor de țară (căruțe sau tractoare). Un fel de drumeag la marginea ogorului.

La o distanță de 4.20 m de marginea pădurii se găseau **două amprente semirotunde paralele** şi orientate exact pe direcția est-vest. Dimensiunile acestora erau **egale**: lungime **1.5 m**, lățime **0.35 m** şi adâncime la centru **0.35 m.** La ambele capete ale celor două amprente se aflau **movilițe de pământ proaspăt scurmat** care aveau o înălțime de 0.30 m spre est şi 0.20 m spre vest.

Distanța laterală dintre marginile exterioare ale celor două amprente era de **2.20 m.** Stând cu fața spre vest, le-am numit *„amprenta stângă"*

(S) şi *„amprenta dreaptă"* (D). La o distanţă de 5.80 şi respectiv 7 m de amprenta stângă se aflau doi pruni, primii dintr-un şir mai lung orientat pe direcţia est-vest. La 3.75 m de amprenta dreaptă se afla unul din stâlpii reţelei de joasă tensiune ce străbate zona de la SV la NE. Iar la o distanţă de aproximativ 450 - 500 m se găseşte **reţeaua de înaltă tensiune** ce traversează dealul, tot dinspre est spre vest.

Am colectat din locul acela un număr de **16 eşantioane şi probe de sol**, pe care le-am depozitat în recipiente închise. Dintre acestea, cele mai interesante păreau a fi:

- proba nr. 1, care cuprindea un fel de **„apă verzuie"** ce se afla pe fundul amprentei din dreapta;
- proba nr. 3, cu **pământ de culoare închisă** aflat tot pe amprenta dreaptă, dar mai spre vest;
- proba nr. 6, luată din zona a trei striaţiuni paralele aflate în peretele nordic al amprentei stângi;
- proba nr. 8, dintr-o zonă aflată la jumătatea distanţei dintre cele două amprente, unde pământul părea a fi ars sau calcinat, având o culoare maroniu-închis;
- proba nr. 10, două **şuruburi metalice** aflate cam la un metru spre nord de amprenta stângă;
- proba nr. 11, un eşantion de pământ de culoare negru-albăstrui cu **urme posibile de ulei**, luat de la circa 3 m spre vest de cele două amprente

Aceste probe recoltate la suprafaţă, cât şi aspectul general al locului, mă îndreptăţeau să cred că lucrurile se întâmplaseră cam aşa: un tractorist a vrut să-şi întoarcă tractorul la capătul câmpului şi a observat că patinează puternic cu roţile din spate; a ambreiat de mai multe ori până când acestea au început să se afunde în pământul moale şi până când şi-a dat seama că nici motorul nu-l mai ajută; şi-a oprit motorul, s-a dat jos şi a început să remedieze defecţiunea, timp în care din motor s-a scurs o cantitate de ulei, iar el a uitat sau a pierdut pe pământ două dintre şuruburile cu care lucrase; apoi, după ce şi-a rezolvat necazul, s-a urcat iar în cabină şi a plecat.

Deci, astfel păreau a sta lucrurile la prima vedere. Numai că, mi-am pus de la început **o serie de întrebări**, cărora nu le puteam găsi răspuns:

1 - Dacă terenul fusese **arat încă din toamnă** şi nicăieri în jur nu se aflau decât urme vechi, peste care trecuseră zăpezi şi ploi, de unde apăruseră cele două **urme proaspete** în locul acela?

2 - **Nu existau** la distanţa cuvenită, şi nici în altă parte, **urmele roţilor din faţă ale tractorului**, presupunând că acesta avea şi aşa ceva şi că, la urma urmei, greutatea întregului vehicul ar fi trebuit să fie repartizată pe toate patru roţile şi nu numai pe două.

3 - Dacă totuşi acesta era un tractor mai aparte, ce se deplasa numai pe două roţi mari, cum se face că ele (roţile) au ieşit din adânciturile pe care le-au lăsat în pământ patinând, fără ca să lase nici

o urmă în afară? **Nu exista nicăieri vreo urmă a plecării tractorului de acolo,** afară doar de cazul când acesta ar fi fost confecționat din hârtie creponată, sau dacă **a... zburat!**

4 - **Ecartamentul roților din spate** ale tractorului nostru era de **1,85 m.** Din cât m-am interesat atunci, nu am putut afla pe nimeni care să-mi indice tipul de tractor în funcțiune la noi cu acest ecartament. Să fi fost oare un **tractor extraterestru?**

5 - Partea de pe fund a celor două amprente, ca şi pereții lor laterali, erau puternic tasate, o dovadă fiind şi dăinuirea acolo (în amprenta dreaptă) a acelei „ape verzi". Să fi fost aceasta dovada ori urmarea „patinării" roților, sau a greutății obiectului care a staționat acolo? Oricum, am reuşit cu mari eforturi să înfig cuțitul pentru a lua probe de sol din acel loc.

6 - De fapt, ce era acea „apă verzuie"? De unde apăruse acolo, în timp ce în zona din jur se aflau una sau două băltoace cu apa cenuşiu murdară, aşa cum era normal? Dacă amprentele erau vechi, apa ar fi avut timp (o zi, două, sau mai multe) să capete această culoare datorită descompunerii, să zicem, a unor resturi organice, sau a unor micro-organisme. Dar amprentele aveau, aşa cum am mai spus, pământul proaspăt scurmat în jur, de culoare neagră, în vizibil contrast cu zona înconjurătoare.

7 - **Ce erau cele trei striațiuni adânci şi paralele ce brăzdau peretele nordic al amprentei stângi?** Dacă proveneau de la roțile tractorului, înseamnă că acestea nu au patinat, nu s-au învârtit! O roată care se învârte nu lasă astfel de urme în lateral. Şi apoi de ce apăreau striațiunile într-un singur loc?

8 - În sfârşit, faptul care mă deruta cel mai mult era următorul: **de ce tocmai aici?** De ce nu în altă parte? Exact deasupra locului acesta, nişte fetițe văzuseră în aceeaşi dimineață două sfere portocalii, care s-au unit, apoi au dispărut...Noi am mers „la sigur" acolo, fără să ne oprim altundeva. Ne luasem doar câteva repere generale de orientare. **Am mers direct la cele două amprente ca de tractor !**

În seara zilei următoare, sâmbătă, se vorbea pentru prima dată în public de întâmplarea de la Văleni. Mă aflam, împreună cu membrii Cercului Ştiințific OZN din Bucureşti, la **Centrul Universitar din Timişoara,** unde țineam cu toții o **conferință pe tema OZN-urilor.**

La sosire, în tren, le povestisem, colegilor bucureşteni, tot ce se întâmplase cu o zi mai înainte şi **le dădusem în grijă întregul set al probelor recoltate.** Acestea urmau să fie cercetate la întoarcerea în Bucureşti. Dar lucrul acesta nu s-a mai întâmplat: **au fost „pierdute" în Timişoara**, datorită neglijenței şi lipsei de interes a profesorului metodist **Mircea Dumitrescu**, cel care conducea pe atunci acest Cerc.

Chiar în prima zi a săptămânii următoare, imediat după întoarcerea de la Timişoara, am mers din nou pe „Dealul Bughii" şi **am recoltat**

încă un set de opt probe de sol, deşi „apa verzuie" nu mai era, iar locul nu mai avea parcă aceeaşi înfăţişare.

Noile eşantioane au fost **analizate** în laboratoarele a două instituţii separate: la **Institutul de Carotaj din Ploieşti** (15 februarie 1974) **şi la Institutul de Fizică Atomică din Bucureşti** (22 februarie).

Ambele au dat acelaşi verdict: ***„Probele nu diferă între ele şi nu conţin urme radioactive anormale".***

Buletinele de analiză emise cu acest prilej de instituţiile amintite, constituie **piese acuzatoare** în dosarul cazului.

În zilele ce au urmat, am mers de mai multe ori în zona „Dealului Bughii", încercând să găsesc alte indicii, alţi eventuali martori, stând de vorbă cu tractorişti, mecanizatori sau localnici, făcând noi măsurători. Eram perfect conştient că acest caz prezenta foarte multe fisuri, care puteau fi lesne atacate la o analiză atentă şi competentă.

Şi iată că, într-o bună zi, găsesc în locul acela, unde fuseseră lăsate urmele, un stâlp de beton înfipt în pământ, cu o placă metalică pe care scria negru pe alb: ***„Atenţie ! Pericol de răsturnare. Interzis a se lucra cu tractoarele".***

Abia acum începeam să nu mai înţeleg chiar nimic. Nu înţelegeam, de pildă, cum ar fi putut să se răstoarne un tractor acolo, chiar dacă tractoristul ar fi dorit aceasta cu tot dinadinsul. Şanţul era puţin adânc şi destul de lat (era doar un drumeag la marginea ogorului!), iar panta dinspre est, nu prea abruptă şi bine împădurită. **Era *„interzis a se lucra cu tractoarele"* pe un ogor arabil?!?** Şi apoi, nu înţelegeam **de ce neapărat acolo** şi nu mai departe, unde existau într-adevăr locuri care ar fi putut prezenta o oarecare periculozitate pentru un tractorist nepriceput, să zicem...

Televiziunea, radioul şi presa acelei vremi s-au ocupat de povestea de pe „Dealul Bughii", tratând-o aşa cum îi era obiceiul: **cu batjocură şi ironie afişată.**

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4, pp.83-87; 5, pp.71-87; 9, nr.25, pp. 43-50 + anexele).

Extratereştrii dau târcoale la Vălenii de Munte !

• **1974, februarie 12, 03:20 am., Vălenii de Munte, jud. Prahova**

Sobarul teracotist Grigorescu N. Ioan, 47 ani, afirmă:

„Am observat un obiect zburător, în aer liber. Cerul era puţin noros, nu ploua, nici ceaţă nu era. ***Mărimea obiectului era de forma balonului de rugby****, avea o culoare* ***roşu-aprins*** *şi* ***razele*** *erau în jurul axei sale de culoare* ***galben-auriu*** *şi nu făcea* ***nici un zgomot****. Direcţia deplasării a fost de NE spre SV. Pe durata a* ***cinci minute*** *nu şi-a schimbat forma, fiind urmărită până la distanţa (la) care nu s-a mai putut observa... Eram singur şi nu am observat alte fenomene până la (re)intrarea mea în casă"*

(Bibliografie: 5, p.95; 9, nr.27, p34)

• **1974, martie 22, 19:30 - 20:00 p.m., Vălenii de Munte, jud. Prahova**

Cerul senin şi înstelat din zona de nord-est a judeţului Prahova a fost din nou străbătut de un fenomen luminos. Acesta prezenta caracteristici aproape identice cu cele observate la data de 2 februarie: viteză de deplasare, dimensiuni aparente, direcţie aproximativă, luminozitate, colorit etc.

Redau în continuare câteva fragmente din mărturiile scrise ale observatorilor de atunci:

- Iorgoiu Victor, 42 ani, paznic la Fabrica de Conserve Alimentare din Vălenii de Munte: *„...În jurul orei 19:35, fiind de serviciu la poarta FCA Văleni, am observat... un fenomen neobişnuit cu o* ***lumină foarte puternică****, care a apărut din direcţia apus şi s-a îndreptat înspre răsărit cu o* ***viteză foarte mare****... Am văzut-o de la apariţie până la dispariţie, timp de* ***4 secunde****... nu făcea* ***nici un zgomot****".*

- Rogozea C. Aurelian, 21 ani, muncitor, Vălenii de Munte:

„...Am observat ***un obiect cu o luminozitate foarte puternică*** *ce se deplasa de la vest spre est...Cerul era foarte senin, iar obiectul era* ***de forma unei stele (în spate avea şi o coadă foarte mică, dar destul de vizibilă), era mai mare decât Luceafărul, de culoare roşu aprins spre portocaliu****, cu o luminozitate foarte puternică.*

Obiectul se deplasa ***orizontal*** *de la vest spre est,* ***fără nici un zgomot*** *..cu o* ***viteză foarte mare*** *(până aici am crezut că este vorba de vreun meteorit, dar faptul că el s-a oprit pe loc mi-am dat seama că totuşi este un O.Z.N.).*

În momentul în care s-a oprit, obiectul şi-a păstrat forma, culoarea şi luminozitatea, apoi şi-a continuat drumul spre est cu aceeaşi viteză.."

- Minea Ştefan, 19 ani, Ploieşti:

„...ora 19:38...pe cerul perfect senin am zărit ***un punct mai luminos decât o stea obişnuită, de formă perfect sferică.*** *La un moment dat şi-a schimbat direcţia, iar pe măsură ce se apropia, forma a devenit ca a unei* ***ţigări (trabuc).*** *Mărimea era ca a unui avion cu reacţie vizibil pe cerul senin. Când a ajuns la această mărime,* ***a explodat (în timp de o secundă a dispărut complet) şi am auzit doar un fâsâit.***

Obiectul era ***urmat de o dâră albicioasă.*** *El era* ***incandescent****, iar pe margini roşu-aprins.*

(Înainte de a exploda, pe dâra albicioasă au început să se observe steluţe incandescente identice cu cele apărute în momentul exploziei.)..."

- Lăzăroiu Gheorghe, 42 ani, lăcătuş-mecanic la „Uzina 1 Mai" din Ploieşti, domiciliat în comuna Gura Vitioarei:

„...Am văzut o dată ***o lumină lungă de 4-5 m şi cu un diametru asemănător unui burlan de sobă****. deplasându-se din vest spre est. cu o viteză cum merge un avion cu reacţie....După câteva secunde s-a pierdut în văzduh..."*

(Această declarație este semnată şi de soția martorului, Lăzăroiu Maria, 37 ani, casnică, care menționează: *„Împreună cu soțul meu am văzut acelaşi fenomen")*.

- Manolache Mariana, 33 ani, educatoare, din Vălenii de Munte:

„...Orele 20:00 fără 10-15 minute, în timp ce mergeam spre spitalul din oraş, am observat un obiect luminos, care părea că se lasă spre pământ, având mărimea aproximativă a unui bec de 60 W. Obiectul şi-a schimbat apoi direcția spre Valea Teleajenului, ***schimbându-şi culoarea în galben portocaliu.*** *Obiectul a putut fi văzut circa* ***10-15 secunde****..."*

(Bibliografie: A. dosar 1974; 4, pp.87-88; 5, pp.89-92; 9, nr.26, pp. 25-27)

Industrializarea forțată – intens studiată !

• **1974, martie 28, 19:45 p.m., Oraş Victoria, jud. Braşov**

Evenimentul a fost anchetat de trei investigatori din Tg. Mureş: Leb Peter, Emil Berbecaru şi Borbath Csaba.

Locul unde martorii au observat fenomenul: Căminul Liceului Industrial de Chimie, oraş Victoria.

Martori principali: Munteanu Pompei (Tg. Mureş), Manta Vasile (Piatra Neamț), Pocovnicu Vasile (Piatra Neamț), Santa Andras (com. Vețca, jud. Mureş), Vultur Teodor (Reghin). Declarațiile au fost luate în scris la data de 15 aprilie 1974. De asemenea, fenomenul a fost urmărit de **alte zeci de martori.**

Condiții atmosferice: timp frumos, destul de călduros, cer senin.

Faptele:...ora 19:45 deasupra oraşului Victoria a fost văzut următorul fenomen: martorii au observat un obiect de formă **ovală**, având un **diametru aparent** de cca. **10-15 cm**, care **cobora în picaj deasupra Combinatului Chimic** şi schimbându-şi brusc traiectoria, a dispărut în mare viteză dincolo de munți.

Obiectul a fost observat cca. **10-12 secunde**. Era de culoare **roşiatică-albicioasă, cu nuanțe de galben**, după care şi-a schimbat-o în **roşu** cu marginile gălbui, apoi trecând la culoarea **verde** iar în momentul dispariției, în **roşu**. Nu s-a simțit nici un efect fiziologic şi nici un zgomot. **În momentul picajului s-a apropiat la circa 12-17 m de sol.**

Analizând datele, s-a ajuns la concluzia că obiectul avea un diametru de cca. **30 m.** Cazul în sine exclude orice fel de interpretare meteorologică a fenomenului. **Obiectul observat nu poate fi comparat cu nici un obiect terestru de zbor.**

Martorii, demni de încredere, au furnizat toate detaliile asupra observațiilor pe care le-au făcut.

(Bibliografie: 4 pp.88-89; 5, pp.103-104; 9, nr.12, pp.10-11)

• **1974, aprilie, 21:00 p.m., Stânceni-Neagra, jud. Mureş**

Aceiaşi trei investigatori din Tg. Mureş s-au ocupat şi de cercetarea următorului eveniment. Martori: Kilyen Tibor, 35 ani şi o persoană ce doreşte anonimatul.

După observarea zborului unui avion, s-a semnalat un **obiect sferic de culoare alb-strălucitor**, traversând cerul pe direcția SE-NV. A fost observat cca **10-15 min.**, după care a dispărut la orizont. După aproximativ 5-10 min., în locul unde a dispărut obiectul au apărut **două obiecte sferice** care au descris **aceeaşi traiectorie** ca şi primul obiect, **dar în sens invers**, de NV-SE, în **15-20 secunde.**

Cele două obiecte erau dispuse unul după altul la aproximativ 5-6 diametre distanțe unul de celălalt: al doilea era puțin mai la dreapta față de primul, având în vedere direcția de zbor. Toate cele trei obiecte erau **asemănătoare între ele, de aceeaşi mărime aparentă** (ca o monedă de 5 lei la brațul întins în față), **aceeaşi formă de sferă cu contur net.**

Culoarea lor a fost de un **alb strălucitor**. În evoluția lor, obiectele şi-au păstrat luminozitatea şi o viteză constantă. Nu a fost perceput **nici un zgomot.**

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4 p. 89; 5, pp.104; 9, nr.7, pp.15-16)

• **1974, aprilie 10, 20:30 p.m., com. Puchenii Mari, jud. Prahova**

Pentru următoarea observație au dat declarații scrise separate un tată şi doi fii ai săi din com. Puchenii-Mari, aflată la sud de municipiul Ploieşti, pe autostrada Bucureşti - Ploieşti. Cei trei martori sunt: Ioniță Nicolae, 43 ani, maşinist macara la „Uzina 1 Mai" Ploieşti, Ioniță Marian, 19 ani şi Ioniță Aurelian 16 ani, ambii elevi la Liceul „Mihai Viteazul" din Ploieşti.

Iată „portretul robot" al evenimentului, aşa cum reiese din afirmațiile celor trei martori:

*„...Am putut urmări pe cer timp de aproximativ **2 minute**, din curtea locuinței, un obiect zburător. La început a apărut ca un punct luminos, venind din direcția est; treptat înaintând, şi-a mărit dimensiunea ajungând în final de aproape **jumătate din diametrul Lunii pline**. Acest obiect era de formă **sferică**, luminat de o culoare **roşu spre portocaliu**. S-a oprit în loc aproape 6 secunde, după care **a schimbat direcția în unghi drept** spre sud.*

Acum am putut vedea un amănunt suplimentar: în partea stângă, pe direcția de deplasare, avea un semnalizator de aceeaşi culoare care pulsa (se stingea şi se aprindea la intervale regulate de 1-2 secunde).

*Tot timpul observației nu am auzit **nici un zgomot**. Nu am observat alte defecte. În cursul evoluției, obiectul a atins verticala locului unde mă aflam, observația făcându-se sub un unghi de aproximativ 60°. Timpul era foarte frumos, senin, stelele se vedeau foarte bine."*

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4 p. 89-90: 5, pp.95; 9, nr.27, pp.34)

Din nou, Vălenii de Munte în atenție...

• **1974, aprilie 12, 19:30-20:00 pm., Vălenii de Munte, jud. Prahova.**

Din seara zilei de vineri, 12 aprilie 1974, am primit semnalările unui fenomen ciudat, care a fost observat din trei puncte diferite ale oraşului Vălenii de Munte.

Soții Dumitrescu Constantin, 51 ani şi Smaranda, 40 ani, au văzut împreună următoarele: *„Am observat în spațiu* ***o lumină roşie de formă rotundă,*** *de o circumferință în jur de 20-30 cm, având* ***în urma ei o flacără lungă în formă de coadă,*** *deplasându-se din direcția apusului spre răsărit. Urmărind-o cca.* ***5 secunde,*** *şi-a continuat drumul după care a dispărut. Fiind o seară foarte senină, s-a putut observa foarte bine de la apariție şi până în clipa când a dispărut."* Declarația scrisă este semnată de ambii soți.

Eleva de 14 ani Grigorescu Mariana afirmă: *„Am observat pe cer un obiect zburător neidentificat. Poziția sa se afla în aer liber, cerul era senin...în direcția vest. Obiectul avea forma unui* ***disc****...Avea o singură culoare şi anume* ***galben****...Am fixat acest obiect la ora 20:15, atât de mine cât şi de sora, mama şi bunica mea...Am ieşit în stradă...Nu mai avea aceeaşi formă de disc şi* ***s-a transformat într-o rază mică de lumină, apoi din nou a devenit sub forma discului, iar ultima oară l-am văzut sub forma unei stele****..."*

Şi tot în aceeaşi seară, dar „în partea opusă locului", deci spre est, un alt elev din Vălenii de Munte, Cremeneanu George, 14 ani, declara că *„se putea observa"* următorul fenomen:

„Ora 20:30 - 20:40. deasupra pădurii de lângă comuna Valea Gardului...un obiect de culoare ***galbenă*** *care* ***staționa****. La un moment dat acest obiect* ***se desface în două bucăți*** *care şi-au schimbat culoarea în* ***albastru****. Timp de 2-3 minute, acestea au rămas* ***nemişcate****. După aceea* ***iar s-au unit*** *şi iar au devenit un singur obiect de culoare galbenă. Acest obiect avea o* ***formă sferică*** *...".*

Ce s-a întâmplat, de fapt, în seara aceea? După cum se poate observa, există destule diferențe între mărturiile observatorilor de atunci. Şi totuşi, **aceştia au văzut „ceva" curios pe cerul de deasupra lor.** Să fi fost vorba tot de „iluzii optice"?

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4 p.90; 5, pp.95-96; 9, nr.27, pp.34)

• **1974, aprilie 13, 06:30 - 06:40.,Vălenii de Munte, jud Prahova.**

Cele **patru persoane** care au făcut următoarea observație sunt: Bărbieru Maria, 25 ani, casier; Corbu Georgeta, 25 ani, controlor ghişeu; Buzea Ana, 30 ani, controlor ghişeu; Oprea V. Constantin, 34 ani contabil.

Cele patru persoane erau - la data observației - salariate la Filiala Băncii Naționale din oraşul Vălenii de Munte, jud. Prahova şi în dimineața respectivă se îndreptau, din direcții diferite, spre serviciu. Ele au văzut spre răsărit, acolo unde Soarele tocmai se ivise deasupra coamei dealurilor, un fenomen mai puțin obişnuit: **Soarele avea o dublură. Pe cer se aflau doi sori !***

Descrierile caracteristicilor generale şi interpretările date fenomenului, nu diferă prea mult în declarațiile scrise ale celor patru martori - de aceea nu voi insista asupra lor. Dar voi menționa aici că la ora

---

* **N. edit.:** Vă invităm, din nou, să revedeți primele observații !...

observației (06:30 - 06:45) cerul era foarte senin, iar străzile orașului erau destul de animate de numeroși cetățeni ce se îndreptau spre locurile de muncă și de cei ce mergeau la cumpărături, sâmbăta fiind „zi de târg" la Vălenii de Munte.

În acest sens, iată ce declară Oprea V. Constantin: *„Un cetățean necunoscut în vârstă de peste 45 ani, care mergea în sens invers (către gară), mi-a adresat următoarele cuvinte: «Uite domnule, pe cer sunt doi sori». Mi-am îndreptat privirea către Soare și într-adevăr am observat că,* ***alături de Soare, pe aceeași linie, la o distanță de cca. 6-8 m, era un corp luminos de mărimea Soarelui (de aceeași culoare),*** *pe care l-am urmărit timp de aproximativ* ***un minut****. În acel moment* ***pe stradă erau mai multe persoane necunoscute****..."*

Iar Corbu Georgeta afirmă: *„Fenomenul a mai fost observat în același timp de* ***numeroși cetățeni*** *care se îndreptau în acea zi de sâmbătă spre târg".*

Cred că în acest caz a fost vorba de **fenomenul cunoscut sub denumirea de *„soare multiplu".***

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4 p.90-91; 5, pp.97-98; 9, nr.27, pp.35-37)

• **1974, aprilie 22, 21:35 p.m., Vălenii de Munte**

O altă seară și o altă observație. Martori: sobarul teracotist Grigorescu N. Ion, 47 ani; fiica acestuia Grigorescu Mariana, 14 ani elevă; și vecinul lor, Lăcătușu Constantin, 33 ani, conducător auto, care i-a alertat de fapt pe ceilalți doi.

Iată ce declară acesta din urmă: *„...Am ieșit din locuința mea pentru a fuma o țigară. În momentul când am ieșit din casă m-am pomenit cu* ***o lumină puternică...îmi lumina toată curtea****. Derutat de împrejurare, m-am uitat în sus unde am observat un obiect de forma unui* ***disc, care degaja jeturi de lumini puternice de culoare roșie portocalie****, îndreptându-se spre com. Bughea de Jos* (n.n. - spre S-SV față de poziția martorului).

Apelând la vecini la ora aceea (Grigorescu N. Ion scrie: «*s-a prezentat la mine vecinul Lăcătușu Constantin, strigându-mă disperat să ies afară și să văd ce n-am văzut*»), *a venit vecinul meu...a văzut acest obiect la depărtare...și scotea niște jeturi de culori diferite. De menționat că* ***în interiorul acelui disc, se vedea unul mai mic****".*

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4 p.91; 5, pp.98-99; 9, nr.27, pp.37)

Musafirul nepoftit... nu avea umbră

• **1974, aprilie 25, după amiaza, Pădurea Hoia-Baciu, lângă Cluj-Napoca, jud. Cluj**

Biologul Alexandru Sift obține o imagine foarte interesantă, fără ca inițial să fi sesizat ceva vizual în locul respectiv.

Fotografia realizată releva prezența aeriană insolită a unui **obiect aerian, care strălucea cu o intensitate mai mare decât lumina natu-**

rală a Soarelui. Cu toate acestea, **în jurul obiectivului respectiv se afla un câmp de energie stranie care a anulat razele luminoase ale astrului zilei şi a creat un spaţiu întunecat** al cărui conţinut era în mod evident invizibil.

Fenomenul acesta se încadrează într-o gamă foarte largă de evenimente similare, semnalate în zona Pădurii Baciului de lângă municipiul Cluj-Napoca.

În această zonă, mai multe grupuri independente de cercetători particulari, au făcut, de-a lungul anilor, o serie de investigaţii interesante. Rezultatele acestora au fost publicate în mai multe articole de presă şi într-o serie de cărţi, dintre care cea mai interesantă şi mai bine documentată pare a fi cea scrisă de dr. chim. Adrian Pătruţ din Cluj-Napoca, *„Fenomenele de la Pădurea Hoia-Baciu"*.

(Bibliografie: 4, pp.91-92)

• **1974, aprilie 26, 21:55 pm. Vălenii de Munte, jud. Prahova**

Autorii observaţiei au fost doi elevi - Teju Nicolae, 15 ani şi Şerbeniuc Marius, 14 ani - de la Liceul *„N. Iorga"* din Vălenii de Munte. Iată, în rezumat ce afirmă ei:

„...La un moment dat, privirea mi-a fost furată de un obiect ce reflecta o ***lumină albăstruie*** *ce s-a deplasat timp de* ***8 secunde****, cu o* ***viteză constantă****, după care a dispărut.*

După aceea, la un interval de vreo 3 secunde, a apărut o ***cădere de lumină*** *din punctul de dispariţie al obiectului de o formă aproape circulară (nu era un meteorit, deoarece lăsa o rază de lumină în spate), care a dispărut la o anumită distanţă de suprafaţa Pământului.*

La un interval de 4 secunde a apărut un ***corp de formă lunguiaţă, mai mult ovală, de culoare cenuşie****. Pe partea posterioară avea două puncte proeminente de formă ovală (şi) de culoare roşie mai deschisă;* ***nu reflecta nici o lumină*** *şi se deplasa cu o* ***viteză destul de mare.***

A dispărut deasupra blocurilor şi se afla la o distanţă de cca. ***500 m*** *deasupra solului, având o mărime de aproximativ* ***1 m****..."*

(Bibliografie: A, dosar 1974: 4, p.92; 5, p.99; 9, nr.27, p.37)

• **1974, mai, 02:00 a.m., Cluj-Napoca, jud. Cluj**

Cazul care urmează a fost anchetat de către dr. chim. Adrian Pătruţ din Cluj-Napoca.

Observaţia (rezultat al declaraţiei martorului, combinat cu unele răspunsuri la întrebările anchetatorului):

Observaţia a fost făcută într-o noapte din luna mai 1974, de către Iuliu Marian şi soţia sa, la domiciliul lor din Cluj-Napoca.

În jurul orei 02:00 noaptea, I.M. „a fost trezit" într-un mod extrem de ciudat. De obicei, I.M. se trezeşte foarte greu, dar de data aceasta era dintr-o dată **perfect treaz, foarte conştient, ca şi cum cineva i-ar fi deschis numai pleoapele.** Privirea lui s-a îndreptat în mod involuntar spre fereastră, situată la 1,5-2 m distanţă. Soţia se trezise cu câteva secunde mai devreme şi privea şi ea pe fereastră.

În apropierea uşii de la intrare, se putea vedea **o siluetă luminoasă stranie, în formă de clopot,** pe care martorul nu o poate compara cu nimic obişnuit.

Dimensiunile siluetei-clopot au fost reconstituite de către martor în raport cu dimensiunile uşii. Impresia de moment a lui I.M., a fost aceea că **silueta îl aştepta**. I.M. este absolut sigur că, din momentul trezirii, **se afla sub acţiunea unui câmp**, deoarece, ca fizician electronist, cunoştea această senzaţie. În mod interesant, senzaţia de câmp îi provoca o linişte interioară neobişnuită (!).

I.M. a observat clopotul cca. 10-15 secunde, după care **a scos de sub pat o spadă adevărată** (I.M. este şi spadasin de performanţă), decis să iasă la silueta clopot care îl aştepta, cu toată opoziţia soţiei.

Când I.M. a ieşit pe uşă, silueta clopot situată la nivelul solului (pe asfalt, de fapt) se afla deja la 4-5 m distanţă, **alunecând** cu o viteză de aproximativ **1 m/sec.** Apoi **a luat colţul casei „fantomatic"**, adusă în „arc strâns", **pe traiectoria cea mai strânsă**.

I.M. a alergat imediat după siluetă, ajungând la cca. 2-3 secunde după ea la colţul casei. (Este vorba despre o casă particulară, fără etaj, având curte). Dar **nu a mai găsit nimic, deşi silueta-clopot nu ar fi avut timp să dispară**, deoarece ar fi trebuit să traverseze curtea de câţiva zeci de metri.

Fără nici un fel de teamă, I.M. a mai căutat timp de cca. 5-10 minute silueta clopot, care în mod cert se afla încă acolo (nota anchetatorului: sub o formă oarecare), deoarece senzaţia de câmp creată de fenomen era foarte evidentă.

Această a doua parte a observaţiei a relevat un element important: **silueta nu avea umbră!**

La un moment dat, perfect conştient că acţionează împotriva voinţei sale, I.M. nu se poate împotrivi unui „impuls" care îl trimite înapoi în casă (**picioarele parcă mergeau singure**).

Cu spada în mână, revine în casă, unde soţia îl aştepta foarte liniştită. Se culcă şi în acel moment pierde senzaţia de câmp. Adoarme aproape instantaneu, până a doua zi dimineaţa şi totul reintră în normal. Nici un fel de efect ulterior.

Reacţia soţiei. Aceasta s-a trezit înaintea lui I.M. şi privea deja pe fereastră, atunci când acesta s-a trezit la rândul său. În momentul în care I.M. a voit să iasă din casă cu spada în mână, ea a încercat să-l oprească, mai întâi cu vorba şi apoi cu braţele. După o scurtă dispută corp la corp, I.M. a reuşit să iasă.

În acel moment, **soţia s-a liniştit brusc** (!). În timp ce I.M. căuta prin curte, ea stătea foarte liniştită, fără a se gândi la ceva anume. Când I.M. a revenit, nu au schimbat nici o vorbă(!), **adormind amândoi imediat.**

Copilul, în vârstă de un an, a continuat să doarmă liniştit în patul său, pe tot cuprinsul observaţiei.

Descrierea siluetei clopot. Aceasta **avea în mijloc un stâlp luminos, în centrul căruia părea să se distingă un fel de filament foarte subțire. Secțiunea transversală a ansamblului era un cerc perfect.** Luminozitatea era destul de slabă, comparabilă cu aceea a unei lămpi de neon defectă. În ciuda luminozității scăzute, **culoarea era foarte albă**, așa ca albul panglicii de magneziu care arde dar nu orbitor. **Stâlpul central părea sursa energetică a întregului ansamblu.** Consistența siluetei clopot (și aspectul ei), era cam ca aceea a norilor cumulus luminați de Soarele aflat în spatele lor (evident, cu luminozitatea mult mai redusă). Un fapt de notat: **silueta nu a lăsat umbră și nici urme pe sol**...

Condiții meteorologice: temperatura aprox. 10°C, timp uscat, cu cer foarte senin și stele multe.

(Bibliografie: 4, p.93-96; 9,nr.2, pp.5-7:10, nr.6, p.6)

Tinerii ufologi fără voie

• **1974, mai 2, 20:20 pm., Vălenii de Munte, jud. Prahova.**

Două eleve, Pârvu Tatiana, 14 ani și Cremeneanu Nicoleta, 13 ani, din Vălenii de Munte, semnalează următoarele:

*„...Am observat pe cer un fenomen luminos...Era **de formă alungită**, de o mărime aparentă de circa 50 cm., **culoare roșie aprinsă spre mijloc, iar spre margini ca un fel de înveliș auriu strălucitor.** A trecut cu **viteză foarte mare**, încât nu am putut să-l văd decât **2 secunde.** Direcția de deplasare: dinspre SE spre NV. Nu s-a auzit **nici un zgomot.** Menționez că un fenomen asemănător am mai văzut **și în prima parte a lunii aprilie**".*

(Ambele fete semnalează același lucru, declarațiile lor fiind aproape identice).

(Bibliografie: A, dosar 1974; 9,nr.27, pp.37)

• **1974, mai 2, 20:30 pm., Vălenii de Munte, jud Prahova.**

O altă elevă de 15 ani, Pișcan Georgeta, tot din Vălenii de Munte, afirmă la rândul ei:

*„...Ieșind de la ședința de la școala generală nr. 3, cu mama mea, am plecat în oraș și am observat, în jurul orei 8:30 seara, un OZN. Acesta era **ca o stea cu coadă, cu lumină roșie-gălbuie**... Obiectul se deplasa din direcția aproximativă sud către nord. Nu se auzea **nici un zgomot.** A fost văzut și de mama mea. Nu am mai văzut niciodată astfel de fenomen".*

Să fi fost oare vorba de același fenomen menționat la știrea anterioară?

(Bibliografie: A, dosar 1974, 9, nr.27, pp.38)

• **1974, mai 11, 22:30 pm., Vălenii de Munte, jud Prahova.**

O altă elevă, de la Casa de copii Școlari din Vălenii de Munte, Munteanu Emilia, 16 ani, declară:

„În ziua de 11 mai 1974, orele 22:30 am observat un punct luminos care se deplasa pe bolta cerească cu o ***viteză foarte mare.*** *Nu l-am putut urmări decât circa* ***30 de secunde****. Corpul venea din direcția NV şi se îndrepta* ***orizontal*** *spre SE, fără să emită sunete sau zgomote pe care le produc de obicei avioanele. Mă aflam lângă internatul de fete, iar cerul era senin şi plin de stele. Obiectul era luminos (o lumină albgălbuie* ***întocmai ca lumina unui neon), de mărimea unei mingi de fotbal turtită puțin****. Eram însoțită de trei fete, dintre care numai una a observat obiectul zburător."*

(Bibliografie: A, dosar 1974, 9, nr.27 p.38)

Prăbuşirea în... penibil

• **1974 iunie 7, 13:00 pm.,** ***„Fascinanta poveste din Maramureş"***

Conform celor povestite pe bandă magnetică de ungurul **Izsáky G. Laszló*** (locuitor probabil al oraşului Satu-Mare), el ar fi avut un **contact apropiat cu o navă extraterestră şi cu doi din ocupanții acesteia.**

Evenimentul ar fi avut loc în ziua de 7 iunie 1974, la ora **13***, în apropierea localității Ocna Şugatag din Maramureş.

Ar fi fost implicate în acest eveniment circa 60* de persoane particulare (muncitori forestieri, locuitori din împrejurimi, persoane particulare, curioşi etc.) şi cca. 100 de militari din cadrul Armatei, Miliției, şi Securității.

Cele două entități ar fi lăsat un mesaj constând dintr-o cutie în care se aflau plăcuțe de aur inscripționate cu o scriere necunoscută. Forțele armate ar fi intervenit în forță şi ar fi fost „paralizate" de o „undă" trimisă de entități.

Ar fi urmat, în zilele şi în lunile imediat următoare, **un fel de vânătoare a celor direct implicați în această poveste**, în cursul căreia o parte dintre ei ar fi fost **lichidați**, iar ceilalți **închişi şi izolați** în puşcării şi în spitale psihiatrice.

Întreaga poveste are multiple implicații sociale şi politice şi pare, la prima vedere, suficient de credibilă pentru cei care au răbdarea de a o parcurge de la început până la sfârşit.

A fost **preluată**, cu unele modificări, **şi de unii din autorii străini** din domeniul ufologic, **fără o verificare - măcar sumară** - a informațiilor obținute. (vezi în acest sens: *„Prăbuşirea în viitor"*, de William P. Sanders, Ed. Cartimex, Bucureşti, 1997, cap.15 *„KGB (terestru) contra KGB (Extraterestru)"*, pp. 138-140).

În a doua jumătate a lunii **iulie 1995**, am încercat eu însumi să verific o parte din informațiile cuprinse de această afacere. În acest sens, am plecat în jud. Maramureş şi am colindat prin localitățile

---

* **N. edit.:** De fapt, de origine iudaică. A se vedea şi simbolismul numeric specific...

Sighetu Marmației, Ocna Șugatag, Cavnic, Baia Sprie, Baia Mare etc., toate specificate în *„Fascinanta poveste din Maramureș"*. Rezultatul a fost că **nu am găsit nici o urmă a acestei poveşti.**

Aceasta nu înseamnă neapărat că ea nu a existat...

(Bibliografie: A, dosar *„Fascinanta poveste din Maramureș"*; 4, pp.96-97; 6, pp. 129-155).

Înaintea pompierilor au apărut... OZN-urile !

• **1974, iunie 21, 20:30 pm., Piteşti, jud Argeş.**

Dl. Mircea Miculi, 43 ani, din Târgu Mureş, jud. Mureş, povesteşte următoarea întâmplare:

„În perioada octombrie 1973 - ianuarie 1975, mi-am satisfăcut stagiul militar în Unitatea Militară 01701 - Piteşti, unitate ce-şi avea sediul chiar în incinta Combinatului Petrochimic, mai exact, în apropierea Pirolizei 2.

În acea seară de 21 iunie 1974 (sper să rețin bine ziua şi vă voi explica mai târziu de ce), la ***ora 20:21****, deținând în acea perioadă gradul de caporal şi funcția de comandant de grupă, îmi pregăteam soldații din subordine pentru apelul de seară, ce urma să aibă loc la ora 20:30 în curtea unității, de altfel aşa cum prevedeau regulile de ordine interioară şi aşa cum procedau toți militarii prezenți la unitate.*

În acea seară, ofiterul de serviciu pe unitate a fost dl. (pe atunci tov.) căpitan Chipăr, şi el martor ocular la evenimentul ce avea loc aproape deasupra noastră (a unității).

Privind din obişnuință (ca de altfel în fiecare dimineață şi seară), spre cer, am văzut ***trei lumini destul de mari, de forme ovale, ale căror capete prelungite se îngustau****, dar contururile lor nu se puteau defini, aceasta dând impresia că se află în mijlocul norilor (sau, în cel mai rău caz, în spatele acestora).*

Imaginea se asemăna cu fasciculele de lumină, dispersate de ceață. Toate cele trei lumini, cum au putut fi ele observate, erau ***de culoare roşie-portocalie înspre zona de mijloc, iar spre extremități aveau culoarea alb-gălbuie.***

Ceea ce mi s-a părut straniu a fost faptul că ele (luminile) ***planau la înălțimea de 3-4 km față de sol, la distanțe perfect simetrice între ele****, în poziție verticală, cu lungimea luminilor estimată de mine, între 40 şi 50 m. Una din lumini, mai exact cea din mijloc, era la o înălțime mai mare cu jumătate din lungimea lor, dar* ***toate trei aveau aceeaşi lungime*** *(cel puțin aşa le-am estimat eu, atunci). De asemenea, stranii mi s-au părut şi* ***pâlpâirile (asemenea flăcărilor)*** *celor trei lumini.* ***Parcă trepidau (tremurau) toate în acelaşi timp****, dar nu pe toată perioada planării lor, ci* ***ritmic, la un interval egal de timp, cca. 1-2 minute****...*

La început, am crezut că luminile respective se datorau reflecției flăcărilor emanate pe orificiile celor trei Pirolize, aflate în incinta Com-

binatului Petrochimic din Piteşti. Cei care au avut ocazia să vadă Combinatul de aproape, cred că îşi dau seama ce suprafaţă mare (întinsă) cuprinde el.

Această ipoteză a căzut din start. În primul rând, pentru simplul motiv că cele trei furnale care la acea oră funcţionau erau amplasate la distanţe mari şi inegale unul faţă de altul; în al doilea rând, distanţa de la flăcările emanate din furnale, până la locul unde se aflau cele trei lumini stranii, era prea mare; iar în ce de-al treilea rând, lungimea flăcărilor emanate din cele trei furnale, pe lângă faptul că nu erau egale între ele, nu erau nici ca lungime, nici ca lăţime, cu cele trei lumini stranii aflate deasupra noastră.

De asemenea, este înlăturată şi ipoteza că în acel loc ar fi putut plana (sau zbura) un oarecare aparat de zbor terestru (elicopter, avion, planor etc.), deoarece acestea nu pot radia asemenea lumini coordonate (dacă le-aş putea numi aşa) şi totodată nici nu ar fi putut avea dimensiunile lor, pe de-o parte, iar pe de altă parte, ***din zona unde se aflau cele trei lumini stranii, nu s-a auzit nici un fel de zgomot.*** *Un singur zgomot s-a auzit atunci, cel caracteristic, produs de fluxul tehnologic al Combinatului aflat în funcţiune.*

Deşi eu am fost persoana care a observat acele lumini stranii şi totodată eu am fost cel care l-am sesizat pe ofiţerul de serviciu pe unitate, pe dl. Chipăr - relatându-i toate constatările şi ipotezele mele, mulţi dintre colegii de armată ascultându-mă cu multă atenţie, totuşi, pentru faptul că eram ardelean şi nefiind simpatizat de căpitanul respectiv, acesta a luat cu dânsul doar un singur soldat, pe care l-a pus să scrie o declaraţie (de ce a luat cu el un singur martor când, de fapt, erau cu zecile ?!).

Am urmărit aceste lumini stranii aproximativ ***20 de minute****, din care cauză începerea apelului s-a efectuat cu o întârziere de aproximativ 10 minute. La un moment dat, majoritatea soldaţilor nici nu a mai dat importanţă respectivului fenomen, încolonându-se şi aliniindu-se în formaţiunea «pluton», pentru darea raportului de seară.*

Îmi aduc aminte că, după ce am dat personal raportul şi m-am întors înapoi în formaţie, în dreptul grupei mele, mi-am aruncat privirea pe bolta cerească. Cu toate speranţele că voi revedea luminile acelea cât mai clare, pentru a-mi forma o părere despre ele, dezamăgit, am constatat că ele dispăruseră. Aşa cum nu le-am văzut când au apărut, exact aşa nu le-am văzut când au dispărut.

De aici, am dedus faptul că nu m-am putut înşela în privinţa reflecţiei luminii flăcărilor emanate prin orificiile celor trei furnale ale Pirolizelor, cu cele trei lumini stranii. Cele ale furnalelor au rămas, celelalte trei au dispărut...

Acum poate vă întrebaţi (aşa cum de altfel este şi firesc), de unde mai ţin minte atât de exact datele respective, cu atât mai mult cu cât au trecut de atunci mai bine de 22 de ani?

În primul rând pentru că asemenea fenomene sunt foarte rare în viață.

În al doilea rând, pentru faptul că s-a întâmplat pentru prima dată în viața mea.

În al treilea rând, pentru faptul că atunci îmi satisfăceam stagiul militar (eram militar în termen).

În al patrulea rând, pentru faptul că ***nu cu mult timp înainte de observarea fenomenului,*** *cu ocazia Sfintelor Sărbători de Paşte (exact în ajun), tot la ora 20:20,* ***a explodat Rafinăria de la Piroliza nr. 2,*** *catastrofa fiind cunoscută după puțin timp în toată țara. Şi atunci am fost martor ocular, aflându-mă în serviciul de patrulare, împreună cu trei soldați, distanța dintre noi şi explozie fiind de circa o sută de metri !*

În al cincilea rând, pentru faptul că ziua de 21 este ziua în care se născuse un verişor de-al meu, dar cu o lună mai târziu, adică pe data de 21 iulie, zi în care se născuse şi viitoarea mea soție, dar aceasta am aflat-o abia peste exact 10 ani (1984).

În al şaselea rând, de unde am reținut ora? E foarte simplu. Cum am menționat mai înainte, ne pregăteam pentru apelul de seară, care avea loc la ora 20:30. Când am observat luminile acelea stranii, instantaneu am privit ceasul de la mână. Indicatorul mic arăta 8 (20), iar indicatorul mare arăta 21 de minute.

Între toate aceste date am făcut o «legătură» bazată pe logică, probabil de aceea am reținut şi amănuntele. De fapt nu sunt singurele din viața mea. Totuşi, recunosc că după 22 de ani, memoria poate oricui să-i joace «feste».

Concluzii: Cerul era acoperit cu nori, la joasă înălțime; temperatura cca. 25^0 C; Vântul inexistent; unghi format între sol şi direcția privirii, cca. 75-80 grade; poziția S-SE.

Martorii: căpitan Chipăr, din Piteşti; soldat Arşic Dumitru, din Galați; soldat Popa Sândei, din Galați; caporalul Miculi Mircea din Tg. Mureş şi mulți alții.

(...) Toate cele relatate în acest caz le pot depune oricând, sub prestare de jurământ. Sunt adevăruri pure."

(Bibliografie : A, dosar 1974; 8, pp. 173-177)

Punctul de atracție Dealul Bughii

• **1974, iunie 21, 21:45 pm., Constanța - Bucureşti.**

Andrei Bacalu, 55 ani, de profesie medic, fost redactor din Televiziunea Română în perioada anilor 1960 - 1970, **în prezent locuind în oraşul Nathania din Israel**, povesteşte în scris la data 5 nov. 1995, următoarele:

„În noaptea de 21 iunie 1974, în timpul unei călătorii cu trenul (Constanța - Bucureşti), în jurul orei 21:45 (şi până la 22:05), am văzut, în direcția N-NE, un obiect ***de formă semilunară****, la 30°-35° deasupra*

orizontului nordic, ***cu lumini albe şi portocalii pe toată suprafaţa (10 - 12 lumini), oscilând*** *(poate mişcare de vibraţie?)* ***5°-10° pe axul orizontal.*** *După 18-19 secunde, obiectul* ***şi-a intensificat oscilaţiile*** *până la 30°-40°, s-a îndreptat spre NE şi a dispărut în 4-5 secunde. Pe cer, am observat, în acelaşi timp,* ***dâre de condensare ale unor avioane cu reacţie.*** *Orice încercări de a obţine informaţii suplimentare de la C.A.T. (antiaeriană) sau controlul traficului aerian au eşuat."*

(Bibliografie: A. dosar 1974; 7,p.128-129

• **1974, iulie 30/31, aprox. 01:00 a.m., com Drajna de Jos, lângă Vălenii de Munte, jud. Prahova.**

Ştefan Constantin, 29 de ani, mecanic auto, declară:

„În dimineaţa zilei de 31 iulie 1974 (este vorba de fapt de noaptea de 30 spre 31 iulie), *m-am deplasat cu un prieten, Frecan Gh. din oraşul Vălenii de Munte, în com. Ogretin, pentru a transporta cu maşina mea un alt prieten al lui Frecan. Pe la ora 01:00 am ajuns în com. Ogretin, am lăsat prietenul acasă şi ne-am reîntors spre Vălenii de Munte.*

După ce am urcat o pantă spre (com.) Drajna de Jos, am observat în dreapta şoselei un corp neobişnuit, ***de forma unei sfere, la înălţimea de 1,5 km****, ce se deplasa din direcţia Ogretin spre Bughea de Jos. Am rămas surprinşi de acest fenomen, am oprit maşina şi am început să-l privim.*

În deplasarea făcută, corpul ***îşi mărea volumul, avea culoarea roşu portocaliu****, mai vie. La un moment dat, corpul a trecut un deal, nu l-am mai văzut, iar noi am pornit maşina... Din nou l-am reîntâlnit deasupra cătunului Făget, unde se făcuse destul de mare şi apropiat de sol. Din nou am oprit maşina în apropierea intersecţiei Slon-Poseşti şi l-am privit.*

Cu aproximaţie, corpul se deplasa cu o viteză de peste ***80 km/h****, iar în punctul «Popari», deasupra unui islaz eram paralel cu acel corp neobişnuit şi am început semnalizarea cu farurile maşinii, dar totul a fost în zadar, deoarece nu am primit alt semn din partea corpului. Ultima oară l-am văzut deasupra unei liziere de pomi din oraşul Vălenii de Munte, la poalele dealului ce desparte oraşul de com. Bughea de Jos («Dealul Bughii»!) şi era aşa de aproape încât se vedea umbra sa pe pomi; după care a dispărut după acest deal.*

La intrarea în oraş, la staţia PECO (benzinărie), am vrut să discutăm cu lucrătorul staţiei dar acesta dormea. La sediul IGCL din Vălenii am avut o discuţie cu paznicul de noapte în legătură cu acest corp neobişnuit. Dânsul se afla afară, ***toată curtea întreprinderii s-a înroşit şi corpul a dispărut printre pomi, peste deal.*** *Paznicul se numeşte Ivaşcu Ion şi este din com. Homorâciu, jud. Prahova "*

La rândul lui, paznicul de noapte Ivaşcu Ion, 34 ani, confirmă afirmaţia lui Ştefan Constantin, susţinând că *„lumina aceea mare"* a dispărut în spatele dealului dinspre vest. Să fi avut oare loc în noaptea aceea, o

aterizare a „corpului neobişnuit", undeva pe coama dealului, dincolo de liziera de pomi? Sau el „s-a mulţumit" numai să survoleze zona în cauză?

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4,p. 97-98; 5, p. 99-102; 9, nr. 10, p. 20-22 şi nr. 27, p. 38-39).

Obiectul de studiu... CAP Blejoi

• **1974, august 12, 19:20 pm., com. Blejoi, jud. Prahova.**

Investigaţia asupra următorului eveniment a fost desfăşurată de Augustin Moraru din Ploieşti (în prezent locuieşte în SUA).

Blejoi, jud. Prahova. luni, 12 august 1974. Un obiect **de forma unei *„franzele"*** a fost văzut în zona comunei Blejoi, localitate situată la aproximativ 5 km N de municipiul Ploieşti.

Martorul anchetat, Olteanu Constantin, 24 de ani, tehnician horticultor. În jurul orei 19:20, se afla împreună cu alte două persoane în com. Blejoi, aşteptând autobuzul către Boldeşti-Scăieni. Anchetarea s-a făcut la 19 august acelaşi an.

Extrase din declaraţia scrisă a martorului:

„În momentul observării OZN-ului mă aflam pe şoseaua com. Blejoi, venind dinspre satul Cocoşeşti spre staţia IRTA. La un moment dat, privind spre sediul CAP-ului Blejoi, ***am observat*** *deasupra acestuia,* ***la înălţimea la care poate zbura un elicopter, un corp incandescent de mărimea unei franzele*** *privită la înălţimea pumnului mâinii,* ***de culoare portocalie, intens colorată. La mijloc, ovalul era întrerupt de nişte puncte aşezate în linie, mai slab luminate.*** *Corpul neidentificat se deplasa din direcţia V spre NE cu o viteză nu prea mare, în linie dreaptă şi fără să emită* ***nici un zgomot.***

În momentul observării acelui corp luminos eram împreună cu două fete... Acestea, din momentul observării acelui corp strălucitor, au fost atenţionate de mine şi, pentru câteva minute, am ieşit de pe trotuar în drum, de unde aveam o vizibilitate mai bună pentru a-l privi.

După aceea, ne-am continuat drumul spre staţie privind acel obiect până când am ieşit în şoseaua naţională Ploieşti-Văleni, de unde acel corp a dispărut în zare şi nu a mai putut fi observat cu ochiul liber. Timpul în care a fost văzut a fost de aproximativ ***10 minute****, de la orele 19:20 până la 19:30.*

Era amurg (de seară), cu cerul parţial acoperit de nori dispersaţi, vântul adia uşor, umiditatea relativ scăzută, iar temperatura era cuprinsă între aprox. 20° şi 30°. În afară de noi, mai erau şi alţii pe stradă şi în staţia IRTA, despre care nu pot să spun dacă l-au văzut sau nu."

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4,p. 98-99; 5, p. 104-107; 9, nr. 13, p.5-6)

„Zidurile de lumină"

• **1974, septembrie 9, 20:30., com Răstolița, jud. Mureş.**

Evenimentul a fost investigat de un grup de tineri din oraşul Tg. Mureş, între care pot fi remarcați Emil Berbecaru şi Borbath Csába.

Răstolița este o comună cu o populație de cca. 1800 locuitori. Se situează pe Valea Mureşului la o distanță de 9 km de Deda (nod feroviar) şi la 63 km de Tg. Mureş. Este situat în zona de ruptură dintre masivul Călimani şi Depresiunea Transilvaniei. Se află la o altitudine de 950 m. Coordonatele geografice: 47° lat. N şi 25°long. E.

Cabana (vila) unde se aflau martorii este amplasată la peste 500 m de sat, într-un loc mai izolat, pe un platou înconjurat din toate părțile de arbori. Este locuită doar în timpul verii. Nu este racordată la rețeaua de curent electric.

Martorul principal este medicul Antalffy Andrei, **conferențiar** (la data observației) la Institutul Medico-Farmaceutic din Tg. Mureş. Este o persoană foarte serioasă, demnă de încredere. A urmărit fenomenul împreună cu mama, soția şi fiica sa.

În noaptea observației cerul era senin, dar fără lună. Era o noapte răcoroasă de septembrie. Nu cunoaştem faptul dacă a fost sau nu vânt.

La circa 160-170 m (după declarația martorului) de cabană, în jurul orei 20:30, în seara zilei de 9 septembrie 1974, soția dr. Antalffy a observat **în spatele casei o lumină ciudată alb-argintie.** Chemându-şi soțul, au înconjurat cabana.

Atunci au observat că **sursa ciudatei lumini era un „zid" de lumină* perfect delimitată, opacă, sub forma unui dreptunghi** (dimensiuni aparente: înălțimea cca. **1.70 m** şi lungimea cca. **25 m**). În fața „zidului", martorii au observat **patru sfere** de culoare intens **portocalie**, de diametre aparente de **40-50 cm.** Sferele erau grupate **două câte două**, între ele existând distanțe perfect egale. După opinia martorului, obiectele se aflau **pe sol.**

Martorii nu au auzit **nici un zgomot** în timpul observației şi nu s-au manifestat nici alte fenomene secundare. După câteva momente de teamă, martorii s-au retras în cabană, urmărind fenomenul (din interiorul acesteia) până în jurul orei 24:00. În acest timp nu au observat **nici o variație de culoare sau de intensitate a luminii şi nici o modificare a poziției corpurilor portocalii.** După ora 24:00, martorii s-au culcat, iar **dimineața fenomenul dispăruse.**

Efectuându-se o serie de măsurători ulterioare la fața locului, echipa de investigatori din Tg. Mureş a mai putut constata că distanța reală dintre martori şi fenomen a fost de **134 m**, pe un platou deschis,

---

* **N. edit.:** În *„SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpați"* - **vol. III** există amănunte despre „zidurile de lumină" de pe teritoriul României, „tehnică" a strămoşilor ramani...

străjuit de arbori şi arbuşti. Platoul era terasat, iar fenomenul s-a petrecut pe prima terasă din faţa martorilor.

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4,p. 99; 5, p. 107-109; 9, nr. 7, p. 16; nr. 20, p. 34-36)

• **1974, septembrie 24, seara (?), Tg. Mureş, jud. Mureş.**

Martorul Kacso Marton, 45 ani, conducător auto, a observat o **sferă roşie portocalie, de mărimea aparentă a Lunii pline**, traversând bolta cerească pe direcţia NE-SV, la o înălţime unghiulară de 30° - 35°.

În timpul observaţiei (cam **5 minute**) obiectul nu şi-a schimbat culoarea şi nu s-a perceput **nici un fel de zgomot.**

(Bibliografie: 4, p. 99; 5, p. 109-111; 9, nr. 7, p. 16; 10, nr. 6, p.8)

• **1974, octombrie 16, 18:20., Boldeşti-Scăieni, jud. Prahova.**

Mai multe grupuri de elevi văd, din trei puncte diferite de pe raza oraşului, un alt fenomen deosebit.

Daniela Bratu: *„...şi-a făcut apariţia **un glob luminos**...era aproximativ **cât o minge de tenis de câmp.** Sfera era **împărţită în două părţi. În partea superioară era luminată mai intens, iar în partea inferioară parcă erau nişte raze de aceeaşi lungime, dar de culoare roză."***

Doru Pârvan: *„...Mi-am aruncat ochii pe cer din întâmplare, unde am văzut un corp puternic luminos, aproximativ **de strălucirea Luceafărului**, având o **viteză extrem de mare**, îndreptându-se dinspre S spre NE, parcă şi-ar fi micşorat dintr-o dată luminozitatea, unde încet, încet a dispărut...La partea superioară, în timp ce se deplasa, până să dispară, era mai puternic luminos. Am observat acest fenomen nefiind singur, ci împreună cu alţi colegi de-ai mei."*

Locul de dispariţie a „globului luminos" a fost localizat undeva deasupra unui islaz situat în zona de NE a localităţii.

(Bibliografie: 4, p. 100; 5, p. 111-112; 9, nr.11, p. 15-16)

Avem dovada: experienţe autorului

• **1974, decembrie 11/12, 01:22 - 01:34 am., Vălenii de Munte, jud. Prahova.**

Într-o seară obişnuită de iarnă, miercuri 11 decembrie 1974, am rămas la masa de lucru mai mult ca de obicei, având de dactilografiat un text. La un moment dat, am auzit câinele lătrând insistent în curtea din spatele casei. Nu aş putea să afirm dacă şi alţi câini din vecini „dădeau alarma", pentru că în acele momente nu am acordat atenţie amănuntului. Am ieşit, m-am dus direct la cuşca lui şi l-am slobozit din lanţ. După care, m-am întors cu intenţia de a reintra în casă.

Ajuns în apropierea uşii din spate, aceeaşi pe care ieşisem, un fapt straniu mi-a atras brusc atenţia: **propria-mi umbră era proiectată violent şi bine conturată pe peretele alb, de către o lumină vie, ireală,** ce venea de undeva din spatele meu. M-am răsucit cu faţa spre dealurile

împădurite aflate pe malul stâng al Teleajenului, la mai puțin de **1 km distanță**. Ştiam sigur că în direcția aceea nu se afla nici o sursă de lumină.

Am văzut deodată **o lumină albă orbitoare**, ca aceea pe care o dă un aparat de sudură în funcțiune. Instinctiv, am început să înregistrez primele amănunte: **lumina pulsa** (am avut chiar impresia că se va stinge), se afla sub muchia dealului, **înălțime relativ mică deasupra pădurii** care se vedea clar, era mai puternică decât aceea pe care o dă Luna plină în nopțile senine...Cred că pentru a realiza importanța evenimentului mi-au trebuit cca. 4-5 secunde. După care, dezmeticindu-mă brusc, am rupt-o la fugă în casă şi mi-am scos din geantă aparatul fotografic. Din acest moment mi-am recăpătat sângele rece, făcând exact ceea ce trebuia să fac, fără a pierde timp, fără gesturi inutile.

Mi-am potrivit aparatul răsucindu-i mecanismele pentru fotografiere nocturnă; apoi m-am uitat la ceas: era **ora 01:22.** Am fugit pe acelaşi drum înapoi în curte. Lumina „mea" se afla în acelaşi loc şi am avut un moment impresia că îşi mărise strălucirea, sau că se afla mai aproape. Cred însă că mă înşelam.

În următoarele 3-4 minute am încercat să scot o serie de fotografii pe care mi le doream, evident, cât mai reuşite. Numărul declanşărilor a fost între 7 şi 10. Mi-am schimbat de mai multe ori locul prin grădină, deplasându-mă pe mai multe distanțe, căutând unghiuri de fotografiere şi poziții cât mai bune. De asemenea, în întuneric, am schimbat de câteva ori diafragma şi timpul de expunere, gândind că din toate încercările, vor fi măcar două sau trei imagini reuşite.

Nu-mi făceam iluzii, aparatul meu fiind nepretențios, dar destul de practic şi uşor manevrabil. Era de fapt acelaşi „Beirette" german de care mă servisem la Valea Plopului în noiembrie 1972 şi pe „Dealul Bughii", în februarie 1974. Mai târziu, aveam să regret că nu am folosit filmul în întregime.

Şi acum, iată în detaliu caracteristicile fenomenului observat: După cum am mai spus, **era o lumină puternică, vie, de un alb strălucitor, care pulsa**, intervalul dintre două pulsații fiind de **1-2 secunde.** Nu avea contururi precise, dar diametrul aparent nu putea depăşi 6-8 cm, deci **cam cât o portocală**. Distanța reală la care se afla, nu putea fi mai mare de 800-1.000 m. Executa o **deplasare lentă pe verticală, ridicându-se şi coborând într-un interval de aproximativ 10-12 secunde.**

În afara acestor repetate mişcări verticale, nu-mi amintesc să fi observat alte deplasări ale sursei de lumină pe tot parcursul observației. În timpul unei pulsații, când intensitatea luminoasă era maximă, **se luminau puternic şi pădurile pe mari distanțe.** În momentele de intensitate scăzută, lumina părea ca a unui far de automobil, undeva pe un deal îndepărtat. Cred că altitudinea față de panta împădurită a dealului nu era foarte mare dar n-aş putea preciza cu exactitate dacă lumina se vedea sub muchia vizibilă a dealului, ori foarte puțin deasupra acesteia.

Timpul total de observaţie a fost de **12 minute**, până la ora **01:34. Lumina s-a stins lent după o ultimă ascensiune.** Am avut chiar impresia că aceasta a fost ceva mai lungă decât cele anterioare, dar cred că mă înşelam. Azimutul astronomic al fenomenului luminos a fost de 240°. Înălţimea deasupra orizontului a fost între 32° şi 35° la extremităţile inferioare şi superioare ale deplasărilor...

La începutul anului 1975, filmul fotografic respectiv a fost cercetat cu atenţie în Laboratorul de Fotogrametrie şi Teledetecţie de la Institutul de Construcţii din Bucureşti. Odată cu înapoierea filmului, mi-a parvenit şi un raport dactilografiat pe mai multe pagini, semnat de asist. univ. Dan Mihăilescu, care menţiona faptul - printre altele - că **filmul este autentic şi nu rezultatul unui fals.**

În primăvara lui '75, au început, la numai 2-300 m de locul aproximativ al observaţiei, lucrări pentru amenajarea unui baraj pe cursul râului Teleajen. Acesta avea să fie terminat vreo trei ani mai târziu, în prezent aflându-se acolo un lac de acumulare şi Uzina de apă a oraşului Vălenii de Munte.

La vremea respectivă, s-a scris despre acest eveniment în cel puţin două publicaţii din străinătate: ***„The Mufon UFO Journal"*** (USA), nr 114/mai 1977 (care prezintă pe prima copertă două din fotografiile de atunci) şi ***„UFO Quebec"*** (Canada), nr. 13/1978.

(Bibliografie: A, dosar 1974; 4, p. 101-104)

• **1974, decembrie 20-30, noaptea, sat Valea Plopului, com. Poseşti, jud. Prahova.**

Bătrânul Roşca C.Nicolae, 75 ani, a fost martorul următorului fenomen:

„...Într-o dimineaţă, pe la ora 3, am ieşit din casă în curte. Deodată, am văzut că s-a ivit ***o flacără mare cu o coadă lungă*** *care dădea multă lumină, ca şi cum ar fi luat foc ceva. Lumina care se vedea era de culoare roşietică.* ***Părea o bilă mai mare decât o roată de la căruţă****, în partea din faţă era de culoare* ***alb strălucitor****, partea din spate a bilei şi coada erau de culoare* ***roşu aprins****..."*

Direcţia aproximativă de deplasare: de la est la vest.

(Bibliografie: A, dosar 1974; 9 nr.27, pp. 32-33)

Capitolul XI

MESAJELE „ZEILOR" PENTRU ROMÂNIA

„Globul luminos"... citea gândurile !

• **1975, ianuarie 1, dimineața, Pădurea Hoia-Baciu, Cluj-Napoca, jud Cluj.**

În cadrul multiplelor manifestări interesante din zona pădurii Hoia-Baciu, a fost semnalat şi un eveniment din dimineața zilei de 1 ianuarie 1975.

Ing, Florian Gheorghiță din Iaşi, afirmă că este vorba de un *„obiect aerian întunecat"*, producând însă în jurul său un spațiu cu efecte de absorbție a luminii naturale printr-un acelaşi gen de halou energetic de origine stranie.

Simetria acestui halou este afectată în partea stângă a imaginii fotografice obținute, de către un factor energetic la fel de necunoscut.

(Bibliografie: 4, p.104)

• **1975, februarie 14, 17:00 pm., Tg. Mureş, jud Mureş.**

În partea de NV a oraşului Tg.Mureş, a fost semnalat, de către mai mulți martori, un obiect cu diametrul aparent de 10-15 cm, care a staționat timp de cca. **45 de minute.** Au fost observate variații de culoare ale obiectului puternic luminos: **verde, roşu, galben şi alb**

(Bibliografie 4, p.104; 5, p.112; 9.nr.7, p.16)

• **1975, iunie, 02:00 am., com. Teremia Mare, jud Timiş**

Doamna Margareta Ivanciov, 45 ani, profesoară de istorie din municipiul Timişoara, descrie următoarea întâmplare:

„În anul 1975 funcționam ca profesoară în comuna Teremia Mare din județul Timiş, situată la aproximativ 70 km de Timişoara. Distanța destul de mare m-a obligat să locuiesc în gazdă în comuna respectivă. Într-o zi din luna iulie a anului 1975 (nu-mi amintesc cu precizie data), mă întorceam în comună de la Timişoara, cu un tren de noapte care a sosit în sat în jurul orei 2 noaptea. Locuința unde stăteam în gazdă era situată pe o stradă perpendiculară pe strada principală.

Coborând în gară, ***am pornit singură pe strada principală****. Era o noapte caldă, cerul era senin, nu adia* ***nici un vânt.*** *La un moment dat am observat în fața mea* ***un glob luminos, puțin mai mare decât o minge de baschet****, cu diametrul aproximativ* ***între 50 şi 60 cm****. Nu-mi dau seama de unde a apărut şi nici dacă se găsea în apropierea gării în momentul coborârii mele din tren.*

Globul se mişca în fața mea, de fapt ***urma acelaşi drum ca şi mine****, survolând deasupra trotuarului la o distanță de* ***2,20-2,50 m*** *de acesta. Distanța între mine şi glob era de aproximativ* ***10-12 m.*** *În tot timpul manifestării acestui fenomen,* ***globul a păstrat neschimbată aceeaşi distanță, atât față de mine, cât şi față de sol.*** *Globul plutea în*

aer pe o traiectorie absolut dreaptă, neabătându-se nici la dreapta nici la stânga şi păstrând, aşa cum am mai precizat, o distanţă constantă faţă de mine şi trotuar. Atunci am încercat să mă apropii de el, grăbind paşii, dar globul ***şi-a imprimat o viteză mai mare****, astfel că distanţa dintre noi nu s-a modificat. Globul era* ***alcătuit din mii de punctişoare luminoase*** *bine individualizate, dar care împreună dădeau impresia de întreg, de omogen. Culoarea era ceva între galben intens şi portocaliu. Fiecare punct ce compunea globul emana lumină de aceeaşi culoare. Spre margini, lumina era mai difuză, ca o ceaţă sau ca un halou. Menţionez că nu-mi era frică, dimpotrivă eram foarte curioasă şi am putut observa totul în mod conştient şi cu luciditate.*

Globul, plutind în faţa mea şi strada principală terminându-se în strada perpendiculară, unde spre stânga era locuinţa mea, ***a dispărut după colţ la stânga****. Când am ajuns şi eu să dau colţul la stânga, cu uimire am văzut că globul luminos plutea ca şi mai înainte în faţa mea,* ***respectând aceeaşi distanţă între mine şi el****, între el şi sol. Plutind înaintea mea, globul* ***a ajuns*** *evident* ***el mai întâi în dreptul casei unde locuiam.*** *A rămas câteva secunde suspendat în aer, nemişcat,* ***ca şi cum m-ar fi aşteptat*** *şi apoi a trecut peste gard în curte. Abia atunci* ***ca şi cum m-ar fi aşteptat să revin, ca şi când ar fi ştiut că voi reveni să-l mai văd****, a început din nou să plutească spre grădină. Eu l-am urmat, dar el a trecut peste gard în grădina vecină şi evident nu l-am mai putut urma sau urmări.*

Din clipa când l-am observat şi până când a trecut în grădina vecină s-au scurs aproximativ ***10 minute****, poate chiar mai mult. Părerea mea este că globul nu a reprezentat un fenomen natural.* ***Mişcarea sa era conştientă sau dirijată.*** *Dacă ar fi fost un fenomen natural, globul nu ar fi putut să se mişte într-o atmosferă staţionară, fără vânt, fiind excluşi curenţii de aer atât de apropiaţi de sol, curenţi pe care în mod normal ar fi trebuit să-i simt şi eu. Apoi, faptul că el a păstrat în permanenţă o distanţă constantă între el şi mine, între el şi pământ.*

Lucrul care m-a intrigat cel mai mult a fost acela că ***globul «ştia» unde locuiesc. Ca şi când mi-ar fi citit gândurile, «ştia» că voi reveni în curte*** *ca să-l mai văd pentru ultima oară. Cred că un fenomen luminos natural ar fi survolat haotic, dar* ***la acest glob totul indica o mişcare precisă, conştientă, dirijată.***

A fost singurul fenomen mai interesant la care am asistat în viaţa mea. Este adevărat că sunt o persoană care ***am premoniţii, întotdeauna materializate****, dar nu cred să aibă vreo legătură cu cele relatate aici despre acest glob luminos...*

În final aş dori să precizez că pe parcursul desfăşurării fenomenului ***m-am simţit foarte detaşată de tot ce se întâmpla în jur.*** *Ţin foarte bine minte că* ***în mine a pogorât o linişte şi un calm deosebit****, o stare greu de definit. Pot spune că globul mă atrăgea într-un mod par-*

*ticular şi că, **dacă aş fi putut, l-aş fi urmat la infinit.** Este vorba de o atracţie care depăşeşte simpla curiozitate sau interesul de moment.*

*Oricum, am trăit o stare psihică deosebită, fiind în acelaşi timp foarte lucidă şi conştientă. Este foarte greu să exprim prin cuvinte obişnuite **starea aceea specială, de bine şi de linişte** în care m-am găsit. Cuvintele nu au încărcătura necesară de a exprima cu exactitate ceea ce am simţit atunci."*

(Bibliografie: A, dosar 1975; Corespondenţă; pp.68-171;8, pp.80-82)

Aterizare la... tensiune mare

• **1976, martie 29, 19:15 pm., Boldeşti - Scăieni, jud.Prahova.**

De investigarea acestui caz s-a ocupat prof. Cristian Petre Bălan şi Augustin Moraru. Amândoi locuiesc în prezent în SUA.

Fenomenul observat a durat aprox. 50 de minute şi a implicat **zece martori** detectabili, care l-au urmărit din locuri diferite. Toţi martorii sunt elevi între 11 şi 15 ani, care s-au străduit să dea cât mai multe amănunte despre ceea ce au văzut.

În linii mari, cei zece copii au fost martorii evoluţiilor ciudate a unor lumini în apropierea râului Teleajen. **Aceste lumini, de culori, intensităţi sau mărimi diferite, au „dansat", s-au învârtit, s-au deplasat pe verticală ori orizontală, s-au stins şi s-au reaprins de mai multe ori pe parcursul câtorva minute.**

Unul dintre investigatorii de atunci, Augustin Moraru din Ploieşti, dă următoarele detalii asupra a ceea ce avea să urmeze acestei observaţii:

*„Duminică, 4 aprilie 1976, încă în cursul dimineţii, m-am deplasat împreună cu trei din zece martori, două fete şi un băiat, în direcţia râului Teleajen, unde malul vestic prezenta, după spusele lor, **o urmă aproape circulară de iarbă arsă.** Într-adevăr, la jumătatea drumului dintre baza şi coama dealului, am descoperit, dincolo de potecă, un loc aproape circular unde **iarba fusese pârjolită foarte uniform.***

Fiind primăvară, pământul era acoperit cu iarbă uscată, rămasă din anul anterior. Urma se prezenta de un verde deschis, deoarece, sub această iarbă uscată, apăruse o alta, proaspătă.

***Arsura** provocată pământului fusese **superficială**, deoarece iarba verde prezenta **o foarte uşoară pârjolire la vârfuri.** Alături de rotocolul de iarbă arsă se afla **un mic arbust uscat, aproape complet ars.** Nu s-a găsit nici un indiciu că această urmă fusese provocată de o mână de om şi nici aşezarea unui foc nu era logică având în vedere topografia locului.*

***Nu am găsit în jur urme ale unui «tren de aterizare»**, care ar fi demonstrat natura materială a fenomenului din 29 martie. Am presupus, prin urmare, că acea urmă distinct circulară a fost provocată de prezenţa foarte aproape de suprafaţa solului a uneia dintre luminile semnalate de martori.*

Această «amprentă» este situată ***la 80 m de o linie de înaltă tensiune.*** *A fost cercetată şi posibilitatea unei scăderi de tensiune la acea dată: operatorul de serviciu din seara respectivă a explicat că tensiunea în zonă se urmăreşte numai vizual, din când în când, fără a se înregistra aceasta pe vreo diagramă anume şi că întâmplător nu a observat nimic anormal în acea seară.*

Două zile mai târziu, ***s-au plasat*** *în zona urmei circulare* ***câteva bucăţi de filme fotografice*** *introduse în plicuri de culoare neagră, care după developare, s-au prezentat a fi* ***puternic impresionate, în mod uniform, de radiaţii.*** *Durata expunerii în acea zonă a fost de 30 de minute. Aceste rezultate ar putea dovedi* ***o anumită doză de radioactivitate,*** *care a existat la locul respectiv, încă un mod din care să se poată deduce că iarba nu a fost arsă de om.*

Am încercat personal, la scurt timp după obţinerea acelor filme impresionate, acelaşi procedeu al expunerii de clişee fotografice pe locul respectiv. ***După 24 de ore*** *le-am luat pentru a le developa. Ele însă* ***nu au mai fost impresionate,*** *deşi au fost distribuite în aceeaşi zonă"*

(Bibliografie: A, dosar 1976; 4, pp.104-105;5, pp.130-136;9, nr.5, pp.6-11)

„Titanul" de pe TVR, sabotat de OZN...

• 1976, mai 9, 14:00., Pădurea Hoia Baciu, Cluj-Napoca, jud Cluj.

În această zi, inginerul Borbath Csaba din Tg. Mureş face, împreună cu un grup de prieteni, o serie de fotografii interesante, în zona menţionată. **Pe unul din clişee**, expus în plină zi, **a apărut strania prezenţă în aer a unei sfere transparente.**

Evenimentul, pe marginea căruia ing. Florin Gheorghiţă face o serie de comentarii, se integrează perfect în suita manifestărilor ciudate semnalate de-a lungul anilor în această zonă a României.

(Bibliografie: 4, p.105)

• 1976, decembrie 5, 21:00 pm., Vălenii de Munte, jud. Prahova

Mai multe persoane au putut observa un **fenomen luminos pe cer**, pe care ei l-au considerat ca fiind **de tip OZN.** Asupra acestui eveniment au dat declaraţii scrise trei din martorii principali de atunci: Vâlsănoiu Bogdan, 20 ani, predând ca profesor suplinitor necalificat la Casa de Copii Şcolari din localitate; Teju Nicolae, 17 ani, elev anul III, la Liceul *„Nicolae Iorga"*, acelaşi care mai fusese martorul unui astfel de eveniment la data de 26 aprilie 1974 şi Drăjneanu I. Mircea, 25 ani, strungar la Întreprinderea *„Valea Teleajenului"* din localitate.

Pentru a ilustra caracteristicile fenomenului observat, voi da cuvântul lui Teju Nicolae, prin relatarea câtorva extrase din declaraţia scrisă:

„...Eram afară, în aer liber, ***cerul era senin şi vântul nu bătea*** *din nici o direcţie. La un moment dat, am fost surprins de apariţia unui* ***corp luminos care a apărut din direcţia est şi înainta fără zgomot spre vest.*** *Mă aflam împreună cu prietenii mei în zona din centru a Vălenilor.*

Eu am fost primul care am observat apariția acestui corp ceresc necunoscut. Imediat după aceea l-am arătat şi celorlalți...; continua să zboare fără nici un zgomot. A evoluat sub privirile noastre timp de ***4-6 secunde****, după care nu a mai fost văzut din cauza unor construcții, a unor blocuri...****Acea bandă întreruptă de lumină avea o mişcare de rotație în jurul axei întregului corp.*** *Baza era de culoarea fontei, un maro închis. Înainta fără zgomot, la o distanță de aprox.* ***800-1.000 m față de sol****, având o mărime luată tot cu aproximație, de 30 cm (aparent). Înainta cu o viteză de* ***peste 100 km/h.****"*

Iar Drăjneanu I. Mircea afirmă:

„...Personal consider că efectul pe care l-a avut asupra mea, cât şi a colegilor, a fost impresionant... Acel obiect ***nu producea nici un zgomot****, având un timp foarte scurt de apariție, de câteva secunde; consider că* ***viteza*** *de deplasare era* ***foarte mare****..."*

Acelaşi martor declara că, ulterior, stând de vorbă cu sora sa, aceasta i-a mărturisit că în acea seară de 5 decembrie, *„în jurul orei 21:00"*, **televizorul a avut un fel de „bruiaj", ca şi cum pe rețeaua electrică ar fi existat o scădere bruscă şi scurtă de tensiune.**

Acest lucru era foarte important şi totodată semnificativ. Din păcate, nu am putut stabili ulterior şi alte semnalări legate de acest aspect al evenimentului respectiv.

(Bibliografie: A, dosar 1976; 4, p. 106; 5, p.137-142)

Extratereştrii fură şi prin Dolj...

• 1977 (aprox.), noaptea, Craiova, jud. Dolj

Camelia Stancu, 34 ani, redactor TVR Bucureşti, mărturiseşte în scris:

„Au trecut mulți ani de atunci, dar cred că era în anul cutre-murului, 1977, când eu şi familia mea ne mutaserăm într-un apartament la etajul III al unui bloc din Craiovița Nouă (un cartier nou pe atunci, al Craiovei).

Era crepuscul când, de pe balcon, privirile mi-au fost atrase în zare de ***nişte lumini. Nu erau puternice****, dar se aflau într-un loc unde nu ar fi trebuit să fie. Am privit mai atent: erau* ***cinci lumini colorate roşu şi verde - dispuse în formație 3 şi 2*** *- deasupra vârfurilor unor plopi de la marginea cartierului. Erau* ***de mărimea Lunii pline. Au staționat câteva minute****, pentru că am avut timp să-mi chem frații, şi au dispărut lin dincolo de vârfurile plopilor.*

Am rămas cu senzația de straniu şi de atunci privesc cerul mult mai des ".

(Bibliografie: A, dosar 1977; 8, p. 43)

• 1977, com. Plenița, jud. Dolj

În anul 1977, martorul (anonimat cerut) aflat în com. Plenița, jud. Dolj, observă o formă luminoasă în direcția est.

Forma prezenta **aspectul unui cartuş, cu vârful ascuţit îndreptat spre sud.** Conturul era delimitat precis, iar culoarea era **roşu incandescent.** Dimensiunile aparente au fost apreciate la **20-30 cm** lungime şi **5-7 cm** grosime. Obiectul se putea observa sub un unghi de 40° iar, făcând o comparaţie cu zborul avioanelor, înălţimea estimată este de **8.000-10.000 m.** Pe suprafaţa obiectului se puteau observa clar detalii.

Observaţia a început pe lumină înainte de apusul Soarelui şi a durat aproximativ **două ore**, timp în care s-a lăsat întunericul. Pe toată durata observaţiei, nu s-a putut observa prezenţa vreunui halou în jurul obiectului. În afara martorului, obiectul a mai fost observat pe toată durata şi de cei doi părinţi ai acestuia.

Poate cel mai interesant aspect al observaţiei, este că, **a doua zi de dimineaţă, obiectul era în continuare prezent în acelaşi loc,** fără să fi suferit modificări.

La puţin timp de la data observaţiei, martorul citeşte în ziarul local „Înainte", o relatare în care obiectul era explicat printr-o cometă sau un meteorit, însă martorul exclude cu certitudine aceste explicaţii ale observaţiei sale.

(Bibliografie: 10, nr. 12-13, p.12)

Invizibil, la „Pietrele lui Solomon"

• **1977, februarie 6, „Pietrele lui Solomon", Braşov**

În luna mai 1995, cercetătorul braşovean Mihai Harry Danciu, mi-a trimis o scrisoare din care reiau următorul fragment:

„Fotografia din 6 februarie 1977 este făcută în zona Pietrelor lui Solomon. Reproducerea este făcută după un diapozitiv color care se află în arhiva lui Augustin Moraru (nn. - plecat în SUA). *Obiectul a fost* ***invizibil ochiului liber, l-am descoperit pe clişeu numai la developare.*** *Am făcut în acea zi fotografii la «întâmplare», fără un scop precis. Eram însoţit de amicul nostru Fotie Georgescu* (n.n. - plecat în Canada). *Aparatul utilizat este un Zenit-E; filmul ORWO."*

(Bibliografie : A, dosar 1977)

• **1977, februarie 24, 07:15-07:20 am., Plopeni, jud Prahova.**

Evenimentul care a avut loc în dimineaţa zilei de joi, 24 februarie 1977, a avut cel puţin **nouă martori** oculari din oraşul Plopeni, jud. Prahova. Dintre aceştia, **patru ingineri** cu vârste cuprinse între 29 şi 39 ani, au dat declaraţii scrise asupra celor observate.

Câteva fragmente reprezentative din aceste declaraţii:

- Ing. M.A., 29 ani: *„...Am putut vedea în direcţia răsăritului de soare ...**un obiect de culoare argintie ce se deplasa lent spre sud.** Observaţia fenomenului a durat aproximativ între 07:15 şi 07:20 am., după care obiectul a dispărut după dealurile împădurite ce se profilează la orizontul estic al oraşului...Datorită depărtării considerabile nu se pot face aprecieri asupra formei, luminozităţii, zgomotelor proprii...Precizez*

că obiectul a apărut în dreapta discului solar, care tocmai se ridicase deasupra orizontului şi se deplasa lent în direcţia sud..."

- Ing. D.I., 29 ani: *„...Era un răsărit frumos, chiar prea frumos pentru luna februarie. La un moment dat am observat în apropierea Soarelui un obiect **de formă eliptică, alb-argintiu**, care **staţiona**, apoi s-a deplasat **spre sud** pierzându-se în zare..."*

- Ing. G.M., 39 ani: *„...Obiectul a dispărut după dealurile împădurite ... după câteva minute... cerul era senin, fără vânt..."*

- Ing. N.H., 29 ani: *„...Între momentul sesizării fenomenului şi momentul dispariţiei acestuia, am observat **o segmentare a formei iniţiale** ...Consider că, în nici un caz nu poate fi vorba de un obiect zburător neidentificat, ci pur şi simplu de un fenomen natural de reflectare (sau de altă natură) a razelor soarelui pe vaporii existenţi în natură..."*

(Bibliografie: A, dosar 1977; 4, pp.106-107; 5, pp.142-145)

• **1977, sfârşitul lui februarie, 20:00 pm., Boldeşti-Scăieni, jud. Prahova.**

Inginerul Stelian Croitoru 41 ani, declară:

*„La sfârşitul lunii februarie 1977, în jurul orei 20:00, timp de circa **5 minute**, la ieşirea din fostul cătun Balaca al comunei Scăieni, am observat venind din direcţia SE **o lumină roşie ca un glob**, cu diametrul de cca. **1,5 m**, în jurul căruia se vedeau strălucind, **în culoare roşu-portocaliu, cercuri concentrice perfecte.***

*Timpul era frumos, cu cerul senin, iar obiectul **se deplasa** în direcţia comunei Pleaşa, la o înălţime de cca. 100 m, **cu viteza unui avion**. Nu se auzea **nici un zgomot** iar deplasarea se făcea în poziţie orizontală spre est.*

Eu mă aflam în maşină împreună cu şoferul Manolache Ion şi, după ce am îndreptat direcţia de circulaţie a maşinii spre obiectul luminos, am oprit maşina fără să stingem luminile şi am coborât lângă maşină de unde priveam luminile emise de obiectul necunoscut.

*După cca. trei minute de zbor, obiectul nu a mai venit pe direcţia pe care o avea în momentul observării, **şi-a schimbat direcţia** depărtându-se spre NE, iar după circa 2 minute s-a pierdut din observaţie."*

(Bibliografie: A, dosar 1977; 4, p.107; 5, p.145-146; 9, nr.17, p.22)

Înainte de cutremur, un nou avertisment neînţeles...

• **1977, martie 4, 18:30 pm., Pădurea Cazacului, Bughea de Jos, lângă Vălenii de Munte, jud. Prahova.**

Profesorul Nicolae Bărbulescu, 40 ani, din Ploieşti, scrie:

„În după-amiaza zilei de 4 martie 1977, împreună cu un prieten, veneam dinspre Slănic spre Văleni, traversând Pădurea Cazacu.

*La ieşirea din pădurea Cazacu, spre stânga am observat următorul fenomen: în stânga, o **pată luminoasă cu contur neregulat de***

culoare verde-bleu; iar în dreapta acestei pete, ***trei discuri rotunde de culoare verde-aprins.*** *Era ora 18:30.*

Pata verde era nemişcată, pe când cele trei discuri roşii se mişcau foarte încet *(parcă pluteau)* ***în sus şi în jos.*** *Când veneau în jos, dispăreau la liziera unei păduri. Am întors maşina şi am venit din nou în acel loc (cam zece minute distanţă în timp). Din pata verde se mai vedea doar o jumătate din circumferinţa ei, restul era ascuns de pomi.*

Am aşteptat circa un minut şi am văzut din nou cele ***trei discuri ridicându-se şi coborând*** *din nou* ***în acelaşi loc.*** *Ele se mişcau* ***fără zgomot.*** *Timpul era frumos, fără vânt, iar cerul era senin. Distanţa dintre cele trei discuri era fixă - discurile nu se mişcau unul faţă de altul.*

Vag, aveam impresia (în cea de-a doua observaţie) că erau ***încadrate într-un contur*** *dar acest lucru, repet, era vag şi n-aş putea preciza. N-am observat efecte asupra motorului, pe care la a doua observaţie l-am oprit. De asemenea asupra radioului. Din punctul observaţiei, mărimea discurilor roşii era ca a unei* ***mingi de fotbal. Pata verde*** *avea o mărime aparentă cam de* ***doi metri.****"*

Aşadar, **cu numai trei ore înaintea catastrofalului cutremur din seara zilei de 4 martie 1977** - care avea să facă numeroase victime omeneşti şi să aducă mari pagube materiale - prof. Nicu Bărbulescu din Ploieşti, trecând întâmplător prin zona oraşului Vălenii de Munte, a fost martorul manifestărilor silenţioase ale unui nou **fenomen luminos.**

Ulterior, făcând împreună o reconstituire a evenimentului la faţa locului, aveam să constat, nu fără uimire, că era vorba de acelaşi loc al unor insolite evenimente anterioare: „Dealul Bughii"!

(Bibliografie: A, dosar *„Lumini ciudate însoţesc cutremurele"*; 4, p.107-108; 5, p.146-147; 9, nr.17, p.22-23).

• 1977, martie 20, com. Cernatu, jud. Braşov

La 20 martie 1977, într-o pădure din apropierea localităţii Cernatu, la cca. 8-10 km de Braşov, cercetătorul Mihai Harry Danciu, făcea o serie de **fotografii stranii**. Fenomenul observat atunci avea o serie de **asemănări cu** cele semnalate în zona pădurii **Hoia-Baciu** de lângă municipiul Cluj-Napoca.

(Bibliografie: A, dosar 1977;4, p.109;5, p.151;9, nr.1, p.11-15;10, nr.3, p.3)

„Globul inteligent" şi aterizarea ascunsă

• 1977, aprilie, com. Cernatu, jud. Braşov

Acelaşi cercetător braşovean Mihai Harry Danciu face, în luna aprilie a aceluiaşi an 1977, **o altă serie de fotografii interesante.**

(Bibliografie: A, dosar 1977)

• 1977, mai 1 / 2, 01:30 am., Boldeşti-Scăieni, jud. Prahova.

Câteva extrase din declaraţiile scrise ale martorilor acestui fenomen:

- Oprea Cristina, 15 ani, elevă:

„...La ora 01:25, de cum am intrat pe strada mea...la o depărtare de cca 270 metri, am zărit ***un glob de culoare galben sau portocaliu, înconjurat la mijloc de un cerc de aceeaşi culoare cu globul.*** *Senzaţia mea a fost că,* ***atunci când adia vântul, globul îşi schimba culoarea*** *din galben-portocaliu* ***în roşu*** *şi singurul element al obiectului ce rămânea la aceeaşi culoare era cercul ce înconjura globul la mijloc.*

Obiectul era la o înălţime de aproximativ ***1,5 m de pământ*** *şi se afla pe partea dreaptă a străzii, făcând* ***mişcări pe orizontală*** *dar care nu se observau aşa de bine.* ***Luminozitatea*** *era aceeaşi şi* ***proprie;*** *cu cât ne apropiam noi, cu atât* ***şi obiectul se apropia de noi,*** *părându-mi-se mai mare şi mai luminos. Acest obiect nu l-am observat singură, eram împreună cu încă trei prieteni..."*

- Boştină Gh. Valerica, de 19 ani, operator chimist la Fabrica de Geamuri Scăieni:

„...Venind de la bal de la Boldeşti împreună cu Cristin Oprea şi Popa Vasile, la ora 01:30 am zărit, pe strada Bucovului,...un glob de culoare galben spre portocaliu...Acest obiect l-am privit timp de ***cinci minute****...se afla pe partea dreaptă a străzii, mişcându-se pe orizontală. Luminozitatea era aceeaşi dar cu cât ne apropiam, cu atât globul înainta spre noi şi lumina părea din ce în ce mai mare."*

Pe data de 6 mai 1977, m-am deplasat în zonă împreună cu un grup de tineri cercetători din Ploieşti (printre ei se aflau şi prof. Christian Petre Bălan şi Augustin Moraru, ambii locuind în prezent în SUA). Aflasem că acolo ar fi **„urme de aterizare"** pe marginea drumului, în locul unde cei trei tineri văzuseră globul galben-portocaliu cu trei nopţi în urmă.

Într-adevăr, în şanţul de la marginea drumului se afla o foarte **vagă urmă de arsură** de formă aproape **circulară** şi cu un diametru de circa **un metru**. Se mai aflau **urme de pământ calcinat** de culoare maronie, culoare ce se păstra şi pe jumătate din suprafaţa unei pietre de cca. 10 cm lungime şi **câteva fire de iarbă** retezată ce prezentau **urme de arsură** la capătul lor superior.

Stranie a fost observaţia pe care am făcut-o cu toţii că **acel „pământ calcinat" avea un miros suav şi nedefinit dar deosebit de plăcut.**

Un alt fapt important legat de acest eveniment: a doua zi după observaţia nocturnă, o fetiţă de 11 ani a luat în mână puţin pământ calcinat spre a-l mirosi...În aceeaşi zi, **degetul arătător al mâinii** cu pricina **s-a umflat şi s-a acoperit cu un fel de băşicuţe, ca şi cum s-ar fi fript la o plită încinsă.** Băşicuţele mai erau clar vizibile două săptămâni mai târziu, iar în tot acest răstimp, fetiţa nu a fost consultată de nici un medic.

În aceeaşi zi de 6 mai, la Scăieni, s-au făcut o serie de **fotografii** şi s-au cules mai multe **probe** şi **eşantioane de sol.** Acestea din urmă nu au mai ajuns să fie analizate într-un laborator specializat: **s-au pierdut !**

(Bibliografie: A, dosar 1977; 4, p.109-110; 5, p.151-153)

Independența României – bucurie până la Cer ?!

• **1977, mai 6, 23:30 pm., Bucureşti**

Buzoianu Carmen, 25 ani, studentă la Facultatea de Farmacie din Bucureşti, cu domiciliul stabil în oraşul Braşov, declara:

„... Am văzut, deasupra unui bloc de la podul Haşdeu, ***o Lună exagerat de mare.*** *Eu eram în troleibuzul 85 care mergea la Universitate. Era* ***o noapte calmă, senină*** *şi pe cer, adică chiar deasupra unui bloc, am văzut Luna, care era* ***de patru ori mai mare decât o Lună plină obişnuită.*** *Avea o* ***culoare galben-roşiatic.***

Am observat-o de două ori, la interval scurt de câteva minute, iar după o jumătate de oră am încercat să o vedem iar, dar dispăruse. Nu a efectuat ***nici o mişcare*** *atât timp cât am văzut-o. Eu eram însoţită de prietena mea din Târgovişte, care îmi era colegă de facultate şi de cameră în Bucureşti.*

Prima observaţie am făcut-o din troleibuz, când eram aşezate amândouă pe o bancă şi ne-a surprins mărimea Lunii. Am crezut, la început, că este fereastra unui geam luminat, ne-am uitat din nou amândouă şi am văzut că e o Lună foarte mare.

După o jumătate de oră sau o oră*, am căutat-o din nou pe cer dar* ***nu mai era.*** *Însă, noi eram acum în alt loc, odată la Cişmigiu şi o dată la Podul Ştirbei Vodă. Nu erau aşa de multe blocuri prin acele locuri, ca să se poată ascunde. Dispăruse.*

Cam acestea ar fi, pe scurt, ceea ce am văzut...“

(Bibliografie: A, dosar 1977; 4, p.110; 5, p.153)

• **1977, mai 9, 20:00 pm., Boldeşti-Scăieni, jud. Prahova**

Un alt grup de elevi, cu vârste cuprinse între 11 şi 14 ani, a observat o serie de manifestări ale unor **ciudate fenomene luminoase nocturne.**

Fără a mai intra în amănuntele acestui caz, trebuie să reamintesc faptul că în acea zi s-a sărbătorit **centenarul declarării Independenței Naționale...**

(Bibliografie: A, dosar 1977; 4, p.110; 5, p.156-157)

• **1977, mai 17, 21:30 pm., Boldeşti-Scăieni, jud. Prahova**

Fragment din declarația lui Stârceanu D. Alexandru, 66 ani, pensionar, fost mecanic la Fabrica de Geamuri din Scăieni:

„Stând în pat, culcat cu fața în sus, am văzut (pe fereastră) ***două lumini fulgerătoare venind din partea de apus.*** *Am ieşit în curte şi nu era nimeni. Eu am bănuit că fumează cineva. Eu nu ieşeam, dar am zis că dacă fumează cineva să (nu)-mi dea foc la fân în porumbar. Am intrat în casă şi m-am culcat...“*

(Bibliografie: A, dosar 1977; 4, p.111; 5, p.158-159)

„Lângă el – sârmele de înaltă tensiune..."

• 1977, mai 19, 22:20 pm., Boldeşti-Scăieni, jud. Prahova

Ancheta pentru evenimentul care urmează, a fost condusă de către Augustin Moraru din Ploieşti.

În noaptea de joi, 19 mai 1977, **muncitorii din schimbul II** ai fabricii de geamuri Scăieni ieşeau de la lucru, înapoindu-se acasă. O mare parte dintre aceştia, care îşi au casele în imediata vecinătate a Văii Teleajenului, au observat **o lumină nefirească pe malul apei.**

La acea dată, declaraţii asupra acestui fenomen nu au putut fi luate decât familiei Diţă, ce locuieşte pe şoseaua Ploieşti-Văleni... Martora principală Diţă Elena, 32 ani, muncitoare la ICC Prahova-Scăieni, declara:

„În seara zilei de joi, 19 mai 1977...la orele 22:20, din dreptul porţii nr.1, pe malul Teleajenului am observat ***un glob luminos de culoare galbenă*** *deasupra râului Teleajen, cam* ***la 4-5 m distanţă de apă.*** *Până la acel loc sunt circa 700 m.* ***Globul se mişca uşor lateral, revenind de fiecare dată la poziţia iniţială; se vedea bine luminată toată valea din jur.*** *Deoarece stau în faţa fabricii, când am ajuns acasă am trezit-o pe mama (Chiriţă Maria) şi i-am arătat acel obiect (şi) dânsa s-a uitat mirându-se ce poate fi...****El a rămas acolo*** *(şi) tot atunci am trezit-o şi pe fiica mea Valerica, elevă în clasa a VI-a care l-a văzut şi ea; cred că l-a văzut multă lume, dar nu cunosc pe careva personal."*

Chiriţă Maria relatează, de asemenea:

„În seara zilei de 19 mai 1977, pe la orele 22:25 fata mea, Diţă Elena m-a trezit din somn spunându-mi: «Hai până afară să-ti arăt ceva». Afară se vedea ***un glob de lumină străveziu, mai mult roşiatic****... deasupra Teleajenului cam* ***la 5 m înălţime*** *(şi) până acolo cam 500 m. Nu am auzit* ***nici un zgomot*** *(şi) parcă se mişca puţin.* ***Lângă el se aflau sârmele electrice de înaltă tensiune."***

Eleva Diţă Valerica, 12 ani, completează descrierea fenomenului cu câteva detalii importante:

„Obiectul avea ***mărimea unei mingi****... El* ***se mişca în jur*** *şi făcea* ***scântei şi lumină*** *în jurul lui şi* ***nu făcea zgomot****. Când au ieşit oamenii de la Fabrica de Mucava, am văzut pe câţiva care s-au dus spre el (obiect). Nu cunosc pe nici unul dintre ei şi erau vreo 15 oameni."*

Deşi s-a acţionat cât se poate de operativ - declaraţiile celor trei martore au fost luate chiar a doua zi, 20 mai - nu au mai putut fi găsite şi alte persoane dispuse să depună mărturie asupra celor observate...

(Bibliografie: 4, p.112; 5, p.159-160; 9, nr.14, p.14-16)

Luceafărul mergea în zig-zag...

• 1977, iunie 20, 23:15., Vălenii de Munte, jud. Prahova.

Două persoane mature sunt martorele unui fenomen nocturn. Extrase din declaraţiile lor:

Muşat Emil Valentin, 22 ani, la data respectivă profesor suplinitor de limba română la şcoala generală din comuna Teişani, jud. Prahova, mărturisea:

„În seara zilei de (duminică) 19 iunie 1977, după o lectură intensă, am deschis fereastra cu scopul de a fuma o ţigară. Mă gândeam aiurea, imprecis, pentru a-mi crea un moment de relaxare. Uitându-mă spre cer am observat ceva ieşit din limitele firescului. Iată despre ce este vorba:

Fereastra deschisă, peste care eram aplecat şi pe care mă sprijineam cu coatele, are deschiderea spre est. În partea de sud, cam la un unghi cu deschiderea de 55-60 de grade, pe boltă am observat o lumină ciudată.

Perimetrul ei era ***de mărimea Luceafărului, culoarea se schimba regulat de la oranj spre roşu, albastru-violet spre verde.*** *Cerul era senin. Presupun că* ***avea forma ovoidă, când lenticulară convexă, când aproximativ sferică****, iar în toată masa luminoasă se detaşau la intervale iregulate* ***patru «centre» luminoase*** *dispuse după cum urmează: una sus, două laterale, una intensă la bază. Mişcările erau de asemenea neregulate:* ***un balans în zig-zag pe verticală****, nu pe distanţă mare, dar sesizabilă (pe axa verticală). Am privit acestea pe la ora 23:15.*

La ora 23:25 - 23:30, mi-am trezit mama pentru a urmări cele relatate. Am privit amândoi până peste ora 24:00 (cred 1:00), după care am mers la culcare. Menţionez că la ora când am renunţat la a privi pe cer acel «fapt», el (OZN-ul) se afla ***tot în acel loc.***

Nu am auzit în tot timpul observaţiei ***nici un zgomot****. Se mai putea remarca şi* ***o uşoară mişcare de apropiere spre noi, precum şi de depărtare****, căci dimensiunea se modifica, ceea ce însemna că percepeam spaţial mişcarea (dacă aş putea-o numi, i-aş spune impropriu în lungime).*

Menţionez că problema OZN-urilor îmi este cunoscută din presă şi câteva lucrări cărţi, dar niciodată nu am considerat-o ceva extraordinar, în sensul că nu sunt adept cu exces de zel al literaturii ştiinţifico-fantastice şi al ipotezelor cosmice în aceste probleme. Însă, ceea ce am văzut, mărturisesc că nu poate fi un obiect spaţial sau aeronautic pământesc, datorită mişcărilor şi schimbărilor de culoare, precum şi datorită unei irizaţii de lumină violacee şi gălbuie în jurul său, mai intensă la bază...".

După ce face o serie de schiţe foarte detaliate, profesorul E. V. Muşat mai menţionează: *„Intervalul de oscilaţie de sus în jos (era) cam de* ***patru secunde, poate trei****, după care staţiona «sus» şi «jos» cam* ***patru ori cinci secunde****."*

Iată ce afirma şi mama sa, Muşat Stanca, 51 ani, soră gospodină la Spitalul orăşenesc din Vălenii de Munte:

„În noaptea zilei de 19 iunie...am fost trezită de fiul meu, pentru a urmări de pe balconul casei evoluţia unui obiect pe bolta cerească. Am observat în partea de sud a bolţii cereşti ***un obiect luminos de mărimea unui luceafăr, care îşi schimba culoarea, avea o formă ovală*** *şi se*

puteau distinge la intervale neregulate câteva puncte luminate, mai ales la bază. Obiectul ***pendula în jurul axei verticale şi se înălţa şi cobora prin mişcări în zig-zag*** *cu unghiuri (de) pendulare foarte mici şi rapide.*

Am observat obiectul de la ora 23:25 până spre miezul nopţii; când am încetat de a mai observa, el se afla tot acolo, pe boltă, cam la 55^0 în direcţia sud.

Obiectul văzut nu semăna cu nici un avion privit noaptea, nu se auzea ***nici un zgomot****, dar nici stea ori cometă nu era; cerul era senin şi se putea distinge cu claritate obiectul. Este prima oară când observam aşa ceva..."*

(Bibliografie: A, dosar 1977; 4, p.113; 5, pp. 160-161)

Olteanul din... „farfuria zburătoare"

• **1977, iulie 17, înfiinţarea Grupului RUFOR, la Vălenii de Munte, jud. Prahova**

În ziua de duminică, 17 iulie 1977, am înfiinţat, la Vălenii de Munte, jud. Prahova, Grupul RUFOR (Romanian UFO Researchers), ca o necesitate de informare reciprocă a unui grup restrâns de pasionaţi în domeniul ozenologiei. Am fost atunci de faţă **patru persoane**: ing. Valeriu Niculescu din Bucureşti, dr. chim. Adrian Pătruţ din Cluj-Napoca, Augustin Moraru din Ploieşti şi prof. Călin N. Turcu, în calitate de gazdă.

Timp de opt ani, **între 1979 şi 1987**, am scos şi o **revistă** cu acelaşi nume: ***RUFOR***. Au apărut în acest interval de timp, **27 de numere** şi a fost singura **revistă de „samizdat" românesc** din perioada respectivă.

„Greul" muncii de întocmire a revistei a căzut - în toţi aceşti ani - în principal pe umerii a doi cercetători pasionaţi, Mihai Harry Danciu din Braşov şi Augustin Moraru, acesta din urmă fiind cel ce s-a ocupat de partea artistică şi estetică a revistei, conferindu-i un aspect foarte modern.

În altă ordine de idei, revista noastră avea o existenţă destul de ambiguă. Ea era oarecum **„tolerată" de anumite autorităţi**, care ştiau desigur de existenţa ei, dar nu interveneau, atâta timp cât nu reprezentam nici un fel de „periculozitate" de ordin politic. Adevărul este că nu am avut niciodată „probleme" şi ne-am putut continua activitatea din umbră şi nestingheriţi...

(Bibliografie: A; 4, pp. 113-114; 5, pp.172-177; 9, nr.16, pp.5-11)

• **1977, iulie 21, sat Alimpeşti, jud. Gorj**

Într-o zi din vara anului 1977, Alimpeştii Gorjului - sat aşezat la marginea judeţului, ceva mai într-o parte de drumul care duce dinspre Târgu-Jiu spre Horezu, cu casele răsfirate de-a lungul albiei curate a Oltetului - a fost martorul unui eveniment cu totul şi cu totul deosebit.

După ce „meşterise" timp de o lună, împreună cu toată familia sa, la 21 iuie 1977, **Alexandru Gorgota, 43 ani, a anunţat că „va zbura" cu „farfuria zburătoare" pe care şi-o construise !** Şi într-adevăr, sub ochii iscoditori ai consătenilor săi şi ai celor din împrejurimi, **motorul de**

„Mobra" cu care şi-a echipat invenţia a bâzâit vreo două ore, după care, burduful de pânză s-a umflat şi „drăcovenia" a început să semene chiar cu o „farfurie zburătoare"...

Iar Alexandru Gorgota, cocoţat pe sub elice, învârtind şi mânuind tot felul de manete, **s-a ridicat în aer**, sub ochii oamenilor, **la o palmă-două deasupra pământului !**

„La început nu mi-a fost, dar până la urmă mi s-a făcut frică - declară Alexandru Gorgota. *Eu am făcut o elice din trei palete. O paletă din asta are trei metri lungime şi lăţimea de 65 cm. Când au început să se învârtă repede şi negricioase deasupra mea, parcă mi s-a întunecat cerul şi mi s-a făcut teamă să nu mă ridic, cine ştie, prea sus, cu toate că ştiam - şi începusem să văd bine - că motorul de «Mobra» nu mă duce prea departe.*

*Eu, când m-am gândit să pun motor din ăsta, am calculat că toată construcţia o să aibă vreo 300 kg. Dar a ajuns să aibă **520**, aşa că, m-am gândit după aceea, **trebuia să pun motor de CZ** şi chiar am făcut rost, pe urmă, de la Clubul Sportiv din Târgu-Jiu, dar n-am apucat să-l montez."*

Dosarul „farfuriei zburătoare" din Alimpeşti a fost **depus la OSIM** (Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci) şi de atunci **nu se mai ştie nimic de construcţia gorjeanului Alexandru Gorgota...**

(Bibliografie: 4, pp. 114-115)

Punctul turistic „Paralela 45"

• **1977, septembrie 15-30, 01:00 a.m., motelul „Paralela 45", lângă Ploieşti, jud. Prahova**

Martorul Marian R., 47 ani (în 1996) din Ploieşti:

*„În a doua jumătate a lunii septembrie 1977, mă aflam **la motelul «Paralela 45»** (pe şoseaua ce leagă municipiul Ploieşti de oraşul Câmpina, jud. Prahova), unde lucram ca **recepţioner** de hotel. În una din turele de noapte, în jurul orei 13:00, au poposit doi cetăţeni, un delegat şi şoferul, care au solicitat cazare la hotel. Erau clienţi cunoscuţi, ce nu veneau pentru prima oară. În remorcă erau lăzi cu struguri. Delegatul mi-a spus că dacă doresc să-mi aleg câţiva ciorchini, să mă duc în remorcă.*

*În momentul în care eram în remorcă, am văzut **un disc luminos** şi am avut chiar o expresie de genul:„Uitaţi ce Lună mare!" Paznicul, nea Babone, mi-a spus: «Nu, domnule Marian, nu-i Luna! Luna uitaţi-o în partea aceea!» Atunci am realizat dimensiunile enorme ale obiectului şi am avut o senzaţie de teamă, de nesiguranţă.*

*Am coborât din remorcă alături de ceilalţi oameni prezenţi şi împreună ne-am mirat de forma uriaşă pe care o avea, aproximativ **de trei-patru ori mai mare decât Luna. Discul luminos avea un miez incandescent, de un roşu-portocaliu intens** (asemănător jarului încins) şi în jurul său **haloul** de lumină era de culoare **roşie** care se pierdea pe*

*nuanțe de galben. La început a stat **nemişcat** preț de **3-4 minute,** apoi a făcut o mişcare bruscă în **cădere de vreo câteva sute de metri, unde s-a fixat din nou, apoi a coborât lent.***

M-am urcat pe mesele din camping şi se vedea numai lumina pe care o emana în jurul ei (un arc de lumină roşu-portocalie). Nu ştiu dacă a coborât până pe pământ dar cred că aşa s-a întâmplat, pentru că nu se vedea din locul de unde stăteam. Locul unde se afla era în direcția comunei Floreşti de Prahova. Am intrat în recepția de vară a campingului (mi se făcuse frig şi voiam să-mi iau o haină pe mine) după aproximativ 20 de minute.

*Paznicul, căruia îi spusesem să stea cu ochii pe «obiectiv», să-mi spună dacă apare din nou, a venit la mine spunându-mi că **«s-a stins în înalt» cu o viteză de neimaginat."***

(Bibliografie: A, dosar 1977; 8, pp. 43-44)

„Zmeul cu lumini"

• 1977, noiembrie 25, 17:35 p.m., Ploieşti, jud. Prahova

Inginerul Teodosiu Nicolae, 34 ani din Ploieşti, declara:

*„Mergeam pe strada «8 Martie», pe partea numerelor cu soț. Cam în dreptul caselor cu nr. 12-18 am fost oprit de un cetățean, care, împreună cu un copil, se uita pe cer. Mi-a spus că cineva a înălțat un **«zmeu cu lumini».** M-am uitat pe cer dar ceea ce vedeam nu putea fi zmeu şi nici chiar avion. L-am lămurit pe respectivul cetățean că nu poate fi un zmeu, fără a-i spune ceva mai mult, preferând să privesc obiectul.*

*Imediat mi-am dat seama că este un obiect cosmic necunoscut. **un OZN** (la data acea trăiam pentru a doua oară în viață experiența observării unui OZN). Priveam evoluția acelui obiect cu acelaşi sentiment pe care îl ai pe munte privind un peisaj magnific. Mă simțeam mic şi neputincios, eram conştient de distanța mare care mă separă de respectivul obiect, despre a cărui identitate nu voi afla niciodată nimic. Am fost impresionat de acel obiect, dar mi s-a părut curios, aveam aceleaşi **sentimente de stimă şi satisfacție** ca atunci când privesc un produs industrial (pământesc) bine realizat din punct de vedere tehnic.*

*Obiectul evolua **sub plafonul norilor** şi bănuiesc că avea **forma unei țigări.** Am observat **trei lumini dispuse coliniar, de culoare roşie-cărămizie** (două la extremități şi una la mijloc, distanța între extremități aproximativ 10 cm.). Luminile au fost **aprinse continuu,** iar **intensitatea asemănătoare cu cea a luminilor de poziție ale unui avion.***

*Semnalez că în jurul orei 17:35 a apărut un avion de undeva sub obiect, zburând în direcția N (acesta a fost un foarte bun element de comparație). **OZN-ul evolua fără zgomot** (zgomotul avionului s-a auzit clar un timp), iar luminile de poziție aveau o dispoziție coliniară, diferită de a avionului şi **lipsea lumina intermitentă.***

În evoluția obiectului s-au distins ***trei faze.*** *Prima (relatată de cetățeanul care m-a oprit): obiectul stătea* ***nemişcat*** *în atmosferă,* ***în poziție orizontală, cu luminile aprinse.*** *În a doua fază (observată şi de mine), obiectul* ***se deplasa orizontal,*** *executând mişcări de* ***oscilație în jurul punctului din mijloc.*** *Deplasarea era* ***lină şi fără zgomot.*** *Înainte de dispariție (faza a treia), obiectul a luat o* ***poziție verticală*** *şi, pendulând în jurul uneia din luminile de la extremități,* ***a dispărut*** *deasupra norilor în mai puțin de un minut.*

Mişcarea era lină şi fără zgomot cu o direcție verticală. Obiectul a avut o evoluție de la V spre E, iar cele trei lumini păreau să aparțină unui singur corp în formă de țigară. ***A dispărut în nori*** *(ora 17:40)* ***printr-o pendulare în plan vertical.*** *Cerul (era) întunecat, nori la altitudine înaltă, nu se vedeau stele. Încă nu se aprinseseră luminile pe stradă".*

(Bibliografie: A, dosar 1997; 4, pp.115-116)

Senzaționalele mesaje extraterestre

• 1977, noiembrie 25, 18:30 p.m., Boldeşti-Scăieni, jud. Prahova

Fenomenul a fost observat de trei grupuri separate de elevi şi de un martor aflat singur, pe când se înapoiau acasă venind de la şcoală - toți martorii au între 12 şi 16 ani - în jurul orei 18:30.

În linii mari, aceştia au văzut următoarele: cam la 2 km înspre sud-vest față de poziția lor, la o înălțime față de orizont de aprox. 45^0, au apărut **o serie de lumini, la început mai puține, apoi mai multe, de culori diferite** - roşii, portocalii, verzi - care, pe parcursul a **15 minute** de observație, s-au „aşezat" mai întâi **în formă de romb**, apoi **sub forma cifrei „7"** şi la urmă **sub forma literei „Z".***

Cerul era relativ senin, vântul adia uşor, o seară destul de întunecoasă, dar cu Lună plină. Martorii apreciază că fenomenul s-a manifestat cam la o înălțime de aprox. **1.000 m** față de sol.

Făcând o analiză atentă şi amănunțită a acestui caz, investigatorul (A. Moraru din Ploieşti) concluzionează:

„Este greu de presupus că fenomenul observat de atâția martori (17 în total) să fie natural. O farsă nu ar fi putut fi realizată, având în

---

* **N. edit.:** Cifra **7** reprezintă **poziția Terrei** de la exteriorul sistemului solar spre Soare. **Z** poate însemna ***„sfârşit"*** **sau... Zalmoxe.** Interpretările pot fi: *„Sfârşitul Terrei", „Zalmoxe - Domnul Pământului"* etc.

Cert este că **OZN-urile au dorit să transmită un mesaj deasupra României...**

De reținut data ! 19 şi 42 erau numerele reprezentative pentru Zalmoxe-Apollo (a nu se confunda cu binecunoscutul rege-mare preot) iar 7 - simbolul Terrei. În noaptea de 24/25 decembrie s-au născut Gemenii Divini - Zalmoxis (spun legendele românilor), dată preluată de mithraism şi creştinism !

Mai mult: **1977** = 1+9+7+7 = **24**, „în oglindă" **42**, vârsta la care Zalmoxe-Gemenul Divin s-a „ridicat la cer" (v. *„Dacia secretă"* - Adrian Bucurescu).

19.7.7. poate fi tradus şi prin *„Zalmoxe - Atotstăpânitorul Pământului"...*

La 100 ani de la obținerea Independenței şi în anul cutremurului (provocat de sovietici !), **eram asigurați că România se află sub *„protecția Cerului" !...***

vedere numărul mare al celor implicați, cât şi alcătuirea lor mixtă. Declarațiile sunt sincere şi naturale; ele nu trădează câtuşi de puțin intenția de minciună sau păcăleală... Consider catalogarea observației ca «fenomen luminos neidentificat» ".

(Bibliografie: 4, p.115; 5; pp.177-180; 9, nr.15, pp. 5-8)

• **1977, decembrie 24/25, 02:00 am., Ploieşti, j. Prahova.**

Pensionara Lungu Maria, fostă profesoară de geografie din Ploieşti, afirma: *„Locuiam pe atunci în Ploieşti Vest...În acea noapte nu puteam dormi. Puțin înainte de 2 noaptea,* ***o lumină puternică mi-a pătruns prin ferestre, în interior.*** *Am crezut la început că sunt farurile unei maşini, dar privind pe fereastră, am observat că totul era luminat de Lună.*

Unele amănunte mi-au atras totuşi atenția: poziția Lunii (prea jos situată); faptul că prin spatele Lunii treceau încet pânze de nori albi (fără să umbrească Luna). De aici am tras concluzia că obiectul luminos nu putea fi Luna, ci un OZN (care se poate confunda cu Luna).

Am privit OZN-ul cu atenție. El s-a întors încet de două ori în profil şi am văzut că, de fapt, era ***un cilindru scurt****. La ora 2 noaptea a revenit în poziție inițială (ca Luna). De acum,* ***timp de o jumătate de ceas au apărut pe suprafața OZN-ului două imagini ce se succedau alternativ: imaginea interiorului navei şi imaginea unui om. În total 6 imagini.***

Cam pe la ora 2:20 (în timp ce vedeam proiecțiile), ***OZN-ul a absorbit brusc din atmosferă funinginea neagră, care s-a transformat repede într-un ghem ce sălta ca o minge pe suprafața OZN-ului, înconjurându-l de două ori, apoi brusc a dispărut.***

La ora 2:30, s-a săltat uşor ca un balon şi rapid a fost mai sus, de unde se vedea micşorat. S-a oprit din nou. La acea oră am părăsit fereastra, nu mai puteam privi, mă dureau ochii...

Concluzii: cred că a fost un satelit extraterestru automat, fără ființe vii, ***purtător al unui mesaj****; ceea ce am văzut pe suprafața OZN-ului au fost* ***proiecții****; de asemenea, înclin să cred că în alte situații pot să intervină imagini colorate (inclusiv stereoscopice) ce par că se mişcă în spațiu; de altfel, la ora actuală şi noi pământenii trimitem sonde spațiale spre Marte, Venus, Jupiter etc., încât s-ar putea ca şi pe alte planete să se găsească cineva care să trimită spre noi mesaje automate sau de altă factură.*

Nu „am putea observa şi alte amănunte, deoarece nu am avut binoclu."

(Bibliografie: 4, pp. 116-117; 5, pp. 181-183; 9, nr. 16, pp. 12-14)

„Luminile împrăştiau aerul !..."

• **1978, februarie 23, seara, Salonta, jud. Bihor.**

Martorul Koza-Kiss Attila, povesteşte:

„Încă mai devreme, în seara aceea, cerul se înnorase deja, iar atunci când am plecat la ***Stația de Apă****, aflată la 2 km de oraş, se înserase bine. În partea de vest a oraşului, câmpurile erau acoperite cu zăpadă de circa 10 cm, aflată în topire.*

Apropiindu-mă de Uzina de Apă, am văzut pe un teren alăturat un tânăr care se uita spre mine, urmărindu-mi parcă apropierea. După puțin timp, acest tânăr a rupt-o la fugă spre oraş. Au mai trecut câteva minute până când am ajuns în perimetrul stației, am aprins luminile exterioare ale terenului şi am găsit notările făcute de colegul meu de schimb. După care am ieşit şi am privit în jur.

Spre nord-est, la înălțimea aproximativă a stâlpilor electrici, am zărit ***două puncte de lumină ca de stea, la cca. 1 km distanță de stație.*** *Abia acum mi-am dat seama că tânărul dinainte privise spre acele lumini. Sursele luminoase* ***au început să-şi schimbe alternativ intensitatea, ca un reostat****, devenind când palide, când strălucind orbitor. Au trecut astfel circa* ***10 minute.***

Pe neaşteptate, mi-a venit ideea să aprind şi să sting consecutiv, cu repeziciune, una după alta, luminile exterioare ale terenului şi apoi, cu o lanternă deasupra capului, am început să alerg spre acele obiecte. Doream astfel să semnalizez obiectelor necunoscute. Am ajuns doar la câțiva paşi, când am observat că ***puterea luminilor s-a intensificat față de început, după care culoarea acestora a devenit albă ca untul.*** *Cele două puncte de lumină s-au micşorat foarte încet, s-au ridicat ceva mai sus şi, urmând o linie aeriană orizontală,* ***au zburat lin şi direct spre mine, păstrând cu precizie distanța dintre ele.***

Cum luminile se apropiau din ce în ce mai mult, era clar că un uriaş mecanism (sau obiect) zbura deasupra mea, fiindu-mi totuşi imposibil să-i definesc forma. Dar un lucru era absolut sigur: cele două surse luminoase iradiau o lumină atât de puternică, încât ar fi putut asigura iluminarea unui stadion. ***Luminile păreau a porni din interiorul unor enorme tuburi rotunde*** *(sau conducte)* ***şi împrăştiau aerul orizontal înaintea lor.***

Când au ajuns exact deasupra mea, la vreo ***400 m*** *înălțime, nu am mai putut vedea nimic altceva decât cele* ***două reflectoare****. Probabil că ceva le lega, deoarece foarte aproape de aceste tuburi se afla* ***o «lampă» de un roşu închis.*** *Au zburat pe deasupra mea cu* ***un zgomot abia perceptibil****, ca un bâzâit fin şi discret.*

A fost o experiență înfricoşătoare şi bizară. În circa 3 minute au traversat cerul şi au dispărut în direcția sud-vest. Am început observarea celor două lumini la ora 19:05, iar la ora 19:20 au dispărut."

(Bibliografie: A, dosar 1978; 7, pp. 52-53; 10, nr. 11, p. 8)

„Balonul" de la Iaşi conținea (şi el)... două „farfurii" !

• 1978, septembrie 22, 14:00-18:00 pm., Iaşi, jud. Iaşi.

În după-amiaza zilei de 22 septembrie 1978, locuitorii municipiului Iaşi, au sesizat treptat prezența pe cerul complet senin, înspre apus, a unui **ciudat balon alungit, foarte luminos.**

Primele observații întâmplătoare au fost făcute după ora 14:00, dar mulțimile de privitori l-au remarcat după ora 17:15, când **strălucirea sa violacee** a început a contrasta cu fondul care se întuneca al cerului de seară. După ora 18:00, lumina provenită din reflectarea

razelor Soarelui pe învelişul său părea la fel de intensă şi de iritantă, ca şi cea emisă de arcul voltaic al sudurilor electrice.

Spre nemulţumirea miilor de martori, la ora 18:31 lumina oarecum neobişnuită a balonului **s-a „stins"**, cu toţii bănuind intrarea obiectului aerian în conul de umbră al Pământului. Dar surpriza celor care au mai continuat să privească locul respectiv de pe cer a fost deosebită: la ora 18:34, **balonul a început să lumineze din nou**, irizând la început o **lumină roşie puternică.** Treptat, intensitatea a scăzut totuşi şi, după circa patru minute, lumina irizantă s-a stins în mod definitiv.

Practic, balonul a fost **observat de pe întreg teritoriul Moldovei,** fiind sesizat, pe cerul complet senin, atât din localităţile din nord (Gura Humorului, Câmpulung Moldovenesc etc.), cât şi din cele din sud (Bacău, Oneşti etc.). A putut fi localizat la o distanţă de circa 65 km la vest de Iaşi, şi la o **înălţime de 23-25 km.** Corpul său alungit avea o dimensiune verticală de peste 35 metri.

Ing. Florin Gheorghiţă, care oferă toate aceste amănunte în cartea sa *„Enigme în Galaxie",* afirmă că, pentru marea majoritate a martorilor acestui eveniment, interesantul obiect aerian a rămas doar un simplu „balon meteorologic". Dar, o anumită clarificare a fost oferită în acest caz de un valoros document fotografic. Sesizat de spectaculara perisenţă aeriană strălucitoare, profesorul universitar doctor Ernest Ungureanu, de la Institutul de Medicină şi Farmacie din Iaşi (specialist cu activitate internaţională în cadrul OMS), a utilizat un aparat fotografic dotat cu un bun teleobiectiv, cu care a expus un set de **şapte clişee color**, începând de la ora 18:10.

La mărirea prin microscop, primele trei clişee au indicat într-adevăr prezenţa pe cer a unui balon cu înveliş din plastic. Ultimele fotografii, însă, expuse atunci când Soarele nu mai lumina învelişul exterior, au indicat faptul că **în interiorul balonului se aflau două corpuri ovoid-aplatizate, intens strălucitoare.**

Pe bună dreptate, Florin Gheorghiţă face aici o primă **asemănare cu celebrul caz de la Cluj-Napoca.** O a doua asemănare constă în aceeaşi persistenţă la punct fix, timp de ore întregi.

În atmosfera de toamnă, oricât de liniştită ar fi aceasta, nu pot exista straturi de aer care să fie staţionare de la amiază până seara; ori un balon de dimensiunile respective nu putea rămâne indiferent la curenţii de aer de la înălţime.

La fel de interesant în setul de fotografii obţinute la Iaşi este faptul că, deşi lumina produsă de cele două corpuri ovoide era alb-gălbuie intensă, la mică distanţă de suprafaţa lor, radiaţia a devenit roşiatică, pentru ca apoi să-şi piardă într-atât intensitatea, încât învelişul din plastic nu apare iluminat din interior. S-ar părea, astfel, că **lumina generată de corpurile din interiorul balonului nu ar fi la fel cu lumina cunoscută de noi, nu ar respecta aceleaşi legi fizice...**

(Bibliografie: 4, pp. 117-118)

- va urma -

BIBLIOGRAFIE

1. ***„Cronica observațiilor astronomice românești"*** - Vasile Mioc/ Damaschin Mioc, Editura Ştiințifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1977.

2. ***„Însemnări de demult"*** - Ilie Corfus, Editura Junimea, Iaşi, 1975.

3. ***„UFO's From Behind The Iron Curtain"*** - Ion Hobana/Julien Weverbergh, Bantam Books, New York, USA, iunie 1975.

4. ***„Enciclopedia observațiilor OZN din România (1517-1994)"*** - Călin N. Turcu. Editura Emanuel, Bucureşti, 1994. (Ediția I).

5. ***„Cazuri OZN în România. S-a întâmplat mâine!"*** - Călin N. Turcu, Editura Sincron, Cluj-Napoca, 1992.

6. ***„Dosar OZN România"*** - Călin N. Turcu, Editura Aldo Press, Colecția „Zona", Bucureşti, 1996.

7. ***„OZN – Ultima oră"*** - Călin N. Turcu, Editura Z, Buc., 1996.

8. ***„OZN – Maxim interes"*** - Călin N. Turcu, Editura Domino, Colecția „UFO" nr. 9, Târgovişte, 1997.

9. ***„RUFOR"*** - Seria I Ploieşti - nr. 1-27 (1979-1986).

10. ***„RUFOR"*** - Seria II Tg. Mureş - nr. 1-21 (1994-1996).

11. ***„OZN – O sfidare pentru rațiunea umană"*** - Ion Hobana/Julien Weverbergh, Editura Enciclopedică Română, Colecția *„Enciclopedia de buzunar"*, Seria *„Sinteze"*, Bucureşti, 1971.

12. ***„OZN – o problemă modernă"*** - Florin Gheorghiță, Editura Junimea, Iaşi, 1973.

13. ***„Anotimpul OZN-urilor"*** - Raluca Marinache/Ovidiu Someşan/ Sorin Ghilea, Editura Mirador, Arad, 1995.

A. **Arhivă** (declarații, informări, rapoarte, corespondență, articole, documente, schițe, desene, crochiuri, fotografii etc.) aflată în posesia autorului prezentei ediții.

CUPRINS

Cuvântul editorului **5**
I. PREVESTIRILE CERULUI **15**
„Cometa neagră" a lui Iancu de Hunedoara 15
Fecioara Maria şi Fiul – deasupra României 16
Semne cereşti pentru Mihai Viteazul 17
„Steaua căzătoare" a cardinalului Bathory 18
II. MIHAI VITEAZUL, ASASINAT – CERUL, SUPĂRAT **20**
Trei sori şi... tunuri pe cer 20
Semn miraculos şi „fâşii zburătoare" 21
Oştile din cer 21
Familia Bathory – „aleasa Cerului"... să moară 22
După asasinarea lui Mihai Viteazul / ploua cu meteoriţi ! 24
„Zmeul de foc" 25
„Semnul de sânge" era... un OZN ! 26
Cine erau Vetusolienii cereşti ?! 27
Steaua... cu „aspect îngrozitor" 28
III. MINUNI PE CERUL ARDEALULUI **30**
„Tunurile" nefaste din Cer 30
Soare... verde, cu două cruci şi inundaţii 30
Patru sori şi patru stele... războinice 31
Cine a acoperit Soarele ?! 32
„Lupte" în Cer, pagube la Făgăraş... 33
„Norişori de foc" deasupra Braşovului 33
Braşovul – din nou survolat de „semne cereşti" 35
Patru sori într-un cerc alb 36
Din nori cad... pietre scrise în ebraică !? 36
„Stâlpii mari, ca de foc" se unesc şi pleacă... 37
OZN-uri şi... potop 38
Luna... fugea pe cer 38
IV. ÎNGERII ŞI VIAŢA ROMÂNILOR **40**
Cutremur anunţat insistent... de sori 40
Îngeri cu aripi furau fetele de la horă !! 40
OZN-urile apar de Crăciun... 41
„Luminile din cer" aduc cutremure ! 43
„Stâlpi de foc" şi „bile"... piramidale 43
Meteoriţi sau OZN-uri ? 44
Norul de la Sibiu – o locomotivă conică ! 45
„Semnul ceresc" e acum OZN... 46
V. „SUPRAVEGHEAŢI GRĂDINA MAICII DOMNULUI !" **48**
Românii şi întâlnirile... de gradul V 48
România – spionată din cer 48
Cilindrii zburători 50
„Eu am inventat farfuriile zburătoare !" 52
„Zburătorii" şi Petrache Lupu 54
Grija Tatălui Ceresc pentru România 55
Ciudata „auroră boreală" 56
„Fulgerul globular" ocolea zidurile 57

„Lâna îngerilor" interesați de... uraniu 58
OZN-urile supravegheau...cutremurul şi războiul din România 59
„Vedeți dacă în Grădină e pace !" 60
VI. OZN-URILE ŞI FORMELE LOR CIUDATE 61
„Nu neglijați taberele de pionieri..." 61
Extraterestrul cu... capul patrat 62
„Samovarul" cu antene şi țigara cu „coadă de flăcări" 63
Diferite OZN-uri pe cerul României 64
Prima „vizită" – la Mănăstirea Neamț... 66
Cometă sau meteorit ? OZN ! 66
„Farfurioarele de dulceață" 67
Paznicul - lovit de „raza melodioasă" 68
Designerii OZN sunt... bucătari fumători ?! 69
Extratereştrii erau... „spioni americani" !? 71
„Ariciul de mare" de la Uzinele „Republica" 72
VII. 1968 – ROMÂNIA ÎN CENTRUL ATENȚIEI 76
„Arătările ciudate" de la Mediaş 76
„Portocala" zburătoare 77
„Cazul din Banat" 77
„Triunghiuri zburătoare" peste „Grădina Domnului" 82
„Escală de alimentare" la Hidrocentrala Vidraru ? 83
Conul de la Timişoara 84
Discul cu cabină şi „gât' 85
Cilindrul cu aripi şi antene 85
Doljul – un nou „obiectiv" ? 86
Extratereştrii... cu bot de câine 87
„Tabloul agățat pe cer" 89
OZN-uri... cu aburi ?! 90
Piloții admiră OZN-urile 91
Impresionantul „caz Hoia-Baciu" 92
Noi „portocale zburătoare" pe cerul României 94
Venus... cu proiector 95
Culmea design-ului: scaunul cu spătar ! 96
„Vizită de lucru" la Rafinăria „Vega" ? 97
„Farfurii zburătoare" la TVR 98
Balonul de la Sighişoara conținea... două „farfurii" ! 100
Capitala României – vegheată din Cer 102
Din Cluj-Napoca până în... Madagascar 104
Extratereştrii şi incredibilele lor aparate zburătoare 106
VIII. REVENIREA ZEILOR ÎN CARPAȚI 108
OZN-ul curios de la Sibiu 108
Extratereştrii sfidau Partidul 109
Peste Bega zbura... un creion ascuțit 111
Mini-val de survolări la Bucureşti 112
„Avem forme pentru toate gusturile !" 113
Câte civilizații extraterestre „vizitează" România ? 114
„Grădina Maicii Domnului" – vegheată sau... spionată ? 115
Schimbările de formă – un mesaj ? 117
„Franzela" lin zbura 118
„Sferoidul sumbru" – vizibil doar pe peliculă ! 119

Aerodromurile şi combinatele petrochimice – „ţinte speciale" pentru extratereştri ? 121
Revenirea „zeilor" în Carpaţi 121
Straniile discuri rotitoare 122
Către ufologi: „Existăm !" 123
OZN-ul cu „ferestre de cristal" 125
IX. „FENOMENUL ROMÂNIA" 128
„Roţile de căruţă" de pe cer 128
„Zmeul" de la valea Plopului era radioactiv ! 129
„OZN-uri tipice anilor '70" 131
Pădurea Hoia-Baciu – o ciudăţenie a Terrei ! 132
Premieră mondială la Sighetu-Marmaţiei ! 133
„El ne răpesc !" 134
„Stelele căzătoare" sunt OZN-uri !? 136
X. VEGHETORII DIN SPAŢIU 137
Bolizi deasupra României 137
„Cometa" zbura pe axa nord-sud 139
OZN sabotează CFR ! 141
„Tractorul zburător" 142
Extratereştrii dau târcoale la Vălenii de Munte ! 147
Industrializarea forţată – intens studiată ! 149
Din nou, Vălenii de Munte în atenţie 150
Musafirul nepoftit... nu avea umbră 152
Tinerii ufologi fără voie 155
Prăbuşirea în... penibil 156
Înaintea pompierilor au apărut... OZN-urile ! 157
Punctul de atracţie Dealul Bughii 159
Obiectul de studiu... CAP Blejoi 161
„Zidurile de lumină" 162
Avem dovada: experienţe autorului 163
XI. MESAJELE „ZEILOR" PENTRU ROMÂNIA 166
„Globul luminos"... citea gândurile ! 166
Aterizare la... tensiune mare 168
„Titanul" de pe TVR, sabotat de OZN 169
Extratereştrii fură şi prin Dolj 170
Invizibil, la „Pietrele lui Solomon" 171
Înainte de cutremur, un nou avertisment neînţeles 172
„Globul inteligent" şi aterizarea ascunsă 173
Independenţa României – bucurie până la Cer ?! 175
„Lângă el – sârmele de înaltă tensiune..." 176
Luceafărul mergea în zig-zag... 176
Olteanul din... „farfuria zburătoare" 178
Punctul turistic „Paralela 45" 179
„Zmeul cu lumini" 180
Senzaţionalele mesaje extraterestre 181
„Luminile împrăştiau aerul !..." 182
„Balonul" de la Iaşi conţinea (şi el)... două „farfurii" ! 183
Bibliografie 185

min. 3 ex.

TITLURI COMANDATE:

peste 20 ex.

	Titlul		Nr. exemplare
1-2.	CRAIOVA MAXIMA / Momente de antologie* - vol. I, II		40.000 lei _____
3.	Secretele lui Pavel Coruț*		50.000 lei _____
4.	Războiul parapsihologic împotriva României*		50.000 lei _____
5.	Marile Mistere ale Piramidei Oculte*		50.000 lei _____
6.	Ghidul spionului român*		50.000 lei _____
7.	Teroriştii printre noi*		50.000 lei _____
8.	Spionajul total în acțiune*		50.000 lei _____
9.	CIA contra KGB		60.000 lei _____
10.	Revanşa Daciei		60.000 lei _____
11.	Atlanții din Carpați*		60.000 lei _____
12.	Democrația hienelor / Spionaj, sânge şi teroare*		60.000 lei _____
13.	Spionaj şi diversiune		60.000 lei _____
14.	RAMANIA - Paradisul regăsit		60.000 lei _____
15-17.	SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpați - vol. II*, III, IV	X	60.000 lei _____
18-19.	SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpați - vol. I, V	X	70.000 lei _____
20-21.	Conspirația Satanei - Ținta România - vol. I, II	X	70.000 lei _____
22.	Conspirația Satanei - Ținta România - vol. III*		60.000 lei _____
23.	Adevăruri explozive		60.000 lei _____
24-25.	Adevăruri explozive - vol. II, III	X	70.000 lei _____
26.	Armele secrete ale zeului Wotan		70.000 lei _____
27.	Serviciile secrete şi parapsihologia		60.000 lei _____
28.	Serviciile secrete şi parapsihologia - vol. II		70.000 lei _____

** Titluri în curs de epuizare*

Prețurile nu conțin TVA

vezi verso

min. 3 ex.

TITLURI COMANDATE:

peste 20 ex.

	Titlul		Nr. exemplare
29.	Spionajul şi Puterea		70.000 lei _____
30.	Războaiele secrete		70.000 lei _____
31.	Spionaj şi sex		70.000 lei _____
32.	Revenirea Zeilor		70.000 lei _____
33.	Scrierea secretă		70.000 lei _____
34-35.	Experimentul Terra - vol. I*, II	X	60.000 lei _____
36.	Experimentul Terra - vol. III		80.000 lei _____
37.	Dacia Preistorică (N. Densuşianu) - vol. I		60.000 lei _____
38-41.	Dacia Preistorică (N. Densuşianu) - vol. II, III, IV, V	X	70.000 lei _____
42.	Dacia Preistorică (N. Densuşianu) - vol. VI		80.000 lei _____
43.	Culisele României		70.000 lei _____
44.	Culisele României (Secretele Securității) - vol. II		80.000 lei _____
45.	Dacia contra Antichrist		80.000 lei _____
46.	Noua Apocalipsă		80.000 lei _____
47.	Istoria secretă a Omenirii		80.000 lei _____
48.	Oculta Mondială		80.000 lei _____
49.	Războaiele secrete - vol.II		80.000 lei _____
50.	Conspirația psihotronică		80.000 lei _____
51.	Extraterestrul român		80.000 lei _____
52.	Scrierea secretă - vol. II		80.000 lei _____
53.	Apocalipsa ți România		80.000 lei _____

min. 3 ex.

TITLURI COMANDATE:

peste 20 ex.

Titlul		Nr. exemplare
54. Medicina sacră	90.000 lei	_____
55. Marile Enigme	90.000 lei	_____
56. Extratereştrii în România	90.000 lei	_____
57. Cavalerii Apocalipsei	90.000 lei	_____
58. Oculta Mondială - vol. II	90.000 lei	_____
59. Dacia contra Antichrist - vol. II	90.000 lei	_____

Comandă minimă – 3 exemplare

Destinatar:
Editura "OBIECTIV"
Tel./fax: 0251/418.943; 0351/402.390;
Mobil: 0744.708.957
OP. 8, CP. 812; cod 200.940
Craiova - judeţul Dolj
Web: www. edituraobiectiv.ro
E-mail: edituraobiectiv@rdslink.ro

Expeditor _____
Strada _____ Nr. _____
Bl. _____ Sc. _____ Et. _____ Ap. _____
Judeţ / Sector _____
Cod nou _____ Localitatea _____
Tel.: _____/_____

E I R

TALON DE COMANDĂ

Plata ramburs / Taxele poştale se suportă de editură

Comenzile se onorează doar cu noul cod poştal şi numărul de telefon !

Preţurile nu conţin TVA

CONTRACT
Editura OBIECTIV - cititor

Subsemnatul _____ ,
din localitatea _____ , cod nou _____ , judțul/sectorul _____, str. _____, nr. _____, bl. _____, sc. _____ , et. _____ , ap. _____ , tel. _____ , act identitate seria _____, nr. _____, emis de Poliția _____, la data de _____,

Doresc a primi, cu prioritate, la adresa de mai sus, cu plata ramburs, taxele poștale suportate de editură și o reducere de 30%, câte 1 (un) exemplar din toate titlurile noi ale Editurii Obiectiv, apărute în 2005 și 2006 (mai și noiembrie).

Comenzile suplimentare contractului vor fi taxate conform condițiilor din talon.

Neprimirea / returnarea unui colet îmi va anula, automat, dreptul de a primi sau comanda lucrările Editurii OBIECTIV.

Editura OBIECTIV se obligă să respecte condițiile de mai sus.

Data, Semnătura cititorului,

SECRETE ÎN OBIECTIV

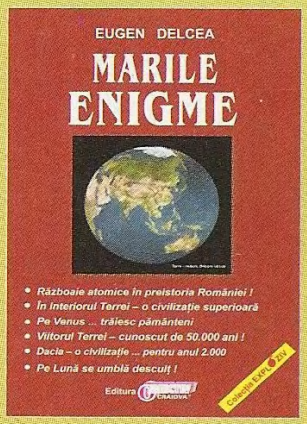

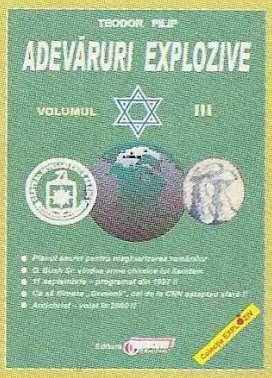

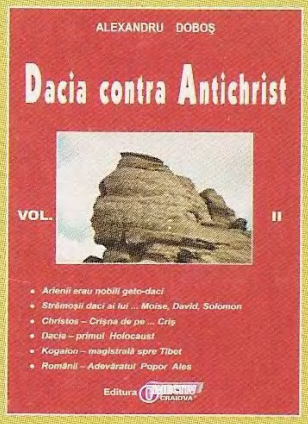

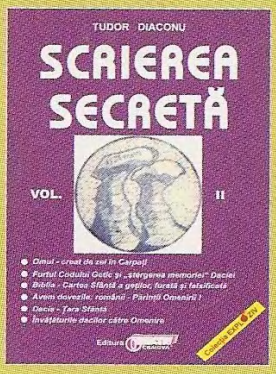

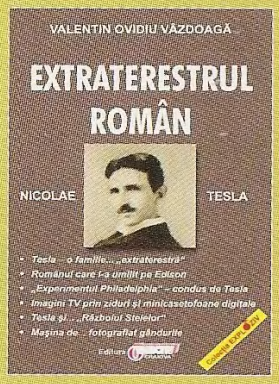

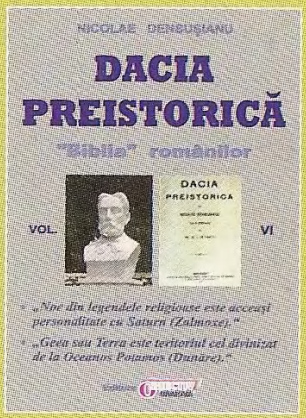

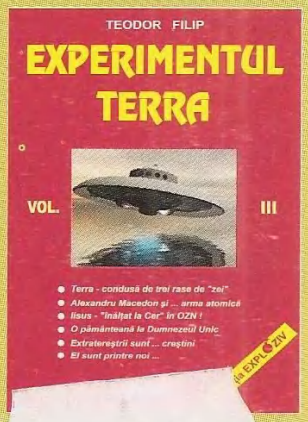

ADEVĂRUL EXPLOZIV !

ISBN: 973-7974-18-2

ISBN: 973-7974-18-2

P 15.00 lei

(TVA incluS)